

מדינת ישראל 10

משרדי הממשלה

משרד

מס' תיק

חטיבה: משרד ראש הממשלה
זאת חטיבה: משרד ראש הממשלה - לשכת ראש הממשלה
שם תיק: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק שמיר - ארצות-הברית.
סימול מקורי: 1 תקופת החומר: 5/1991-4/1991
מזהה פיזי: 5025 / 4 - א
21/11/2012

שם: לשכת ראש הממשלה שמעון פרס ויצחק
5025 / 4 - א
מזהה פיזי: 2171275 מס פריט: 43.4/13 - 808
מזהה לוגי: 21/11/2012 02-111-02-05-05
כתובת:

מס' תיק מקורי

מחלקה

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

תיק מס': <u>4</u>	חטיבה מס': <u>43.4</u> <u>43.4</u>
שם הנמען: <u>1991</u>	מיכל מס': <u>5025</u> / <u>16</u>
	תאריך התעודה: _____
	שם מחבר התעודה: _____
	סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):
	מכתב ☐
	מברק ☒
	תזכיר או מיזכר ☐
	דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון ☐
	פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה ☐

(3 עותקים) 12/4/91
16/4/91

*הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

מס הזמנה

2267
2268
2270
2271
2272
2273
2274
2275
2276
2277
2278
2283
2284
2285
2287
2288
2286
2289
2282
2294
2295
2296
2297
2298
2298
2300
2301
2302
2303
2304
2305
2306
2307
2308
2309

ידיעות לעתונות

לע"מ

מחאה על הדרך שבה נהג הממשל האמריקאי בשר שרון

02.05.91

(נמסר ע"י יועץ רה"מ לענייני תקשורת)

ירושלים, י"ח באייר תשנ"א, 2 במאי 1991 (לע"מ עש"ת 7)

בהנחיית ראש הממשלה, מר יצחק שמיר, מחה הבוקר מזכיר הממשלה בפני שגריר ארה"ב על הדרך הבלתי מקובלת שבה נהג הממשל באשר לפגיעת השר שרון עם עמיתו האמריקאי. ראש הממשלה טבור, כי הביקורת שספג אתמול השר שרון אינה הולמת היות והוא חבר ממשלת ישראל.

NNNN

JERUSALEM, 2 MAY 1991

#21 PROTEST OVER U.S. ADMINISTRATION TREATMENT OF MINISTER SHARON

/91.05.02 (COMMUNICATED BY THE PRIME MINISTER'S MEDIA ADVISER)

AT THE BEHEST OF PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR, THE CABINET SECRETARY THIS MORNING PROTESTED TO THE U.S. AMBASSADOR OVER THE UNACCEPTABLE MANNER IN WHICH THE ADMINISTRATION ACTED WITH REGARD TO A MEETING BETWEEN HOUSING MINISTER SHARON AND HIS AMERICAN COUNTERPART. THE PRIME MINISTER FEELS THAT THE CRITICISM DIRECTED AT MINISTER SHARON YESTERDAY WAS INAPPROPRIATE GIVEN THAT HE IS A MEMBER OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL.

DF/DF
/0

18:40 HOURS

אאא, חוזם: 2265

אל: רהמש/112

מ-: המשרד, תא: 020591, זח: 1758, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמס/מידי

ושינגטון

השגריר

פגישת השר שרון עם המזכיר קמפ והתבטאויות מחמ'ד

א. בהנחיית רה"מ שוחחתי היום עם שגריר ארה"ב בנושא שבנדון.

דעתי מחאתנו וצערנו על הדרך הבלתי מקובלת שבה נהג הממשל באשר לפגישת שרון עם עמיתו האמריקני.

הוספתי כי בהיות מר שרון חבר ממשלת ישראל, סבור ראש הממשלה שביקורת מסוג זה שבוטאה אתמול אינה הולמת.

ב. הדברים נמסרו לפרסום פומבי.

רובינשטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא

סססס

הודעה לעתונות

בהנחיית ראש הממשלה מזהה הבוקר מזכיר הממשלה בפני שגריר
ארצות-הברית על הדרך הכלתי נקובלת שבה נהג הממשל באשר
לפגישת השר שרון עם עמיתו האמריקני.

בהיות מר שרון חבר ממשלת ישראל, סבור ראש הממשלה כי ביקורת
מסוג זה שבוטא ~~א~~ אתמול אינה הולמת.

2.5.1991

למר סאפינין אלאה רס קול-ישראל
ולאסל קאל"3

כאן מ הוצרי הצף אי. אמיטור אסמס קציאן.

15.7

06 1730

1
4

20833
בלמים/מיד
355.16

1042

אל: מצפ"א, תפוצות
מאת: סגן הקונסיל, ניו יורק

הנדון: פגישת שרון-קמ"פ

מצ"ב הודעת ועידת הנשיאים ו-ZOA בנדון.

סגן הקונסיל, ניו יורק
מרדכי יודי
6 במאי 1991

Handwritten signature/initials.

Handwritten notes in Hebrew:

2 1 1 1 1 1
היה קשה להגיד / להגיד / להגיד / להגיד / להגיד / להגיד
ב, אלו / שאל / רבים / דה / מסמך
2 1 1 1 1 1

Zionist Organization of America

News Release

JACOB AND LIBBY GOODMAN ZOA HOUSE 4 EAST 34TH STREET NY NY 10018

FOR INFORMATION CONTACT: Paul Flacks
(212) 481-1500

FOR IMMEDIATE RELEASE

1042

3
4
NEW YORK, N.Y. May 3, 1991: Reacting to the decision by the State Department that Jack Kemp, Secretary of Housing and Urban Development, should only meet with his counterpart, Israel's Minister, Ariel Sharon, outside of the agency's offices, Milton S. Shapiro, Chairman of the Administrative Board of the ZOA issued the following statement:

"The United States has initiated activity that will lead to peace negotiations in the Middle East based on 'confidence building measures.' President George Bush, as well as Secretary of State James A. Baker, have repeatedly emphasized that the process will be tedious and have emphasized the need for patience.

It is therefore regrettable that Secretary of State James A. Baker evidently insisted that Jack Kemp, Secretary of Housing and Urban Development, meet Mr. Sharon, Israeli counterpart, outside of the Agency offices. Is this the way to encourage "confidence building measures" intended to stimulate a friendly nation to be flexible and accommodating?

Ariel Sharon, Israel's Minister of Housing, holds a high ranking Cabinet position. He is an official representative of the State of Israel. The United States may disagree with the views of Mr. Sharon or the policies of Israel, but it should at the very least, respect the democratic process which elected the government and its officials into office.

2
4

1042

Contact: Richard Cohen Associates
(212) 758-6969

For Immediate Release

JEWISH LEADERS GROUP CALLS ADMINISTRATION ATTEMPT TO BLOCK KEMP-SHARON MEETING 'INAPPROPRIATE'

NEW YORK, May 2 -- The Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations today released a statement criticizing an Administration attempt to prevent a meeting between Israel's Housing Minister Ariel Sharon and Jack Kemp, U.S. Secretary of Housing and Urban Development.

The Conference is an umbrella group of 48 national Jewish organizations.

The text of the statement, issued by Shoshana S. Cardin, chairman of the Conference of Presidents follows:

"We question the appropriateness of the decision to prevent an official meeting between U.S. Secretary of Housing Jack Kemp and Israel's Minister of Housing, Ariel Sharon. Both are responsible for housing in their respective countries, and it is only natural for them to meet in an official setting to discuss issues of mutual interest. This treatment of a minister from a friendly government was inappropriate. Differences over policies should not be and have not been the criteria for holding meetings with foreign officials. American officials meet with leaders of many countries, even those hostile to U.S. interests, let alone with representatives of close allies."

5/2/91

X X X

1042

4
4

Israel magnificently supported U.S. actions during the Gulf crisis. Israel's voting record in support of the United States in the United Nations is unequalled. Israel is not an enemy nation. Israel is a good friend and dependable ally of the United States.

Secretary of State Baker recently spent over nine hours attempting to convince President Assad of Syria to be cooperative by showing flexibility towards the peace initiatives of the United States. Syria did not budge. Assad thwarted Baker's expectations.

At a press conference in Syria, and in the presence of Assad, Baker said, 'It is easier to obstruct peace than to promote it.' This would have been an appropriate reference to the negative experience he had with Assad. Regrettably, this criticism was directed to Israel and not to the Syrian President, who gave Baker nothing.

The failure to criticize Syria for its lack of cooperation while acting negatively to a visit of one of Israel's highest officials, raises serious questions of America's objectivity. Does Mr. Baker have the patience to proceed with the 'confidence building measures' which he has himself advocated?

The disrespect shown Ariel Sharon is an affront to a friendly nation. It was unwarranted and unwise."

אאא, חוזם: 2657

אל: רהמש/165

מ-: ווש, נר: 2032, חא: 020591, זח: 1700, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי ביותר / מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

דע: לש' רה'מ, לש' שה'ח

מאת: השגריר, ושינגטון

התהליך המדיני.

=====

ממקור יהודי מחוץ למימשל ששוחח (1.5) עם סקורופט :

היועץ לבטחון לאומי החבטא באופן נוקשה כלפי ממשלת ישראל וטען שאינה
גלה גמישות בקידום תהליך השלום.

ב. אינו סבור שמהלכי מזכיר המדינה יניבו תוצאות ומעריך, שבמוקדם או
במאוחר, יצטרך הנשיא לשים כובד משקלו לקידום התהליך בדרכים אחרות.
כזכור, גישה דומה שמעתי בזמנו, עוד טרם מסעות בייקר, מריצ'רד האס.

שובל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), @ (שהבט),
בנצור, מצפא, ר/מרכז, @ (רם), אמן

סססס

אאא, חוזם: 2656

אל: רהמש/164

מ-: ווש, נר: 2031, תא: 020591, זח: 1700, דח: מ, סג: סב,

בכב

סודי ביותר -- ח.ר.ב./מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א, ראש ממ'ד -- ח.ר.ב.

דע: לשכת ראה'מ -- ח.ר.ב.

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: תהליך השלום

=====

משיחה עם מקור בממשל המקורב לתהליך (2.5).

כללי/ישראל

=====

1. לא הוציא מכלל אפשרות התבטאות קרובה של הנשיא או המזכיר בנושא התהליך. לא ידע פרטים על פגישת הנשיא - המזכיר.

2. הגדיר את ההתנחלויות הבעיה גדולה (GROWING). ציין כי כל הגורמים הערביים עמם שוחחו בעת ביקור בייקר התלוננו בפניהם בנושא.

3. קבע כי אסד גילה דרך גדולה יותר (מתפיסות הפתיחה שלו) לקראת התפיסה האמריקאית הנוכחית מאשר רוח'מ שמיר.

סוריה:

=====

4. לדעתו חל שינוי בעמדה הסורית במובן זה שהסורים מסכימים למבנה (STRUCTURE) הועידה אך עדיין נותרו בעיות אתם באשר לדרך הפעולה (MECHANICS). ציין כי הם חלוקים עם אסד בנושא תפקיד האו"ם והמשכיות הועידה: אסד רוצה בועידה רצופה (CONTINUOUS) בעוד שארה"ב רוצה בועידה בעלת המשכיות (CONTINUING). הסורים שואלים גם מי יתן ערובות להסדר לאחר שיושג.

5. בן שיחנו מייחס חשיבות לנוכחות הסורים בתהליך, שכן בהעדרם ישוב המיקוד אל האופציה הירדנית, הכרוכה בהתקרבות לאש"פ/תוניס, ובעיסוק בהסדר חלקי - (בעוד שאנו - כך בן שיחנו - מחפשים הסדר מקיף), ובעיסוק בכל הבעיות שעלו ב-10 השנים האחרונות. ציין, בתוך כך, שכל בני שיחם במדינות ערב בקשו שאף ישראל תדבר פחות על אש"פ כדי למנוע הבלטתו.

סעודיה.

=====

6. אמר באירוניה שהסעודים קוצרים עתה את פירות הדיפלומטיה הפרטית והפומבית שלהם בתקופת המשבר. הוא עצמו אינו זוכר התחייבות סעודית מפורשת להצטרף לתהליך, אף שהסעודים ציינו שחל שינוי בעמדתם, וכך התרשמו אנשי ממשל וקונגרס בעקבות שיחותיהם עמם.

ציין התייחסות של ח'דאם שהדגים העירפול הסעודי באמצעות ציון תשובה אופיינית של פהד: 'רק אללה יכול לקבוע מה טוב'. עם זאת, קיבלו

לאחרונה הבטחות מסעודיה כי תפעל אצל סוריה ואש'פ לשיפור עמדותיהם ומסתמן אף שינוי בגישת הסעודים כלפי ירדן באשר לתהליך (לא הבהיר). הסעודים לא הפשירו עמדתם באשר לאפשרות אספקת נפט לירדן.

הערה:

=====

7. אנא שמרו על חסיון המקור והמידע.

אמיתי - שטיין

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, ר/מרכז

סססס

אאא, חוזם: 2699

אל: רהמש/166

מ-: ווש, נר: 2025, תא: 020591, זח: 1100, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מידי

אל : מנהל מצפא

מאת: הציר, וושינגטון

לארי איגלברגר הזמין אליו את תום דיין והאוארד קור כדי לבדוק עמם, לפי הוראות המזכיר, אם ישראל מקיימת את הבטחתה שנתנה בעת קבלת 650 המיליון, שלא לבקש הגדלה או חריגה בתחום הסיוע הכלכלי. הפגישה היתה נינוחה וידידותית והשניים הניחו את דעתו שאין כל בקשה ישראלית המתייחסת לשנת 1992.

לארי אמר שכך ידווח למזכיר.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 2688
אל: רהמש/156
מ-: וושינגטון, נר: 48, תא: 020591, זח: 1748, דח: מ, סג: שמ,
בבב
שמור/מידי

אל: סמנכ"ל צפ'א ופר"ן

דע: מזכיר הממשלה

מאת: לש' השגריר, וושינגטון

מבנה לשגרירות ארה"ב

יחת אקראי עם קרצר העלה בפני השגריר העכובים במתן תשובות בנושא המבנה
החדש לשגרירות ארה"ב.

ביקש עזרה בהחשת התהליך.

נודה לעדכון.

לש' השגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא

חיס

1990-05-01

03:48

KESHER-WASHINGTON

1480126

04

MEL LEVINE
27TH DISTRICT CALIFORNIA

COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS

COMMITTEE ON INTERIOR
AND INSULAR AFFAIRS

COMMITTEE ON THE JUDICIARY

SELECT COMMITTEE ON NARCOTICS
ABUSE AND CONTROLCO CHAIR
HOUSE EXPORT TASK FORCE

May, 1991

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

WASHINGTON OFFICE
2443 RAYBURN HOUSE OFFICE BUILDING
WASHINGTON, DC 20515
TELEPHONE 202-225-8401

DISTRICT OFFICE
1280 WEST CENTURY BOULEVARD
SUITE 447
LOS ANGELES, CA 90045
TELEPHONE 213-410-9415
213-388-4106 (SANTA MONICA)

2/3 1003

His Majesty Fahd
King of Saudi Arabia
Riyadh, Saudi Arabia

Your Majesty:

It is our strong hope that the cooperative efforts between the United States and Saudi Arabia to stop Iraqi aggression will translate into postwar cooperation to bring a lasting peace to the Middle East.

We are therefore profoundly disappointed by your government's reported rejection of participation in a United States proposed regional peace conference for the Middle East.

We strongly believe that Saudi Arabia's participation in these negotiations would greatly enhance the prospects for any real peace process to succeed. Saudi financial and political support would play a key role in any fruitful Palestinian-Israeli dialogue. Moreover, Saudi participation in the peace process would bring into the fold other Gulf Cooperation Council countries.

Your Foreign Minister's statement indicating that Saudi Arabia will not participate in the regional peace conference is especially disappointing in light of the assurances Saudi Arabia gave to American officials during the war that it would be prepared to take positive steps toward an Arab-Israeli peace.

Your government's territorial excuse for not participating in a conference is unfounded. Nineteen Arab states are in a state of war with Israel and yet only three border on Israel. As a member of the United Nations, we urge your government to pass from the state of war to the state of peace with another member state, Israel.

Saudi Arabia has contributed finances and forces to the Arab effort to destroy Israel in the 1948 and 1967 Arab-Israeli conflicts. Your government is also the linchpin of the Arab economic embargo against Israel which has strangled the Israeli economy for over forty years. Saudi Arabia needs to play a more constructive role in the aftermath of a war in which Americans shed their blood to protect Saudi soil.

It is our sincere hope that Saudi Arabia will reconsider its decision and agree to participate in what we hope will be the first step toward a comprehensive Middle East peace.

Sincerely,

1990-05-01

03:50

KESHER-WASHINGTON

1480126

05

MEL LEVINE
27TH DISTRICT CALIFORNIA

COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS
COMMITTEE ON INTERIOR
AND INSULAR AFFAIRS

COMMITTEE ON THE JUDICIARY
SELECT COMMITTEE ON NARCOTICS
ABUSE AND CONTROL

CO-CHAIR
HOUSE EXPORT TAX FORCE

WASHINGTON OFFICE
2443 KAYSUMN HOUSE OFFICE BUILDING
WASHINGTON, DC 20516
TELEPHONE: 202-328-8461

DISTRICT OFFICE
5250 WEST CENTURY BOULEVARD
SUITE 417
LOS ANGELES, CA 90048
TELEPHONE: 213-410-8415
213-393-4138 (SANTA MONICA)

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

3/3

1003

April 29, 1991

Dear Colleague:

Please join us in sending a letter to Saudi King Fahd regarding Saudi refusal to participate in a dialogue for peace in the Middle East.

The Saudi's refusal to participate in a peace conference greatly reduces the prospects for a comprehensive and lasting Arab-Israeli peace. Saudi Arabia is in a state of war with Israel and has contributed finances and forces to the Arab effort to destroy Israel. To claim now, as King Fahd has done, that Saudi Arabia need not participate in a peace conference because it does not share a common border with Israel, is specious and absurd, and is a profound hindrance to the success of any peace conference.

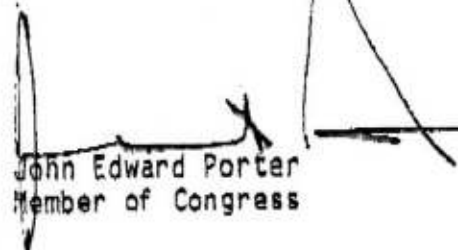
After Americans have shed their blood and spent billions of dollars to defend Saudi Arabia from Saddam Hussein, Saudi intransigence in the peace process is simply unacceptable.

If you would like to sign the letter to King Fahd printed on back, please have a member of your staff contact Linda Krueger or Dalia Gassa in Mr. Levine's office at 225-6461.

Sincerely,

Mel Levine
Member of Congress

John Edward Porter
Member of Congress

אאא, חוזם: 104

אל: רהמש/21

מ-: וושינגטון, נר: 6, תא: 010591, זח: 0001, דח: מ, סג: בל,

בכב

בלמ"ס / מיידי

אל: מצפ"א

מאת: קישור לקונגרס

הנדון: ביהנ"ב: חוק כספי מחמ"ד / הרשאות

1. לאחר שהתקיים היום, בבוקר ואחה"צ (30/4) ה- MARK UP במליאת ועדת החוק, אושרה הצעת חוק כספי מחמ"ד / הרשאות פה אחד, ב- VOICE VOTE .

2. להזכירכם שבחוק שלושה נושאים מעניינינו:

א. 75 מיליון דולר לקליטת עולים.

ב. PLO COMMITMENTS COMPLIANCE .

ג. סרוב אשרות לאזרחי ארה"ב.

יהודית ורנאי דרנגר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא

סס

אאא, חוזם: 2614
אל: רהמש/150
מ-: ניו יורק, נר: 60, תא: 020591, זח: 1648, דח: מ, סג: שמ,
בבב
20803
שמור/מיד
551.01

אל: סמנכ'ל צפ'א, סמנכ'ל כלכלה

דע: השגריר, שטיין וושינגטון, לשכת השר, כלכלית, מצפ'א

מאת: סגן הקונכ'ל ניו יורק

דון: החרם הערבי

1. דברי פיקרינג בפני נאקראק שהוברקו ב-22.4 אמר כי כל אימת שנציגי המימשל מעלים בפני הסעודים והכוותים נושא ביטול החרם הערבי במסגרת צעדים לבניית אימון בין מדינות ערב וישראל, הערבים מעלים מיד שורת צעדים שעל ישראל לנקוט בהם - פתיחת אוניברסיטאות, שחרור אסירים, הפסקת התנחלויות.

2. נוכח מעגל הקסמים שאנו נמצאים בו העלה מרטין רפאל-נאקראק את המחשבה שמא לא היה כדאי לנתק את ביטול החרם המשני מסוגית הצעדים לבניית אימון ולטפל בסוגיה מזווית אמריקאית ולא ישראלית לאמר: קיום החרם המשני פוגע בעסקים אמריקאים והדבר לא יעלה על הדעת במיוחד אחרי מלחמת המפרץ. חיילים אמריקאים טוענים כי שרתו את סעודיה וכוותית והיו מוכנים להקריב חייהם ועכשיו אומרים להם שלא יוכלו לעבוד בכוותית או בסעודיה אם הם עובדים במסגרת חברות בבעלות יהודית.

3. מרטין רפאל העלה בפני איפאק ונציגי ארגונים אחרים הגישה הנ'ל והתגובות היו חיוביות.

ל-7 במאי נקבעה ישיבה מיוחדת בנושא החרם הערבי - ערב הסעודית וכוותית ע'מ לגבש הקו החדש. אנא התייחסותכם.

סגן הקונכ'ל ניו יורק
מרדכי ידיד

תפוצה: שהח, @ (רהמ), ששהח, מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
כהן, כלכליתג', רביב, הסברה, כלכליתב',
סייבל, משפט, סולטן

דחיות: מיד	שגירות ישראל / וושינגטון	ק: 1
סוג: שחור	טופס פרוק	כתוב: 12
תאריך ופנ מעור: 2.5.91		אל: מצפ"א
כס פרוק:		דע:
הפסד:		
1014	השגירות, וושינגטון.	כא: 1

דו"ח מחמ"ד בנושא טרור

1. רצ"ב הקטעים המזה"תים מחוך הדו"ח.
2. עותק מהדו"ח ישלח בדי"ת.

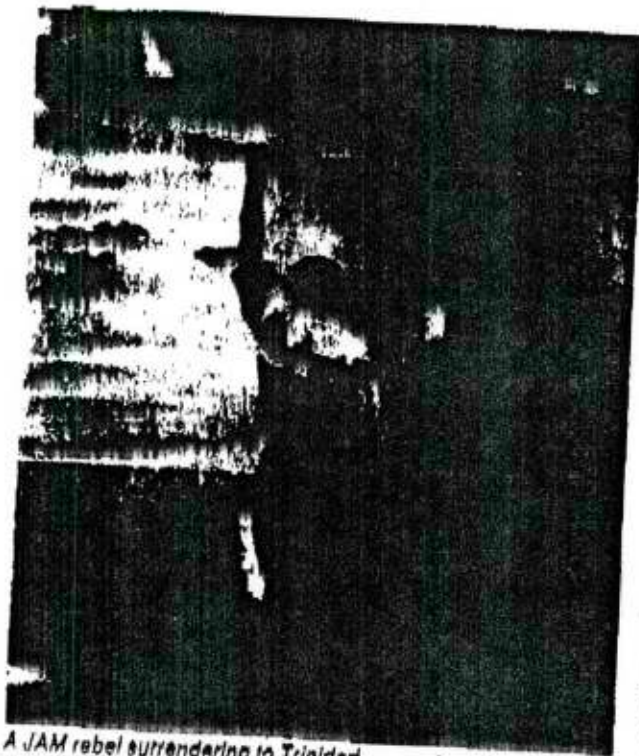
שטיין

1/4 1 2 1 1

תפוצה:

1014

2/12

A JAM rebel surrendering to Trinidad soldiers after failed coup attempt.

Agence France Presse ©

treason and murder for its 27 July-1 August attempt to overthrow the government. Several JAM members including its leader, Yasin Abu Bakr, had traveled on several occasions to Libya, one of several sources of funding for the JAM.

Middle Eastern Regional Overview

The number of international terrorist incidents in the Middle East dropped sharply, from 193 in 1989 to 63 in 1990. The incidence of Middle Eastern terrorist "spillover" into other parts of the world also declined from 43 to 21 attacks.

International terrorism by Palestinians declined. Although Iraq encouraged many of the Palestinian terrorist groups to conduct operations against the international coalition opposing Baghdad's invasion of Kuwait, at year's end no such attacks had been carried out.

Following the abortive 30 May Palestine Liberation Front (PLF) attack on the beaches at Tel Aviv, President Bush announced his decision to suspend the 18-month-old dialogue between the United States and the Palestine Liberation Organization (PLO). The dialogue began in December 1988, after PLO Chairman Yasser Arafat publicly renounced terrorism, accepted UN Security Council resolutions 242 and 338, and affirmed Israel's right to exist.

The PLF is a constituent group of the PLO, and its leader, Abu Abbas, is a member of the PLO Executive Committee. After the attempted 30 May raid, the PLO refused US calls to condemn the attack, disassociate itself from the PLF, and take steps to discipline Abu Abbas.

A number of Palestinian groups, including the PLF and other members of the PLO, have made public statements supporting Iraq and opposing the multinational forces deployed to enforce the UN resolutions regarding Iraq's invasion of Kuwait. Saddam Hussein has attempted to portray his aggression against Kuwait as part of the struggle for a Palestinian homeland. Iraq's belligerence and promise of support have attracted those groups long favoring the use of force to solve the Arab-Israeli conflict. The United States rejects the linkage of these two issues. The PLF, Palestinian Islamic Jihad (PIJ), and the Palestine Front for the Liberation of Palestine (PFLP) are among those who have threatened terrorist attacks against Western, Israeli, and moderate Arab targets in connection with the Gulf crisis.

No new Western hostages were kidnapped this year. Eight Western hostages—including two Americans, Robert Polhill and Frank Reed—were released. Although these are positive developments, Iranian-supported Hizballah members in Lebanon continue to hold some 14 Western hostages, six of them American citizens. Three of these hostages (Englishman Alec Collatt, Italian Alberto Molinari, and American Lt. Col. William R. Higgins) are feared dead.

1014

3/12

Despite the decline in the number of international terrorist incidents undertaken by Middle Eastern groups, domestic terrorism continued in Israel: the occupied territories and Lebanon (see inset on the Palestinian Uprising). The 6 October Temple Mount (Haram al-Sharif) incident claimed the lives of 17 Arab civilians, killed by Israeli security forces. Internecine conflicts within and between Palestinian and Lebanese terrorist groups added to the violence.

Iraq's sponsorship of Palestinian terrorist groups (discussed in detail in the section on State-Sponsored Terrorism) poses a great threat. Iran's links to Hizballah, other Islamic fundamentalist groups, and the Palestinians strengthened during the year, increasing the potential that these groups will continue to use terrorism to advance their political goals. The competition for influence in politically unstable Lebanon could also spawn terrorist attacks.

Algeria

There were no acts of international terrorism in Algeria in 1990. As a longstanding policy, Algeria has permitted radical groups, some of whom engage in terrorism, to live and work in Algeria. Algeria draws a distinction between terrorism, which it condemns, and violence on the part of national liberation movements, which it believes can be legitimate. The ANO, for example, was allowed to keep a representative in Algiers even after Algerian officials condemned an attempt to kidnap an ANO defector. Algiers also allowed representatives of two terrorist groups—the Palestinian Islamic Jihad and Abu Abbas's Palestine Liberation Front—to appear on national television to rally popular support for Iraq.

Algerian officials are increasingly concerned that domestic groups may resort to terrorism. That concern has grown since August when Iraq's Saddam Hussein invaded Kuwait and since Islamic fundamentalist groups gained a majority of seats in local elections. However, at year's end no such incidents had been reported.

Egypt

The most significant terrorist incident of 1990 was the assassination of Dr. Ri'at al Mahgoub, Speaker of the People's Assembly, on 12 October. Dr. Mahgoub's assassins are believed to be associated with radical Islamic elements linked to the assassination of President Anwar Sadat.

There were no terrorist attacks against US personnel in Egypt in 1990, but two attacks were carried out against Israeli citizens. In the first, an Israeli tour bus was ambushed on 4 February between Cairo and Ismailiya, Egypt. The attack, claimed by members of the PIJ, left 11 people, including nine Israelis, dead and 17 others injured. The second terrorist incident occurred 25 November when a lone gunman dressed in an Egyptian paramilitary uniform crossed the Egyptian-Israeli border near Elfat and opened fire on a bus and three vehicles carrying Israeli soldiers and workers. Four Israelis were killed, and 27 were wounded. The perpetrator fled back across the border where he was immediately arrested by Egyptian authorities. Egyptian officials also report the arrests of several suspects in the Mahgoub assassination and Israeli tour bus attack. Egypt has no specific laws dealing with terrorism as a separate issue, although the state of emergency dating from the assassination of President Sadat remains in effect.

The Egyptian Government has waged a campaign to limit the terrorist threat posed by Islamic extremists, Egyptian nationalist groups, and radical Palestinians. Twenty members of Egypt's Revolution—a radical group espousing the militant nationalism of former Egyptian President Nasser—are on trial for the May 1987 attack on US Embassy personnel and for earlier attacks on Israeli diplomats. The Egyptian prosecution has requested the death penalty for 10 members of the group and life sentences for the rest.

Khaled Abdel Nasser, son of the late president, returned to Egypt from Yugoslavia after three years in exile. He has been identified as the head of the Egypt's Revolution organization. He too is on trial for masterminding the group's attacks on US and Israeli interests.

Israel

Israel remained the prime target of Palestinian terrorist attacks during 1990. Escalating tensions resulted in a number of serious incidents during the year.

On 30 May, Israeli forces foiled an attempted seaborne assault against the Tel Aviv beachfront. Four terrorists were killed and 12 captured. The attack was carried out by the Palestine Liberation Front, led by Abu Abbas, with substantial assistance from Libya. PLO Chairman Arafat's

1990-05-02

20:05

KESHER-WASHINGTON

1480126

P.4/12

04

Israeli soldiers stand by the boat used by PLF terrorists to attack the beach at Tel Aviv.

UPI

failure to take concrete actions against the PLF, a constituent PLO member, led to the suspension of US dialogue with the PLO.

Other terrorist attacks against Israel in 1990 include:

- A series of letter bombs addressed to Jewish and Christian community leaders were discovered at Tel Aviv's central post office in early January.
- Nine Israelis were killed and 17 wounded in Egypt on 4 February when their tour bus was ambushed by Arab terrorists. The Palestine Islamic Jihad claimed responsibility for the attack.
- On 26 May, one person was killed and nine others wounded when a pipe bomb exploded in a crowded Jerusalem market. Separate unconfirmed claims of responsibility were made by the Palestine Islamic Jihad, the Abu Musa group, and the General Command of Fatah's Al-Asifah Forces.
- On 23 June, a pipe bomb exploded at Ein Gedi on the Dead Sea. Two Israelis and two Germans were injured.
- On 28 July, a pipe bomb exploded on the beach in Tel Aviv, killing a Canadian tourist and injuring 20 other people.
- On 21 October, a Palestinian stabbed and killed three Israelis and wounded another in Jerusalem. The attack was claimed by two anonymous callers, one claiming to be a member of the Palestinian Islamic Jihad and another claiming to represent Fatah's Force 17 organization.

In early January, a Jewish extremist group known as the Sifaril claimed responsibility for planting a dummy grenade under the car of the wife of Israeli Deputy Prime Minister Pines. The Sifaril also threatened attacks on four Israeli members of Parliament because of their support for a Palestinian peace demonstration. Israeli authorities arrested a suspected leader of the group in June. Israeli peace activists and prominent Palestinian figures received a number of death threats from supporters of Israeli extremist leader Meir Kahane following his assassination on 5 November in New York.

Palestinian groups—both PLO hardliners and Syrian-backed factions outside the PLO—attempted more than a dozen cross-border raids from Lebanon, Jordan, and Egypt. In most cases, the precise targets of the attacks are unclear. Some border infiltrations were the work of disgruntled individuals acting alone or with a few colleagues, but with no discernible connection to any organized group. On 25 November, an Egyptian policeman, believed to have acted alone, ambushed a tour bus of Israelis near the Egyptian border and killed four Israelis.

Israel has consistently taken a strong stand against terrorism and has devoted significant resources to anti-terrorist planning and training.

Israel places strong emphasis on security measures designed to protect its citizens and visitors, the best known of which deal with protection for the Israeli national air carrier El Al at home and abroad. Public awareness of the terrorist threat is also stressed. Ordinary citizens are trained in counterterrorist tactics, and even schoolchildren receive instruction in bomb detection.

Israel also uses more forceful measures to thwart or deter attacks. Israeli military forces have launched preemptive and retaliatory airstrikes and commando raids against suspected terrorist installations in neighboring Lebanon. Israel continued to hold Sheikh Abdul Karim Obaid, a prominent Hizballah cleric from South Lebanon, whom Israeli forces abducted in July 1989, apparently in an effort to exchange him for Israeli hostages and POW's held by Lebanese and other groups.

1014

5/12

A number of violent incidents in Israel in 1990, such as the 2 December stabbing of three Israelis on a bus near Tel Aviv, increased Israeli fears that the Palestinian uprising in the occupied territories is spilling over into Israel. During 1990, the West Bank and Gaza were sealed off from Israel on several occasions when the threat was deemed to be especially high. In December, Israeli authorities issued identity cards to a large number of Palestinian activists on the West Bank, barring them from entering Israel. Israel also issued deportation orders for four Arabs accused of being activists in the Islamic group Hamas.

Israeli courts generally hand out strict prison sentences to those convicted of terrorist attacks. The captured terrorists from the failed 30 May seaborne assault near Tel Aviv received 30-year prison sentences in December. In October, Mahmud Abed Atta, a US citizen who is a member of the Abu Nidal organization (ANO), was extradited from the United States to Israel where he will face trial for a 1984 attack on a civilian bus.

In December, an Israeli prison review panel released three convicted members of the Jewish Underground after they had served six years of their 10-year sentences. The three had been convicted of murdering three Arab students, wounding over 30 others, and planting explosives. They were originally given life sentences in 1985, but Israeli President Chaim Herzog commuted the sentences to 10 years in 1989.

Jordan

Over the course of the year, a Jordan-based leader of the Palestine Islamic Jihad claimed responsibility for several attacks against Israel and repeatedly threatened US and Israeli interests. Jordanian authorities briefly detained five PIJ members in June. The PIJ has threatened Western interests and has targeted US and other officials for assassination.

Escalating Arab-Israeli tensions throughout 1990 raised concerns that the Palestinian uprising in the Israeli-occupied territories might spill over into Jordan. The number of armed infiltrations across the demarcation boundary with Israel increased in 1990. These infiltrations were carried out mainly by individuals with no known connection to any political organization. In July, Jordanian authorities intercepted an armed Palestinian guerrilla squad attempting to infiltrate from Syria.

The Palestinian Uprising

The Palestinian uprising, or Intifadah, which has persisted in the Israeli-occupied West Bank and Gaza Strip since December 1987, continued throughout 1990. Clashes between Palestinian protestors and Israeli troops and settlers in the occupied territories resulted in hundreds of injuries and the deaths of 140 Palestinians and 10 Israelis. Seventeen Palestinians were killed in an 8 October clash on the Temple Mount (Haram al-Sharif), the worst incident of the year.

The Intifadah as a whole is primarily a civil insurrection that contains elements of terrorism in specific instances. Acts of Intifadah violence frequently go unclaimed and are not clearly tied to specific goals and objectives or organized groups.

Without an identifiable perpetrator or motive, it is difficult to apply the criteria of our working definition of terrorism to most Intifadah events.

Intifadah casualties for 1990 were fewer than in 1989. Security authorities sought to reduce the levels of violence during the summer of 1990 by measures designed to avoid confrontation, and Palestinian and Israeli casualties declined during July, August, and September. During the last quarter of 1990, however, a series of incidents—including the immolation of an Israeli Defense Force reservist in the Gaza Strip and the killing of 17 Palestinians on the Temple Mount (Haram al-Sharif) in Jerusalem—and widespread Palestinian support for Iraqi President Saddam Hussein, led to an emotional heightening of tensions on both sides and an increase in incidents and casualties.

In 1990 there was an increase in violence by Palestinians against Palestinians, including 165 murders that appear to have been politically motivated.

The Jordanian Government is committed to the fight against terrorism. Jordan has increased security along its borders to prevent infiltrations and has cooperated in international counterterrorist efforts.

1014 6/12

Kuwait

The Kuwaiti Government has opposed terrorism and has cooperated with other governments, including the United States, in this regard, both before and after the 2 August invasion. Despite pressure from terrorist groups in Lebanon, the Amir consistently refused to pardon 15 pro-Iranian Shia terrorists imprisoned in Kuwait for the December 1983 wave of bombings in which the US Embassy was attacked. After the Iraqi invasion, the prisoners, all members of the Dawa Party, either escaped or were released, according to press reports.

Before the Iraqi invasion, Kuwait was concerned about a terrorist threat from Iran, largely via Tehran's manipulation of Kuwaiti Shia. In May, four pro-Iranian Kuwaiti Shia were tried in Kuwait's State Security Court for numerous subversive acts, including attempting to blow up a Kuwait Airways building in 1988 and complicity in a failed bombing attempt in 1987. One of the accused was implicated in the 1989 Hajj bombing in Mecca. The defendants were acquitted on all counts on 18 June 1990. Iran had severely criticized the trial. Earlier in the year, a large number of Iranians, termed infiltrators by the Kuwaiti press, entered Kuwait illegally by sea. Most were captured within days of their entry.

Lebanon

While the number of international terrorist incidents in Lebanon fell to nine in 1990, from 18 in 1989 and 28 in 1988, and the local security situation improved somewhat later in 1990, the country remains deeply fractured, as it has for most of the past 16 years.

Until the 13 October ouster of dissident Gen. Michel Awn, the Lebanese central government controlled only a small part of the country. The bulk of Lebanon came under the control of Syria, Israel, and militias owing allegiance to particular individuals, including General Awn. Many domestic terrorist incidents occurred in 1990, mainly as a result of internecine struggles between the Lebanese factions.

Iran, Iraq, Syria, and Libya continue to support radical groups who engage in terrorism in Lebanon. These countries offer varying degrees of financial, military, and other support to such groups.

In its efforts to rebuild the country, the Lebanese Government has attempted to disband militias. Increased pressure on Israel to withdraw from the south, and tried to expand its control southward, but it has had only limited success. The government has not been able to apprehend or prosecute terrorists but has frequently condemned terrorist incidents and called for the release of foreign hostages.

Several international terrorist groups including radical Palestinians, the Japanese Red Army, the Kurdish Worker's Party, the Abu Nidal organization, and the Armenian Secret Army for the Liberation of Armenia (ASALA), maintain training facilities on Lebanese soil, chiefly in the Syrian-garrisoned Bekaa Valley. Hizballah continues to hold a number of Western hostages, including six Americans. All have been maltreated by their captors, and some were reportedly exposed to poisonous substances such as arsenic. Others were kept chained for long periods of time. The United States continues to urge countries with influence over the hostage holders to use that influence to effect the hostages' unconditional release and to secure an accounting of all hostages who may have died while in captivity.

An American who, with his wife, ran an orphanage in the Israeli self-declared security zone in South Lebanon, was assassinated by individuals believed to be local inhabitants, who apparently thought he was aiding the resettlement of East European Jews.

No Westerners were taken hostage in 1990. In fact, two Swiss hostages, Irish-British dual national Keenan, US hostages Pohill and Reed, one Belgian hostage, and two French hostages were released.

Saudi Arabia

Saudi Government concern regarding terrorism deepened in the face of continued attacks from Iran and new threats from Iraq at the onset of the Gulf crisis. Pro-Iranian radical Shia terrorists were believed responsible for the assassination of three Saudi diplomats in Bangkok on 1 February and serious injury to another in the bombing of a Saudi Embassy vehicle in Ankara in January—undertaken in reaction to the Saudi execution of 16 Kuwaiti Shia in 1989.

1014 7/12

Foreign Political Hostages Believed Held in Lebanon, 1990

Name/Nationality/Profession	Date/Place Kidnapped	Kidnapping Claimed by	Status
Terry Anderson, United States, AP Middle East Bureau Chief, Journalist	16 March 1985 West Beirut	Islamic Jihad	Still held
Alec Collett, United Kingdom, Journalist, UNRWA	26 March 1985 Khaldeh	Revolutionary Organization of Socialist Muslims	Reported to have been killed in 1986, but information is inconclusive
Thomas Sutherland, United States, American University of Beirut (AUB), educator	9 June 1985 West Beirut	Islamic Jihad	Still held
Alberto Molinari, Italy, businessman	11 September 1985 West Beirut	No claim	Presumed dead, but evidence not conclusive
John McCarthy, United Kingdom, TV journalist	17 April 1986 West Beirut	Arab Commando Cells	Still held
Joseph Cicippio, United States, AUB, comptroller	12 September 1986 West Beirut	Revolutionary Justice Organization	Still held
Edward Tracy, United States, writer	21 October 1986 West Beirut	Revolutionary Justice Organization	Still held
Terry Waite, United Kingdom, Church of England, envoy	20 January 1987 West Beirut	No claim	Still held
Alann Stoen, United States, Beirut University College (BUC), educator	24 January 1987 West Beirut	Oppressed of the Earth; and Islamic Jihad for the Liberation of Palestine	Still held
Jesse Turner, United States, BUC, educator	24 January 1987 West Beirut	Oppressed of the Earth; and Islamic Jihad for the Liberation of Palestine	Still held
William Richard Higgins, United States, Lt. Col., Marine Corps	17 February 1988 near Tyre	Islamic Revolutionary Brigades; and Organization of the Oppressed on Earth	Presumed dead
Heinrich Struebig, Germany, relief worker	16 May 1989 Lebanon	No claim	Still held
Thomas Kemptner, Germany, relief worker	16 May 1989 Lebanon	No claim	Still held
Jack Mann, United Kingdom, retired	6 October 1989 Sidon	Uncertain	Still held

1014 8/12

Foreign Political Hostages Released in 1990 and January 1991

Name/Nationality/Profession	Date/Place Kidnapped	Kidnapping Claimed by	Status
Fernand Houtekins, Belgium	November 1987 Mediterranean	Fatah-Revolutionary Council	Released 10 April
Jacqueline Valente, France	November 1987	Fatah-Revolutionary Council	Released 10 April
Sophie-Liberte Valente, France	Born in captivity	Fatah-Revolutionary Council	Released 10 April
Robert Polhill, United States, Beirut University College (BUC), educator	24 January 1987 West Beirut	Oppressed of the Earth; and Islamic Jihad for the Liberation of Palestine	Released 22 April
Frank Reed, United States, Director, Lebanese International School	9 September 1986 West Beirut	Ba'th Cells Organization; and Arab Revolutionary Cells	Released 30 April
Emmanuel Christian, Switzerland, Red Cross official	5 October 1989 Lebanon	No claim	Released 8 August
Elio Enriquez, Switzerland, Red Cross official	5 October 1989 Lebanon	No claim	Released 13 August
Brian Keenan, Ireland/United Kingdom, American University of Beirut (AUB), educator	11 April 1986 West Beirut	No claim	Released 24 August
Emmanuel Houtekins, Belgium	November 1987 Mediterranean	Fatah-Revolutionary Council	Released January 1991
Laurent Houtekins, Belgium	November 1987 Mediterranean	Fatah-Revolutionary Council	Released January 1991
Vallre Houtekins, Belgium	November 1987 Mediterranean	Fatah-Revolutionary Council	Released January 1991
Godileve Kets, Belgium	November 1987 Mediterranean	Fatah-Revolutionary Council	Released January 1991

for their involvement in the Hajj bombings of that same year. Later in 1990, Iraq threatened to attack targets within the country, Saudi interests elsewhere in the Middle East and Europe, and Saudi officials and members of the royal family.

Terrorist acts are capital crimes under Saudi law. In addition to strong statements condemning several attacks against Saudis abroad, the Foreign Ministry published a rebuttal in April of Iranian accusations against Saudi Arabia, including a list of Iran's misdeeds over the past three years and specifically pinning responsibility for the 1989 Mecca bombings on the Iranian Government.

Saudi security officials continue to cooperate with US security agencies on information exchange and training programs. In March, the Saudis took steps to identify illegal residents and to either regularize their status or deport them. This process was accelerated during the Gulf crisis. The Saudis also put additional security measures in effect during the 1990 Hajj, which passed without a terrorist incident.

1990-05-02

20111

KESHER-WASHINGTON

1480126

09

1014 9/12

Yemen

On 22 May 1990, the People's Democratic Republic of Yemen (PDRY) united with the Yemen Arab Republic (YAR) to form the Republic of Yemen (ROY).

The PDRY remained on the US Government's list of state sponsors of terrorism until unification. The new unified government was not placed on the terrorist list. However, regular discussions between the United States and Yemen, to ensure that the ROY provides no support to international terrorist groups, have continued since unification.

To address these concerns, the ROY put in place tighter procedures for issuing passports, particularly diplomatic passports, to non-Yemenis, including Palestinians. The government also stated that military training facilities would no longer be available to non-Yemenis. In the past, Palestinians were regularly issued PDRY passports and used a camp outside Aden for military training.

added or subtracted at any time that circumstances warrant. The People's Democratic Republic of Yemen was dropped from the list in 1990 after it merged with its northern neighbor to form the Republic of Yemen. Iraq was added to the list because of its renewed support for terrorist groups in 1990.

The international effort to eliminate state support for terrorism has achieved some notable results. International public opinion and cooperation among like-minded governments have generated great pressure on governments to change their behavior or, at a minimum, make significant efforts to hide their involvement in terrorism. This is reflected in the number of terrorist incidents attributable to governments on the United States list of state supporters of terrorism. The totals have declined from 178 in 1988 to 58 in 1989 and finally to 54 in 1990. While these numbers are heartening, it should be noted that the investigations into the terrorist bombings of Pan Am Flight 103 in December 1988 and of UTA Flight 772 in September 1989 continue and could uncover involvement of state sponsors.

State-Sponsored Terrorism

State sponsorship of terrorism remains one of the most important factors in fostering international terrorism. A number of governments afford terrorists safehaven, travel documents, arms, training, and technical expertise. In addition to support for terrorist groups, some governments engage directly in terrorism as a tool of their foreign and domestic policies. Other governments, though not direct sponsors of terrorist groups, contribute to such groups' capabilities by allowing them unimpeded transit, permitting them to operate commercial enterprises, and allowing them to carry out recruitment and other support activities. Any type of government support for terrorist groups makes law enforcement efforts to counter terrorism much more difficult. Thus, the United States and its allies in the fight against terrorism have focused on raising the costs for those governments who support, tolerate, and engage in terrorism.

Indeed, the continuing danger posed by state sponsorship was demonstrated in 1990 by two developments. First, the 30 May abortive seaborne attack by the Palestine Liberation Front (PLF) on crowded Israeli beaches was made possible by Libyan Government support for the training, provision, and transportation of the PLF terrorists. While the operation was foiled without civilian casualties, the attack significantly raised tensions in the region and resulted in the termination of the US-PLO dialogue. Had the operation succeeded, it could have led to numerous casualties among bathers on the crowded Tel Aviv public beaches. Second, after Iraq's August invasion of Kuwait, the world saw Iraq assemble an impressive array of terrorist groups aimed at intimidating the international coalition opposed to the invasion.

Libya's involvement in terrorism during 1990 went beyond support for the 30 May attack on Israel. Tripoli continued to shelter and aid the notorious Abu Nidal organization (ANO), to fund other radical Palestinian groups such as the Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (PFLP-GC), and to support terrorist groups elsewhere in Africa, Latin America, and Asia.

The United States currently lists Cuba, Iran, Iraq, Libya, North Korea, and Syria as state supporters of terrorism. This list is maintained pursuant to Section 5 (j) of the Export Administration Act of 1979. This and related US statutes impose trade and other restrictions on countries determined by the Secretary of State to have repeatedly provided support for acts of international terrorism. The list is sent annually to Congress, though countries can be

1014 10/12

Iran continued its use of and support for terrorism in 1990, targeting and assassinating Iranian dissidents overseas, attacking Saudi officials and interests, continuing to support the holders of the American and other Western hostages in Lebanon, and supporting radical Palestinian groups such as the Palestine Islamic Jihad (PIJ) and the PFLP-GC. Syria continued to give refuge and support to Lebanese, Palestinian, Turkish, Japanese, and Iranian terrorists while maintaining that all attacks on Israel and the occupied territories are legitimate "national liberation" efforts. North Korea continued to harbor some Japanese Red Army (JRA) terrorists and to provide some support to the New People's Army in the Philippines. Cuba continued to supply and support groups that use terrorism in El Salvador, Colombia, Peru, Honduras, and Chile, among others.

Cuba

Cuba continues to serve as a haven for regional revolutionaries and to provide military training, weapons, funds, and guidance to radical subversive groups that use terrorism. The island today remains a major training center and transit point for Latin subversives and some international groups.

El Salvador's Farabundo Marti National Liberation Front (FMLN) has been the primary beneficiary of Cuba's clandestine support network over the last several years. Havana has been the point of origin for most of the weapons used by the FMLN for insurgent and terrorist operations in El Salvador. Other Central American groups, notably in Honduras and Guatemala, have also received Cuban aid. In South America, Chilean radical leftist groups have been the favored recipients of Cuban support, but their aid may have declined since Chile's peaceful transition to civilian rule in March 1990.

Several rebel organizations have offices and members stationed in Havana. Wounded rebels are often treated in Cuban hospitals. With the demise of the pro-Cuban governments in Panama and Nicaragua, Cuba's support has become even more important to radical groups.

Iran

Iran's extensive support for terrorism continued during 1990, although the number of terrorist acts attributed to Iranian state sponsorship dropped to 10 in 1990 from 24 in 1989.

Iran has used its intelligence services extensively to facilitate and conduct terrorist attacks, particularly against regime dissidents. Intelligence officers in embassies have used the diplomatic pouch for conveyance of weapons and finances for terrorist groups. Iran continued to strengthen its relationship with Muslim extremists throughout the world, often providing them with advice and financial assistance. Over the past year, Iranian support for terrorism has included:

- Repeating the call for the death of the author of *The Satanic Verses*, Salman Rushdie.
- Assassinations of four antiregime dissidents—in Pakistan, Switzerland, Sweden, and France.
- Supporting radical Shia attacks on Saudi interests, including the assassinations of three Saudi diplomats, in retaliation for the execution of the Hajj bombers.
- Extensive support for Hizballah, the PFLP-GC, the PIJ, and other groups, including provision of arms, funding, and training.

Iranian-backed Shia groups are believed to be in control of Western hostages in Lebanon, and most observers believe that the key to releasing the hostages rests with Iran. One such group, Hizballah, is believed to hold all of the remaining American hostages. Iranian President Ali Akbar Hashemi-Rafsanjani, whose domestic political strength increased during 1990, is thought to favor a pragmatic approach to foreign policy and improved relations with the West, which would require resolution of the hostage problem. For example, *The Tahrah Times*, a newspaper considered to reflect Rafsanjani's views, editorialized on 22 February that the hostages should be freed without preconditions. Two months later, US hostages Robert Poehll and Frank Reed were released. The hostage releases received some criticism from hardline elements both in Iran and within Hizballah who questioned whether Iran or the hostage holders had received any benefit for their actions in terms of a good will gesture from the West. No more US hostages were freed in 1990, and press reports indicated that Iran was seeking rewards before any further movement on the hostages was possible.

Major terrorist figures, including Ahmad Jabril of the PFLP-GC and various prominent members of Hizballah, frequently visit Iran. Iran hosted a World Conference on Palestine in Tehran in December in an effort to gain

1990-05-02

20:14

KESHER-WASHINGTON

1490126

11

1014 11/12

Increasing influence over Islamic affairs, in general, and over the Palestinian movement, in particular. Leaders of several radical Palestinian and Lebanese groups including Saiqa, Hamas, Hizballah, and the Palestinian Islamic Jihad attended.

Iraq

Iraq was returned to the terrorist list in September 1990 because of its increased contact with, and support for, terrorist groups. After the formation of an international coalition against the invasion of Kuwait, Iraqi officials issued public statements endorsing terrorism as a legitimate tactic.

Following its invasion of Kuwait on 2 August, the Government of Iraq systematically seized the citizens of the United States and many other nations. This occurred in both Kuwait and Iraq and continued for several months. Many of the hostages were moved to strategic sites in Iraq, including armaments factories, weapons research facilities, and major military bases.

This mass act of hostage taking was condemned by nations throughout the world, and the United Nations Security Council adopted Resolution 664, demanding that Iraq release these hostages.

Saddam Hussein eventually released the hostages, starting with women and children. By December, all the Western hostages were freed, but many Kuwaitis remained in captivity.

Hostage taking on the scale undertaken by Iraq is unprecedented in recent history. Saddam Hussein's operation represented a cynical and futile attempt to terrorize both foreign nationals and their governments and to weaken international resolve to oppose his occupation and annexation of Kuwait.

During 1990, and particularly after 2 August, the press reported increasing movement of terrorists to Baghdad, signalling the deepening relationship between these groups and Iraq. Even before the invasion of Kuwait, Iraq provided safehaven, training, and other support to Palestinian groups with a history of terrorist actions. The Arab Liberation Front (ALF) and Abu Abbas's PLF, responsible

Saddam Hussein in a videotaped meeting with a young hostage.

Reuters/CHN ©

for the 1985 Achille Lauro hijacking and the terrorist attack on Israeli beaches in May, are among these groups. The ANO is also reported to have reestablished its presence in Iraq in the first half of 1990. Abu Ibrahim, leader of the now-defunct 15 May terrorist organization and famed for his skill as a bombmaker, is also reportedly based in Baghdad.

With the end of the Iran-Iraq war, Iraq reduced its support for anti-Iranian dissident groups including the Mujahidin-e-Khalq (MEK). Speculation continues regarding increased Iraqi support for the terrorist Kurdish Worker's Party (PKK) in Turkey. This is coupled with the worsening of Turkish-Iraqi relations over Turkey's enforcement of UN mandated trade sanctions after the invasion of Kuwait and disputes over water rights.

Senior Iraqi Government officials, including Foreign Minister Tariq Aziz, made public statements justifying terrorism as a legitimate Iraqi response in the event of hostilities between Iraq and the multinational force deployed in the region. There were reports that Iraq planned to put these words into effect and that Iraqi officials, as well as Baghdad's Palestinian surrogates, conducted surveillance against various coalition targets.

1990-05-02

20:15

KESHER-WASHINGTON

1480128

P.12/12

12

1014

12/12

Libya

In 1990, Libya demonstrated its continued support for terrorism by supporting the Palestine Liberation Front's failed 30 May seaborne attack on crowded Israeli beaches. Tripoli helped the PLF plan, train for, supply, and carry out the seaborne operation.

Since 1986, Libyan leader Muammar Qadhafi has made public disclaimers about his support for terrorist groups. He continued to provide money, training, and other support to his terrorist clients. Qadhafi's claims of having expelled certain terrorist groups—the PLF, ANO, and PFLP-GC—remained unsubstantiated as of the end of 1990. Libya also resumed funding to the PFLP-GC, and possibly other Palestinian terrorist groups, in 1990.

Libya also continues its support for a variety of terrorist/insurgent groups worldwide. In the Philippines, Libya has supported the NPA, which carried out terrorist attacks against Americans that killed five persons in 1990. Costa Rican officials believe that all 18 members of the Santamaría Patriotic Organization (OPS) arrested in Costa Rica in February for grenade attacks against US facilities had undergone terrorist training in Libya. The group that attacked the Trinidad and Tobago Parliament on 27 July in a coup attempt, which killed several persons, received training and financial support from Libya, among others.

In April, Ethiopia expelled two Libyan diplomats for alleged involvement in the 30 March bombing at the Hilton Hotel in Addis Ababa.

Throughout 1990, indications of Libya's previous involvement in acts of terrorism emerged. According to German press reports, German officials uncovered evidence in the files of the now-defunct East German secret police, the Stasi, that demonstrated Libyan responsibility for the 1986 bombing of the La Belle Disco in West Berlin.

In addition, according to press reports, the investigation into the September 1989 bombing of the French UTA Flight 772—which killed 170 persons, including 7 Americans—indicates that the bomb was brought into Congo in the Libyan diplomatic pouch and delivered to three Libyan-trained Congolese terrorists by an official of the Libyan Embassy in Brazzaville. African and French press reports state that both the Congolese and Zairians are holding suspects who have implicated Libya in the bombing.

Press reports in late 1990 also laid much of the responsibility on the Libyans for the bombing in December 1988 of Pan Am Flight 103. According to American, British, and French press, investigators discovered that the detonator used in the Pan Am Flight 103 bombing was identical to one carried by two Libyan agents arrested in Dakar, Senegal, in February 1988. The official investigation into both of these cases was continuing through the end of 1990.

North Korea

North Korea is not known to have sponsored a terrorist attack since members of its intelligence service planted a bomb on a South Korean airliner in 1987. However, it continues to provide safehaven to a small group of Japanese Red Army (JRA) members who hijacked a JAL airliner to North Korea in 1970. North Korea has provided some support to the New People's Army in the Philippines. It has not renounced the use of terrorism.

Syria

There is no direct evidence of Syrian Government involvement in terrorist attacks outside Lebanon since 1987, although Syria continues to provide support and safehaven to groups that engage in international terrorism.

Syria has made some progress in moving away from support for some terrorist groups. Syria has also cooperated with Iran and others to obtain the release of Western hostages held by terrorist groups in Lebanon, including the successful release of American hostages Pihill and Reed in the spring of 1990. The government-controlled media has described the Abu Nidal organization as a terrorist organization, but the Syrian Government has failed to take concrete measures against the ANO in Syrian-controlled areas of Lebanon.

At the same time, Syria publicly supports the Palestinians' right to armed struggle for their independence. President Assad has publicly defended and supported Palestinian attacks in Israel and the occupied territories. Syria continues to provide political and material support for Palestinian groups who maintain their headquarters in Damascus and who have committed terrorist acts in the past, most notably the PFLP-GC whose propaganda radio station, al Quds, broadcasts from Syrian soil. It also hosts the Abu Musa

אאא, חוזם: 6775

אל: רהמש/ 387

מ-: המשרד, תא: 070591, זח: 1631, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמס/ מידי

אל: כל הנציגויות

ב-30 באפריל פרסמה מחמ'ד את הדו"ח השנתי בנושא הטרור בעולם. לשימושכם
להלן תמצית החלק המז'י של הדו"ח.

SUMMARY -- 'PATTERNS OF GLOBAL TERRORISM: 1991'
MIDDLE EASTERN SECTION

'PATTERNS OF GLOBAL TERRORISM: 1990', THE U.S. STATE DEPARTMENT ANNUAL STUDY OF INTERNATIONAL TERRORISM, REPORTS THAT IN THE YEAR 1990 THERE WERE 63 TERRORIST INCIDENTS IN THE MIDDLE EAST AND 21 'SPILLOVER' ATTACKS INTO OTHER REGIONS OF THE WORLD. THIS IS SEEN AS A SHARP DROP IN TERRORIST INCIDENTS OF OVER 50 PERCENT .

YET ISRAEL REMAINS A PRIMARY TARGET OF MIDDLE EAST TERROR GROUPS. THE STATE DEPARTMENT INCLUDES IN ITS LIST OF TERROR GROUPS THE VARIOUS FACTIONS OF THE PLO INCLUDING YASSIR ARAFAT'S FATAH, AS WELL AS THE MORE EXTREMIST PALESTINIAN FACTIONS WHICH ARE OUTSIDE OF THE PLO UMBRELLA.

SIX COUNTRIES ARE LISTED AS STATES WHICH THE U.S. GOVERNMENT CONSIDERS TO BE SPONSORS OF INTERNATIONAL TERROR. FOUR OF THOSE COUNTRIES ARE IN THE MIDDLE EAST; ALL FOUR -- IRAN, IRAQ, LIBYA AND SYRIA -- ARE COMMITTED TO ISRAEL'S DESTRUCTION. THE REPORT NOTES THAT 'SYRIA CONTINUES TO PROVIDE SUPPORT AND SAFEHAVEN TO GROUPS THAT ENGAGE IN INTERNATIONAL TERRORISM.' IT ALSO NOTES THAT SYRIAN PRESIDENT ASSAD HAS PUBLICALLY DEFENDED AND SUPPORTED PALESTINIAN ATTACKS IN ISRAEL AND THE TERRITORIES.

THE REPORT DETAILS A LIST OF PALESTINIAN TERROR GROUPS TO WHICH SYRIA PROVIDES POLITICAL AND MATERIAL SUPPORT, AND WHO MAINTAIN THEIR HEADQUARTERS IN DAMASCUS. IN 1990, THE LEADER OF ONE OF THESE GROUPS, THE POPULAR FRONT FOR THE LIBERATION OF PALESTINE, THREATENED TO CARRY OUT TERRORIST ATTACKS AGAINST AMERICAN AND OTHER TARGETS WHO OPPOSED IRAQ DURING THE GULF CRISIS.

THE STATE DEPARTMENT REPORT NOTES THAT 'SYRIA HAS ATTEMPTED TO MINIMIZE ITS PUBLIC ASSOCIATION WITH TERRORIST ACTIVITIES AND GROUPS IN THE INTERNATIONAL ARENA, APPARENTLY IN AN ATTEMPT TO IMPROVE ITS STANDING WITH THE WEST.' THE REPORT NOTES, HOWEVER, THAT SYRIA HAS NOT TAKEN ANY STEPS TO CLOSE DOWN TERRORIST GROUPS OR EXPEL THEM FROM SYRIA, AND CONTINUES TO LEGITIMIZE THE USE OF VIOLENT STRUGGLE.

THE REPORT DETAILS TERRORIST INCIDENTS CARRIED OUT BY VARIOUS

PALESTINIAN GROUPS WHICH RESULTED IN THE LOSS OF ISRAELI LIVES. THESE INCLUDE A SERIES OF PIPE BOMBINGS IN MAY-JULY 1990 AND A STABBING ATTACK IN OCTOBER (WHICH HAS BEEN FOLLOWED BY SIMILAR ATTACKS IN 1991).

ALSO NOTED ARE TWO ATTACKS AGAINST ISRAELI BUSES LAUNCHED FROM EGYPTIAN SOIL. ONE OF THESE ATTACKS TOOK PLACE IN EGYPT ITSELF AND RESULTED IN 11 DEAD AND 17 WOUNDED; THE PALESTINIAN ISLAMIC JIHAD HAS CLAIMED RESPONSIBILITY. THE OTHER TERRORIST ACT WAS COMMITTED BY A GUNMAN WEARING AN EGYPTIAN MILITARY UNIFORM WHO CROSSED THE ISRAELI-EGYPTIAN BORDER ON FOOT. THE ATTACK RESULTED IN 4 DEAD AND 27 WOUNDED.

THE REPORT MENTIONS THAT THE DIALOGUE BETWEEN THE US AND THE PLO WAS SUSPENDED FOLLOWING A FAILED TERROR ATTACK ON THE TEL AVIV BEACHFRONT ON MAY 30, 1990. THIS ATTACK WAS CARRIED OUT BY THE PALESTINE LIBERATION FRONT, A CONSTITUENT MEMBER OF THE PLO, AND IS HEADED BY ABU ABBAS, THE MASTERMIND OF THE ACHILLE LAURO HIJACKING. THE PLO FAILED TO CONDEMN THE ATTACK, TAKE ACTIONS AGAINST THE PLF, OR TAKE STEPS AGAINST ABU ABBAS, A MEMBER OF THE PLO EXECUTIVE COMMITTEE.

HASBARA/MEYDA

תפוצה: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, מצב, סמנכל, אוקיאניה, מצרים,
מצפא, אסיה, מאפ, אמלט, מזחים, ארבל2, איר1,
איר2, מזאר, ארבל1, משפט, הסברה, @ (יועץרהמ/טרור)

סססס

STATE SPONSORSHIP STILL IMPORTANT SPUR TO TERRORISM
(Excerpts: DOS terrorism report 4/30/91)

Washington -- "State sponsorship of terrorism remains one of the important factors in fostering international terrorism," the State Department said in a report issued April 30.

The report, latest in an annual series, says that the United States currently considers Cuba, Iraq, Iran, Libya, North Korea and Syria to be "state supporters of terrorism."

It notes that the People's Democratic Republic of Yemen was dropped from the U.S. list of such sponsors in 1990, after it merged with its neighbor to form the Republic of Yemen. Iraq was added to the list because of its renewed support for terrorist groups in 1990.

The report is entitled "Patterns of Global Terrorism: 1990." By law, the State Department must report to Congress each year on international terrorism developments.

Last year, the report notes, was one of the few in recent times in which there were no "spectacular" terrorist incidents resulting in the deaths or injuries of a large number of victims.

The following excerpts from the report are the "Year in Review" and "State-sponsored Terrorism" sections:

(begin excerpts)

The year 1990 was one of the few in recent times in which there were no "spectacular" terrorist incidents resulting in the death or injury of a large number of victims. Despite this fact, there were a number of major terrorist developments, including a heightened international terrorist threat owing to Iraq's renewed association with terrorist groups worldwide.

Perhaps the most significant development occurred in the wake of the 2 August Iraqi invasion of Kuwait. A number of Palestinian groups, including the Palestine Liberation Front (PLF), the Palestinian Islamic Jihad (PIJ), the Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP), and the Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (PFLP-GC), pledged their support for Saddam Hussein, and most threatened terrorist attacks against the West, Israel, and moderate Arab targets in the event of war. Although by year's end no such attacks had taken place, the threat remained high.

Another significant development was the abortive 30 May attack on Israeli beaches by the PLF. The PLF is a member of the Palestine Liberation Organization (PLO) and is therefore subject to the PLO's "renunciation" of terrorism. Following

the PLO's refusal to condemn the attack, the United States suspended its dialogue with the PLO, pending action by the PLO demonstrating that it abides by the conditions it accepted in December 1988.

Both of these events highlight the continuing importance of states that support terrorists and sponsor terrorist attacks. The PLF attack on Israel was planned and executed from Libya. In 1990 Iraq, which provides support for a growing number of terrorist allies, was returned to the U.S. government's list of state sponsors of terrorism. The other countries on the list -- Cuba, Iran, Libya, North Korea, and Syria -- continued to provide varying degrees of support -- safehaven, travel documents, arms, training, and technical expertise -- to terrorists.

Latin America emerged in 1990 as the most frequent site for terrorist attacks against U.S. interests. Most of these attacks took place in Chile, Peru, and Colombia. Latin American radical or guerrilla groups engaging in terrorism tended to attack domestic, rather than foreign, targets. Thus, although the number of international terrorist incidents was high, the escalating domestic political violence had an even greater impact on the region.

There was a marked increase in international terrorism in Asia in 1990, primarily because of increased activity by the Communist New People's Army (NPA) in the Philippines. At the same time, South Asia suffered from a notable upsurge in terrorism, particularly in Pakistan where the Afghan secret service was responsible for a rash of terrorist attacks.

There were several positive developments regarding terrorism in 1990. Eight Western hostages held in the Middle East -- including Americans Robert Polhill and Frank Reed -- were released from captivity. Furthermore, no Westerners were taken hostage in Lebanon during 1990. Another positive development was the marked decline in terrorism in the Middle East and a reduction in Middle Eastern "spillover" terrorism in other regions.

The advent of democracy in Eastern Europe brought a change in East European states' attitudes toward terrorism. The new East European governments were eager to expose the support previous regimes had provided to terrorists, such as East German safehaven for Red Army Faction (RAF) terrorists and Czechoslovak sales of Semtex plastic explosives. Terrorists no longer find official support or safehaven in the emerging democracies of Eastern Europe.

The trend toward multinational cooperation on counterterrorist issues continued during the year. Following major terrorist attacks such as the Pan Am 103 and UTA 772 bombings, the United

Nations directed the International Civil Aviation Organization (ICAO) to develop a method of "marking" plastic explosives for preblast detection. Substantial work was completed by ICAO members on a convention requiring all manufacturers of plastic explosives to add chemicals to the explosives that would make them easier to detect. An agreement, called the Convention on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection, was signed in early 1971.

Continuing the trend of previous years, a number of important terrorist trials took place in 1970, as governments continued to impose the rule of law on terrorists.

State-Sponsored Terrorism

State sponsorship of terrorism remains one of the most important factors in fostering international terrorism. A number of governments afford terrorists safehaven, travel documents, arms, training, and technical expertise. In addition to support for terrorist groups, some governments engage directly in terrorism as a tool of their foreign and domestic policies. Other governments, though not direct sponsors of terrorist groups, contribute to such groups' capabilities by allowing them unimpeded transit, permitting them to operate commercial enterprises, and allowing them to carry out recruitment and other support activities. Any type of government support for terrorist groups makes law enforcement efforts to counter terrorism much more difficult. Thus, the United States and its allies in the fight against terrorism have focused on raising the costs for those governments who support, tolerate, and engage in terrorism.

The United States currently lists Cuba, Iran, Iraq, Libya, North Korea, and Syria as state supporters of terrorism. This list is maintained pursuant to Section 6 (j) of the Export Administration Act of 1979. This and related U.S. statutes impose trade and other restrictions on countries determined by the secretary of state to have repeatedly provided support for acts of international terrorism. The list is sent annually to Congress, though countries can be added or subtracted at any time that circumstances warrant. The People's Democratic Republic of Yemen was dropped from the list in 1990 after it merged with its northern neighbor to form the Republic of Yemen. Iraq was added to the list because of its renewed support for terrorist groups in 1990.

The international effort to eliminate state support for terrorism has achieved some notable results. International public opinion and cooperation among like-minded governments have generated great pressure on governments to change their behavior or, at a minimum, make significant efforts to hide their involvement in terrorism. This is reflected in the number of terrorist incidents attributable to governments on

the U.S. list of state supporters of terrorism. The totals have declined from 176 in 1988 to 58 in 1989 and finally to 54 in 1990. While these numbers are heartening, it should be noted that the investigations into the terrorist bombings of Pan Am Flight 103 in December 1988 and of UTA Flight 772 in September 1989 continue and could uncover involvement of state sponsors.

Indeed, the continuing danger posed by state sponsorship was demonstrated in 1990 by two developments. First, the 30 May abortive seaborne attack by the Palestine Liberation Front (PLF) on crowded Israeli beaches was made possible by Libyan government support for the training, provision, and transportation of the PLF terrorists. While the operation was foiled without civilian casualties, the attack significantly raised tensions in the region and resulted in the termination of the U.S.-PLO dialogue. Had the operation succeeded, it could have led to numerous casualties among bathers on the crowded Tel Aviv public beaches. Second, after Iraq's August invasion of Kuwait, the world saw Iraq assemble an impressive array of terrorist groups aimed at intimidating the international coalition opposed to the invasion.

Libya's involvement in terrorism during 1990 went beyond support for the 30 May attack on Israel. Tripoli continued to shelter and aid the notorious Abu Nidal organization (ANO), to fund other radical Palestinian groups such as the Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command (PFLP-GC), and to support terrorist groups elsewhere in Africa, Latin America, and Asia.

Iran continued its use of and support for terrorism in 1990, targeting and assassinating Iranian dissidents overseas, attacking Saudi officials and interests, continuing to support the holders of the American and other Western hostages in Lebanon, and supporting radical Palestinian groups such as the Palestine Islamic Jihad (PIJ) and the PFLP-GC. Syria continued to give refuge and support to Lebanese, Palestinian, Turkish, Japanese, and Iranian terrorists while maintaining that all attacks on Israel and the occupied territories are legitimate "national liberation" efforts. North Korea continued to harbor some Japanese Red Army (JRA) terrorists and to provide some support to the New People's Army in the Philippines. Cuba continued to supply and support groups that use terrorism in El Salvador, Colombia, Peru, Honduras, and Chile, among others.

Cuba

Cuba continues to serve as a haven for regional revolutionaries and to provide military training, weapons, funds, and guidance to radical subversive groups that use terrorism. The island today remains a major training center and transit point for Latin subversives and some international groups.

El Salvador's Farabundo Marti National Liberation Front (FMLN) has been the primary beneficiary of Cuba's clandestine support network over the last several years. Havana has been the point of origin for most of the weapons used by the FMLN for insurgent and terrorist operations in El Salvador. Other Central American groups, notably in Honduras and Guatemala, have also received Cuban aid. In South America, Chilean radical leftist groups have been the favored recipients of Cuban support, but their aid may have declined since Chile's peaceful transition to civilian rule in March 1990.

Several rebel organizations have offices and members stationed in Havana. Wounded rebels are often treated in Cuban hospitals. With the demise of the pro-Cuban governments in Panama and Nicaragua, Cuba's support has become even more important to radical groups.

Iran

Iran's extensive support for terrorism continued during 1990, although the number of terrorist acts attributed to Iranian state sponsorship dropped to 10 in 1990 from 24 in 1989.

Iran has used its intelligence services extensively to facilitate and conduct terrorist attacks, particularly against regime dissidents. Intelligence officers in embassies have used the diplomatic pouch for conveyance of weapons and finances for terrorist groups. Iran continued to strengthen its relationship with Muslim extremists throughout the world, often providing them with advice and financial assistance. Over the past year, Iranian support for terrorism has included:

- Repeating the call for the death of the author of The Satanic Verses, Salman Rushdie.
- Assassinations of four antiregime dissidents -- in Pakistan, Switzerland, Sweden, and France.
- Supporting radical Shia attacks on Saudi interests, including the assassinations of three Saudi diplomats, in retaliation for the execution of the Hajj bombers.
- Extensive support for Hizballah, the PFLP-GC, the PIJ, and other groups, including provision of arms, funding, and training.

Iranian-backed Shia groups are believed to be in control of Western hostages in Lebanon, and most observers believe that the key to releasing the hostages rests with Iran. One such group, Hizballah, is believed to hold all of the remaining American hostages. Iranian President Ali Akbar HashemiRafsanjani, whose domestic political strength increased

during 1990, is thought to favor a pragmatic approach to foreign policy and improved relations with the West, which would require resolution of the hostage problem. For example, The Tehran Times, a newspaper considered to reflect Rafsanjani's views, editorialized on 22 February that the hostages should be freed without preconditions. Two months later, U.S.

hostages Robert Polhill and Frank Reed were released. The hostage releases received some criticism from hardline elements both in Iran and within Hizballah who questioned whether Iran or the hostage holders had received any benefit for their actions in terms of a good will gesture from the West. No more U.S. hostages were freed in 1990, and press reports indicated that Iran was seeking rewards before any further movement on the hostages was possible.

Major terrorist figures, including Ahmad Jabril of the PFLP-GC and various prominent members of Hizballah, frequently visit Iran. Iran hosted a World Conference on Palestine in Tehran in December in an effort to gain increasing influence over Islamic affairs, in general, and over the Palestinian movement, in particular. Leaders of several radical Palestinian and Lebanese groups including Salqa, Hamas, Hizballah, and the Palestinian Islamic Jihad attended.

Iraq

Iraq was returned to the terrorist list in September 1990 because of its increased contact with, and support for, terrorist groups. After the formation of an international coalition against the invasion of Kuwait, Iraqi officials issued public statements endorsing terrorism as a legitimate tactic.

Following its invasion of Kuwait on 2 August, the government of Iraq systematically seized the citizens of the United States and many other nations. This occurred in both Kuwait and Iraq and continued for several months. Many of the hostages were moved to strategic sites in Iraq, including armaments factories, weapons research facilities, and major military bases.

This mass act of hostage taking was condemned by nations throughout the world, and the U.N. Security Council adopted Resolution 664, demanding that Iraq release these hostages.

Saddam Hussein eventually released the hostages, starting with women and children. By December, all the Western hostages were freed, but many Kuwaitis remained in captivity.

Hostage taking on the scale undertaken by Iraq is unprecedented in recent history. Saddam Hussein's operation represented a cynical and futile attempt to terrorize both foreign nationals

and their governments and to weaken international resolve to oppose his occupation and annexation of Kuwait.

During 1990, and particularly after 2 August, the press reported increasing movement of terrorists to Baghdad, signaling the deepening relationship between these groups and Iraq. Even before the invasion of Kuwait, Iraq provided safehaven, training, and other support to Palestinian groups with a history of terrorist actions. The Arab Liberation Front (ALF) and Abu Abbas's PLF, responsible for the 1985 Achille Lauro hijacking and the terrorist attack on Israel beaches in May, are among these groups. The ANO is also reported to have reestablished its presence in Iraq in the first half of 1990. Abu Ibrahim, leader of the now-defunct 15 May terrorist organization and famed for his skill as a bombmaker, is also reportedly based in Baghdad.

With the end of the Iran-Iraq war, Iraq reduced its support for anti-Iranian dissident groups including the Mujahidin-e-Khalq (MEK). Speculation continues regarding increased Iraqi support for the terrorist Kurdish Worker's Party (PKK) in Turkey. This is coupled with the worsening of Turkish-Iraqi relations over Turkey's enforcement of U.N. mandated trade sanctions after the invasion of Kuwait and disputes over water rights.

Senior Iraqi government officials, including Foreign Minister Tariq Aziz, made public statements justifying terrorism as a legitimate Iraqi response in the event of hostilities between Iraq and the multinational force deployed in the region. There were reports that Iraq planned to put these words into effect and that Iraqi officials, as well as Baghdad's Palestinian surrogates, conducted surveillance against various coalition targets.

Libya

In 1990, Libya demonstrated its continued support for terrorism by supporting the Palestine Liberation Front's failed 30 May seaborne attack on crowded Israeli beaches. Tripoli helped the PLF plan, train for, supply, and carry out the seaborne operation.

Since 1986, Libyan leader Muammar Qadhafi has made public disclaimers about his support for terrorist groups. He continued to provide money, training, and other support to his terrorist clients. Qadhafi's claims of having expelled certain terrorist groups -- the PLF, ANO, and PFLP-GC -- remained unsubstantiated as of the end of 1990. Libya also resumed funding to the PFLP-GC, and possibly other Palestinian terrorist groups, in 1990.

Libya also continues its support for a variety of terrorist/insurgent groups worldwide. In the Philippines,

Libya has supported the NPA, which carried out terrorist attacks against Americans that killed five persons in 1990. Costa Rican officials believe that all 15 members of the Santamaria Patriotic Organization (OPS) arrested in Costa Rica in February for grenade attacks against U.S. facilities had undergone terrorist training in Libya. The group that attacked the Trinidad and Tobago Parliament on 27 July in a coup attempt, which killed several persons, received training and financial support from Libya, among others.

In April, Ethiopia expelled two Libyan diplomats for alleged involvement in the 30 March bombing at the Hilton Hotel in Addis Ababa.

Throughout 1990, indications of Libya's previous involvement in acts of terrorism emerged. According to German press reports, German officials uncovered evidence in the files of the now-defunct East German secret police, the Stasi, that demonstrated Libyan responsibility for the 1986 bombing of the La Belle Disco in West Berlin.

In addition, according to press reports, the investigation into the September 1989 bombing of the French UTA Flight 772 -- which killed 170 persons, including seven Americans -- indicates that the bomb was brought into Congo in the Libyan diplomatic pouch and delivered to three Libyan-trained Congolese terrorists by an official of the Libyan Embassy in Brazzaville. African and French press reports state that both the Congolese and Zairians are holding suspects who have implicated Libya in the bombing.

Press reports in late 1990 also laid much of the responsibility on the Libyans for the bombing in December 1988 of Pan Am Flight 103. According to American, British, and French press, investigators discovered that the detonator used in the Pan am Flight 103 bombing was identical to one carried by two Libyan agents arrested in Dakar, Senegal, in February 1988. The official investigation into both of these cases was continuing through the end of 1990.

North Korea

North Korea is not known to have sponsored a terrorist attack since members of its intelligence service planted a bomb on a South Korean airliner in 1987. However, it continues to provide safehaven to a small group of Japanese Red Army (JRA) members who hijacked a JAL airliner to North Korea in 1970. North Korea has provided some support to the New People's Army in the Philippines. It has not renounced the use of terrorism.

Syria

There is no direct evidence of Syrian government involvement in

terrorist attacks outside Lebanon since 1987, although Syria continues to provide support and safehaven to groups that engage in international terrorism.

Syria has made some progress in moving away from support for some terrorist groups. Syria has also cooperated with Iran and others to obtain the release of Western hostages held by terrorist groups in Lebanon, including the successful release of American hostages Polhill and Reed in the spring of 1990. The government-controlled media has described the Abu Nidal organization as a terrorist organization, but the Syrian government has failed to take concrete measures against the ANO in Syrian-controlled areas of Lebanon.

At the same time, Syria publicly supports the Palestinians' right to armed struggle for their independence. President Assad has publicly defended and supported Palestinian attacks in Israel and the occupied territories. Syria continues to provide political and material support for Palestinian groups who maintain their headquarters in Damascus and who have committed terrorist acts in the past, most notably the PFLP-GC whose propaganda radio station, al Quds, broadcasts from Syrian soil. It also hosts the Abu Musa group, the Popular Struggle Front (PSF), the Popular Front for the Liberation of Palestine (PFLP), and Democratic Front for the Liberation of Palestine (DFLP). The leader of the PFLP had publicly stated that he would carry out attacks against U.S. targets and others opposed to Iraq in the event of a military clash in the Gulf. At year's end, no such attacks had occurred.

The United States continued to express its serious concern to the Syrian government -- both publicly and privately -- about terrorist groups supported by Syria. The Syrian government has taken some positive steps, particularly since the beginning of the Gulf crisis in August 1990, to rein in terrorist groups based in Syria. The did not, however, take steps to close down these groups or expel them from Syria.

Syria has taken no steps to disband or eliminate the presence of other terrorist organizations, such the Kurdish Worker's Party (PKK), the Armenian Secret Army for the Liberation of Armenia (ASALA), and the Japanese Red Army. A number of these groups have camps in Lebanon's Bekaa Valley, which is under the control of Syrian forces. Syria also tolerates the presence of a faction of the Palestinian Islamic Jihad that took responsibility for the massacre in February of nine Israeli civilians on a tour bus in Egypt. The PIJ statement was broadcast on the PFLP-GC-controlled radio station in southern Syria.

In 1990, and particularly since the Iraqi invasion of Kuwait, Syria has attempted to minimize its public association with terrorist activities and groups in the international arena,

apparently in an attempt to improve its standing with the West. Syrian officials have said that Syria is committed to bring to justice and punish those individuals within Syria's jurisdiction accused of acts of terrorism, if given supporting evidence of their crimes. They have also repeated that any organization that is involved in terrorist crimes will have to bear the consequences. Following the September visit by Secretary of State James Baker, Syrian Foreign Minister Shara' stated publicly that Syria condemned all forms of terrorism, including hijacking and hostage taking. However, Syria continues to draw a distinction between "legitimate struggle against the occupation troops" and acts of terrorism -- a fundamental difference between U.S. and Syrian news.

(end excerpts)

NNNN

אאא, חוזם: 3713

אל: רהמש/227

מ-: ווש, נר: 2030, תא: 020591, זח: 1630, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר - ח.ר.ב./מידי

להלן תיקון לסעיף ח' 1.

אל: סמנכ'ל צפ'א, ראש ממ'ד -- ח.ר.ב.

דע: לש' רוה'מ -- ח.ר.ב.

מאת: השגרירות, וושינגטון

תהליך השלום, בעקבות מסעו האחרון של בייקר

1. להלן נקודות משיחה (30.4) שקיימנו עם מקור בממשל המקורב לתהליך:

א. איפה אנו עומדים היום :

(1) לאיש שיחנו לא ברורות תכניותיו של המזכיר (הערה: השיחה התקיימה לפני פגישת המזכיר עם הנשיא).

(2) ממתינים לתשובות מאתנו מירדן ומסוריה. 'מדינות אלה נתנו תשובות שאינן מניחות את הדעת'.

(3) לדבריו התשובות שקבלו ממצרים מספקות אותם. בתגובה להערה על ההקשחה שחלה לאחרונה בעמדת מצרים (בעקבות דברים שהשמיע שה'ח מגיד) חזר על כך כי מצרים 'ON BOARD' וכי דברי מגיד אינם מייצגים את עמדתה הרשמית של מצרים כפי שהעברה להם ע'י מובארך. לדבריו, למגיד, שעומד להתמנות בתוך כחודש למזכ'ל הלע'ר, יש אג'נדה רחבה יותר.

● עמדת הנשיא והמזכיר :

(1) השניים מתוסכלים מעמדת רוה'מ. למרות שטרם קיבלו תשובות מסוריה התסכול מעמדת ישראל גדול יותר, זאת מכיוון שבבחירת גישת הממשל הנוכחי לקחו בחשבון את עמדותינו במידה גדולה יותר מעמדות מדינות ערב. להבהרת נקודה זו מנה את עמדתם במספר סוגיות: התנגדות לועידה בינ'ל במתכונת שאותה רוצות מדינות ערב, אי השתתפות חמש הקבועות, התנגדות למדינה פלסטינית, ואי השתתפות אש'פ.

(2) איש שיחנו הדגיש כי במידה והמהלך יכשל חשוב לדעתם שעמדות ערב וישראל תהיינה קרובות וכי ה-ONUS יוטל כולו עת סוריה.

ג. עמדת סוריה :

(1) אינם מבחינים בשינוי שחל בעמדת סוריה.

(2) אינו מאמין שאסד יזוז אלא אם כן יראה שהתהליך עומד להתחיל בלעדיו.

ד. עמדת ירדן:

(1) המלך מעוניין להיות מעורב בתהליך. התייחס לאילוף הפלסטיני המפעל עליו קרי הצורך בקבלת הסכמת הפלסטינים במידה ותקום משלחת משותפת.

(2) בנוסף לאילוף הפלסטיני קיים, מבחינת המלך, גם האילוף הסורי שיגבר במידה ואסד יחליט שלא להצטרף לתהליך (קרי למפגש הפתיחה). תגובת המלך במקרה של אי השתתפות סוריה - לאור נסיון העבר - אינה חיובית, אינו בטוח שעמדה זו תנחה את תגובת המלך בעתיד.

ה. השתתפות האירופאיות:

(1) לדבריו הכוונה היא שנציג הקהיליה ישא נאום ולא יותר.

ו. השתתפות האו"מ:

(1) הכוונה שנציג האו"מ יהיה נוכח במפגש ולא ישא נאום. מסיבה זו אינם מבינים הסתייגותו.

ז. עמדת הפלסטינים:

(1) סיפר כי הפלסטינים שעמם נפגש המזכיר היו מפוחדים למעט פייצל חוסייני.

(2) ניראה שנציגי השטחים אינם פוחדים מתוניס אלא מעמדת הקיצונים בשטחים.

ח. עמדת סעודיה:

(1) על רקע סירוב סעודיה להשתתף במפגש ציין כי היה להם יסוד להניח (בעקבות שיחות שקיימו) שסעודיה תנקוט צעדי CBM (CONFIDENCE BUILDING MEASURE).

בסירובה של סעודיה לנקוט צעדים אלו רואה כחלק ממגמה של חזרתה לעמדותיה המסורתיות. בין הסיבות למגמה זו ציין: המצאותו של צדאם בשלטון, הדמוקרטיזציה המסתמנת בכווית והחשש מפני ההשלכות על סעודיה. (בהקשר לכווית התייחס למחלוקת בתוך משפחת המלוכה). בדיעבד סבור שעשו טעות שלא פעלו קודם לכן (קרי בעוד במהלך המלחמה) להשגת הבנות/ התחייבויות סעודיות.

לסיום העריך שלפי שעה לא יחול שינוי בגישה שאותה אימץ הממשל. לגבי הטקטיקה, יש להמתין לתוצאות פגישת המזכיר עם הנשיא. בכל מקרה הדגיש שאינם מתכוונים הפעם לתת לנושא להחליק ירצו תשובה 'ONE WAY OR THE OTHER' עד כאן תוכן שיחתנו.

שמרו נא הל חסיון המידע. אנא.

שטיין - אמיתי

אאא, חוזם: 1418

אל: רהמש/90

מ:- ווש, נר: 2024, תא: 010591, זח: 2100, דח: מ, סג: סב,

כבכ

סודי ביותר / מידי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

דע: לש' שה'ח, לש' רוה'מ

מאת: השגריר, וושינגטון

הנדון: שיחה עם דניס רוס.

1. נפגשתי לשיחה בת שעה וחצי עם דניס רוס (1/5) שיועדה, בעיקרה להחלפת דעות ועריכת מאזן של הנושאים השונים, שנדונו בסבובי השיחות האחרונים של מזכיר בארץ. השיחה התקיימה ברובה בארבע עיניים, ובמהלכה נקרא רוס מספר נמים למזכיר (שעדכן הבוקר את הנשיא על התפתחות המגעים - ז.ש.).

2. רוס שב וציין בפני שהמזכיר מתכוון להמשיך בפעילותו להשגת הסדר והוסיף שהמזכיר ימשיך לפעול ע'פ אותם קווים שהנחו אותו עד כה. באותו הקשר הוסיף, ששומרים במכוון על שקט תקשורתי וזו הסיבה שמספר עתונאים יצאו עם פרשנויות פסימיות, שאין להן על מה לסמוך ושמזכיר המדינה אינו שותף להן.

3. לשאלתי האם ומתי מתכוון המזכיר לחזור לאיזור, ציין רוס שכנראה בכוונת המזכיר לשוב, אך לא ברור עדיין מתי וכי יודיענו בהקדם. מכל מקום אין בכוונתו לבקר בימים הקרובים.

4. אשר לנושאים השונים שנדונו בשיחותיו האחרונות של המזכיר עם רוה'מ ושה'ח, העליתי התייחסותנו ברוח שיחתך עם השגריר בראון (שלך 2008). בדיון על חשיבות ההשתתפות הסעודית בתהליך, עלתה המחשבה שארה'ב תבקש מסעודיה לתמוך פומבית בתהליך ובשיחות בין ישראל למשלחת ירדנית - פלשתינאית.

עוד העליתי בשיחה ההתבטאויות האחרונות שיוחסו לשה'ח מצרים, ולשר המדינה גאלי בתדרוך לעתוננים ובראיון לאכ'א. רוס ציין שרוח הדברים בתדרוכים אלה אינה תואמת הדברים ששמעו בשיחותיהם עם המצרים וכי התרשמו מרצינות כוונותיהם.

שובל.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 906

אל: רהמש/43

מ-: המשרד, תא: 010591, זח: 1639, דח: ב, סג: סב,

בכב

105820

סודי ביותר/בהול לבוקר

אל: וושינגטון

השגריר

בראון ביקש לראותני. בשיחתנו אמרתי כי שמנו לב שהנשיא וכן דוברי מימשל התבטאו באופטימיות זהירה לגבי סיכויי המשך התהליך המדיני. אנו מעוניינים ביותר בהמשך מאמצי המזכיר לקידום התהליך המדיני וראוי שלקראת חידושם היו הנקודות דלהלן לנגד עיניו.

(א) ישראל מצפה שארה"ב תפגין סמכותה המחוזקת בעקבות מלחמת המפרץ - שנרכשה בדין ובדם חייליה - כלפי מדינות ערב. מן הדין שהמזכיר ינחיל לאנשי שיחו במדינות ערב כי ארה"ב לא תתיר עוד מלחמה באיזור וממילא לא תשלים עם המשך מצב המלחמה של מדינות ערב כנגד ישראל.

(ב) ישראל מצפה כי ארה"ב תטעים בפני מנהיגי מדינות ערב כי 'הסדר החדש' במז'ת מחייב שינוי מופגן ביחסן העויין כלפי ישראל ושהשינוי במפגיע חייב לבוא על גילוייו בהפסקת מצב המלחמה, הכרזה על הפסקת החרם נגד ישראל ועוד.

(ג) ישראל מצפה כי המזכיר במאמציו לקידום התהליך לא יניח לערב הסעודית לחמוק מהתחייבותה - אותה טרחה להקרין בדרכים שונות בטום ובעת מלחמת המפרץ = לקידום פעיל של השלום באיזור. קשה להעלות על הדעת שאותן מדינות שנסתייעו סיוע כה משמעותי ע"י ארה"ב במלחמת המפרץ ואשר תובעות נוכחות צבאית אמריקאית מתמשכת יפנו עורף לאחריותן להבטחת הסדר החדש במז'ת.

(ד) ראוי לציין כי מדינות ערביות המסתפקות בסיוע לתהליך 'מאחורי הקלעים' והמוגדרות 'מתונות' ואינן מתבטאות ופועלות פומבית למען השלום, יוצרות תמריץ שלילי מבחינת התהליך המדיני ומאמצי קידום השלום. ישראל מצפה שהמזכיר יתבע ממנהיגי המדינות ה'מתונות' להצטרף אל התהליך בפועל ובריש גלי.

(ה) בהקשר זה חיוני ביותר שמדינות המפרץ יצהירו כבר עתה על נכונותן להצטרף לקבוצות העבודה האיזורית בנושאים כפיתוח איזורי, מים, הסביבה וכו' אשר תחלנה לפעול אחרי המיפגש האיזורי שיתפצל למחרתו לשיחות ישירות בילטרליות. כן יש לקבוע מראש מועד להתחלת השיחות האיזוריות בצמוד לפתיחת השיחות הדו-צדדיות.

(ו) ישראל מצפה כי ארה"ב לא תתיר מצב בו הגישה הדו-מסלולית שנוזמה ע"י ישראל, נתקבלה על דעת ארה"ב ואחרי כן גם על מדינות ערב, תאכזר בהדרגה מתוכנה משמעותה והליכי התיישמותה.

(ז) ישראל מצפה כי ארה"ב תגלה הבנה ותשכיל להבהיר זאת לבנות שיחה

הערביות כי ישראל לא תוכל ולא תיטול על עצמה סיכונים הנובעים מהתהליך כל עוד לא תנוח דעתה ולא תשוכנע תכלית השיכנוע שפני מדינות ערב להפסקת מצב המלחמה ולשלום ושהן נכונות לצעוד לעידן חדש של שלום, שיתוף פעולה ופיתוח איזורים.

(ח) ארה"ב בודאי תשקול להניע את שאר חברות הקואליציה שלחמו במפרץ להנחיל גם כן הציפיות הנ"ל למדינות ערב.

(ט) נבקשך להעלות הנ"ל במקביל בשיחה עם קלי או רוס.

בנצור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, מצב, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 1358

אל: רהמש/88

מ-: ווש, נר: 2021, תא: 010591, זח: 1630, דח: מ, סג: סב,

בבב

סודי ביותר / מידי ח.ר.ב ח.ר.ב ח.ר.ב

אל: סמנכ'ל צפ'א

דע: לש' רוה'מ

מאת: השגרירות, וושינגטון

תהליך השלום.

1. בשיחת הציר והח'מ עם מקור במימשל המקורב לתהליך סיכום המצב בעקבות מסעו האחרון של המזכיר. להלן סיכום השיחה:

תכניות המזכיר:

1. בתשובה לשאלה לגבי אמיתות השמועה על כך שבכוונת המזכיר לצאת לאזור ביום שישי השיב כי למזכיר התחייבות להרצות בשבת הקרובה באוניברסיטה בטכסאס אותה בכוונתו לבצע. להערכת איש שיחנו נאומו לא יכלול קטע מזה'תי אלא אם כן המזכיר יחליט ברגע האחרון להתייחס לנושא. הוסיף כי גם הנשיא בנאום אותו הגדיר כמרכזי, לא יתייחס לתהליך אלא אם כן תתקבל החלטה (בפגישת הנשיא והמזכיר ב- 1.5) 'TO ' 'SHUT DOWN את התהליך הנוכחי. הערכתו היא שהחלטה כזו לא תתקבל.

2. לאיש שיחנו לא ברור באם בכוונת המזכיר לשוב בהקדם לאיזור. התמונה עשויה להתבהר בעקבות פגישת הנשיא והמזכיר.

ב. שינוי בעמדת סעודיה לגבי השתלבות בתהליך.

1. איש שיחנו ציין כי אכזבת המימשל מעמדת סעודיה היא חלקית. לדבריו לא חשבו מלכתחילה שסעודיה תצטרף לשיחות בנושא התהליך. לעומת זאת קיוו סעודים יעשו דברים אחרים שיסייעו לתהליך (התבטאויות פומביות, סיום החרם, וכו').

2. למרות אכזבתם, אין בכוונתם למתוח ביקורת פומבית (על התנהגות סעודיה) וזאת מכיוון שיש להם ' 'BIGGER AGENDA AT STAKE'. ר'ל, יש כיום נושא אחר חשוב יותר והוא הסדרי הבטחון במפרץ. לדבריו על רקע ההערכה הסעודית בדבר ירידת האיום העיראקי יש למשפחת המלוכה מחשבות שניות לגבי מעורבות מצרים וסוריה בהסדרי בטחון. את הסיבות לשנוי בעמדת סעודיה רואה ברצון מש' המלוכה לחזור לקונצנזוס הפנים סעודי שקדם לפלישת עיראק לכווית. (ולחלשתם להתיר הצבת כוחות זרים על שטחה). כעת מנסה סעודיה 'לנקות את המדינה מנוכחות זרה' כאשר ההנחה היא שצעד זה יסייע לשמור על יציבות הממלכה. איש שיחנו חושב שהמישטר טועה בהנחתו לעיל. סבור שקשה יהיה לחזור לסטטוס קוו אנטה.

ג. והיה והתהליך אליבא ד'ארה'ב יכשל.

1. איש שיחנו אינו צופה (במקרה והמזכיר לא יצליח לקדם התהליך) ' 'BLAME ASSESSMENT'. לדבריו, המזכיר במס' הזדמנויות ציין כי המדובר בנשיא

שנותרו לו שש שנות כהונה בביית הלבן, ואשר רוצה לקדם התהליך. מכאן שלנשיא אין לו 'ז' שדוחף אותו 'לעשות משהו מחר'. המדובר בפסיכולוגיה שונה מזו שהיינו רגילים לה. מכאן שאין לצפות להטל אשמה. למזכיר אין כוונה להרים ידיים. יחד עם זאת, אינו מוציא מכלל אפשרות שבהיעדר התקדמות בזמן הקרוב, ירצה המזכיר להאט את קצב המו'מ. במקרה זה יותר על גיחות לאיזור. במקום זאת ישגר את רוס וקלי במטרה לצמצם פערים. לסיכום, איש שיחנו אינו רואה את המזכיר 'סוגר את התיק'.

2. א-פרופו המגמה המוצאת ביטוייה בתקשורת, ובהתבטאויות טאוילר המפנות אצבע מאשימה לעברנו, טען איש שיחנו כי 'אתם לא שונים מאחרימ'. יחד עם זאת, הוסיף כי אם בייקר מתוסכל ממ' ישראל הרי שהדבר נובע מכך שחש שעמדת הממשל ההתחלתית בנושא נוהל, היו קרובות לעמדתנו, יותר מאשר לעמדה הערבית. מסיבה זו המזכיר מאוכזב מכך שאינו מצליח להזיז אותנו יותר מאשר לעלמרחק קטן יותר מזה שהערבים רוצים להזיזנו.

3. התהליך כך איש שיחנו, נטוה לטובתנו. בייקר נתן לערכים אופציה אחת והיא ק. דיוויד, למרות שאינם מזכירים זאת מפורשות. לדבריו, הורידו את נושא ה- INTERLOK, אש'פ לא ישתתף אלא פלסטינים מהשטחים, ועידה בינ'ל בהשתתפות חמש הקבוצות לא תתקיים, לועידה לא תהיה סמכות לקבל החלטות. לכל היותר הכוונה היא שהכינוס יהיה פורום למסירת הדעות מדיניות. פורום זה יוכל להתכנס מפעם לפעם למסירת הודעות מדיניות. הגובה פרטנו הסתייגותנו העקרונית מועידה מתמשכת.

ד. שיחוף הקהיליה והאו'מ.

1. עפ'י תפיסתו של המזכיר הקהיליה תשתתף כ- PARTICIPANT שעה שהאו'מ יהיה ORSERVER. המזכיר טרם הבהיר איזה תוכן בכוונתו להעניק להשתתפות האירופית. מכל מקום ברור לאיש שיחנו שבעוד שלאירופים יהיה מה לומר לאו'מ לא יהיה מה לומר.

2. אשר לאכזבת המזכיר מעמדתנו, בנושא השתתפות או'מית ציין כי המזכיר מאמין כי נוכחות או'מית מסויימת הכרחית להשתתפות מדינות אחרות. הדגיש כי המזכיר ניסה להגביל תפקיד האו'מ בהשוואה למעורבותו בעבר.

ה. עמדת סוריה:

1. איש שיחנו אינו סבור שלאחר שעות הרבות של המזכיר עם אסאד ניתן להצביע על שנוי בעמדת אסאד.

2. איש שיחי אינו משוכנע שסוריה תסכים להשתתף בועידה אפילו אם ישראל תסכים עם כל התנאים שסוריה מציבה.

עמדת ירדן:

1. בכוונת המזכיר TO PROBE האם בכוונת ירדן לבוא (למפגש) 'בנסיבות נכונות' וללא סוריה. איש שיחנו אינו בטוח לגבי תשובת ירדן.

2. עמדת הפלסטינים תושבי השטחים:

1. סיפר כי בשיחתו עם המשלחת הפלסטינית הבהיר כי אם ברצונם שישראל לא תעזוב מפגש הפתיחה (בגלל התטבאיות בנושא אש'פ) עליהם להיות רגישים לעמדת ישראל.

2. הפלסטינים טרם קיבלו החלטה בנושא הרכב משלחתם המשותפת והאפשרות למשלחת משותפת עם ירדן. לדבריו ירדן מגלה עצבנות לגבי המשלחת המשותפת וזאת מכיון שחוששת שהשיחות בנושא יחזקו את אש'פ. ההנחה היא שהמלך יצטרך

לפנות לטונים בנושא זה דבר שאינו מעוניין. נכונות נציגות פלסטינית מהשטחים TO STEP FORWARD תפתור הבעיה.

ח. מעורבות בריה'מ:

1. מקווים שבריה'מ תוכל לסייע לכך שסוריה לא תעזוב התהליך מוקדם מדי ובמקביל שאש'פ לא ינסה להכנס לתהליך.

2. לדברי אנשי שיחנו בבריה'מ (בשיחות בייקר - בסמרטניק) לא ניתנה לארה'ב בשלב זה קיים עדיין סימן לגבי הסכמת בריה'מ לסיכומים שאתם תשיג ארה'ב. הנחתם היא שבריה'מ לא תציב מכשול. העיר בהקשר זה כי בסמרטניק עדיין חושב על ביקור בישראל במאי.

ט. איש שיחנו סיכם באומרו כי להוציא סוגיית מז' י-מ (לגביה אינו רואה בשלב זה פתרון) אינו חושב שיתר הנושאים המעכבים התקדמות ניתן להגדירם כ - FUNDAMENTAL לגבינו.

עד כאן שיחתנו. שמרו נא על חסיון המידע (סימן קריאה)

שטין.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, בנצור

סססס

NUMBER OF MIDEAST TERRORIST ACTS DROPPED IN 1990
 (Excerpts: Mideast-- DOS terrorism report 4/30/91)

Washington -- The following are the Middle East excerpts from the State Department's annual report on terrorism entitled "Patterns of Global Terrorism: 1990."

(BEGIN EXCERPTS)

Middle Eastern Regional Overview

The number of international terrorist incidents in the Middle East dropped sharply, from 193 in 1989 to 63 in 1990. The incidence of Middle Eastern terrorist "spillover" into other parts of the world also declined from 43 to 21 attacks.

International terrorism by Palestinians declined. Although Iraq encouraged many of the Palestinian terrorist groups to conduct operations against the international coalition opposing Baghdad's invasion of Kuwait, at year's end no such attacks had been carried out.

Following the abortive 30 May Palestine Liberation Front (PLF) attack on the beaches at Tel Aviv, President Bush announced his decision to suspend the 18-month-old dialogue between the United States and the Palestine Liberation Organization (PLO). The dialogue began in December 1988, after PLO Chairman Yasser Arafat publicly renounced terrorism, accepted UN Security Council resolutions 242 and 338, and affirmed Israel's right to exist.

The PLF is a constituent group of the PLO, and its leader, Abu Abbas, is a member of the PLO Executive Committee. After the attempted 30 May raid, the PLO refused U.S. calls to condemn the attack, disassociate itself from the PLF, and take steps to discipline Abu Abbas.

A number of Palestinian groups, including the PLF and other members of the PLO, have made public statements supporting Iraq and opposing the multinational forces deployed to enforce the UN resolutions regarding Iraq's invasion of Kuwait. Saddam Hussein has attempted to portray his aggression against Kuwait as part of the struggle for a Palestinian homeland. Iraq's belligerence and promise of support have attracted those groups long favoring the use of force to solve the Arab-Israeli conflict. The United States rejects the linkage of these two issues. The PLF, Palestinian Islamic Jihad (PIJ), and the Palestinian Front for the Liberation of Palestine (PFLP) are among those who have threatened terrorist attacks against Western, Israeli, and moderate Arab targets in connection with the Gulf crisis.

No new Western hostages were kidnapped this year. Eight

Western hostages -- including two Americans, Robert Polhill and Frank Reed -- were released. Although these are positive developments, Iranian-supported Hizballah members in Lebanon continue to hold some 14 Western hostages, six of them American citizens. Three of these hostages (Englishman Alec Collett, Italian Alberto Molinari, and American Lt. Col. William R. Higgins) are feared dead.

Despite the decline in the number of international terrorist incidents undertaken by Middle Eastern groups, domestic terrorism continued in Israel, the occupied territories and Lebanon (see inset on the Palestinian Uprising). The 8 October Temple Mount (Haram al-Sharif) incident claimed the lives of 17 Arab civilians, killed by Israeli security forces. Internecine conflicts within and between Palestinian and Lebanese terrorist groups added to the violence.

Iraq's sponsorship of Palestinian terrorist groups (discussed in detail in the section on State-Sponsored Terrorism) poses a great threat. Iran's links to Hizballah, other Islamic fundamentalist groups, and the Palestinians strengthened during the year, increasing the potential that these groups will continue to use terrorism to advance their political goals. The competition for influence in politically unstable Lebanon could also spawn terrorist attacks.

Algeria

There were no acts of international terrorism in Algeria in 1990. As a longstanding policy, Algeria has permitted radical groups, some of whom engage in terrorism, to live and work in Algeria. Algeria draws a distinction between terrorism, which it condemns, and violence on the part of national liberation movements, which it believes can be legitimate. The ANO, for example, was allowed to keep a representative in Algiers even after Algerian officials condemned an attempt to kidnap an ANO defector. Algiers also allowed representatives of two terrorist groups -- the Palestinian Islamic Jihad and Abu Abbas's Palestine Liberation Front -- to appear on national television to rally popular support for Iraq.

Algerian officials are increasingly concerned that domestic groups may resort to terrorism. That concern has grown since August when Iraq's Saddam Hussein invaded Kuwait and since Islamic fundamentalist groups gained a majority of seats in local elections. However, at year's end no such incidents had been reported.

Egypt

The most significant terrorist incident of 1990 was the assassination of Dr. Rif'at al Mahgoub, Speaker of the People's Assembly, on 12 October. Dr. Mahgoub's assassins are believed

to be associated with radical Islamic elements linked to the assassination of President Anwar Sadat.

There were no terrorist attacks against U.S. personnel in Egypt in 1990, but two attacks were carried out against Israeli citizens. In the first, an Israeli tour bus was ambushed on 4 February between Cairo and Ismailiya, Egypt. The attack, claimed by members of the PIJ, left 11 people, including nine Israelis, dead and 17 others injured. The second terrorist incident occurred 25 November when a lone gunman dressed in an Egyptian paramilitary uniform crossed the Egyptian-Israeli border near Eilat and opened fire on a bus and three vehicles carrying Israeli soldiers and workers. Four Israelis were killed, and 27 were wounded. The perpetrator fled back across the border where he was immediately arrested by Egyptian authorities. Egyptian officials also report the arrests of several suspects in the Mahgoub assassination and Israeli tour bus attack. Egypt has no specific laws dealing with terrorism as a separate issue, although the state of emergency dating from the assassination of President Sadat remains in effect.

The Egyptian Government has waged a campaign to limit the terrorist threat posed by Islamic extremists, Egyptian nationalist groups, and radical Palestinians. Twenty members of Egypt's Revolution -- a radical group espousing the militant nationalism of former Egyptian President Nasser -- are on trial for the 20 May 1987 attack on U.S. Embassy personnel and for the 1988 attack on Israeli diplomats. The Egyptian prosecution has requested the death penalty for 10 members of the group and life sentences for the rest.

Khaled Abdel Nasser, son of the late president, returned to Egypt from Yugoslavia after three years in exile. He has been identified as the head of the Egypt's Revolution organization. He too is on trial for masterminding the group's attacks on U.S. and Israeli interests.

Israel

Israel remained the prime target of Palestinian terrorist attacks during 1990. Escalating tensions resulted in a number of serious incidents during the year.

On 30 May, Israeli forces foiled an attempted seaborne assault against the Tel Aviv beachfront. Four terrorists were killed and 12 captured. The attack was carried out by the Palestine Liberation Front, led by Abu Abbas, with substantial assistance from Libya. PLO Chairman Arafat's failure to take concrete actions against the PLF, a constituent PLO member, led to the suspension of U.S. dialogue with the PLO.

Other terrorist attacks against Israel in 1990 include:

-- A series of letter bombs addressed to Jewish and Christian community leaders were discovered at Tel Aviv's central post office in early January.

-- Nine Israelis were killed and 17 wounded in Egypt on 4 February when their tour bus was ambushed by Arab terrorists. The Palestine Islamic Jihad claimed responsibility for the attack.

-- On 28 May, one person was killed and nine others wounded when a pipe bomb exploded in a crowded Jerusalem market. Separate unconfirmed claims of responsibility were made by the Palestine Islamic Jihad, the Abu Musa group, and the General Command of Fatah's Al-Asifah Forces.

-- On 23 June, a pipe bomb exploded at Ein Gedi on the Dead Sea. Two Israelis and two Germans were injured.

-- On 28 July, a pipe bomb exploded on the beach in Tel Aviv, killing a Canadian tourist and injuring 20 other people.

-- On 21 October, a Palestinian stabbed and killed three Israelis and wounded another in Jerusalem. The attack was claimed by two anonymous callers, one claiming to be a member of the Palestinian Islamic Jihad and another claiming to represent Fatah's Force 17 organization.

In early January, a Jewish extremist group known as the Sicarii claimed responsibility for planting a dummy grenade under the car of the wife of Israeli Deputy Prime Minister Peres. The Sicarii also threatened attacks on four Israeli members of Parliament because of their support for a Palestinian peace demonstration. Israeli authorities arrested a suspected leader of the group in June. Israeli peace activists and prominent Palestinian figures received a number of death threats from supporters of Israeli extremist leader Meir Kahane following his assassination on 5 November in New York.

Palestinian groups -- both PLO hardliners and Syrian backed factions outside the PLO -- attempted more than a dozen crossborder raids from Lebanon, Jordan, and Egypt. In most cases, the precise targets of the attacks are unclear. Some border infiltrations were the work of disgruntled individuals acting alone or with a few colleagues, but with no discernible connection to any organized group. On 25 November, an Egyptian policeman, believed to have acted alone, ambushed a tour bus of Israelis near the Egyptian border and killed four Israelis.

Israel has consistently taken a strong stand against terrorism and has devoted significant resources to anti-terrorist planning and training.

Israel places strong emphasis on security measures designed to

protect its citizens and visitors, the best known of which deal with protection for the Israeli national air carrier El Al at home and abroad. Public awareness of the terrorist threat is also stressed. Ordinary citizens are trained in counterterrorist tactics, and even schoolchildren receive instruction in bomb detection.

Israel also uses more forceful measures to thwart or deter attacks. Israeli military forces have launched preemptive and retaliatory airstrikes and commando raids against suspected terrorist installations in neighboring Lebanon. Israel continued to hold Sheikh Abdul Karim Obeid, a prominent Hizballah cleric from South Lebanon, whom Israeli forces abducted in July 1989, apparently in an effort to exchange him for Israeli hostages and POW's held by Lebanese and other groups.

A number of violent incidents in Israel in 1990, such as the 2 December stabbing of three Israelis on a bus near Tel Aviv, increased Israeli fears that the Palestinian uprising in the occupied territories is spilling over into Israel. During 1990, the West Bank and Gaza were sealed off from Israel on several occasions when the threat was deemed to be especially high. In December, Israeli authorities issued identity cards to a large number of Palestinian activists on the West Bank, barring them from entering Israel. Israel also issued deportation orders for four Arabs accused of being activists in the Islamic group Hamas.

Israeli courts generally hand out strict prison sentences to those convicted of terrorist attacks. The captured terrorists from the failed 30 May seaborne assault near Tel Aviv received 30-year prison sentences in December. In October, Mahmud Abed Atta, a U.S. citizen who is a member of the Abu Nidal organization (ANO), was extradited from the United States to Israel where he will face trial for a 1984 attack on a civilian bus.

In December, an Israeli prison review panel released three convicted members of the Jewish Underground after they had served six years of their 10-year sentences. The three had been convicted of murdering three Arab students, wounding over 30 others, and planting explosives. They were originally given life sentences in 1985, but Israeli President Chaim Herzog commuted the sentences to 10 years in 1989.

Jordan

Over the course of the year, a Jordan-based leader of the Palestine Islamic Jihad claimed responsibility for several attacks against Israel and repeatedly threatened U.S. and Israeli interests. Jordanian authorities briefly detained five PIJ members in June. The PIJ has threatened Western interests

and has targeted U.S. and other officials for assassination.

Escalating Arab-Israeli tensions throughout 1990 raised concerns that the Palestinian uprising in the Israeli-occupied territories might spill over into Jordan. The number of armed infiltrations across the demarcation boundary with Israel increased in 1990. These infiltrations were carried out mainly by individuals with no known connection to any political organization. In July, Jordanian authorities intercepted an armed Palestinian guerrilla squad attempting to infiltrate from Syria.

The Jordanian Government is committed to the fight against terrorism. Jordan has increased security along its borders to prevent infiltrations and has cooperated in international counterterrorist efforts.

The Palestinian Uprising

The Palestinian uprising, or intifadah, which has persisted in the Israeli-occupied West Bank and Gaza Strip since December 1987, continued throughout 1990. Clashes between Palestinian protestors and Israeli troops and settlers in the occupied territories resulted in hundreds of injuries and the deaths of 140 Palestinians and 10 Israelis. Seventeen Palestinians were killed in an 8 October clash on the Temple Mount (Haram alSharif), the worst incident of the year.

The intifadah as a whole is primarily a civil insurrection that contains elements of terrorism in specific instances. Acts of intifadah violence frequently go unclaimed and are not clearly tied to specific goals and objectives or organized groups.

Without an identifiable perpetrator or motive, it is difficult to apply the criteria of our working definition of terrorism to most intifadah events.

Intifadah casualties for 1990 were fewer than in 1989. Security authorities sought to reduce the levels of violence during the summer of 1990 by measures designed to avoid confrontation, and Palestinian and Israeli casualties declined during July, August, and September. During the last quarter of 1990, however, a series of incidents --including the immolation of an Israeli Defense Force reservist in the Gaza Strip and the killing of 17 Palestinians on the Temple Mount (Haram alSharif) in Jerusalem -- and widespread Palestinian support for Iraqi President Saddam Hussein, led to an emotional heightening of tensions on both sides and an increase in incidents and casualties.

In 1990 there was an increase in violence by Palestinians against Palestinians, including 165 murders that appear to have been politically motivated.

Kuwait

The Kuwaiti Government has opposed terrorism and has cooperated with other governments, including the United States, in this regard, both before and after the 2 August invasion. Despite pressure from terrorist groups in Lebanon, the Amir consistently refused to pardon 15 pro-Iranian Shia terrorists imprisoned in Kuwait for the December 1983 wave of bombings in which the U.S. Embassy was attacked. After the Iraqi invasion, the prisoners, all members of the Dawa Party, either escaped or were released, according to press reports.

Before the Iraqi invasion, Kuwait was concerned about a terrorist threat from Iran, largely via Tehran's manipulation of Kuwaiti Shia. In May, four pro-Iranian Kuwaiti Shia were tried in Kuwait's State Security Court for numerous subversive acts, including attempting to blow up a Kuwait Airways building in 1988 and complicity in a failed bombing attempt in 1987. One of the accused was implicated in the 1989 Hajj bombing in Mecca. The defendants were acquitted on all counts on 18 June 1990. Iran had severely criticized the trial. Earlier in the year, a large number of Iranians, termed infiltrators by the Kuwaiti press, entered Kuwait illegally by sea. Most were captured within days of their entry.

Lebanon

While the number of international terrorist incidents in Lebanon fell to nine in 1990, from 16 in 1989 and 28 in 1988, and the local security situation improved somewhat later in 1990, the country remains deeply fractured, as it has for most of the past 16 years.

Until the 13 October ouster of dissident Gen. Michel Awn, the Lebanese central government controlled only a small part of the country. The bulk of Lebanon came under the control of Syria, Israel, and militias owing allegiance to particular individuals, including General Awn. Many domestic terrorist incidents occurred in 1990, mainly as a result of internecine struggles between the Lebanese factions.

Iran, Iraq, Syria, and Libya continue to support radical groups who engage in terrorism in Lebanon. These countries offer varying degrees of financial, military, and other support to such groups.

In its efforts to rebuild the country, the Lebanese Government has attempted to disband militias, increased pressure on Israel to withdraw from the south, and tried to expand its control southward, but it has had only limited success. The government has not been able to apprehend or prosecute terrorists but has frequently condemned terrorist incidents and called for the

release of foreign hostages.

Several international terrorist groups including radical Palestinians, the Japanese Red Army, the Kurdish Worker's Party, the Abu Nidal organization, and the Armenian Secret Army for the Liberation of Armenia (ASALA), maintain training facilities on Lebanese soil, chiefly in the Syrian-garrisoned Bekaa Valley. Hizballah continues to hold a number of Western hostages, including six Americans. All have been maltreated by their captors, and some were reportedly exposed to poisonous substances such as arsenic. Others were kept chained for long periods of time. The United States continues to urge countries with influence over the hostage holders to use that influence to effect the hostages' unconditional release and to secure an accounting of all hostages who may have died while in captivity.

An American who, with his wife, ran an orphanage in the Israeli self-declared security zone in South Lebanon, was assassinated by individuals believed to be local inhabitants, who apparently thought he was aiding the resettlement of East European Jews.

No Westerners were taken hostage in 1990. In fact, two Swiss hostages, Irish-British dual national Keenan, U.S. hostages Polhill and Reed, one Belgian hostage, and two French hostages were released.

Saudi Arabia

Saudi Government concern regarding terrorism deepened in the face of continued attacks from Iran and new threats from Iraq at the onset of the Gulf crisis. Pro-Iranian radical Shia terrorists were believed responsible for the assassination of three Saudi diplomats in Bangkok on 1 February and serious injury to another in the bombing of a Saudi Embassy vehicle in Ankara in January -- undertaken in reaction to the Saudi execution of 16 Kuwaiti Shia in 1989 for their involvement in the Hajj bombings of that same year. Later in 1990, Iraq threatened to attack targets within the country, Saudi interests elsewhere in the Middle East and Europe, and Saudi officials and members of the royal family.

Terrorist acts are capital crimes under Saudi law. In addition to strong statements condemning several attacks against Saudis abroad, the Foreign Ministry published a rebuttal in April of Iranian accusations against Saudi Arabia, including a list of Iran's misdeeds over the past three years and specifically pinning responsibility for the 1989 Mecca bombings on the Iranian Government.

Saudi security officials continue to cooperate with U.S. security agencies on information exchange and training programs. In March, the Saudis took steps to identify illegal residents and to either regularize their status or deport them.

This process was accelerated during the Gulf crisis. The Saudis also put additional security measures in effect during the 1990 Hajj, which passed without a terrorist incident.

Sudan

The five Abu Nidal organization (ANO) terrorists tried and convicted for their roles in the bombings in 1988 at the Acropole Hotel and the Sudan Club remained imprisoned at year's end, but they were released in January 1991. The Sudanese courts had sentenced the five to death but later ruled that the families of the victims, who were all British or Sudanese, had the option of accepting cash payments as compensation -- in which case the terrorists would not be executed. The British families refused to accept payment of "blood money" but also opposed the death penalty.

Khartoum has a close relationship with Iraq and increasingly warm ties to Iran. In 1990, Sudan signed an "integration agreement" with Libya that, among other things, permits the Libyans much easier access to Sudan.

Yemen

On 22 May 1990, the People's Democratic Republic of Yemen (PDRY) united with the Yemen Arab Republic (YAR) to form the Republic of Yemen (ROY).

The PDRY remained on the U.S. Government's list of state sponsors of terrorism until unification. The new unified government was not placed on the terrorist list. However, regular discussions between the United States and Yemen, to ensure that the ROY provides no support to international terrorist groups, have continued since unification.

To address these concerns, the ROY put in place tighter procedures for issuing passports, particularly diplomatic passports, to non-Yemenis, including Palestinians. The government also stated that military training facilities would no longer be available to non-Yemenis. In the past, Palestinians were regularly issued PDRY passports and used a camp outside Aden for military training.

(END EXCERPTS)

NNNN

TERRORISM UP "DRAMATICALLY" IN SOUTH ASIA

(Excerpts: S.Asia -- DOS report on terrorism)

Washington -- The State Department's just-released annual report on terrorism, "Patterns of Global Terrorism, 1990," indicates that terrorist incidents in South Asia have climbed "dramatically" during the past year, with much of that rise blamed upon "a renewed bombing campaign by the Afghan secret police," and on India's Sikh extremists in Punjab.

The following are South Asia excerpts of the State Department's report:

(BEGIN EXCERPTS)

ASIAN REGIONAL OVERVIEW

The number of international terrorist incidents in Asia increased dramatically in 1990, from 56 incidents in 1989 to 96. This increase was primarily due to greater activity by Afghan agents in Pakistan and Communist guerrillas in the Philippines. The greatest threat to Americans in the region remains in the Philippines, where Communist insurgents launched attacks against U.S. facilities and killed five Americans....

Domestic political violence including sectarian and communal violence in India, particularly in Kashmir and Punjab, and the festering insurgency in Sri Lanka were also of concern in 1990.

AFGHANISTAN

The number of international terrorist incidents reported in Pakistan increased sharply in 1990 because of a renewed bombing campaign by the Afghan secret police, WAD. The WAD is believed responsible for 35 of the 45 international terrorist incidents recorded in Pakistan. Dozens of people were killed and many more injured in WAD attacks. Although WAD attacks are ostensibly against Pakistan-based Afghan resistance fighters and refugees, the targeting of markets, movie theaters, train stations, and other public gathering places suggests the goal is to intimidate and undermine the Pakistani Government's willingness to host the Afghan refugees.

INDIA

Sectarian and ethnic conflicts within India resulted in the deaths of several thousand civilians at the hands of terrorist groups. Sikh extremists in Punjab continued to use terrorist tactics to advance their political agenda. Nearly 5,000 civilians died in the state, mostly as a result of indiscriminate violence by Sikh extremists. Although a majority of the victims were Sikhs, machine gun attacks on crowded markets in predominantly Hindu towns and bombings of

buses and trains were commonplace. Central government rule, imposed in 1987, remained in effect at year's end.

In Kashmir, separatist groups capitalized on the popular perception among the state's Muslims that New Delhi has discriminated against them politically and economically.

Separatist groups stepped up their campaign of violence, bombing schools and other public buildings. By year's end, some 2,300 people had died in Kashmir as a result of the violence. On 6 April, the Jammu and Kashmir Liberation Front (JKLF), the most prominent separatist group, kidnapped the vice chancellor of Kashmiri University, his secretary, and an official of the state-run Hindustan Machine Tools. Several days later, the three were murdered after the government refused to swap jailed militants for them. In July, the JKLF kidnapped the son of a Kashmiri government official and held him for three days.

Other Kashmiri separatist groups also conducted acts of terrorism. The Mujahidin Kashmir claimed responsibility for the 12 April bombing of a passenger train in Bombay, which injured 30 people. The Allah Tigers claimed responsibility for killing an Indian intelligence officer in early September.

The United Liberation Front of Assam (ULFA), which was banned by the government in November, has conducted assassinations and extortions as part of its drive for an independent Assamese state. Other tribal-based groups employed terrorism in their separatist struggles.

The Indian Government charges that Sikh and Kashmiri extremists have received training, arms, and sanctuary from Pakistan -- charges denied by Pakistani authorities.

The ineffectiveness of local security services has hampered Indian attempts to counter domestic terrorism in areas of secessionist and communal violence. The Government of India frequently deploys paramilitary or military forces to restore basic law and order in terrorist-afflicted areas. In 1990, the government announced the creation of a paramilitary group called the National Rifles, whose task is to assist the security services in tumultuous areas like Punjab and Assam.

(END EXCERPTS)

NNNN

STATE DEPARTMENT REPORT, TUESDAY, APRIL 30

(Baker/Mideast, Iraq/IAEA, Refugee update, Lebanon, Bangladesh, Embassy fire, Georgia/earthquake)

NEWS BRIEFING -- Spokesman Margaret Tutwiler discussed the following topics:

PROGRESS IN SOME AREAS OF BAKER'S MIDEAST MISSION

Tutwiler insisted that Secretary of State Baker made progress "in some areas" on last week's diplomatic mission to the Middle East -- his third to the region in less than two months. At the same time, she acknowledged "there's a long way to go" before a peace conference can be convened.

Baker was scheduled to return to Washington later in the day from Houston, Texas, where he attended the April 29 funeral of his 96-year-old mother.

The secretary is to meet with President Bush later this week to consider appropriate next steps in his effort to organize a Middle East peace conference. Tutwiler said she was not aware of any contact between Baker and Bush since the president telephoned the secretary in Jerusalem April 26 to offer his condolences following the death of Baker's mother.

Asked about White House Spokesman Marlin Fitzwater's April 29 characterization of the results of Baker's recent trip as "slim" and "somewhat disappointing," Tutwiler pointed out that Fitzwater also said "there was some progress that had been made in some areas."

"I don't have any difference with Marlin's characterization," she said. "That was a new adjective that Marlin used. But it's just another adjective. Overall, he said that...there is progress that had been made in some areas. The administration has not spelled out where that progress is, and I'm not going to be able to today," the spokesman added. "But as the secretary characterized himself on many stops, there's a long ways to go, and there is obviously more work to be done."

IRAQ PROVIDES "SUBSTANTIAL FURTHER" DATA TO IAEA

Tutwiler said Iraq has provided "substantial further information" to the International Atomic Energy Agency (IAEA) concerning Iraq's stocks of nuclear materiel in a new letter to the Vienna-based United Nations agency.

She was unable to provide details of the latest Iraqi letter, but recalled that Baghdad's original letter to the IAEA, required under terms of U.N. Security Council Resolution 687, had fallen short of reality.

"It is true that Iraq has provided substantial further information to the IAEA in response to the agency's request following Iraq's first, incomplete reply to Resolution 687," the spokesman told a questioner. "The IAEA will make a determination as to the completeness of this second Iraqi response and proceed accordingly."

She had no further information on the Iraqi letter, other than to say "from what we know about it at this moment, it was substantial, as far as providing additional information." Tutwiler said the State Department has not yet had time to determine whether the letter "still falls short" of the resolution's requirements.

KURDISH GUERRILLAS REMOVE CHECKPOINTS

Kurdish guerrillas have removed checkpoints in northern Iraq which have been preventing refugees from going to the refugee camp at Zakhu, Tutwiler reported.

She said Kurdish elders and members of the "Pesh Merga" guerrillas have been given the opportunity to review security measures at Zakhu and are satisfied it is safe to begin the movement of families from the mountains to the settlement at Zakhu.

"At our request, the Pesh Merga has agreed to dismantle the checkpoints that had been established to deter refugees from moving from the mountain camps to the Zakhu area," she said. According to Defense Department reports, she added, the checkpoints have been dismantled and the refugees are moving into the refugee site at Zakhu.

She said that the United Nations established the first humanitarian center in Zakhu April 30. "This is the first important step in the process as the United Nations prepares to take over refugee sites in Iraq," she said.

In southern Turkey, she said, relief officials now report that there are 19 refugee sites housing 486,000 Iraqi refugees.

She said there are some 13,000 military personnel from eight countries now assisting refugee operations in Turkey and northern Iraq.

Iranian relief officials report that there are now 1.4 million Iraqi refugees in Iran. Although this number is seriously taxing relief resources in Iran, she said that the United States "does not believe that the conditions in the camps in Iran are worse than those in Turkey."

In addition to the weekend U.S. military relief flight to Iran, which delivered 31,000 pounds of blankets, the spokesman said

that the United States is in the process of offering a second relief mission, which would carry medical supplies.

NO CHANGE IN U.S. POLICY TOWARD LEBANON

Tutwiler emphasized that the Bush administration has not changed its policy on Lebanon. "We have consistently said that we support the extension of Lebanese government authority over all of Lebanon, the withdrawal of all non-Lebanese forces, and the disbandment of all armed militias," the spokesman said.

She was unable to confirm a New York Times report that asserted the leaders of Syria and Iran, in three days of talks in Damascus, had agreed that armed, pro-Iranian forces could remain in southern Lebanon and in the eastern Bekaa region. The Times report cited unnamed Iranian officials as its source. "Somebody may be checking out this report," she told a questioner. "We knew nothing of it and have no independent knowledge of it, other than the one report."

"We support the Lebanese government's announced plan to disband all militias as called for in the framework of the Taif agreement," Tutwiler said. That 1989 agreement calls for the disbanding of all militias in Lebanon by May 1 in an effort to restore normal life to the country after more than 16 years of civil strife.

The spokesman also called attention to a wire service story that said one of Lebanon's largest militias -- the Christian Lebanese Forces -- had announced it would disband. Earlier, Druze militiamen in the Shuf Mountains turned over tanks, artillery and other weapons to the Lebanese army.

U.S. WILL HELP BANGLADESH IN WAKE OF CYCLONE

Tutwiler said the United States has offered to help Bangladesh recover from damage caused by a cyclone. "Our ambassador is flying to the affected area tomorrow to make an assessment of the needs and see what we can do," she said.

Bangladeshi officials are expected to advise the United States on what they may need, the spokesman said. "We only have preliminary reports right now...on how devastating the cyclone has been," she added.

She noted, however, that the ambassador has announced "that he is using his discretionary fund for assistance to the victims of this disaster."

SECURITY TEAM EVALUATING MOSCOW EMBASSY DAMAGE

The spokesman said a State Department "security assessment team" is currently "evaluating the damage" caused by a March 28

fire that heavily damaged the American embassy in Moscow.

But she said it would be "premature" to comment "on possible breaches of security" during efforts to put out the blaze.

The Washington Times said April 30 that four agents of the KGB -- the Soviet state security agency -- entered the embassy, wearing protective suits and posing as firemen, during the fire and removed documents, communications equipment, passports, and personal effects of embassy personnel from areas of the building. The Times report quoted unnamed U.S. officials it said were familiar with an investigation of the fire. There was "a penetration of some secure areas," but "no loss of intelligence-related material that would have been harmful to anyone," the Times quoted one unnamed administration official as saying.

Asked about the article, Tutwiler said the State Department "currently has a security assessment team in Moscow evaluating the damage caused by the fire and related access by Soviet firefighters. It would be premature of me to comment on possible breaches of security until their evaluation has been completed," she added.

The spokesman was unsure what security arrangements apply when there is a fire at an American embassy overseas. "I don't know if they...stop people," Tutwiler said. "It's never come up. I don't know what they do."

U.S. OFFERS AID TO SOVIETS AFTER EARTHQUAKE

In the aftermath of the powerful earthquake April 29 in the Soviet Republic of Georgia, the U.S. Embassy in Moscow has been in touch with officials in Moscow and Georgia and "told them that we would like to be helpful in any way that we appropriately could be," Tutwiler said.

"The Georgians have expressed an interest in receiving U.S. assistance," the spokesman told reporters, noting that "we are in the process right now of continuing to gather information on the extent of the damage and assessing their needs."

Tutwiler said the Georgian government had reported 100 deaths and 250 persons injured in the quake, which registered 7 on the Richter scale. "There are many homeless in the affected area," she added.

NNNN

אאא, חוזם: 4650

אל: רהמש/285

מ-: המשרד, תא: 060591, זח: 1055, דח: ר, סג: שמ,

בבב

9,309110

9,385675

שמור/רגיל

217.15

מכתב מוברק

אל : י. אטינגר, וושינגטון

מאת: ארב'ל 1

הנדון: פגישת מזכיר הממשלה עם רנדי פישביין,
עוזר יו"ר תת ועדת ההקצבות סנטור אינוייה ב-2.5

השתתפו: יהודה לב, נציג הרשות לסמים; מאיר שליט, נציג משרד הבטחון;
ניצב משנה איתן גורני, נציג המשטרה והחתומה מטה.

בשיחה נתבקש האורח להציע דרכים לשילובה של ישראל במאמץ האמריקאי
להדברת נגע הסמים; הישראלים תארו את המאמצים לעניין את הפנטגון
והתעשיות האמריקניות בטכנולוגיות פרי פיתוח ישראלי; את הדיון סיכם
מזכיר הממשלה.

האורח סיפר שהממשל הקציב כסף רב לסעיף הסמים, קרוב ל-1.5 ביליון
דולר, אבל עד עתה האפקטיביות של ההשקעה היתה מועטה. לדעתו ישראל
צריכה לעניין בנושא את קונגרסמן דנטה פסל וסנטור קסטן.

באשר לשילובה של ישראל הציע מספר הצעות:

- (1) לפנות במכתב לשר ההגנה האמריקאי ד. צ'יני בנדון.
- (2) בעניין הטכנולוגיות, הוא יתן רשימת שמות וכתובות של גורמי המערכות
האמריקניות בגופים השונים אליהם תוכל ישראל לפנות בהמלצתו לאחר
שהוא בסיוריו יתדע גורמים אלה.
- (3) בד'וח שיכתוב על ביקורו בישראל יציע לתקצב ש'פ בין ישראל לארה"ב
למחקר ופיתוח.
- (4) האורח יעשה להפגשת הישראלים עם נציגי ממשל, שעשויים להיות
מעוניינים בטכנולוגיה ישראלית.

המשתתפים הישראלים שנתבקשו להציג נקודת הראות שלהם, אמרו שיש להם
קשיים לעניין את הממשל בפריטים הטכנולוגיים (כ-15 במספר) שלדעתם יעזרו
לסכל חדירה של סמים במיוחד מאמל'ט. הם מבינים את הרגישות של התעשיות
המקומיות שרכישת פריטים ישראלים הם בניגוד לאינטרס שלהן ולכן מציעים
ש'פ בין התעשיות ומחקר ופיתוח שיתוקצב בתקציב השנתי של 1992.

מזכיר הממשלה אמר שהיה רוצה לראות נציג קבוע של ה-DEA בישראל שיטפל

בנושא הסמים. כמו כן היה רוצה שמל לויצקי יבקר בארץ. לשאלת מזכיר הממשלה ענה האורח שקרא את ה-MEMO על מעורבות סוריה ולבנון בסחר הסמים. לסיכום הפגישה הביא מזכיר הממשלה שש נקודות המסכמות את ההסכמות בין האורח לבין המשתתפים:

- (1) להצעת האורח שישראל תפנה למזכיר ההגנה האמריקאי, אמר רובינשטיין שיבדוק הנושא עם מערכת הבטחון.
- (2) האורח יעשה להפגשת הישראלים עם אנשי סוכנויות בממשל (OSD FBI) לשם הצגת הטכנולוגיות הישראליות.
- (3) בדו"ח שהאורח יכתוב יציע תקציב למחקר ופיתוח משותף ישראלי אמריקאי.
- (4) בענין הטכנולוגיות הישראליות, ישראל תקבל מהאורח רשימת כתובות ואנשי קשר באמל"ט שעשויים להתעניין בטכנולוגיות אלה. כמו כן בסיוריו באמל"ט ימליץ למדינות להתעניין בטכנולוגיה הישראלית.
- (5) מזכיר הממשלה ביקש, שהקשר הסורי לבנוני לסחר והפצת סמים יקבל יותר דגש ותוקף.
- (6) בקשר ל-MOA הישראלי אמריקאי, רצוי למצוא דרך מתאימה לזירוז הטיפול בו. רובינשטיין כבר דיבר עם השגריר בראון בנדון והשגרירות בושינגטון שלחה תזכורת ככל שהדבר מדובר בגבעה יש לעשות זאת בזהירות רבה כדי שלא לעורר אי נחת במחמ"ד.

ב ב ר כ ה,

שרה בראור

העתק: אלי רובינשטיין, מזכיר הממשלה
י. עמרני, וושינגטון
ראש אגף ארבי'ל
מנהל ארבי'ל 1
מצפ"א
הרשות למלחמה בסמים
מאיר שליט, משרד הבטחון
איתן גורני, משטרה

תפוצה: @ (רהמ), ביין, ארבל1, @ (אינטרפול), מצפא

סססס

אאא, חוזם: 6450

אל: רהמש/377

מ-: המשרד, תא: 070591, זח: 1413, דח: ר, סג: שמ,

בבבב

שמור/רגיל

106.02

אל: וושינגטון - ק. לקונגרס - אטינגר

הנדון: פגישות ר. פישביין.

1. בנוסף לדיווחים על פגישותיו השונות, נועד הנ'ל ביום האחרון לשהייתו דין עם מנכ"ל משרד התחבורה (אבן), ס.מנהל אגף התקציבים באוצר (ספרן) ויועצו הכלכלי של רה"מ (רובין).

2. בשיחתו עם מר אבן הסביר את תהליך החקיקה הקשור להוצאות הצי באשר לעבודות ושיפורים בנמל חיפה ותאר את ההערכה לשרותים הטכניים שמקבל הצי בארץ (בנמל ובמספנות). פישביין עמד על הצורך להיות ערניים לאפשרויות הנפתחות בפנינו באמצעות תקציבי הצי השישי, וביקש לקבל סקירה אודות נמל אשדוד לקראת שנת החקיקה הבאה.

3. במפגשו עם ספרן במשרד האוצר תאר מחדש את תהליכי החקיקה ומעורבותו בהם, תוך תאור קשריו עם אנשי הוועדה של פעולות החוץ וההיזון ההדדי ההדוק המתקיים בין מספר מצומצם של עוזרים בוועדות ההגנה והחוץ; ספרן המופקד על תיקצוב מאמץ קליטת העליה באוצר, הבטיח להכין ולהעביר לעיונו של פישביין סקר באשר לצרכים ולמדיניות האוצר בנושאים עליהם מופקד. בשיחתו עם רובין קיבל תאור מקיף של צרכינו וכוונותינו באשר למאמץ עליה - הדיון כאן התמקד יותר ברמה העקרונית והתווית מדיניות.

4. בכל שיחותיו היה פישביין פתוח ובעל רצון כנה והתלהבות לעזור ולקדם נושאים שעל הפרק בחינת 'לעזור לכם לעזור לעצמכם'. לדבריו עלינו להיות יותר נלהבים ומהירים בניצול הזדמנויות הנקרות בחוקי התקציב השונים; הביא את דוגמת 'ההצבה מראש' של דלק כפרוייקט שעכולו האיטי ע"י המערכת בארץ השאיר טעם רע. האיץ בכני שיחו השונים לבוא ברעיונות וסקרים שונים מול בני שיחנו במשרד ההגנה לקראת שנת הכספים הבאה בהקדם האפשרי; לדבריו עלינו לתמוך ולהענות ליוזמות התומכים בנו בסנט (אינויה וקסטן).

5. הגדיר את ביקורו כמצוין וככזה שנוצל לצרכי למידת המערכת הישראלית, דרכי קבלת ההחלטות בה, והכרת הדמויות הפועלות אצלנו במישור המקצועי שבהם לו נגיעה שוטפת.

מצפ"א

7 במאי 1991

כלכליחב', אוצר

סססס

אאא, חוזם: 12546
אל: דהמש/720
מ-: המשרד, תא: 130591, זח: 1611, דח: מ, סג: סו,
בבב
68605
סודי/מיד
103.01

אל: ושינגטון. עמרני

הנדון: רודי פישביין
לשלך 2058

● י'ל נפגש גם עמי במהלך שהותו בארץ.

ניסה לתת הרושם שהוא מצוי בסוד הענינים ובפרטי תכניות המבצע וזאת למרות
שלא הצליח לקבל על כך מידע מהשגרירות אלא בזכות מהלכיו השונים במקומות
הנכונים.
הוסיף שאם נשמע לעצתו, קרי - פניה רשמית של ממישראל - הסיוע ינתן.

תפוצה: מנכל, ממנכל, יגר, מאפל, בנצור, @ (רם), @ (נבו/ממרהמ)

סססס

אאא, חוזם: 20597

אל: רהמש/1105

מ-: וושינגטון, נר: 364, תא: 220491, זח: 2019, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מידי

אל: מצפ"א

דע: נספח צבאי (כאן), נספח כלכלי (כאן), שירן (כאן), מקש"ח

מאת: ר' יחידת קונגרס

הנדון: ביקורם של דיק ד'אמאטו ורנדי פישביין

המשך לשלי 308 מ-19/4

1. אל השניים יצטרף קצין הליווי, רס"ן DAVID ASCANI, מן הפנטגון. הרס"ן יצטרף לפגישות אך ורק לפי הסכמה מוקדמת עם הנוגעים בדבר, ולכן אף יעדר מפגישות הנוגעות למטרות אשר צוינו ב-308.

2. ה-3 ימריאו מאינסרליק במטוס ח"א האמריקאי ב-12:00 ב-25/4 וינחתו בחיפה ב-13:00. מבקשים להתחיל הסיור מיד עם נחיתתם, ומניחים כי סדורי תחבורה ימתינו בחיפה. הרס"ן ופישביין ימריאו מנתב"ג ב-16:25 ב-5/5 בטיסת "לופטהנזה" מס' 687. אם סד"י מאפשר, מבקש פישביין להתגורר במלון ירושלמי בזמן "מסלולו הפרטי".

3. רנדי מבקש - בתאום עם ג'ים בונד - לשלב, במידת האפשר, את דוד ברטוב, שרה פרנקל וברוך גור במפגשיו. הבקשה נועדה לקדם המאמץ לחקיקת ערכויות בסך 10 מליארד דולר בחודש ספטמבר.

4. גודש המשימה וקוצר הזמן ברורים לנוגעים בדבר. עיכוב הבקשות נבע מגורמים שאינם בשליטתי. חיוניות התחיקות ברורה לכל, ואני משוכנע שמצפ"א תמשיך ותעמוד בסטנדרטים הגבוהים שהופגנו עד כה בארגון בקורים כגון אלו.

בהוקרה, יורם אטינגר

תפוצה: שהח, סשהח, @רהמ), מנכל, ממנכל, @מצב), @שהבט),
בנצור, מצפא, רביב, מאור, אוצר, @מקשח/משהבט)

סססס

אאא, חוזם: 4342

אל: רהמש/253

מ-: המשרד, תא: 050591, זח: 1622, דח: מ, סג: סו,

בכב

106071

סודי/מיד

106.02

אל: ווש' - קישור לקונגרס

הנדון: ביקור הסנטור ג'ון קרי (1.5 - 30.4)

● הסנטור נפגש במהלך ביקורו עם רה"מ, שר הבטחון, שר המשפטים, יו"ר הסוכנות וכן השתתף בתדריך אמ'ן. (הקונסוליה האמריקנית דאגה להפגישו עם נציגים פלסטינים).

2. הסנטור גילה בשיחותיו עניין רב בתהליך המדיני והדגיש ה'סחף השלילי בדימויה של ישראל נוכח סימן השאלה באשר לרצינותה לקדם התהליך'. תיאר התרשמות אמריקנית אודות 'ארוגנטיות ישראלית'. דבר ש'עלול ליצור תגובת נגד מסוכנת'. ציין ה'בעיות התקציביות בארה"ב' והצורך ל'הסביר במחוזות הבחירה תיעול כספים לסיוע חוץ'. העריך שהדיון בנושאי הסיוע לישראל, 'עלול להיות קשה ובלתי נעים אם ישראל תוסיף ותצטייר כמי שאינה תורמת לקידום התהליך'. (ציין אף שהמחלוקת תבוא לביטוי גם בקהילה היהודית).

3. רה"מ (מבריקים בנפרד דיווח על הפגישה) ויתר בני שיחו של הסנטור פירוט עמדותיה של ישראל בסוגיות התהליך והדגישו נחישותה של ישראל לקדמו.

4. בפגישתו עם יו"ר הסוכנות ביקש להתעדכן בנתוני העלייה והקליטה. שאל 'כיצד יהיה ניתן להצליח במשימת הקליטה ללא התקדמות בתהליך המדיני'. מר דניץ סקר את מיכלול סוגייה הקליטה וציין שאכן הינו מתקשה לראות פתרונות ללא התקדמות בתהליך השלום.

5. בפגישתו עם אנשי אמ'ן, שמע סקירה מקיפה על מוקדי אי היציבות באזור והאיומים שבעקבות מלחמת המפרץ. שאלותיו בתדריך התמקדו בסוגייה הנ"ל, באפשרות מורטריום על אספקת נשק לאזור ובשאלת קיומם של 'ביטויים פוליטיים חיוביים' בעקבות המלחמה.

מצפ"א

5 במאי 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, מצב, ממד, בנצור, מצפא, בן אבו, תפוצות

סססס

אאא, חוזם: 913

אל: רהמש/45

מ-: המשרד, תא: 010591, זח: 1649, דח: מ, סג: שמ,

בבב

105824

שמור/מיד

106.02

אל: וושינגטון - ק. לקונגרס, אטינגר

הנדון: פגישות הסנטור ליהי.א. שה'ח

השר פתח בתארו את האוירה באזור אחר מלחמת המפרץ ותמונת המצב לאחר סיבובי השיחות של בייקר. בעקבות הערת ליהי תאר השר את השלום עם מצרים ואכזבתנו מרמתו כאשר הסנטור מציין כי זו ההזדמנות לפתחו ולהרחיבו. ליהי סיפר כי נפגש עם המזכיר לפני צאתו כדי להפגין תמימות דעים בין מנהיגות הממשל והקונגרס בצורך לקדם את השלום, דבר שבודאי לא יהא קל, אך בשנה הבאה יהא קשה יותר.

2. השר תיאר בפני האורח את התגבשות עמדות הצדדים וההצעות שהוגשו לאחר סיבובי בייקר השונים, כאשר ציין את חוסר הבהירות הקיים לגבי ההליך כיום והתפישת הערבית המבקשת שהמתווך (וכאלה שניסו לתווך בעבר) יביא את ישראל בעמדת נחיתות, וכי ועידה בינ'ל הינה בעצם טריבוניל. ליהי היקשה בציינו שישראל שומרת את זכות הוטו וההסתלקות ואמר שהמאמץ לקיים הפגישה הראשונה הוא כה קשה, שאם יכשל יצטייר כמגוּחך. הסנטור היה רוצה לראות את ישראל חיה בבטחון מחוץ למעגל המלחמה - כאשר באזור המז'ת יש להקדיש את תשומת הלב לבעיות האנושיות וההומנטריות. (סיפר על ביקורו במחנה פליטים עיראקי יום לפני כן).

ליהי העמיד בפני השר את התיזה של התנחלויות כמכשול לשלום כאשר השר הסביר עמדתנו באריכות והדגיש שהנושא צריך שיידון בעת שנגיע לנושא מעמד הסופי של השטחים. בהמשך הדגיש האורח שזה הוא הנושא שהממשלים השונים רואים בו, מזה 25 שנה, כמכשול לשלום ולגבי דידו מעשה ההתנחלות האחרון הינו עלבון מחושב למזכיר המגיע ארצה לצורך קידום ההליך וכשבמקביל, על שולחן ועדתו, מונחות בקשות מטעמנו בסדר גודל של בליונים לערכויות דיוור. כאן גם הוסיף והזכיר הסנטור את העובדה שהוא והסנטור קסטן פעלו לאישור ענין ערכויות ה-400 מליון.

4. השר הדגיש כי לא הסכמנו להפסיק ההתנחלויות והסביר ענין מעמד השטחים, עמדתנו בנושא הטריטוריאלי והסכמי קמפ-דייוד, עמדת הממשלה וענין המגורים של יהודים וערבים ביחד בשטחים אלו. ליהי חזר ואמר כי הוספת התנחלות עם בא המזכיר הינה סימן ברור ומקשה, ובאותה נשימה חזר וציין את עובדת היותו פעיל ותומך בהושטת עזרה לנו בענין העולים.

5. ליהי שאל לגבי אפשרות של הפסקת מכירות נשק למז'ת לתקופה של שישה חודשים, והשר ענה בחיוב בתארו את ארסנל הנשק המתעצם של סוריה. האורח הביע דעתו כי אנו חמושים היטב ונמצאים במצב נח המאפשרת לקיחת סיכונים

תוך הדגשה שמחויבות ארה"ב אלינו היא חזקה ועקבית, והיתה כזאת גם בזמנים לא נוחים; לדעתו מחויבות ארה"ב לדמוקרטיה באזור היא כזו שיש להקפיד עליה. ליהי התעניין (בסקסטיות מה) באשר לסגירת האוניברסיטאות וקיבל הסבר מפורט.

ב. רוה"מ :

1. האורח פתח בבקשה לשמוע את דעת רוה"מ על ההליך וסיכוייו, ונענה בפירוט לגבי המהלכים השונים והעמדות תוך שרוה"מ מדגיש בפני האורח התרשמותו שניתן לקדם העניין. ליהי המשיך והביע חששו כי התארכות ההליך תיגרם להחלשו והעלמו תוך תיאור אינטרס הצדדים המעורבים שלא להיקלע למלחמה נוספת בעוד עשור. רוה"מ העיר שלמרות זאת הוא אופטימי והדרך היא שעל המזכיר להבהיר למדינות האזור שארה"ב לא מסכימה להשלים עם מצב העניינים כפי שהוא דבר שיכול להשפיע על מדינות במז'ת להוציא, אולי, סוריה.

2. האורח ביקש לשמוע תפישת רוה"מ לגבי ההליך, והוסברה לו חשיבות המו"מ הישיר והבילטרלי שבכוחה להביא רוח חדשה לאזור. הסנטור נגע לענין השתתפות מדינות נוספות בדיונים ושאל באם נהיה מוכנים להפסיק את ההתנחלויות - לפחות זמנית. רוה"מ הסביר עמדתנו בנושא והדגיש שהמדובר בשאלה היורדת לשורש העניין שאמורה להידון בשלב השני של ההליך בו ילבנו הצדדים את שאלת סדר הסופי. ליהי אמר שהענין מתקבל אצלם כמוקש לשלום, והקמת התנחלות בעת הגעת המזכיר מהווה עלבון. רוה"מ הסביר עמדתנו לגבי 242 וציין כי הענין הובהר למזכיר המדינה והציע להניח לנושא עקב היותו טעון ורגשי ביותר.

3. ליהי הסביר שנהיר לו כי אנו נחליט באשר למדיניות הרצויה לנו, אך הזכיר באותה נשימה את ענין הערכות בסך 400 מליון דולר שהעביר בוועדתו וציין כי הדואר שקיבל בנושא לאחר מכן היה רב ושלילי ביותר. סיפר על התרשמותו הקשה לאחר ביקור במחנה פליטים ביו"ש באותו יום, על העוצר שהיה במקום, וקבוצות החיילים שעצרו ובדקו אותם, תהה כמה זמן זה יכול להימשך. הזכיר גם הריסת בתים, ולדבריו בנינו את מדינתנו על חלום ואידיאל והתנהגות זו ודאי משפיעה על 'נשמתנו'... רוה"מ הסביר את הבעיה הבטחונית והקושי שלנו להפעלת אמצעים מסוג זה, תוך הבעת בטחון שברגע ויפתר ענין השלטון העצמי לא נזקק לאמצעים אלו.

4. ליהי אמר שמבין היטב את הבעיות הבטחוניות וער לעובדה שעל אלו נוספות בעיות הקליטה של העולים - אך לדעתו יש לאזן בין דרישות הבטחון שלנו ובין אמצעים החמורים שאנו מפעילים. בעקבות שאלה סיפר רוה"מ לאורח על המאמץ והגישה הננקטת לקליטת העליה תוך הדגשה שמדובר במפעיל עצום ומתבקשת הבנה מארה"ב לכך. ליהי הביע דעתו כי אחרי מלחמת המפרץ הגיע הזמן שישראל ומדינות ערב יקחו יותר סיכונים והדגיש שארה"ב לא תסיר לעולם תמיכתה מישראל. האורח המשיך והעלה את רעיון המורטריום על משלוחי נשק למז'ת ונענה כי הרעיון הוא טוב וכי ניתן לבצע זאת.

מצפ"א
1 במאי 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, מצב, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 4352

אל: רהמש/255

מ-: המשד, תא: 050591, זח: 1627, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מידי

105948

אל: ווש' - קישור לקונגרס

שיחת הסנטור ג'ון קרי עם רה"מ שמיר (1.5.91) בהמשך לשלנו בנדון מה-5.5

להלן עיקרים:

קרי: שואלים בארה"ב, האם ישראל רצינית בחתירה לשלום. הדואר שלי השתנה באופן ברור בעקבות האינתיפאדה ואני בא מאזור בו יש קהילה יהודית משמעותית. הרקורד של ההצבעה שלי 100 אחוז תמכתי בכל הצבעה על מכירת נשק לישראל - אני חש שינוי אמיתי בדעת הקהל כולל תופעות אנטישמיות במסצ'וסטס. רבים מאיתנו חוששים שישראל לא תיראה כמחזיקה רמה מוסרית גבוהה וכמי שחפצה בשלום.

הנה כוב דול יצא בתגובה מהירה וקשה בעקבות ביקור בייקר. גם לייהי העביר מסר זה, ואני חפץ לחזקו. אני בא כידיד עם דאגה מסויימת. הייתי רוצה להבין אם יש מוצא לקידום התהליך.

רה"מ: איננו יכולים להיות בלתי רציניים בסוגיית השלום. לנו האינטרס הרב ביותר בשלום. אחת הבעיות היסודיות היא שמדינות ערב חשות שהן יכולות לחיות גם בלי שלום עימנו. איש בישראל לא חושב במושגים של הכחדת הצד הערבי, אך בצד הערבי עדיין רווחות גישות כאלה כלפינו. אני מעריך את גישתו האמיצה של המזכיר בייקר ואת מאמציו הרבים, אך איננו רואים כיצד הערכים מעריכים זאת.

ולם לא אמרנו או חשבנו שאנו מוכנים לשלום בכל מחיר ובכל תנאי. איננו נאיבים. עלינו להיות זהירים. אנו מכירים את שכנינו. כל ממשלות ישראל החזיקו בגישה שלא השתנתה - מו"מ ישיר ללא תנאים מוקדמים. איני יודע מה יהיו תוצאות המו"מ. המו"מ עצמו הוא מטרתנו עתה. יהיו קשיים. יהיה עלינו לגשר על הרבה פערים.

אם נשיג הסדר רק עם ירדן הרי זה בבחינת הישג גדול. איש מאיתנו אינו חושב על מו"מ עם כל העולם הערבי בו זמנית. זה לא יעבוד. העמדה הקיצונית ביותר תהפוך למכנה משותף ותחסום כל התקדמות.

קרי: אני מודע ורגיש לצורכי הבטחון של ישראל. אני עצמי וגם חברי שמים נושא זה בראש. רבים מאיתנו סבורים כי בעמדתכם שלובים תנאים מוקדמים. כאשר אתם אומרים שא' ב' ג' לא נתונים למו"מ, הרי זה תנאי מוקדם. הדיווחים על שוני בעמדותיך מול עמדות שה"ח גרמה לנו לבילבול.

רה"מ: אין שום הבדל בעמדותינו. כאשר קיבלנו הרעיון של תהליך מו"מ בעקבות פגישה עם כל שכנינו, הרי הרעיון היה לכנס המפגש רק למטרה אחת - שאחרי יתחיל תהליך מו"מ בין ישראל וכל מדינות ערב. לפני 4 שנים, כאשר המזכיר שולץ בא אלי עם הרעיון לפתוח בהזמנה דו-מעצמתית ושהן (המעצמות) תשאנה

נאומים בפני המתכנסים קיבלתי זאת מיידית.
המזכיר שולץ הסביר לי כי הועידה נחוצה משום שהערבים זקוקים ללגיטימציה
בינ'ל למו'מ שכזה. היה ברור שהתוצאה חייבת להיות מו'מ ישיר. אותה בעייה
ניצבת בפנינו גם עתה.
אין לנו הרבה מועמדות להשתתפות בפגישה. עם מצרים יש לנו הסדר (אם כי יש
מקום לשיפור). סוריה אינה מאוד נלהבת מתהליך של מו'מ ישיר עם ישראל. הם
מעדיפים ועב'ל שלא תחייב מו'מ ישיר.

לבנון עדיין אינה מדינה אמיתית. היא תחת פרוטקטורט סורי. נראה לנו
שארה'ב מקבלת זאת, שלבנון הופכת יותר ויותר לקולוניה סורית.
למדינות המפרץ אין אינטרס לנהל מו'מ עימנו. אנו מצטערים על כך. נותרים
ירדן והנושא הפלסטיני. מסגרת הדיון צריכה להיות גבולנו עם ירדן וכל
הסוגיות שכרוכות בנושא הפלסטיני. אנו מחוייבים להסכמי ק.ד. יהיה זה הישג
גדול, גם מבחינת ארה'ב, להביא לפגישה כזו ולהצלחת המגעים.
(רה'מ מתייחס לפגישה קרי ונציגים פלסטינים) הם היו רוצים לראותני מת זה
חלומם, אך אין זה חלומי. אני רוצה לראותם חיים ומאושרים.

קרי: כל עוד שאינכם בעמדה בה ניתן להיווכח שיש 'בלוף' ערבי מעמדכם
מעורער. השאלה שעתה עומדת הינה האם ישראל אכן רצינית?
אני יכול להתעלם מן התחושה שאתם פוגעים בעצמכם. נוכח הבעיות התקציביות
לנו בארה'ב, המתיחויות הקיימות לגבי סיוע החוץ והתחושות בציבור על כסף
אנו שולחים החוצה - אני צופה שדיון בענייניכם יהיה יותר קשה
ובלתי-נעים, אם ישראל אכן תיתפס כמי שלא משתפת פעולה. יהיו מחלוקות גם
בקהילה היהודית.

רה'מ: נשכנע את כולם. אנו רוצים להתקדם.

קרי: קיימת מבוכה לגבי ההתרשמויות מביקור המזכיר בייקר בישראל. יש תחושה
של סתירה פנימית עקב ההתנחלויות.
אלה דמויים רציניים בעלי אימפאקט. היכולת שלכם
להעמיד את הערבים במבחן רבה יותר משלהם. מדוע אינכם פועלים בהתאם? הרי
יש כאן מאבק גם על דימויים.

שמיר: אנשים כאן אומרים 'ראו מה קרה לכורדים, הלקח הינו שכל אומה צריכה
לסמוך על כוחה'.

קרי: אם אש'פ יפנה לחוסיין ויציע שהוא ינהל מו'מ ישיר
עימכם עם יצוג משותף - המלך ונציגי השטחים עימו,
נהלו מו'מ בשני מסלולים.

שמיר: זו תהיה בעייה. אנו רוצים לנהל מו'מ עם הפלסטינים. היינו רוצים
לראות את אש'פ מחוץ לתהליך.

קרי: הם יהיו בחוץ לבד ממעורבות דומה לזו שהיתה עד מרס 90.

רה'מ: אין לאש'פ עניין בשלום עימנו. הם יקלקלו הכל.

קרי: מדוע לא להעמיד זאת למבחן ציבורי?

רה'מ: אנו מחוייבים למצוא פתרון לתושבי השטחים לא לכל הפלסטינים.
קרי: מה על המזכיר לעשות עתה?

רה'מ לדבר עם הצדדים, אין זה קל אבל אנו נעזור לו.

מצפ"א
5 במאי 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, מצב, ממד, בנצור, מצפא, סולטן

סססס

אאא, חוזם: 22788

אל: רחמש/1196

מ-: חמשרד, תא: 240491, זח: 1500, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מידי

עבור לשכת שחב'ט - (לידי רוחה)

לשכת רוח'מ - (לידי דוד גרנית)

לחלן 396 מושינגטון מ-23.4:

אל: מצפ"א

דע: קונכ"ל בוסטון

מאת: ר' יחידת הקונגרס

בקר הסנטור ג'והן קארי בישראל

1. הסנטור ג'והן קארי (דמוק'-בוסטון), יו"ר תת-ועדת החוץ לענייני תקציב מחמ"ד, טרור בינלאומי וסמים, נוחת (מרומא) ב- 30/4 בערך ב- 18:00 וימריא חרת לויטנאם, קמבודיה, לאוס והונג-קונג ב- 18:00. לפי שעה, הוא אמור להגיע בגפו.

2. מצ"ל קוים לדמותו.

3. סד"י בישראל לפי בקשת הסנטור (הבקשה הועברה אף לשגרירות בת"א):

- תדרוך שגרירות בערב ההגעה;

- שחב"ט ופאנל אמ"ן (האיוס בעקבות המלחמה, סוריה, סמים וטרור, ARMS CONTROL במסגרת ארוחת הבוקר ומפגש לאחריה);

- רח"ה ושה"ח;

- פאנל קליטה;

- קונסוליה בירושלים;

4. מן הראוי להדגיש בפני קארי - בכל מפגש אח"מי - את מרכזיות הערבויות

להלוואות וחיוניותן למשימת הקליטה.

5. שמו של דורי גולד הוזכר כאפשרות לדיון בנושא ה- ARMS CONTROL.

קוים לדמותו של הסנטור ג'והן קארי

1. דמוקרט - מסצ'וסטס

2. יו"ר תת-ועדת החוץ לענייני תקציב מחמ"ד, טרור וסמים; יו"ר משותף של

ה"קוקוס" לקידום הסחר עם סין.

3. נמנה על האגף היוני של המפ' הדמוקרטית; נמנה על מארגני

VIETNAM VETERANS AGAINST THE WAR; שירת בצי בעת מלחמת ויטנאם.

4. מצדד בחגברת מעורבות האו"ם בפתרון סכסוכים, כולל הסכסוך ערב-ישראל;

בטא - בשלביה הראשונים של הפלישה לכווית - בזכות חלינקאג'; רגיש לנושא

זכויות האדם ומתרגם זאת לביקורת בנושאי האינתיפאדה, הבעיה הפלסטינית

ותהליך השלום; משקף את הסתייגות ה"גבעה" ממדיניות ההתנחלות.

למרות הנ"ל, נמנה על ידי ישראל ותומך בתחיקותיה.

5. נבחר לראשונה לסנאט ב- 1984, ונבחר שוב - לאחר מערכת בחירות מתישה -

ב-1990.

6. יליד 12.1943 (דנבר); תואר למשפטים מאוניברסיטת בוסטון; מקצועו:

עו"ד; כיהן כסגן המושל - 1982-84.

7. נושאים לשיחה:

- הערבויות להלוואות בסך 10 מיליארד דולר לחקיקה בספטמבר במסגרת תקציב

1991;

- שמירה על תחיקת ההפקדה מראש של הסיוע הבטחוני וחינוש תוקפן של תחיקות

החצבה מראש וה- DRAWDOWN;

- הצעת השלום הישראלית ומרכזיות הגורם הערבי בדרך להסדר;

- חיוניות השטח לבטחון כחלק מלקחי "סופת המדבר".

- האיוס הסורי (כולל המעורבות בטרור בינלאומי וסמים);

יורם אטינגר

עד כאן

מצפא

תפוצה: @ (רחמ), מצפא

סססס

אאא, חוזם: 22788

אל: רחמש/1196

מ-: המשרד, תא: 240491, חז: 1500, דח: מ, סג: שמ,

בבבב

שמור / מיידי

עבור לשכת שהב'ט - (לידי רוחה)

לשכת רוח'מ - (לידי דוד גרנית)

לחלן 396 מושינגטון מ-23.4:

אל: מצפ"א

דע: קונכ"ל בוסטון

מאת: ר' יחידת הקונגרס

בקור הסנטור ג'והן קארי בישראל

1. הסנטור ג'והן קארי (דמוק'-בוסטון), יו"ר תת-ועדת החוץ לענייני תקציב מחמ"ד, טרור בינלאומי וסמים, נוחת (מרומא) ב-30/4 בערך ב-18:00 וימריא לתרת לויטנאם, קמבודיה, לאוס והונג-קונג ב-18:00. לפי שעה, הוא אמור גיע בגפו.

2. מצ"ל קוים לדמותו.

3. סד"י בישראל לפי בקשת הסנטור (הבקשה הועברה אף לשגרירות בת"א):

- תדרוך שגרירות בערב ההגעה;

- שהב"ט ופאנל אמ"ן (האיום בעקבות המלחמה, סוריה, סמים וטרור, ARMS CONTROL במסגרת ארוחת הבוקר ומפגש לאחריה;

- רה"מ ושה"ח;

- פאנל קליטה;

- קונסוליה בירושלים;

4. מן הראוי להדגיש בפני קארי - בכל מפגש אח"מי - את מרכזיות הערבויות להלוואות וחיוניותן למשימת הקליטה.

5. שמו של דורי גולד הוזכר כאפשרות לדיון בנושא ה- ARMS CONTROL.

קנים לדמותו של הסנטור ג'והן קארי

1. דמוקרט - מסצ'וסטס

2. יו"ר תת-ועדת החוץ לענייני תקציב מחמ"ד, טרור וסמים; יו"ר משותף של ה"קוקוס" לקידום הסחר עם סין.

3. נמנה על האגף היוני של המפ' הדמוקרטית; נמנה על מארגני

VIETNAM VETERANS AGAINST THE WAR; שירת בצי בעת מלחמת ויטנאם.

4. מצדד בחגברת מעורבות האו"ם בפתרון סכסוכים, כולל הסכסוך ערב-ישראל; נאט"א - בשלביה הראשונים של הפלישה לכווית - בזכות הלינקאג'; רגיש לנושא זכויות האדם ומתרגם זאת לביקורת בנושאי האינתיפאדה, הבעיה הפלסטינית ותהליך השלום; משקף את הסתייגות ה"גבעה" ממדיניות ההתנחלות.

למרות הנ"ל, נמנה על ידי ישראל ותומך בתחיקותיה.

5. נבחר לראשונה לסנאט ב-1984, ונבחר שוב - לאחר מערכת בחירות מתישה - ב-1990.

6. יליד 12.1943 (דנבר); תואר למשפטים מאוניברסיטת בוסטון; מקצועו: עו"ד; כיהן כסגן המושל - 1982-84.

7. נושאים לשיחה:

- הערבויות להלוואות בסך 10 מיליארד דולר לחקיקה בספטמבר במסגרת תקציב 1991;

- שמירה על תחיקת ההפקדה מראש של הסיוע הבטחוני וחידוש תוקפן של תחיקות החצבה מראש וה- DRAWDOWN;

- הצעת השלום הישראלית ומרכזיות הגורם הערבי בדרך להסדר;

- חיוניות השטח לבטחון כחלק מלקחי "סופת המדבר".

- האיום הסורי (כולל המעורבות בטרור בינלאומי וסמים);

יורם אטינגר

עד כאן

אאא, חוזם: 22788

אל: רחמש/1196

מ-: חמשרד, תא: 240491, זח: 1500, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מיידי

עבור לשכת שחב'ט - (לידי רוחה)

לשכת רוח'מ - (לידי דוד גרנית)

לחלן 396 מושינגטון מ-23.4:

אל: מצפ"א

דע: קונכ"ל בוסטון

מאת: ר' יחידת הקונגרס

בקור חסנטור ג'והן קארי בישראל

1. חסנטור ג'והן קארי (דמוק' - בוסטון), יו"ר תת-ועדת החוץ לענייני תקציב מחמ"ד, טרור בינלאומי וסמים, נוחת (מרומא) ב- 30/4 בערך ב- 18:00 וימריא לאחרת לויטנאם, קמבודיה, לאוס וחונג-קונג ב- 18:00. לפי שעה, הוא אמור גיע בגפו.

2. מצ"ל קוים לדמותו.

3. סד"י בישראל לפי בקשת חסנטור (הבקשה הועברה אף לשגרירות בת"א):

- תדרוך שגרירות בערב החגעה;

- שחב"ט ופאנל אמ"ן (האיום בעקבות המלחמה, סוריה, סמים וטרור, ARMS)

CONTROL במסגרת ארוחת הבוקר ומפגש לאחריה;

- רח"מ ושה"ח;

- פאנל קליטה;

- קונסוליה בירושלים;

4. מן הראוי להדגיש בפני קארי - בכל מפגש אח"מי - את מרכזיות הערבויות

לחלואות וחיוניותן למשימת הקליטה.

5. שמו של דורי גולד הוזכר כאפשרות לדיון בנושא ה- ARMS CONTROL.

קנים לדמותו של חסנטור ג'והן קארי

1. דמוקרט - מסצ'וסטס

2. יו"ר תת-ועדת החוץ לענייני תקציב מחמ"ד, טרור וסמים; יו"ר משותף של

"קוקוס" לקידום חסר עם סין.

3. נמנה על חאגף חיוני של המפ' הדמוקרטית; נמנה על מארגני

VIETNAM VETERANS AGAINST THE WAR; שירת בצי בעת מלחמת ויטנאם.

4. מצד בחגברת מעורבות האו"ם בפתרון סכסוכים, כולל חסכסוך ערב-ישראל;

בטא - בשלביה הראשונים של הפלישה לכווית - בזכות הלינקאג'; רגיש לנושא

כווית האדם ומתרגם זאת לביקורת בנושאי האינתיפאדה, הבעיה הפלסטינית

ותהליך השלום; משקף את הסתייגות ה"גבעה" ממדיניות ההתנחלות.

למרות הנ"ל, נמנה על ידידי ישראל ותומך בתחיקותיה.

5. נבחר לראשונה לסנאט ב- 1984, ונבחר שוב - לאחר מערכת בחירות מתישה -

ב-1990.

6. יליד 12.1943 (דנבר); תואר למשפטים מאוניברסיטת בוסטון; מקצועו:

עו"ד; כיהן כסגן המושל - 1982-84.

7. נושאים לשיחה:

- הערבויות לחלואות בסך 10 מיליארד דולר לחקיקה בספטמבר במסגרת תקציב

1991;

- שמירה על תחיקת החפדה מראש של הסיוע הבטחוני וחימוש תוקפן של תחיקות

החצבה מראש וה- DRAWDOWN;

- הצעת השלום הישראלית ומרכזיות הגורם הערבי בדרך לחסדר;

- חיוניות השטח לבטחון כחלק מלקחי "סופת המדבר".

- האיום חסורי (כולל המעורבות בטרור בינלאומי וסמים);

יורם אטינגר

עד כאן

אאא, חוזם: 22641

אל: רחמש/1191

מ-: חמשרד, תא: 240491, זח: 1358, דח: ב, סג: סו ,

בבב

סודי/בחול

לחלן 309 מוש מ-19.4

מצפ'א

דע: קונכל בוסטון

מאת: ר' יחידת הקונגרס, וושינגטון

בקור הסנטור לייחי ועוזריו

א. נחיתה ב 29.4 ב 1815 והמראה ב 1.5 ב 1300.

ב. הביקור מתואם באמצעות שגרירות ארה"ב בתל אביב.

ג. הסנטור ביקש לתאם מפגשים עם רה"מ, שה"ח וח"כ פרס ל 30.4 ועם שהב"ט ל

1.5, אם כי מוכן לקיום המפגש עם שהב"ט בירושלים ב 30.4.

כמו כן מבקש סיור באיזור תל-אביב (הומלץ לו לבקש ליווי של צ"י) וביקור

בפרויקט בנייה הקשור לקליטת יהודי בריה"מ.

ונסוליה האמריקאית בירושלים מארגנת מפגש עם פלסטינים וביקור בשטח.

ד. הסנטור שוקל חוספת הבקשות כדלקמן:

סיור באיזור רמאללה בליווי אל"מ דודו יחב, כולל דיון בנושאים המעיקים

עליו (גירוש, פיצוץ בתים, מעצרים מנהליים, סגירת בתי-ספר וכו'), ומפגש

עם מפקדים בשטח וקמ"טי בריאות וחינוך.

פאנל קליטה וההוצאות הנגזרות מכך בהשתתפות נציגי האוצר, משרד השיכון

והבינוי, הסוכנות וכו'. (משתתפים אפשריים: שרנסקי, שושני, דב מישור

וכו').

ה. הסנטור מתכוון לקיים ארוחת ערב שקטה ביום הגעתו, ושוקל קיומה בבית

זיבנברג.

לחלן 2115 מוש מ-19.4:

א ל: מנהל מצפ'א

מאת: לשכת שגריר, וושינגטון

פגישת סנטור לייחי - השגריר.

1. סנטור לייחי הזמין את השגריר לפגישה בארבע עיניים (19/4) לקראת צאתו

לארץ.

אשר לביקור בארץ, חזר לייחי על בקשותיו לפגוש ברוה"מ, שהב"ט שה"ח.

מתכוון לשוחח עמם, בין היתר, על תהליך השלום, התנחלויות ודיוור לעולים.

סיפר שמתכוון לבקר גם בתורכיה ואולי אף בכווית. לארץ יגיע, כמדווח על

ידי קישור לקונגרס, ב - 29.4 בערב ויעזוב בצרח"ה - 1.5.

3. עיקר שיחת לייחי - השגריר חוקדש לעדכון על תהליך השלום.

א. לייחי סיפר שאחרי ביקורו השני של בייקר באיזור נפגש עימו לארוחת

בוקר, יחד עם ראשי וועדות החקצבות. במהלך פגישה זו התבטא בייקר בצורה

חיובית על הפרגמטיות שמפגין רוה"מ וממשיך וכן על הצעדים שנקט שהב"ט

ביש"ע.

ב. לייחי עצמו הביע בפני השגריר בהקשר זה תרעומת על-כך שמדינות כמו

סעודיה, לא נקטו שום צעד חיובי שיראה התקדמות בעקבות המלחמה. סיכם

באומרו שלא יקדם שום מהלך בנושא חוק סיוע החוץ עד שתתבחר תמונת התהליך

המדיני.

ג. בתשובה להערה של הסנטור עדכן השגריר בפרטים הקשורים בהקמת היישוב

'רבעה', בהדגישו דברי רוה"מ שהתנחלויות אינן קשורות לתהליך השלום.

לייחי, מצידו, הביע תקווה להקפאת ההתנחלויות במהלך תהליך השלום. השגריר

הדגיש שאין לראות בהתנחלויות מכשול לשלום, ולא יעלה על הדעת שיחודים לא

יוכלו להתגורר בשטחי ארץ אלה.

ד. כן הועלו בשיחה צרכי המשק הישראלי, בתחום התעסוקה והדיוור נוכח העלייה

מברה"מ. השגריר ציין, בעיקר, הצורך ביצירת מקומות תעסוקה רבים לעולים.

עוד הוסיף שבכל הסדר עתידי באיזור יצטרכו להילקח בחשבון מרכי התעסוקה של תושבי ישי"ע.
עוד הציע השגריר ללייחי שלאחר אישור מינוי ד"ר פרנקל לתפקיד הנגיד יפגש עימו לשמוע ממנו על צרכי המשק.

לשכת השגריר

לחלן 132 מוש מ-9.4:

אל: מצפ"א

דע: קונכ"ל בוסטון

מאת: ראש יחידת הקונגרס

בקור הסנטור לייחי

1. פטריק לייחי (דמוק'-ורמונט), יו"ר תת-ועדת ההקצבות המופקדת על חוק סיוע החוץ, יבקר (5.5-26.4) בתורכיה, ישראל ומצרים.
2. מצ"ל קווים לדמותו של הסנטור.
3. אל הסנטור יתלוו אשתו מרסל, עוזרתו הראשית אלן לאוול וראש צוות העוזרים של תת הועדה, אריק ניוסום.
4. על פרטי הבקור בישראל בהמשך.
5. יש להניח כי לייחי יגלה עניין רב בתהליך השלום (מוטרד מנושא ההתנחלויות), אך אין ספק כי מן הראוי לראות בבקורו - מבחינתנו - הכשרת הקרקע לקראת הדיון על הערבויות להלוואות אשר יכנס להילוך גבוה בספטמבר מונחים של ההכנות הנדרשות מדובר ב- "מחר").
6. הסנטור מבקש להבהיר כי אין שחר לטענת הצמד אוונס ונובאק כאילו הוא יתגייס למאמץ הממשל לחוץ על ישראל (באמצעות סיוע החוץ) לשנוי מדיניותה, בהקשר תהליך השלום וההתנחלויות. לייחי לא יהיה שותף למהלך זה, אם כי הוא שולל את מדיניות ההתנחלויות, ומודאג מן המידע המגיע אליו בנדון.

עד כאן
מצפא

תפוצה: @ (רחמ) ,מצפא

סחחס

אאא, חוזם: 7991

אל: רהמש/467

מ-: וושינגטון, נר: 132, תא: 090491, זח: 1740, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מיידי

אל: מצפ"א

דע: קונכ"ל בוסטון

מאת: ראש יחידת הקונגרס

בקור הסנטור ליידי

1. פטריק ליידי (דמוק'-ורמונט), יו"ר תת-ועדת ההקצבות המופקדת על חוק סיוע החוץ, יבקר (5.5-26.4) בתורכיה, ישראל ומצרים.

2. מצ"ל קווים לדמותו של הסנטור.

3. אל הסנטור יתלוו אשתו מרסל, עוזרתו הראשית אלן לאוול וראש צוות העוזרים של תת הועדה, אריק ניוסום.

4. על פרטי הבקור בישראל בהמשך.

5. יש להניח כי ליידי יגלה עניין רב בתהליך השלום (מוטרד מנושא ההתנחלויות), אך אין ספק כי מן הראוי לראות בבקורו - מבחינתנו - הכשרת הקרקע לקראת הדיון על הערבויות להלוואות אשר יכנס להילוך גבוה בספטמבר (במונחים של ההכנות הנדרשות מדובר ב- "מחר").

6. הסנטור מבקש להבהיר כי אין שחר לטענת הצמד אוונס ונובאק כאילו הוא יתגייס למאמץ הממשל ללחוץ על ישראל (באמצעות סיוע החוץ) לשנוי מדיניותה, בהקשר תהליך השלום וההתנחלויות. ליידי לא יהיה שותף למהלך זה, אם כי הוא שולל את מדיניות ההתנחלויות, ומודאג מן המידע המגיע אליו בנדון.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, רביב, מאור

סססס

אאא, חו"מ: 22094

אל: רחמ"ש/1180

מ-: וושינגטון, נר: 399, תא: 230491, זח: 1818, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור/מידי

אל : מצפ"א

דע: מנכל אוצר

מאת: כלכלה-קונגרס

הנדון: ביקור חיר ליחי בישראל וערבויות להלוואות

(לשילוב גם בשיחות עם אח"מים נוספים מארה"ב)

1. הסנטור פטריק לייחי הוא יור תת ועדת ההקצבות האחראית על תחיקת הערבויות להלוואות, ומכאן תפקידו המרכזי (יחד עם הסנטורים אינויה וקסטן) במערכה לאישור תחיקת הערבויות להלוואות לקליטה ולתשתית כלכלית בסך 10 מליארד דולר בחודש ספטמבר.

2. להערכתנו, יש להפוך הנושא למרכזי בביקורו בישראל, היות והנושא מהווה את היעד התחיקתי העיקרי בחודשים הקרובים, והיות והמשימה המרכזית של ישראל והעם היהודי בשנים הקרובות היא קליטת יהודי בריחם בישראל.

3. למרות המשוכות הפוליטיות הרבות המורכבות והגבוהות הכרוכות בכך ולמרות הלו"ז הדחוף, מן הראוי לראות בתחיקה יעד בר-השגה. הקרנת ספקנות מצד ישראל וידידיה עלולה לגרום לסחף בקרב תומכינו בגבעה. אם אכן תיתבדה הערכה זו, תוכל ישראל לרדת לענף נמוך יותר בשלבים המאוחרים של ספטמבר מדוע להתחיל מהלך כה חיוני ברמת ציפיות כה נמוכה?

4. התנאי להשגת היעד הוא איתות ישראלי ברור ונחוש אשר ישודר ל"גבעה" ולידידנו מחוץ ל"גבעה".

5. יש לשאוף לאישור התחיקה עוד במסגרת תקציב 1991. הדבר מחייב הימצאותו של מכשיר תחיקתי (SUPPLEMENTAL) המסופק ע"י הממשל. אפשר להניח שהממשל לא ישוש לכך, אך אין הדבר מונע העברת מסרים בנדון לממשל, מכיוון הגבעה ומגופים ומבודדים יהודים ונוצרים בעלי השפעה כלכלית חברתית ופוליטית.

הקשר זה מן הראוי לציין הנקודות הבאות:

- ההבנה שהושגה עם הממשל בתחילת השנה לגבי סיוע חירום בטחוני, התייחסה לדחיית תחיקת הערבויות מתחילת 1991 לסוף שנת התחיקה. לממשל היה ברור כי כוונת ישראל היתה לבקש חקיקה במסגרת תקציב 1991, עקב הצורך הדחוף ואדיר המימדים.

- העברת התחיקה לתקציב 1992 כרוכה בעיכוב מימושה, בסיבוב התהליך התחיקתי (על רקע כניסת רפורמת האשראי לתוקפה) ובעליה משמעותית של החיוב התקציבי הנובע מכך.

- אשר הערבויות במסגרת תקציב מיוחד של 1991 יחסוך לתת הועדה בראשות לייחי הוצאה מיותרת אשר תיזקף לחובת תקציבה (אם תידחה החקיקה לתקציב 1992).

- לחקיקה במסגרת תקציב 1991 אין השפעה תקציבית, בעוד שהעברה ל-1992 תלווה בהשפעה גדולה יותר (יש האומרים שישה אחוז מן הסכום המאושר), כאשר השיקולים שיקבעו את גובה ההשפעה יהיו במיוחד פוליטיים למרות שיתבססו על חישובים כלכליים.

6. מן הראוי להדגיש חיוניות אישור סך 10 מיליון הדולרים בחודש ספטמבר

1991 (ומימושם במשך 5 שנים):

- לחוששים מן ההשפעה הפסיכולוגית של הסכום הגדול (ואכן היא משמעותית: הערביות נתפסות ע"י הבוחר כמענק בעידן ה- HOMELESS ומצוקה כלכלית גוברת המאיימים על כסאות הנבחרים) יש להזכיר כי גם 400 מיליון הוגדרו כ-"מבהילים", וכך גם יהיה גורלם של שני מיליארד. אם אכן ישולם מחיר פוליטי עקב ההשפעה הפסיכולוגית, מדוע לא לשלמו עבור הסכום כולו? מדוע לחזור על המערכה מידי שנה? מדוע לשלם פי חמש במונחים פוליטיים?

- מדוע להעמיס על היור לייחוי מערכה מריחה, קשה ומביכה מדי שנה?

- אפשר אף להניח כי מעמדנו בספטמבר יהיה עדיין ספוג אחדה מסוימת ל"ישראל המרוסנת".

- ההשפעה הפסיכולוגית מהווה משוכה גבוהה, אך המשוכות הענייניות נמוכות יותר וניתנות להסבר.

7. במסגרת המשוכות הענייניות מן הראוי לתת הדעת לתשובה נאותה לשאלה: "איך יוכל המשק הישראלי להחזיר חוב זה נוסף בסך 10 מיליארד דולר?!"

8. יש להפוך הקערה על פיה ולקצור פרי מן ההשפעה הפסיכולוגית החיובית הטמונה בסכום האדיר:

שני מיליארד נוספים לישראל אינם מהווים סנסציה כלכלית (על רקע סכום סיוע השנתי המועבר לישראל). לעומת זאת, לסכום עתק של 10 מיליארד תהיה השפעה מהותית על דימויה הפיננסי של ישראל ועל דימוי הגבוי הכלכלי לו היא זוכה מארה"ב. את ההשפעה הזאת אפשר יהיה לתרגם למנוף לגיוס הון נוסף ולמכפלן של אימון משקיעים זרים, נחישות יהודי בריח'מ לעלות ארצה, אמינות ארה"ב בעיני ישראל והרתעת מדינות ערב.

- אם אמנם השיקולים הנ"ל לא יהיו תקפים בחודש ספטמבר אפשר יהיה תמיד לחזור לנוסחה המצומצמת של שני מיליארד מדי חמש שנים ותקציב 1992.

אמנון נויבך - יורם אטינגר

תפוצה: שחה, סשהח, @ (רחמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, אוצר, סייבל

סססס

30.4

1800

אאא, חוזם: 7991

אל: רהמש/467

מ-: וושינגטון, נר: 132, תא: 090491, זח: 1740, דח: מ, סג: שמ,

בבב

שמור / מידי

אל: מצפ"א

דע: קונכ"ל בוסטון

מאת: ראש יחידת הקונגרס

בקור הסנטור ליייה

1. פטריק ליייה (דמוק'-ורמונט), יו"ר תת-ועדת ההקצבות המופקדת על חוק סיוע החוץ, יבקר (5.5-26.4) בתורכיה, ישראל ומצרים.

2. מצ"ל קווים לדמותו של הסנטור.

3. אל הסנטור יתלוו אשתו מרסל, עוזרתו הראשית אלן לאוול וראש צוות העוזרים של תת הועדה, אריק ניוסום.

4. על פרטי הבקור בישראל בהמשך.

5. יש להניח כי ליייה יגלה עניין רב בתהליך השלום (מוטרד מנושא ההתנחלויות), אך אין ספק כי מן הראוי לראות בבקורו - מבחינתנו - הכשרת הקרקע לקראת הדיון על הערבויות להלוואות אשר יכנס להילון גבוה בספטמבר (במזנחים של ההכנות הנדרשות מדובר ב-"מחר").

6. הסנטור מבקש להבהיר כי אין שחר לטענת הצמד אוונס ונובאק כאילו הוא יתגייס למאמץ הממשל לחוץ על ישראל (באמצעות סיוע החוץ) לשנוי מדיניותה, בהקשר תהליך השלום וההתנחלויות. ליייה לא יהיה שותף למהלך זה, אם כי הוא שולל את מדיניות ההתנחלויות, ומודאג מן המידע המגיע אליו בנדון.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, רביב, מאור

סססס

303564 אקביז / אביז

29.4 אביז

30.4 אלהריוס 11 1.5 אבוקר

303651 חנה 22 יר

אאא, חוזם: 28205

אל: רהמש/1495

מ-: ווש, נר: 2150, תא: 290491, זח: 1200, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מיידי

אל : סמנכל צפא ופרן

מאת: לשכת השגריר, וושינגטון

שלך 2302.

השגריר שוחח טלפונית עם רוס (28/4) שחזר באזניו על עיקרי הדברים שבשלך.
רוס ציין שביקר לא דיבר עם עתונאים וכי הביטויים השונים בדבר אכזבה
והערכה מחדש, לא באו מהמזכיר או בני פמלייתו.

לשכת השגריר

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), @ (שהבט),
בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 29408
אל: רהמש/1559
מ-: מיאמי, נר: 140, תא: 290491, זח: 1430, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמס/מידי

אל: מצפא
דע: וושינגטון פלג
דע: הסברה, תפוצות
מאת: הקונסוליה מיאמי

הנדון: PRO-ISRAEL CONFERENCE

1. בתאריך 28 אפריל 91 התקיים במיאמי כנס הסברה למען ישראל. הכנס נערך
ע"י ששה ארגונים יהודיים:

CAMERA, AIPAC, CRC, WIZO, HADASSAH, SIMON WIESENTHAL CENTER

2. השתתפו בכנס 150 איש, במסגרת של מחצית היום. התקיימו הרצאות דיונים,
קבוצות עבודה, הרצאות אורח ונמסר חומר הסברה.
3. נושאי התכנית: יחסי ישראל - ארהב לאחר המלחמה, אמצעי התקשורת והמזת,
תיעוד האמת (על השואה), ציוויי פעילות לשעה זו.
4. כמרצים אורחים הופיעו: דר מ. ליבה - דברי ברכה, מר אבי פזנר תהליך
השלום, גב' שושנה קרדין הקהילות בארהב-ישראל-והעליה מברחם.
5. הקונסוליה שולבה כאמור בתכנית, הקימה ביתן הסברה וחילקה חומר
רב. תיאם השתתפותנו קונסול הסברה רקנטי.

ליבה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
רביב, מעת, הסברה, בן אבו, תפוצות

סססס

□□□□

XX
משרד החוץ-מחלקת הקשר

26097

תאריך : 27.04.91 ✓

נכנס **

שמו

**

**

**

חוזם: 4,26097

אל: המשרד

יעדים: רהמ"ש/1371, מצב/2025, אביב/1828, מנמח/1271

מ-: וושינגטון, נר: 446, תא: 260491, זח: 1356, דח: מ, סג: שמ

תח: גס: צפא

נד: 6

שמו/מיידי

אל: לש' סמנכ"ל צפ"א ופר"ן

מאת: השגרירות, וושינגטון

דרא"פ. לשלכם 2290.

1. משיחה עם האחראי על דסק דרא"פ במחמ"ד:

א. ע. המזכיר כהן אמור להעיד בוועדת המשנה לאפריקה של ביה"נ, בראשות דימלי ב-30.4.

ב. בעדות זו מתכוונים להתייחס בהרחבה למדיניות המימשל כפי שהתבטאה בהתבטאויות פומביות של הנשיא ואחרים בנושא הסנקציות.

ג. עד-כה מילאה דרא"פ שלושה מתוך חמשת התנאים שבחוק האמריקאי ולמימשל סימנים רציניים שבכוונת דרא"פ למלא אחר כל התנאים ואז ע"פ החוק ירגישו חופשיים לפעול להסרת הסנקציות.

ד. אשר להלך הרוח בקונגרס סיפר שמדיניות המימשל וכוונותיו למלא אחר החוק ברורות, אך עם זאת שומעים כבר קולות כאילו הענות ממדרא"פ לתנאים היא חלקית בלבד ולפיכך אין להסיר הסנקציות. המימשל, המשיך, יפעל לגיבוש תמיכה מירבית.

2. נעבירכם עדותו של כהן לאחר השמעתה.

3. אפגש עמו בסוף השבוע הבא להשלמות.

עמרני

מג

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ(0), מנכל(1), ממנכל(1), מצב(0), בנצור(1), מצפא(4), יגר(1), מאפ2(2), ר/מרכז(1), ממד(9), רס(0), אמנ(1)

XX
משרד החוץ-מחלקת הקשר

26136

תאריך : 27.04.91

נכנס

בלמס

חוזם: 4,26136

אל: המשרד

יעדים: רהמ"ש/1373, בטחון/2210, אביב/1830, מנמ"מ/1273, מצב/2027

מ-: וושינגטון, נר: 452, תא: 260491, חז: 1526, חמ: סג: בל

תח: א גס: צפא

נד: א

בלמ"ס/מיידי

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: תשובת הנשיא בוש לשאלת כתב בעת טכס נטיעת עצים

REMARKS OF PRESIDENT BUSH WITH Q AND A TREE PLANTING CEREMONY, SOUTH
LAWN, THE WHITE HOUSE, WASHINGTON, DC FRIDAY, APRIL 26, 1991

Q HAS SECRETARY BAKER MADE ANY PROGRESS IN THE MIDDLE EAST
-- (INAUDIBLE) --

PRESIDENT BUSH: YES, HE'S MADE PROGRESS. I JUST TALKED TO HIM.
THIS SADNESS IN HIS FAMILY, HIS MOTHER JUST PASSED AWAY, SO HE WILL
BE COMING HOME, STOPPING SHORT OF THE TWO MEETINGS THAT HE HAD HOPED
TO HAVE IN ISRAEL, BUT IT IS MOST APPROPRIATE. I MEAN, THEY'RE A
VERY CLOSE FAMILY.

AND INCIDENTALLY, BARBARA AND I EXPRESSED OUR REGRETS TO HIM.
WE'VE KNOWN MRS. BAKER FOR MANY, MANY YEARS. SHE WAS A VERY -- ONE
OF GOD'S VERY SPECIAL PEOPLE. AND SO HE HAS THIS PERSONAL SADNESS.

BUT HE DID HAVE A MEETING WITH PRIME MINISTER SHAMIR. AND I
THINK IT'S FAIR TO SAY THAT THOUGH PROBLEMS REMAIN, I THINK THE
BOTTOM LINE IS THERE'S SOME -- SOME REASON FOR OPTIMISM. I DON'T
WANT TO STATE WHY, I'M NOT GOING TO GO INTO THE DETAILS OF IT, AND I
WILL GET DEBRIEFED BY HIM WHEN HE GETS HERE.

BUT IT'S -- AND THERE ARE STILL SOME STICKY PROBLEMS. BUT
WE'RE NOT GOING TO GIVE UP. WE'RE GOING TO CONTINUE TO TRY TO BRING
PEACE TO THAT TROUBLED CORNER OF THE WORLD.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

פיו

מג

תפ: שהח(2), סשהח(1), רהמ"ס(0), שהבט(0), מנכל(1), ממנכל(1), ר/מרכז(1), רס(0),
אמן(1), מצב(0), ממד(9), בנצור(1), מצפא(4), רביב(1), מעת(4), הסברה(3), דוצ(0),
נוה/משהבט(0)

001 17:40:00
002 17:40:00
003 17:40:00
004 17:40:00
005 17:40:00
006 17:40:00
007 17:40:00
008 17:40:00
009 17:40:00
010 17:40:00

011 17:40:00

012 17:40:00

013 17:40:00

014 17:40:00

015 17:40:00

016 17:40:00

017 17:40:00

018 17:40:00

019 17:40:00

020 17:40:00

021 17:40:00

022 17:40:00

023 17:40:00

024 17:40:00

אאא, חוזם: 26136
אל: רחמש/1373
מ-: וושינגטון, נר: 452, תא: 260491, זח: 1526, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מידי

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: תשובת הנשיא בוש לשאלת כתב בעת טכס נטיעת עצים

REMARKS OF PRESIDENT BUSH WITH Q AND A TREE PLANTING CEREMONY, SOUTH LAWN, THE WHITE HOUSE, WASHINGTON, DC FRIDAY, APRIL 26, 1991

Q HAS SECRETARY BAKER MADE ANY PROGRESS IN THE MIDDLE EAST
-- (INAUDIBLE) -

PRESIDENT BUSH: YES, HE'S MADE PROGRESS. I JUST TALKED TO HIM. THIS SADNESS IN HIS FAMILY, HIS MOTHER JUST PASSED AWAY, SO HE WILL BE COMING HOME, STOPPING SHORT OF THE TWO MEETINGS THAT HE HAD HOPED TO HAVE IN ISRAEL, BUT IT IS MOST APPROPRIATE. I MEAN, THEY'RE A VERY CLOSE FAMILY.

AND INCIDENTALLY, BARBARA AND I EXPRESSED OUR REGRETS TO HIM. WE'VE KNOWN MRS. BAKER FOR MANY, MANY YEARS. SHE WAS A VERY -- ONE OF GOD'S VERY SPECIAL PEOPLE. AND SO HE HAS THIS PERSONAL SADNESS.

BUT HE DID HAVE A MEETING WITH PRIME MINISTER SHAMIR. AND I THINK IT'S FAIR TO SAY THAT THOUGH PROBLEMS REMAIN, I THINK THE BOTTOM LINE IS THERE'S SOME -- SOME REASON FOR OPTIMISM. I DON'T WANT TO STATE WHY, I'M NOT GOING TO GO INTO THE DETAILS OF IT, AND I WILL GET DEBRIEFED BY HIM WHEN HE GETS HERE.

BUT IT'S -- AND THERE ARE STILL SOME STICKY PROBLEMS. BUT WE'RE NOT GOING TO GIVE UP. WE'RE GOING TO CONTINUE TO TRY TO BRING PEACE TO THAT TROUBLED CORNER OF THE WORLD.

סופ

תפוצה: שחח, סשחח, @ (רחמ), @ (שחבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, רביב,
מעט, חסברה, @ (דוצ), @ (נוח/משחבט)

סססס

26136: חו"ם, אאא
אל: רחמ"ש/1373
מ-: וושינגטון, נר: 452, תא: 260491, זח: 1526, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מיידי

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: תשובת הנשיא בוש לשאלת כתב בעת טכס נטיעת עצים

REMARKS OF PRESIDENT BUSH WITH Q AND A TREE PLANTING CEREMONY, SOUTH LAWN, THE WHITE HOUSE, WASHINGTON, DC FRIDAY, APRIL 26, 1991

Q HAS SECRETARY BAKER MADE ANY PROGRESS IN THE MIDDLE EAST
-- (INAUDIBLE) -

PRESIDENT BUSH: YES, HE'S MADE PROGRESS. I JUST TALKED TO HIM. THIS SADNESS IN HIS FAMILY, HIS MOTHER JUST PASSED AWAY, SO HE WILL BE COMING HOME, STOPPING SHORT OF THE TWO MEETINGS THAT HE HAD HOPED TO HAVE IN ISRAEL, BUT IT IS MOST APPROPRIATE. I MEAN, THEY'RE A VERY CLOSE FAMILY.

AND INCIDENTALLY, BARBARA AND I EXPRESSED OUR REGRETS TO HIM. WE'VE KNOWN MRS. BAKER FOR MANY, MANY YEARS. SHE WAS A VERY -- ONE OF GOD'S VERY SPECIAL PEOPLE. AND SO HE HAS THIS PERSONAL SADNESS.

BUT HE DID HAVE A MEETING WITH PRIME MINISTER SHAMIR. AND I THINK IT'S FAIR TO SAY THAT THOUGH PROBLEMS REMAIN, I THINK THE BOTTOM LINE IS THERE'S SOME -- SOME REASON FOR OPTIMISM. I DON'T WANT TO STATE WHY, I'M NOT GOING TO GO INTO THE DETAILS OF IT, AND I WILL GET DEBRIEFED BY HIM WHEN HE GETS HERE.

BUT IT'S -- AND THERE ARE STILL SOME STICKY PROBLEMS. BUT WE'RE NOT GOING TO GIVE UP. WE'RE GOING TO CONTINUE TO TRY TO BRING PEACE TO THAT TROUBLED CORNER OF THE WORLD.

סופ

תפוצה: שחח, סשהח, @ (רחמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, רביב,
מעט, חסברה, @ (דוצ), @ (נוח/משחבט)

סססס

אאא, חוזם: 26092

אל: רחמש/1363

מ-: ניו יורק, נר: 606, תא: 260491, זח: 1348, דח: מ, סג: שמ,

בבב

19932

שמור/מיד

202.01

אל: מנחל ארב'ל 2

דע: המשנה למנכ'ל,

היועץ המשפטי

הציר - שטיין/וושנינגטון

השגריר - ג'נבה

מאת: ראש אגף ארב'ל - נאו'ם ניו יורק

הנדון: ארוחת עבודה עם השגריר פיקרינג

ב-26 נפגשנו, השגריר ארידור ואני, עם שגריר ארה'ב פיקרינג לארוחת בוקר בביתו.

1. ההתנחלויות

פיקרינג העלה הנושא. טען בעיקר נגד העיתוי שבדאי מכעיס את המזכיר, נותן עילה לערבים לטעון שאנו מכשילים סיכויי השלום, ופוגע בתדמיתנו בדעת הקהל כשנשאלות שאלות לגבי כוונות רוחם, או שליטתו.

ענינו כמובן כמתבקש.

פיקרינג סיפר כי שגמזרים, עמרו מוסא, העלה בפניו הרעיון להסכם השעית התנחלויות לתקופה מוגבלת - תוך הסכם להפסקת אלימות האינתיפדה במקביל. הדגיש כי 'הרעיון' הוא של שגמזרים - וסיכויו לא נבדקו. השגריר ארידור הרחיב לגבי - מדיניות הממשלה בנושא, והבטיח להעביר הדברים ישירות לשר החוץ.

2. החלטת 681 ודו'ח המזכ'ל

אמרתי כי חבל שהחלטת עברה - ונהיה 'תקועים' עתה ע'י דיווח המזכ'ל כל ארבעה חודשים בנוסף לסוגיות כינוס החתומות על אמנת ג'נבה והנסיון לשינוי מנדט ותפקידי ססו'ת.

פיקרינג ענה כי תרגילי אשף להסיה דעת מועביט מתוקפנות סדאם חוסיין ע'י העלאת נושאי יש'ע לא הצליחו זמן ממושך, עד שבאו אירועי הר הבית וטרפו הקלפים. עתה ישנה החלטת 681 - וזה מה יש. הוסיף כי מתרשם שדו'ח המזכ'ל (איימה) מתון וזהיר בניסוחיו. אם לא תהיינה תקריות המצדיקות זאת, הוא סבור שהסיכוי הוא שתהיה שגרת דיווח שאיש לא ישים אליו לב - כפי שגם עתה עבר הדו'ח ללא כל התייחסות לו בתקשורת כאן או בבירות.

3. כינוס החתומות על אמנת ג'נבה

אמרתי כי נראה שרצוי שהמזכ'ל יקבל מספר ניכר של תשובות שליליות. ראוי לכן לשקול שארה'ב תענה שלילית ושנבטיח כמה פניות שליליות דומות. פיקרינג הגיב כי נראה לו שחרוב נוטה שלא להשיב כלל. אם כך יהיה בודאי לא תהיה פעולה ביוזמת המזכ'ל. אם משהו יעורר הנושא שוב, ראוי להתארגן אז כהצעתנו. פיקרינג הוסיף כי דעת ארה'ב ברורה נגד הרעיון וכך יאמרו בבוא הזמן - אך בשלב זה נראה לו שמוטב לתת לנושא 'להירדם'.

10812
U Sec of State for Arms
Control US Am Lasrador
Picking US to UN
previously in Israel

סיכמנו כי נמשיך להתייעץ בנושא זה לתיאום העיתוי. המליץ שבינתיים נפעל
אנו לגבי מדינות שנוכל להבטיח תשובתן השלילית.

4. ססו'ת

אמרתי כי המזכ'ל יצר מקור חיכוך נוסף על הקיימים, בכך שאמר כי ביקש
ממנהל ססו'ת להטיל על עובדים בינ'ל לעקוב אחרי המצב. זה נראה כנסיון
לשנוי חמנדט רשמי. בדיפלומטיה חשוב לפעמים לא רק מה שנאמר אלא גם מה שלא
נאמר....
חשוב שגם ארה"ב תבהיר למזכ'ל עמדתם כפי שהוצהרה ע"י פיקרינג במועביט -
תוך עצה ידידותית שיזהר בדבריו ובדוחותיו.

5. E.C.E.

סיפרתי על הקונצנזוס - והשלב הבא באקוסוק. הודיתי שוב על סיועם וסיכמנו
כי ניערך לפעולה משותפת להצלחה באקוסוק ביולי בג'נבה.

6. 3379 - ציונות-גזענות

אמרתי כי נראה שהנסיבות בשלות לביטול החלטה בעצרת הקרובה. ניתן אולי גם
בצעד זה לראות חלק מבנית יחסי האימון האפשרית גם במסגרת האו"ם. יש לבטל
לטות שכל מטרתן קינטור.

סיפרתי כי בולטון מציע - כדי להגביל סכנת התיקונים וחתוספות על ידי
יריבנו - שתועלה להצבעה מחודשת החלטה המקורית.

פיקרינג אמר כי הרעיון ידוע לו - וישנן בעיות שיכנוע מי יעלה מחדש
החלטה. קיימת הסכנה שמדינות שבודאי מתנגדות להחלטה מסתייגות מ'תרגילים'
מסוג זה, דהיינו שהחלטה תועלה מחדש דוקא ע"י קבוצת מדינות המסתייגות
ממנה. חלק מן המדינות בודאי מעדיף גישה ישירה - דהיינו החלטה על ביטול.
מסכים שנצטרך עתה לסכם על נוסח הצעת החלטה ולהציגו למדינות תוך קבלת
התחייבויות מפורשות.

פיקרינג הוסיף כי מסכים שיש עתה לפעול כנ'ל תוך תיאום מלא בינינו -
ובהכרה כי יכול להיות קשר גם בין נושא זה לבין התקדמות תהליך השלום. כל
התקדמות בתהליך תסייע כמובן גם לביטול החלטה מבישה זו.

7. כתב החאמנה

נראה לפיקרינג רצוי שאנו ניזום. איש לא מעוניין בנושא עתה. סיפרתי על
שיחתנו עם היועץ המשפטי פלישהאור שאמר שאין הכרח חוקתי שהעצרת תאשר את
כתבי החאמנה. פיקרינג אמר כי אם זקוקים לסדר פורמלי - אפשר להעביר החלטה
פורמלית ביום האחרון של העצרת הנוכחית. על כל מקום עתה לא נראה שהנושא
יעלה - עם זאת חייבים להיות מתואמים עם היועץ המשפטי והשוודים.

8. ביקור בארץ

נראה שפיקרינג לא יבקר השנה, כנציג משלחת ארה"ב לאו"ם יגיע השנה, קרוב
לודאי, סגנו - השגריר אלכס ווטסון.

ברכות.

ראש אגף ארב'ל - נאו'ם ניו יורק 26 באפריל 1991

תפוצה: שחח, סשהח, @ (רחמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, @ (מצב), ממד, סי יבל, משפט, בנצור,
מצפא, ביי, ארבל 2, סולטן, מזתים

סססס

אאאא, חוזם: 26286

אל: רחמש/1392

מ-: ווש, נר: 2149, תא: 260491, זח: 2030, דח: מ, סג: סו ,

בבבב

סודי / מידי

אל: סמנכ'ל צפ'יא ופר'ינ

דע: פר'ינ, מצפ'יא, מקש'יח / משחב'יט

מאת: השגרירות, וושינגטון

פיקוח על החימוש ופרוליפרציה במזה'ית: עמדת ארה'ב.

1. בשיחה (26.4) עם איינהורן (איש צוות התכנון 7 עוסק בין היתר בנושא AC במזה'ית) פירט העקרונות עליהן תתפס מדיניות ארה'ב בנושאים לעיל.

2. לדבריו מדיניותם נמצאת בימים אלו בתהליך מתקדם ביותר של גיבוש. מניח שבתוך ימים יפרסם הבית הלבן את מדיניותם. מעריך שעוד קודם לפירסום, יעבירו מדיניותם לידיעתנו (הערה: אינני מוציא מכלל אפשרות שהעיתוי לפרסום מדיניותם יהיה בנאומו המתוכנן של הנשיא במשיגן ב - 4.5).

3. להלן העקרונות שיעמדו ביסוד מדיניותם:

א. אינם רואים תהליך הפיקוח על החימוש (להלן AC) במנותק מאלמנטים אחרים של מדיניותם באיזור. למרות שאין לכרוך את תהליך השלום ל-AC הרי שהליכים אלו יכולים להיות 'MUTALLY REENFORCING'. התקדמות תהליך השלום תקדם אמון ובטחון של הצדדים. התפתחות זו תיצור אווירה נוחה יותר לתהליך AC.

ב. למעצמות מחוץ לאיזור (קרי לספקיות נשק קונבציונאלי ולא קונבציונאלי) יש בשלב זה לפחות אחריות. מדינות לא מעטות תרמו לחימושה ולהתפתחותה הטכנולוגית של עיראק. מכאן שלמדינות מחוץ לאיזור המזה'ית יש אחריות למתן את ההתפתחויות הבלתי מייצבות. חשיבות וגישת ארה'ב בשלב ראשון (של תהליך AC) תתמקד בנסיון להציב מגבלות על ספקיות הנשק הקונבציונאלי והלא קונבציונאלי.

ג. לא ניתן יהיה להשיג הסדרי AC קבועים וברי קיימא אלא אם כן מדינות האיזור יהיו מוכנות לשת'פ. אינו סבור שניתן לכפות הסדר. כל הסדר יש לשלב הסכמות בין הספקיות ונכונות הלקוחות לשתף פעולה.

ד. יש צורך לדון במכלול הקונבציונאלי והבלתי קונבציונאלי כאחד. לדבריו למדינה (דוגמאת עיראק) בעלת שאיפות אגרסיביות שואפת להשיג יכולת קונבציונאלית ולא קונבציונאלית. ר'ל' לא' מספיק לחסל ולמנוע פיתוח נשק לא קונבציונאלי מכיוון שנשק קונבציונאלי הוא ה-LEADING EDGE של התוקפנות.

ה. לאור נסיונם במו'מ עם בריה'מ בנושא AC לא ניתן בצעד ענק אחד, קרי לא ניתן להביא לשינוי (בנושא AC) לפני שנוצרו התנאים הפוליטיים המתאימים. היעדר אמון ובטחון אינם מאפשרים התקדמות ב-AC. מאחר ואין אפשרות להתקדמות בקפיצה אחת, יש צורך בגישה אינקרימנטלית. יש צורך לקבוע יעדים ולהתקדם להשגתם. הביא כדוגמא את יוזמת מובראק בנושא איזור מפורז מנשק השמדה המוני. לדבריו לא ניתן להודיע על כך שבתוך שישה חודשים המזה'ית יחפוך לאיזור משוחרר מנשק השמדה. יש להחליט על צעדי ביניים שיבנו אימון.

ו. ארה'ב אינה 'משקיף נייטראלי' בתהליך AC המימשל יהיה זהיר וימנע ממדיניות שתסכן האינטרסים הבטחוניים הלגיטימיים של בנות בריתה באיזור. חוסיף בהקשר זה כי ארה'ב לא היתה נרתמת לתהליך AC אלמלא היתה סבורה שבכך היא מחזקת את בנות בריתה באיזור. ללא תהליך של AC האיזור יהיה מסוכן יותר, דבר שאין בו כדי לשרת האינטרס הבטחוני הישראלי.

עד כאן העקרונות שישמשו בסיס למדיניות שעליה עתיד הנשיא להודיע ככל הנראה בשבוע הקרוב (משיחה עם מקורות מקורבים לבית הלבן אני למד שסוגיית AC תתפוס מקום מרכזי בנאום הנשיא. בדבריו יכנס הנשיא לנושאי נשק כימי, חיסול טילים בליסטיים, ובאופן זהיר יתייחס לנושא הגרעיני.

ז. לשאלתי ביחס לעמדת הממשל בנושא חמורטריום על מכירות נשק (על רקע הצעות שמעלים חברי קונגרס) ציין חד משמעית כי הממשל שולל את הרעיון. יישום הרעיון יקשה עליהם לסייע לחיזוק מדינות ה-GCC ועל מדינות נוספות להן מספקים נשק.

שטיין.

תפוצה: שחח, סשהח, @ (רחמ), @ (שחבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, פרנ,
סייבל, משפט, @ (מקשה/משחבט)

סססס

אאא, חוזם: 26194

אל: רחמש/1382

מ-: ניו יורק, נר: 619, תא: 260491, ח: 1644, מ: סג: שמ,

בבב

19940

שמור/מיד

אהב 202.01

אל: ראש אגף ארב'ל

מנחל ארב'ל 2

דע: המשנה למנכ'ל

מנחל ארב'ל 1

מצפ'א

פר'ן

משפט

השגריר, ג'נבה

שילה ושטיין, וושינגטון

מאת: אהרן יעקב, נאו'ם.

הנדון: שיחות ראש אגף ארב'ל עם בולטון

1. ב-24/4 חתקיים בווינגטון המפגש השנתי בין ראש אגף ארב'ל וסגן מזכיר המדינה לארב'ל ועוזריו. השתתפו מצידם: ג'ון בולטון, ג'ון וולף (עוזר בכיר לבולטון), ג'קי וולקוט (סגנית של בולטון), ג'יין בקר (סגנית נוספת של בולטון), מולי ויליאמסון (מנחלת המחלקה לענייני או'ם), ברוס רושקו (היועמ'ש של אגף ארב'ל), ברוס אהרנמן (הדסק הישראלי) וקטי פיצוטר (דסקאית במחלקה לענייני או'ם). מצידנו: ביין, ארידור, שילה, שטיין ואהרן יעקב. לחלן סיכום ישיבת הבוקר (סיכום ישיבת אחה'צ יועבר בנפרד ע'י וושינגטון):

המצב במפרץ (מזוית הטיפול הארב'לי)

2. בולטון פתח בסקירה של פעילות המימשל בנוגע לביצוע החלטות 687 ו-688. סיפר כי הם שאבו עידוד ממכתב סבא'א, בו דחתה הסוכנות את הדו"ח שהגישו עיראק בעניין החמרים הגרעיניים שברשותה. הביע תקווה כי סבא'א תשלח מכתב או ג'בים דומים גם בנוגע לסוגי הנשק האחרים שעליהם דיווחה עיראק. אמר כי השמדת מאגרי הנשק העיראקיים לפי אמות המידה של הסוכנות לאיכות הסביבה היתה עולה ממון רב. לפיכך הוחלט להשמיד את המאגרים הללו ב'שדה הקרב' (BATTLE FIELD DESTRUCTION). בה בעת מקיימת ארה"ב מגע הדוק עם המזכירות גם בנוגע לביצוע סעיפי הפרדת הכוחות והפיצויים ב-687. הבעיה היא שלכל הפעולות הללו אין תקדים, וכל אשר נעשה עלול להשליך גם על מקומות אחרים. אשר למצב בעיראק, ישנן שתי בעיות עיקריות:

א. הבעיה הראשונה קשורה בשיעים בדרום. ארה"ב מעוניינת שעיראק תסיג את כוחותיה מהאזורים שבהם מרוכזים הפליטים השיעיים, כדי שהנציב העליון לענייני פליטים של האו"ם יוכל לטפל בהם באין מפריע. הם גם מקוים שאיראן תסכים לקבל אל שטח פליטים רבים ככל האפשר. ערב הסעודית בונה בימים אלה בשטח מחנה פליטים מצפון לרפע, האמור לאכלס כ-70 אלף איש. ארה"ב לוחצת על UNIKOM שידאג לכך שעיראק לא תנקום בפליטים בשטח החפרדה לאחר נסיגת כוחות בנות הברית, אף כי משימה זו אינה כלולה במנדט של UNIKOM.

ב. הבעיה השנייה קשורה במצב הפליטים בצפון. המדובר ב-2 מליון איש לערך, הנמצאים באזורי הגבול עם תורכיה ואיראן, משני עברי הגבול. בעקבות החלטה 688 מקימה ארה"ב מחנות זמניים עבור הפליטים הללו, בתחילה בזקו ואח"כ במקומות אחרים. הם עומדים בעניין זה בקשר הדוק עם סוכנויות האו"ם, בהנחה ובתקווה שהסוכנויות הללו תיטולנה את האחריות למחנות הפליטים לאחר שתושלם הקמתם. זאת כדי שכוחות ארה"ב יעזבו את איזורי הצפון מוקדם ככל האפשר. עם

זאת, האפשרות של חידוש מעשי האיבה היא אמיתית, בעיקר לאור הפעילות של מה שקרוי 'כוחות השיטור העיראקיים'. בבוקר ה-24/4 פתחו כוחות עיראק באש לכיוון יחידות אמריקאיות. האפשרות של הצבת כוחות או'ם (ולא רק משקיפים) באזורי הצפון תחייב החלטה במועבי'ט, ואין בטחון שיימצאו תשעה קולות בעד החלטה כזו, בגלל שאלת הריבונות של עיראק והשלכותיה. מזכיר המדינה סבור, עם זאת, שאם המצב הנוכחי לא ישתפר, יהיה צורך לשקול העברת החלטות נוספות במועבי'ט.

העצרת ה-45: כללי

3. ביין סקר את המגמות הכלליות שהסתמנו בעצרת האחרונה. מצד אחד ניכרת אורה חדשה ביחסי המערב והמזרח. מצד שני, התחדדו יחסי הצפון עם הדרום, לנוכח השינויים הדמוגרפיים שהתחוללו במדינות המתפתחות והגידול העצום שחל באוכלוסייתן. הוא גם עמד על התעוררות מחודשת של התנועות הלאומיות במזרח אירופה ובמקומות אחרים בעולם. כל השינויים הללו משתקפים גם בדיוני מועבי'ט. לנוכח כל זאת מתבקשת בחינה מחודשת של המונח 'סדר עולמי חדש' וביטוי באו'ם ומוחוץ לו. אנו מצידנו מלאי תקווה כי סדר חדש כזה אכן ייכון וישפיע לטובה גם על המצב באזורנו. אנו תומכים במאמצי מזכיר המדינה ומקוים שהנסיבות החדשות שנוצרו לאחר סיום המלחמה תאפשרנה מו'מ ישיר בינינו לבין שכנינו. אנו גם תומכים במאמצי ארה'ב בעניין הכורדים. גם אנו מצידנו מגישים סיוע כמידת יכולתנו. אשר לעצרת האו'ם האחרונה, אכן חלו בה וויים, אך לא חל שינוי של ממש ביחס לישראל. אמנם, בעצרת זו לא נעשה ניסיון מחודש לשנות את מעמד אש'פ, אולם אין בכך כדי להוכיח שהנושא ירד מעל הפרק. ביין סיפר על שיחתו עם פליישהאור בעניין כתב האמנתנו ועל דברי האחרון כי בשום מקום לא נאמר כי על העצרת לאשר את דו"ח הועדה לכתבי האמנה. קיימת איפוא אפשרות שהנושא לא יעלה במושב הנוכחי כלל.

4. בולטון ציין כי בעצרת האחרונה חל שינוי לטובה מבחינה רטורית. הונמך טון הויכוחים, ובוועדה הראשונה נתקבלו החלטות רבות בקונצנסוס. להערכתו מגלה האו'ם נכונות לדון בבעיות האמיתיות של העולם, במקום לעסוק בויכוחים עקריים. לדעתו ישנם סימנים ראשונים של התפוררות במחנה הבלמ'ז. תנועת הבלמ'ז היתה מבוססת על ברית בין מדינות ערב (הסכסוך הערבי-ישראלי) מצד אחד ומדינות אפריקה (דרא'פ) מצד שני. המשבר במפרץ יצר סדקים בעולם הערבי, אף כי השלכות המשבר הזה על הסכסוך הערבי-ישראלי טרם נתבררו. יש לציין, בהקשר זה, כי מדינות המפרץ הפסיקו את תמיכתן באש'פ בעקבות המשבר. מצד שני, השינויים שחלו בדרא'פ הקהו את עוקצה של בעיה זו והביאו להתרופפות באחדות האפריקאית. כל השינויים הללו הביאו להחלשת התנועה הבלמ'זית. כמו כן, השינויים שחלו במזרח אירופה משפיעים גם הם על מדינות הבלמ'ז. הללו מביטות על התמוטטות השיטה של מפלגה אחת ועל שינויים בכיוון של כלכלת שוק חופשי - וסבורות שגם עליהן לעשות שינויים דומים. גם באפריקה הלטינית חלים תהליכים דומים. כך, למשל, הודיעה ארגנטינה לאחרונה א עומדת לפרוש מתנועת הבלמ'ז. זהו שינוי של 180 מעלות בחשואה למדיניותה עד כה. אמנם, אין להניח שהשינויים הללו ישתקפו מייד באו'ם, אולם סביר להניח כי בהדרגה הם יבואו לידי ביטוי גם באירגון הבינלאומי. קיימת איפוא אפשרות סבירה שמחנה הבלמ'ז יתפלג ויתפרק ושכל מה שקשור במנטליות של העולם השלישי ייעלם. הדבר לא יקרה בין לילה, אבל סופו שיקרה וגם ישתקף בדיוני העצרת.

5. ביין אמר כי אנו איננו רואים את הדברים באור כה אופטימי. עובדה היא שבוויכוח הכללי בעצרת לא מתקיים ויכוח של ממש ושעל סדר היום של העצרת מונח עדיין הסעיף בדבר התקפת ישראל נגד הכור העיראקי והשלכותיה על השלום והבטחון הבינלאומיים. החלטה 3379 טרם בוטלה ומדי שנה מתקבלות בעצרת כ-32-35 החלטות אנטי ישראליות. אנו סבורים איפוא כי יחלוף זמן בטרם יחולו בעצרת שינויים של ממש.

החלטת העצרת בעניין ציונות-גזענות

6. ביין עמד על נחישותנו לבטל את החלטה 3379. הביע צער על כך שהנשיא בוש לא הזכיר את הנושא בנאומו בוויכוח הכללי בעצרת. חזר על הצורך ברוב בטוח ואמר כי להערכתו יש סיכוי טוב לגייס רוב כזה. עלינו לחקנות איפוא למדינות אחרות את התחושה שאנו אכן מתכוונים לבטל את החלטה בהקדם האפשרי.

7. בולטון אמר כי בעניין זה אנו ניצבים בפני דילמת הביצה והתרנגולת. אם נאמר שלא נפעל עד שלא יהיה רוב בטוח, לא נקבל התחייבויות ברורות ממדינות אחרות, וממילא לא נוכל לעשות ספירת ראשים. מצד שני, אם נתחייב לפעול השנה ולבסוף נחזור בנו - יפגע הדבר באמינותנו.

8. ביין אמר כי הוא מצדד בכך שנחליט לפעול כבר בעצרת הקרובה ושנודיע על כך בפומבי.

9. ארידור אמר כי עמדתנו זו נובעת בין היתר מאמונתנו בחשפעה האמריקאית באו"ם. אם ארה"ב תתמוך בנו - חזקה עלינו כי נצליח.

10. בולטון אמר כי עליו לקבל תחילה את אישור מזכיר המדינה למחלף. כמו כן, עלינו לעבד יחד נוסח של הצעת החלטה. הוא אישית סבור כי כדי למנוע תיקונים, עלינו להעמיד להצבעה את 3379 כפי שהיא, כאילו המדובר ב-1975 - ולהביס אותה ברוב קולות.

11. ביין העלה את החשש שאם נובס, כי אז 'נובס בגדול', שהרי יהיה בכך אישור מחודש של החלטה.

12. ארידור אמר כי עלינו לצאת מן ההנחה שננצח. האפשרות שנפסיד עולה בקשר לכל נוסח, ולא רק לגבי העמדת 3379 להצבעה מחדש. עם זאת, הגשת 3379 כפי שאכן מקטינה את הסיכויים שיוגשו תיקונים. אשר לסיכויים, עלינו לעשות ספירת ראשים' כשם שעשינו בעניין כתב האמנתנו. הוא מציע איפוא כי נעביר את הצעת בולטון לירושלים לצורך בדיקה.

13. בולטון מסר כי הם מצידם הודיעו לערבים כי לישראל יש סיבה טובה להסתייג ממתן תפקיד לאו"ם בתהליך השלום כל זמן שקיימת החלטה 3379. לערבים עצמם צריך איפוא להיות עניין לבטל את החלטה. עד כה הטיעון הזה לא שיכנע את הערבים, אולם האמריקאים מתכוונים להשתמש בו גם להבא, בתקווה שיביא לתוצאות טובות יותר. הוא הוסיף כי מכשול נוסף הוא ברה"מ. כאשר הועלה העניין בפני שגריר ברה"מ באו"ם, לא גילה הלה התלהבות וטען כי השעה אינה כשרה לביטול החלטה. הוא, בולטון, מתכוון להעלות את הנושא עם עמיתו הסובייטי פטרובסקי, כאשר יבקר במוסקבה בקיץ הקרוב.

14. ביין הזכיר כי ב-1975 מילאה ברה"מ תפקיד מרכזי בהעברת החלטה.

15. סוכס כי החצעה להודיע פומבית כי בדעתנו לבטל את 3379 כבר בעצרת ה-46, וכן החצעה להעמיד להצבעה את 3379 כפי שהיא - תועברנה לבדיקה לירושלים ולוושנינגטון.

יחידה הפלסטינית במזכירות

16. ביין העלה את בעיית היחידה הפלסטינית במזכירות. ציין כי יחידה זו מקבלת תקציבים העולים בהרבה על התקציבים הניתנים לפעולות הומניטריות שונות. למעשה מסייעת יחידה זו לפעולות שונות של אש"ף, ואין היא תורמת כלל לשיפור מצב הפליטים הפלסטינים. מדובר איפוא בבזבוז כספי האו"ם. הואיל וארה"ב חותרת לייעול מנגנון האו"ם, אנו מציעים כי תפעל גם לביטול המימון המועבר ליחידה הפלסטינית.

17. בולטון הביע הסכמה עם דברי ביין. אמר כי יבדוק מה ניתן לעשות.

עובדים ישראלים במזכירות

18. ביין עמד על הייצוג הנמוך של ישראל בקרב עובדי מזכירות האו"ם ועל מאמצינו לתקן את המצב. סיפר כי כרגע עומדת על הפרק משרה פנויה - מנהל פירסומים ב-DPI - שאליה הוגשה מועמדת טובה בשם ניבה לניר. ביקש שהאמריקאים יסייעו לנו לקדם מועמדות זו.

19. בולטון אמר כי יבדוק מה ניתן לעשות. סיפר כי גם הם מבקשים להגדיל את הייצוג במזכירות האו"ם.

687 החלטה

20. ביין העלה את ענין הועדות המיוחדות שתוקמנה כדי לטפל בסעיפי פר'ן והפיצויים בהחלטה 687. אמר כי נשקלת אצלנו האפשרות להגיש מועמדות של מומחים ישראלים לכהונה בועדות. ביקש לדעת מה דעת האמריקאים בענין זה.

21. בולטון סיפר כי בקשר לענין הפיצויים הציעה ארה"ב לחקים ועדה בת 15 חברים: 5 חברות קבועות במועבי'ט, 5 מבין 10 החברות הלא קבועות ועוד 5 מדינות שלחן ע"פ ההערכה תביעות הפיצויים הגבוהות ביותר נגד עיראק. סיפר כי הצעה זו נתקלה בהתנגדות החברות האחרות במועבי'ט. הסיכויים הם איפוא כי הועדה תורכב מ-15 חברות מועבי'ט בלבד. אשר לאפשרות שנגיש מועמדותנו לוועדה לענייני פר'ן, נוכל כמובן לעשות כן. בחירת חברי הועדה נתונה בידי מזכיר האו"ם.

681 החלטה - כינוס החתומות על אמנת ג'נבה

22. בולטון סיפר כי עד כה נתקבלו במזכירות תשובות משתי מדינות בלבד: תשובתה השלילית של ישראל ותשובת שווייץ, המסתייגת אף היא מהרעיון. בולטון סיפר כי בביקורו האחרון בג'נבה פגש את נשיא הצ'כ'א, סומורוגה, והלה אמר ביזמתו כי הרעיון הוא גרוע. סומורוגה גם רגז על כך שהמזכ"ל הטיל את ידה על כתפי הצ'כ'א. הוא, בולטון, העביר את אשר שמע מסומורוגה לידיעת איימה.

23. ביין הביע צער על כך שארה"ב הצביעה בשעתו בעד 681, ואמר כי הוא מקוה שכעת הם רואים את הדברים אחרת. עמדת ישראל השוללת את כינוס המדינות החתומות ידועה היטב. כינוס כזה לא התקיים בעבר, אף כי מאז נחתמה האמנה ב-1949 היו מקרים רבים של הפרות אמיתיות של זכויות אדם ברחבי העולם. אם אכן יתקיים כינוס כזה, לא תהיה לנו שליטה לגבי מהלכו, שהרי איו כללי נוהל מוסכמים או פרוצדורה שכבר נוסתה בעבר. מצידנו פנינו למדינות רבות וחבענו את התנגדותנו לרעיון. התרשמנו כי רבות מהן מסתייגות מהרעיון גם הן, אולם אינן רוצות לתת ביטוי פומבי להסתייגותן, בהנחה שהמדובר ביזמה של המזכ"ל. איימה טוען כי המזכ"ל פועל ע"פ החלטה של מועבי'ט, אולם עובדה היא שהרעיון הועלה לראשונה בדו"ח המזכ"ל מאוקטובר 90, ומכאן שהוא נתפס כיזמה של המזכ"ל. מדינות אינן רוצות איפוא להשיב בשלב זה, הן מתוך אי רצון לפגוע במזכ"ל והם משום שהן רוצות לדעת לאן נושבת הרוח. תשובה אמריקאית ברורה, שתשלול את הרעיון, עשויה איפוא להשפיע גם על עמדתן של מדינות אחרות.

24. בולטון אמר כי איימה שוחח בענין זה עם סומורוגה והלה אמר לאיימה כי לדעתו 'הרעיון מת'.

25. ביין ציין כי מדינות אירופה נוקטות עמדה דו משמעית: מצד אחד אינן תומכות בכינוס בעיתוי הנוכחי ומצד שני מקוות כי רעיון הכינוס לא ייעלם. עלינו לנסות ולהרוג את הרעיון בטרם יצבור תנופה.

26. ויליאמסון אמרה כי הערכתם בענין זה סותרת את שלנו. השאלה אינה אם הרעיון הוא רע. ברור להם שהרעיון הוא רע. אולם עד כה השיבו רק שתי מדינות לפניית המזכ"ל ופירושו של דבר שהרעיון לא קיבל שום תנופה. אם נצא במערכה נמרצת נגד הרעיון, עלול הדבר לדחוף מדינות אחרות לתמוך בו פומבית, דבר שיקנה לו חשיבות שאינה מוקנית לו כעת.

27. ביין חזר על עמדתנו כי תשובה אמריקאית שלילית תגדיל את הסיכויים שגם מדינות אחרות תשבנה בשלילה.

28. ויליאמסון אמרה כי אין שום ספק שתהיה תשובה אמריקאית שלילית. השאלה היא רק עיתוי הפירסום של התשובה (הערה: בשיחה שקיימנו עמה, שטיין וחח"מ, ב-25/4, אמרה ויליאמסון כי יתכן שיש מן הצדק בטענתנו שתשובה אמריקאית שלילית כבר בעיתוי הנוכחי תסייע למדינות אחרות להשיב בשלילה).

29. בולטון אמר כי התרשמותו היא שמדינות אירופה ישיבו באופן מעורפל. מבחינתנו עדיף שלא ישיבו כלל. עליהם לשקול איפוא את צעדיהם לאור השיקולים השונים שהועלו. סיכם כי עליהם 'לחשוב על כך'.

מעמד אש'פ

30. בולטון אמר כי איננו סבור שאש'פ ינסה לשנות את מעמדו באב'ע, אף כי יתכן שינסה להשיג דריסת רגל בשטחים. יתכן שהולכת ומתגבשת הצעת החלטה בעייתית בעניין זה. אש'פ משתמש בטקטיקה מסוג זה משום שבמישור הדו צדדי לא השיג דבר. קשה יותר למנוע את הצטרפות אש'פ לאמנת ג'נבה. אף כי ממשלת שויץ לא סייעה לאש'פ בעניין זה, עלולים אש'פ ותומכיו להגיש הצעת החלטה לועידת הצל'א בבודפשט. הועדה המתמדת של הצל'א דחתה כזכור את בקשת אש'פ לרשום את שאלת מעמדו כסעיף על סדה'י, בהסתמך על הכלל שיש להגיש בקשה בכתב שישה חדשים מראש, אולם הנושא לא ירד מעל הפרק.

31. ביין אמר כי בקשר לאב'ע אין בידינו כרגע מידע ספציפי לגבי כוונות אש'פ. נקג'ימה מסר לנו כי הוא לא יעלה הנושא, אולם חשוב שבמזכירות תהיה תכנית פעולה אם אש'פ יעלה את הנושא. היועמ'ש של אב'ע, ויני, סיפר לנו שאם אש'פ יעלה את הנושא, ייאמר לו כי אפשר לדון בנושא לפני שהמנכ"ל מדווח עליו. אשר לועידת בודפשט, הרי שכאן אנו ניצבים בפני בעיה. אם אש'פ ישתתף, עלול הדבר להיות מנוצל להעלאת נושא מעמדו באמנת ג'נבה. הקושי נעוץ בכך שבבודפשט לא יעמדו לרשותנו המעצורים שקיימים בכינוסי האו"ם. ידוע לנו שהקבוצה הבלמ'זית פעלה לטובת אש'פ אצל ממשלת שויץ. השאלה היא כיצד למנוע החלטות קיצוניות בועידת בודפשט. הועדה המתמדת השעתה את פול בנושא, במידה רבה תודות למאמצי מוריס אברס בג'נבה, שגם אמר כי ארה"ב תשקול את השתתפותה אם אש'פ יוזמן. אולם עומדות בפנינו שתי בעיות:

א. כיצד להבטיח שמהלך הועידה יהיה תחת שליטתנו.

ב. כיצד למנוע את השתתפות אש'פ.

עלינו לטפל בבעיות הללו ע'פ הסדר הזה, כלומר שאלת השליטה בועידה קודמת לשאלת מעמד אש'פ.

32. בולטון אמר כי איננו זוכר מה קרה בעבר ועליהם ללמוד את הסוגיה. מכל מקום, בדעתם לפנות למדינות כמצרים, ערב הסעודית וכו' ולבקש מהן לא לתמוך במתן מעמד לאש'פ בועידת בודפשט.

33. ביין שאל כיצד ניתן יהיה למנוע את העלאת הרעיון מלכתחילה. עמד שוב על חשיבות השליטה בועידה.

34. וולקוט אמר כי אינם זוכרים את אשר קרה בועידות הקודמות. עליהם ללמוד הנושא. מכל מקום, עמדתם היא שהם ישקלו את עצם השתתפותם אם אש'פ יוזמן להשתתף. ידוע להם שהצל'א מתנגד להפיכת הועידה לפורום פוליטי והם יו שימוש הסברתי בעובדה זו.

35. רושקו עמד על הצורך ללמוד את כללי הנוהל של הועידה בטרם נחליט על צעדינו.

36. סוכס כי כללי הנוהל ותקדימי הועידות האחרות יילמדו לצורך גיבוש דרך הפעולה.

החלטה 681 - מעקב אחר המצב בשטחים

37. ביין ציין כי ישראל מקיימת יחסי עבודה תקינים עם ססו'ת וגם מוכנה במקרים מסויימים להתיר לסוכנות לעסוק בפעילויות שאינן כלולות במנדט שלה, כגון בעניין חלוקת מזון למי שאינם פליטים. אנו מצטערים איפוא על דו'חו האחרון של המזכ"ל, שבו נמסר כי המזכ"ל נעזר בססו'ת לצורך מעקב אחר המצב בשטחים. מעקב כזה אינו כלול במנדט של ססו'ת והוא אינו עולה בקנה אחד עם החסכם בין ישראל וססו'ת. אנו מבקשים לקיים עם ססו'ת יחסים של הידברות ושיתוף פעולה מעשי. החלטת המזכ"ל להודיע בדו"ח פומבי כי הטיל על ססו'ת לעקוב אחר המצב בשטחים, אינה מסייעת לקידום יחסים כאלה. היא עלולה ליצור חיכוכים מיותרים בינינו לבין הסוכנות.

38. וולף הזכיר כי עם קבלת 681 הודיעה ארה"ב שהיא מתנגדת למנדט של ססו'ת

ואונטס'ו. ארה'ב נשאה ונתנה על ההחלטה במשך 55 ימים והחליטה לתמוך בה, בין היתר, לאור גירוש פלסטינים מהשטחים. אם לא יהיו גירושים, יקל על ארה'ב להתנגד ליזמות עוינות במועבי'ט. אם ישראל תנהג בתבונה, לא יגיש המזכ'ל דוחו'ת שליליים.

39. ביין אמר כי ישראל לא תוכל להסכים לשינוי במנדט ססו'ת.

40. רושקו הזכיר טענות הנציב הכללי של ססו'ת, בדו'חו השנתי, כי ישראל פוגעת בזכויות ובחסינויות של עובדי ססו'ת.

41. ביין הדגיש כי ישראל מכבדת במלואן את הזכויות והחסינויות של העובדים הבינלאומיים של סוכנויות האו'ם. יש לנו ויכוח עם האו'ם לגבי תחולת הזכויות והחסינויות על עובדים מקומיים. אולם יש להדגיש כי עובדים מקומיים אינם נעצרים או נשפטים בגלל שייכותם לססו'ת אלא משום השתתפותם בפעילויות לא חוקיות.

42. וולף שאל אם מעבר לחילוקי הדעות אנו רואים את פעילות ססו'ת באופן חיובי.

43. ביין השיב כי אנו אכן רואים את פעילות ססו'ת בחיוב ומוכנים לשתף פעולה עימה. זאת בתנאי שהסוכנות פועלת מתוך תאום עימנו.

● בולטון שאל על יחסינו עם טורקמן.

45. ביין השיב כי אנו מכירים את האיש מהעבר. עד כה ניסה ליצור רושם שהוא פועל בהגינות, אולם נראה לנו כי יתקשה להתמיד בקו זה. כפי שכבר אמרנו בעבר, המזכ'ל עשה טעות כאשר מינה איש בעל רקע כשל טורקמן.

46. רושקו הציע כי כאשר נשוחח עם טורקמן לקראת פרסום הדו'ח השנתי, נבקש אותו להצניע את החלק הנוגע לפעולות המעקב של ססו'ת.

47. ביין אמר כי אכן נעשה כן.

פרויקטים בשטחים

48. ביין מסר על הסכמתנו לקבל משלחת UNDP לביקור בשטחים. ציין כי המדובר במשלחת חד פעמית ובהתייבות לפעול מתוך תיאום ושיתוף פעולה עם המינהל האזרחי.

49. ויליאמסון שאלה אם ישראל עדיין מתנגדת לבלנשר.

● ביין סיפר כי איימה מעלה את הנושא בכל פעם מחדש, ואנו אומרים לו שוב ושוב שאין צורך בחקמת גוף מתאם נוסף בשטחים.

ברונר

51. ביין סיפר כי תגובתנו הראשונה היתה: מי צריך זאת? ברגע זה איננו רואים שיש אפשרות כלשהי שברונר יסייע לתהליך המו'מ. ידוע לנו כי הוא מנסה לקדם את השתתפותו בפגישה האזורית במעמד משקיף, אולם הדבר אינו מקובל עלינו וגם אמרנו לו זאת במפורש.

52. בולטון הבטיח כי הם מצידם יעדכנו אותנו על מגעיהם עם ברונר.

כתב האמנתנו

53. ויליאמסון אמרה כי איו בידם שום אינדיקציה שהעניין יעלה במושב המחודש של העצרת בסוף אפריל, או לאחר מכן. כרגע יש לערבים בעיות אחרות, ולא נראה שראשם פנוי לשאלת כתב האמנתנו. הוסיפה כי ישנן לפחות תריסר משלחות בניו יורק שממשלותיהן הופלו לאחרונה בהפיכות. דבר זה מטריד את ארה'ב כמדינה המארחת. אם תהיה יוזמה כלשהי בקשר לדו'ח הועדה לכתבי האמנה, עלול הדבר לפתוח תיבת פנדורה.

סעיף הטרור

54. ביין העלה את האפשרות שבעצרת הקרובה ישובו הסורים ויעלו את יזמתם בקשר לועידה בינלאומית שתגדיר את הטרור. חשוב שהאמריקאים ישוחחו עם הסורים וידרשו מהם שלא להעלות את יזמתם.

55. בולטון הבטיח כי יעשו כן.

אחרון יעקב, נאו'ם.

תפוצה: שחח, סשחח, @ (רחמ), @ (שחבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, ביין, ארבל 1, ארבל 2,
בנצור, מצפא, פרנ, סייבל, משפט, סולטן, מזתים

ס

2/4

1/33
14

for 364 3300

III

102D CONGRESS
1ST SESSION

S. CON. RES. 27

Urging the Arab League to terminate its boycott against Israel, and for other purposes.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

APRIL 11 (legislative day, APRIL 9), 1991

Mr. LAUTENBERG (for himself and Mr. HATCH) submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations

CONCURRENT RESOLUTION

Urging the Arab League to terminate its boycott against Israel, and for other purposes.

Whereas since 1948 the Arab countries have maintained a primary boycott against Israel, refusing to do business with Israel;

Whereas since the early 1950s the Arab League has maintained a secondary and tertiary boycott against Israel, preventing Arab countries from doing business with third parties that trade with or invest in Israel;

Whereas the boycott seeks to coerce American firms by black-listing those that do business with Israel;

Whereas Arab countries submitted 12,668 boycott-related requests to American firms in fiscal year 1989;

3/4

1133

14

2

Whereas the boycott causes economic damage and isolation to Israel;

Whereas many American firms may be denied contracts by the Kuwaiti Government because they conduct business with Israel;

Whereas the United States has a longstanding policy opposing the Arab League boycott and United States law prohibits American firms from providing information to Arab countries to demonstrate compliance with the boycott;

Whereas two of the anti-Iraq coalition partners, Saudi Arabia and Kuwait, refuse to renounce the Arab boycott in the wake of a war in which Americans sacrificed their lives to ensure the independence and security of those nations;

Whereas Syria, another anti-Iraq coalition partner, continues to implement the Arab boycott and the Arab League's Central Boycott Office has been located in Damascus since 1951;

Whereas Arab League countries refuse to accept passports from United States diplomats and citizens if they have an Israeli entrance stamp;

Whereas the Arab boycott against Israel greatly hinders the Middle East peace process and regional stability, to which this country is committed; and

Whereas the lifting of the Arab boycott against Israel would provide a gesture of good faith and represent a confidence-building measure between the Arab states and Israel, greatly enhancing the prospects for an Arab-Israeli peace: Now, therefore, be it

414 1133 14 3

1 *Resolved by the Senate (the House of Representatives*
2 *concurring), That—*

3 (1) the Arab League should immediately termi-
4 nate the primary, secondary, and tertiary boycott
5 against Israel; and

6 (2) the President should—

7 (A) vigorously encourage Arab League
8 countries to terminate the primary, secondary,
9 and tertiary boycott against Israel, including a
10 reversal of the longstanding policy of not ac-
11 cepting passports with an Israeli entrance
12 stamp, as a confidence-building measure; and

13 (B) encourage the allies and trading part-
14 ners of the United States to enact laws pro-
15 hibiting businesses from complying with the
16 boycott and penalizing businesses that do com-
17 ply.

סודי ביותר

שיחה עם דניס רוס

א. השיחה נערכה ביום 26.4.91, במקביל לפגישת רה"מ בארבע עיניים עם המזכיר. השתתפו השגריר בראון, השגריר שובל, מנכ"ל ושרד רה"מ והח"מ.

ב. להלן מתוך דברי רוס:

1. השיחות בברה"מ

א. נושא יחסי ישראל-ברה"מ עלה מיד בראשית הדברים; היה זה מובן וצפוי מבחינת הסובייטים, אך הם אינם רוצים שיוצג כאילו היחסים הדיפלומטיים עמנו נכפו עליהם. בסמרטניק לא אמר מפורשות שהחליטו כך או אחרת וגם לא שיבקר כאן, אך רוס התרשם שהסובייטים נכונים ליחסים הדיפלומטיים ולביקור.

ב. השיחה עם בסמרטניק, שהיתה טובה ביותר, נמשכה שתיים וחצי. בייקר אמר לו שרצה לראותו כדי שלא נגיע למצב של התקדמות בתהליך בלא חילופי דעות והתקרבות בין ברה"מ לארה"ב, וכן כדי להסתייע בו כלפי "צדדים שונים". שה"ח הסובייטי היה נלהב, הבהיר שהוא רואה את המוצע כדרך להתקדם, מבין שאש"פ אינו יכול להיות חלק מהתהליך ושהוא מפריע (הדבר היה מעבר לציפיות ארה"ב).

ג. בסמרטניק גילה סקרנות באשר לעמדות הסורים. הוא נטה לראות בחיוב את עמדת אסד באשר לצורך באו"מ (גורבצ'וב רואה כללית באו"מ חשיבות רבה, ומעוניין לקדם את השימוש בו). כמו כן תמך בסמרטניק בשיתוף הקהילה האירופית, תוך שהזכיר את רגישויות הצרפתים; הופתע, עם זאת, כי דומא ראה את ערפאת. גישש לראות אם ארה"ב היתה קשורה לכך, וביקר אמר שלא. מכל מקום היתה הסכמה בדבר הצורך לתת לאירופים תחושת מעורבות. בסמרטניק לא העלה את עניין סין, אף כי ברור שיש צורך ב"ליטוף" של ארה"ב וברה"מ כלפיה.

ד. בייקר הסביר לסובייטים, לדברי רוס, את דאגות ישראל בקשר למפגש והמשכיותו – שאם יוצר גוף שייראה כבעל תפקיד בתהליך – תהיה מעין תחושת בי"ד לערעורים; ואילו המטרה בפועל היא מו"מ ישיר. בסמרטניק הביע הסכמה.

ה. בייקר מסר לסובייטים שאסד רוצה בחסות או"מית מלאה, אך זהו NON-STARTER, והבטיח לנסות להשיג לאו"מ תפקיד של משקיף, בדגם 1977 (קהיר) ולא 1973 (ג'נבה). בסמרטניק אמר כי חשוב שלאו"מ תהא נוכחות ושיהיה במקום; הוא לא אימץ את דרישת חסות האו"מ כמו אסד; עם זאת, ביקש לא רק נוכחות אלא מעמד שאולי אינו שווה לאמריקנים ולרוסים, אולם הוא יותר מנוכחות. בסמרטניק הוסיף, שעל האו"מ לאמץ מה שיושג.

ו. הסובייטים נפגשו עם אש"פ, המצוי לדבריהם בתוהו ובוהו. ארה"ב הבהירה לסובייטים שאש"פ אינו יכול למלא תפקיד, אחרת לא יהיה תהליך. בסמרטניק אמר כי זו גישה נכונה.

2. לדברי רוס, בין המומחים הסובייטים לנושא מז"ת, דרקובסקי הוא עתה המרכזי (קלטושה, שאינו ערביסט מסורתי, חשוב יותר בהיררכיה אך פחות כמומחה). טרסוב עובר לערב הסעודית. טרסנקו, שהיה מקורבו של שברנדזה, עזב את משה"ח ועבר לעבוד עם שברנדזה. רוס העיר כי לשברנדזה היתה השפעה גדולה על דחיקת רגלי ה"מסורתיים" משה"ח, אך עתה שבו לתחיה.

2. ירדן

א. בייקר צלצל לרה"מ במוצ"ש הקודם כיוון שחש מעודד משיחתו עם המלך. בסיסית היה ברור מדברי המלך שעליו להיות חלק מן התהליך, ושהוא מעוניין במשלחת משותפת, אך "עליו להתבקש". לשאלתנו מי צריך לבקשו, השיב רוס כי המלך דיבר כללית. היה מובן מדבריו שאין כוונה לחזרה להסכם 1985 עם אש"פ (כזכור - שם דובר על קונפדרציה בין שתי מדינות). הירדנים אמנם השאירו את נושא המשלחת מעורפל במידה מסוימת, כי גם בצד הירדני יש פלסטינאים כמו טאהר אל-מצרי ועדנאן אבו עודה. המלך תודרך על-ידי בייקר באשר לתולדות התהליך והנסיון להרכיב משלחת אשתקד. המלך לא נכנס לפרטים של המכניזם, אף כי בייקר עודד אותו "לעבוד עם הפלסטינאים" כדי לנסות לפעול יחד.

ב. לדברי בן שאכר באוזני רוס, הירדנים מתחילים שוב לדבר עם פלסטינאים באזורים (הפלסטינאים ביו"ש ועזה, לפי רוס, מתלוננים שלא תמיד קל להם לקבל היתרי יציאה לירדן, ועוררו זאת גם פלסטינאים שנפגשו עם בייקר וגם טאהר אל-מצרי ובן שאכר, אף כי שניהם מפרספקטיבות שונות). הירדנים לא הזכירו מגעים עם ישראל; אין הם מדווחים לארה"ב הרבה על מגעים כאלה, אלא הדבר "ידוע באופן כללי". רוס הוסיף כאן כי בדברים הפומביים של חוסיין לאחר הפגישה עם בייקר היתה בעצם התייחסות למגעים עם ישראל.

3. האו"מ

א. רוס הרבה לדבר על האו"מ כמשתתף בנוסח 1977 (ועידת קהיר). הסברנו את מה שקרה לפני כן (ציונות/גזענות), ואחר כך דחיית קמפ דייויד וחזרה השלום על-ידי האו"מ, שפעת ההחלטות נגדנו. בראון ורוס אמרו: "מה יקרה אם יישב בצד גנרל פיני מטעם האו"מ? אדרבה, הדבר יציג את תפקיד האו"מ כמצומצם לעומת האמריקנים והסובייטים". רוס הוסיף, כי הסורים דורשים יותר או"מיות, וגם האחרים רוצים במשהו, אף כי בייקר שיכנע את כולם, כולל הסובייטים, להסתפק במשקיף, והכל תומכים בכך פרט לסורים; גם אתם אולי היתה התקדמות קלה.

4. רוס הזכיר כי בוש שירת באו"מ, וראה חשיבות רבה במעשי האו"מ בקשר למפרץ, ולכן קשה לשכנעו שלא לתת תפקיד לאו"מ.

א. רובינשטיין

BAKER SEES "GENUINE DESIRE" FOR MIDEAST PEACE
 (Transcripts: Baker news conferences, 4/25/91)

Kislovodsk, USSR -- Secretary of State James A. Baker III said April 25 that he sees "a genuine desire on the part of the parties (in the Middle East) for peace."

"My honest feeling is that there is a better chance now than has been the case for quite some time in the past," he said in a joint news conference here following his initial meeting with Soviet Foreign Minister Aleksandr Bessmertnykh. Later, they had a second round of talks.

"The decisions that have to be taken are very, very tough," he added, "but if we don't keep after this, they are never going to be taken."

Following are the official transcripts of their press conferences following the two sessions of talks:

(BEGIN FIRST TRANSCRIPT)

SECRETARY BAKER: Ladies and gentlemen, let me begin by expressing my great appreciation to the Minister and his colleagues for seeing us here on such short notice and making arrangements for us to come here from Damascus. We have had an opportunity to cover in quite some detail the discussions that I have been having in the region and I have had an opportunity to bring the Minister even more up to date than I have been able to do through written communications and telephone conversations over the course of the past two or three weeks.

We have the prospect before us of continuing our joint efforts to craft a process that might lead to peace in the Middle East. We have the opportunity as we look forward now to continue efforts to jointly convene a peace conference that could operate on two tracks and bring into direct negotiations Israelis and Palestinians and could, as well, bring about direct negotiations between Israel and their Arab neighbors. There are still a number of issues that will have to be resolved. We have discussed those in quite a bit of detail. The Minister was able to fill me in on some of the discussions that he has had with representatives from interest groups in countries in the region; and we will continue to work in the days ahead to craft this process, to create this process in the hopes that we might move toward peace in the Middle East.

MINISTER BESSMERTNYKH: I would like to emphasize that we value very much this opportunity to meet with the Secretary of State, in a joint effort to discuss prospects for peace in the Middle East conflict which (inaudible).

This meeting today in Kislovodsk is part of the bilateral process of discussing this problem, and this discussion continues a discussion that we have had with the Secretary since January, at a meeting in January, also an exchange of letters (inaudible) our meetings.

So, I believe that the meeting today has been built around the discussion that has given us an opportunity to have a more detailed analysis of specifically the prospects for the peace conference on the Middle East. This is something that is being very actively discussed, has been discussed recently, and this discussion continues and has continued today in our bilateral talks.

I would like to emphasize that, as a result of the meeting today, we have found a much expanded area of convergence and agreement or views on the various aspects of the (inaudible) conference.

Q: So, Mr. Foreign Minister, then the Soviet Union will unequivocally co-sponsor a peace conference for the Middle East parties for direct talks with the United States?

MINISTER BESSMERTNYKH: Well, we are working together on the conference (inaudible) convene and successfully conduct such a conference.

Q: Mr. Secretary, you made reference to your talking to the Foreign Minister about his meetings with other parties in the area which I talk to be somewhat euphemistic for the PLO. Is the Soviet Union serving the United States since the U.S. has no dialogue now with the PLO? Is the Soviet Union your channel or your way of (inaudible) with the PLO; what the PLO's thinking is?

SECRETARY BAKER: No, that's not the case. But, I think I said that the Soviet Union -- the Minister -- filled me in on his discussions with representatives of parties in the region and countries in the region and the Soviet Union has had substantial discussions with a number of countries in the region, Barry, which the Minister brought me up to date on.

Q: Minister, what is your assessment of how far the U.S. effort has gotten. You have had two hours now to get a readout from Secretary Baker. Do you think he has gotten very far or is there a long way to go?

MINISTER BESSMERTNYKH: Well, I would like to say, just as I have said to the Secretary of State, that we greatly appreciate the Secretary of State's personal role in this very difficult process and if you look at the situation the way it existed two or three months ago, and compare it to how it has evolved to now, you can say that, really, the situation has (inaudible).

Q: The question is whether the timeframes of the process and specifically the time for the conference, for convening the conference, was discussed?

SECRETARY BAKER: I would say that we talked in general terms, not with respect to a particular date, but we did talk about the fact that we believe there is an opportunity here now, and we believe that there are a number of countries in the region that are directly involved in these conflicts that agree that there is a window of opportunity here. I'm not sure that we can tell you how long that window of opportunity might remain open. It is my view at least that the window is still open. I'll let the Minister speak for himself with respect to that, but I believe he has already answered your question.

Q: The question is how do you regard this particular meeting in the context of the overall development of U.S. Soviet relations and secondly, have you identified -- have you fixed, set the date for the meeting between the Soviet and the American President?

MINISTER BESSMERTNYKH: We believe that this meeting and the discussion of the Middle East conflict and the ways of resolving that conflict is an important part of Soviet/American dialogue on the regional problems and that we hope that if progress is made in resolving that particular problem, we both hope that there will be a resolution of that issue and the progress that will resolve that issue will be an important factor in the further development of Soviet/American interaction.

(inaudible) Summit meeting during this particular round preceding lunch. We have not discussed this question.

Q: Mr. Baker, you said that there are obstacles that still remain. Could you tell us what are the obstacles still remain, if not specifically, at least generically?

SECRETARY BAKER: Well, there are still some questions that have to be resolved regarding the modalities of a conference and there are questions regarding the issue of Palestinian representation that have to be resolved as well. So, those are the two generic areas of mutual concern.

Q: Mr. Secretary, you (inaudible) of whether recent exchange of letters between President Bush and President Gorbachev and perhaps other exchanges at other levels have successfully resolved the dispute over CFE and whether any further progress is expected on START and, regardless of whether you talked about the Summit in your session that just ended, do you expect to discuss it during this series of talks in Kislovodsk and give us an update on where that stands?

SECRETARY BAKER: We expect to discuss it during our working lunch. We have not as yet discussed it as the Minister just indicated, nor have we had an opportunity to talk about any subject other than the issues of the Middle East and specifically our joint efforts to bring about a process that will move us toward peace. We spent the entire time on that. We expect to talk about these other issues at lunch.

Q: Will you give us a readout on (inaudible)

SECRETARY BAKER: I'll give you my idea of a full readout, Ralph. You bet your life. Absolutely.

Q: Mr. Minister, do you think that the Arab states and the Palestinians will come to the conference if there is not a freeze on settlement activity; Israeli settlement, first?

MINISTER BESSMERTNYKH: We are currently in the very intensive phase and completing work on the concept of the peace conference -- of such a peace conference. We are, of course, giving full attention to the practical aspects of the practical things that we will contribute to this process or conversely stand in the way of developing this process. And, of course, we will and have something specific on those things (inaudible).

Q: Mr. Secretary, after your trip tot the Middle East, don't you have a feeling that the co-sponsors of the conference, are now more interested in the beginning of the conference than the participants?

SECRETARY BAKER: No, I really don't have that feeling because, as I have said many time, nobody can impose peace in the Middle East. Certainly, it doesn't matter who the sponsors of the conference are. It's not going to be a successful undertaking. In fact, it will not even take place unless the parties to the conflict have a real, true desire for peace. And, my honest feeling after this last trip, which is not complete because I am going back to Jerusalem tomorrow, my honest feeling remains that there is a genuine desire on the part of the parties for peace. The decisions that have to be taken are very, very tough decisions and that's why they haven't been taken for 10 these many years, but if we don't keep after this, they are never going to be taken. My honest feeling is that there is a better chance now than has been the case for quite some time in the past.

Q: (inaudible) Prime Minister Shamir tomorrow? Do you expect some?

SECRETARY BAKER: I hope that we will receive some. I have no

reason to think that we don't.

Q: (Inaudible) when you walk away from here right now, I think a lot of us are going to walk away with the impression that the Soviet Union is somewhat reluctant to announce its willingness to co-sponsor. You can't seem to be able to go to Shamir even and say "bingo" we've got Bessmertnykh on board. He's ready to co-sponsor. Is that a false impression?

SECRETARY BAKER: You are directing the question to the wrong person. I thought the Minister answered that very well.

MINISTER BESSMERTNYKH: If that's your impression, that impression is wrong.

Q: Is there something wrong with your explicitly saying that the Soviet Union is prepared to co-sponsor a conference?

MINISTER BESSMERTNYKH: This is indeed what we have been discussing -- the role of the Soviet Union and the United States. These two countries have in fact been invited by Israel to undertake this difficult task. And, of course, when it comes to it, we'll say so.

(END FIRST TRANSCRIPT)

(BEGIN SECOND TRANSCRIPT)

FOREIGN MINISTER BESSMERTNYKH: We just completed a second round of talks. We covered some of the agenda items that went beyond our Middle East agenda, although we also discussed in some detail the Middle East as well. Mostly we discussed arms control, and in this connection we concentrated on the situation and ways of overcoming difficulties in the area of CFE. We confirmed that our response to a message from President Bush will be in the mail in the next few days.

We discussed the situation at the nuclear and space talks, strategic offensive arms, and we also dealt with regional problems such as Afghanistan, Southeast Asia, Korea and several others. We also discussed some bilateral issues including very specific and practical things.

So much for the content of this latest round of discussions that we had. It is my feeling that it has been very useful and proceeded in a constructive way.

Secretary Baker: I would only agree that I think our discussions have been very useful, and indeed did proceed and have proceeded in a constructive way. Beyond that, I have nothing to add to what the Minister said other than perhaps in response to your questions.

Q: Mr. Minister, are you going to redesignate those mechanized divisions as being non-naval, which most people suspect they are? Will that break the back of the CFE dispute?

MINISTER BESSMERTNYKH: The issue concerning redesignation of the three divisions has been already settled.

Q: Can you tell us how?

MINISTER BESSMERTNYKH: It has been settled to mutual satisfaction of both parties.

Q: Mr. Minister, TASS is reporting that you are going to be going to Israel next month. Is that correct?

MINISTER BESSMERTNYKH: Well, I am planning to go to the Middle East area, although I am not finally decided on the itinerary of that trip.

Q: The question is, since you discussed the Middle East problems, how do you see the role of the Soviet Union and the United States in that area?

MINISTER BESSMERTNYKH: Well, I wish to emphasize that the Soviet Union and the United States intend to assist in the convening and holding of a peace conference about which we held a discussion and we intend to act as sponsors of that conference, and the fact that there are two major powers -- great powers -- that help in getting that process underway would make it possible for that process to move at a faster pace than it might have been otherwise.

Q: Mr. Secretary, does the U.S. agree that the CFE issues are settled?

SECRETARY BAKER: Some of the important issues that were still unresolved have, indeed, I think, been resolved as the Minister has indicated. They have not all been resolved, and we look forward to receiving the response of the Soviet Union to President Bush, as well.

Q: Was it resolved at this meeting, or prior to this meeting?

SECRETARY BAKER: That had been resolved in a prior communication.

(END SECOND TRANSCRIPT)

NNNN

אאא, חו"ס: 23349

אל: רחמ"ש/1237

מ-: המשרד, תא: 240491, זח: 1932, דח: מ, סג: סו ,

בבב

105017

סודי/מיידי

אל: וושינגטון
הממונה, שטיין .

השגריר בראון ביקש לראותני בדחיפות כדי להגיש כהגדרתו מחאה חריפה על
ההתנחלות החדשה ב'טלמון'. אמר כי מאמצי השגרירות לקבל מידע נתקל על ידי
גורמים שונים בהטעייה ותעתוע.
הוסיף שהעיתוי גרוע מאין כמותו ושוב יש בכך משום תקיעת אצבע בעיני
המזכיר בשלב קריטי של תהליך השלום. אמר כי משמיע הדברים כדי 'לחסוך'
השמעתם באזניני ע"י המזכיר.
חזרתי על מה שאמרתי לבראון עוד אתמול כי אין מדובר בהתנחלות חדשה אלא
ב'בוי עתידי של הישוב טלמון'. בראון טען כי הכתבה אמש ב'מבט' על טלמון
טותרת דברי. חזרתי על טיעונינו לגבי זכות החתישבות והייעוד הבטחוני.
הזמתי הסברה כי היתה כוונה כלשהי להביך המזכיר.

בנצור

24 באפריל 1991

תפוצה: שחח, סשהח, @ (רחמ), מנכל, ממנכל, מצב, @ (שהבט), בנצור,
מצפא

סססס

אאא, חוזם: 23063

אל: רחמש/1241

מ-: המשרד, תא: 240491, זח: 1625, דח: מ, סג: סו ,

בבב

104977

סודי/מיד

אל: וושינגטון, ממונה

דע: פריס שגריר

הנדון: צרפת - אש'ף - ארה'ב

השגריר בראון התקשר (24 דנא) וביקש להעביר מסר בע'פ מהמזכיר בייקר לשה'ח
בנדון (אותו הוא מעביר גם לרה'מ):

I WAS DISMAYED TO LEARN OF FRENCH FM MEETING WITH ARAFAT. I WANT YOU
TO KNOW THAT I DID NOT AGREE WITH OR APPROVE OF THEIR MEETING. I
HAVE TOLD DUMAS IT WAS A BAD IDEA AND NOT HELPFUL. BASED ON WHAT
DUMAS TOLD ME LAST WEEK IN LUXEMBOURG I THOUGHT THE MEETING HAD BEEN
CANCELLED. I HAVE SENT HIM A SHIFT MESSAGE EXPRESSING MY SURPRISE
AND DISMAY NOTING THE TIMING IS PARTICULARLY BAD WHILE THE MODERATE
ARAB STATES AND THE USSR ARE KEEPING ARAFAT AT ARMS LENGTH BECAUSE
OF PLO SUPPORT FOR SADDAM HUSSEIN. IT IS UNFORTUNATE THE DUMAS-
ARAFAT MEETING OCCURED.
THERE MAY BE A LESSON IN THIS TO THE EFECT THAT THE EC PRESIDENCY
WOULD NOT HAVE UNDERTAKEN SUCH A UNILATERAL ACT. MOREOVER I FEAR OF
THE EUROPEANS BEING LEFT OUT. IT WILL GIVE THE FRENCH AND PERHAPS
OTHERS LICENCSE AND AN EXCUSE TO ENGAGE IN THIS KID OF COUNTER-
PRODUCTIVE BEHAVIOUR. I LOOK FORWARD TO SEEING YOU THIS WEEK.

עד כאן .

בנצור

תפוצה: שחח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא,
חדס, איר 1

סססס

אאא, חוזם: 28204

אל: רהמש/1494

מ-: ווש, נר: 2151, תא: 290491, זח: 1200, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מיידי

אל : מצפא

מאת: הציר, וושינגטון

תהליך - סעודים

בנושא אי השתתפותה של סעודיה בתהליך הולך וגואה הכעס והמימשל נכנס למיגננה.

חתימתם של 53 סנטורים הושגה ביום אחד ובינתיים הצטרפו רבים נוספים. היתכן יוזמה דומה בבית הנבחרים. פקידי מימשל מגייסים נימוקים והסברים, לו מלכתחילה לא דיברו על השתתפות סעודית ב'אירוע', אלא על תרומה סעודית נדיבה בכל הנוגע לאמצעים יוצרי אמון. על השאלה 'אז היכן אותם צעדים יוצרי אמון?' התשובה היא שאלה יובאו תוך כדי התהליך ולא לפניו. כשמזכירים להם שרק זה לא כבר היו הם אלה שהזכירו את סעודיה בקשר לצורך לקיים תהליך דו-מסלולי, אין בפיהם תשובה והם מסתפקים באמירה מתחמקת: 'נצטרך להמתין לדיווח בייקר על תוצאות מסעו'.

בינתיים מסתבר, שגם לנשיא וגם לבייקר תהיינה כ-10-8 הזדמנויות בחודש מאי להתבטאויות פומביות. זהו החודש של טכסי הסיום בקולג'ים ובאוניברסיטאות. המסורת היא שהאנשים המרכזיים מופיעים כנאמים בטכסים אלה ומנצלים את הבמות להודעות מדיניות חשובות. ככל הידוע לנו, ייחד הנשיא אחד מנאמיו הראשונים לעניינו. אלה שהציעו ברשימות של כותב הנאומים אומרים שלא יטיל את כל האחריות לקשיים על ישראל...

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן, סייבל

סססס

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

1/3

Handwritten signature/initials

בלמ"ט / מידי

24/4/91

אל: מצפ"א

1135 - ג'סה
ניו-יורק - 15

(דמוקרטי) (מזכיר)
דע: קונכ"לים ניו-יורק, פילדלפיה, ס.פ.

מאת: ר' יחידת הקונגרס

סעודיה ותהליך השלום

1. מצ"ל מכתבם בנדון של הסנטורים פאקווד (רפוב.-אורגון) ולאושנברג (דמוק' - ניו-ג'רסי). המצפה לחתימות סנטורים נוספים.
2. מכתב מצין אכזבת הסנאט מאי-הצטרפות סעודיה לתהליך השלום, מביע הערכה לנכונות ישראל לאפשר הרחבת מעגל המשתתפות, כולל בריה"מ, ומזכיר התנגדות הסנאט לחרם הערבי ולמדיניות הטבעת הדרכונים של סעודיה.

Handwritten signature
יורם אטינגר

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and names.

43
1135
15

April 24, 1991

His Excellency
King Fahd bin Abdulaziz Al-Saud
Royal Court
Riyadh
Saudi Arabia 11111

Dear King Fahd:

In the wake of our decisive and collective victory against Saddam Hussein, there remains the prospect for a real and lasting peace in the Middle East. Because of our cooperative efforts against this aggression, we believe that the same effort can be used to facilitate such a peace.

However, we are profoundly concerned by your government's reported refusal to participate fully in the U.S.-proposed regional peace conference for the Middle East. As you are aware, the aim of this conference is to promote the Arab-Israeli peace process through simultaneous dual track negotiations on the Israeli-Palestinian dispute and the Arab-Israeli conflict.

It is our strong belief that Saudi Arabia's participation in the negotiations with Israel is indispensable for any real peace process to succeed. Saudi participation in the regional conference would bring into the fold the other Gulf Cooperation Council countries, lending extraordinary weight to the moderate Arab participants at the expense of the radical players in the region.

Your Foreign Minister's statement, as reported in the Washington Post on April 22, 1991, indicating that Saudi Arabia will not participate in the regional peace parley, is especially disappointing in light of impressions that Saudi Arabia -- in the wake of the coalition victory against Iraq -- would be prepared to take new steps in the search for a Middle East peace.

Saudi unwillingness to engage itself fully in the peace process through a regional peace parley comes on the heels of an important Israeli contribution to the peace process. Israel's agreement to invite the Soviet Union into the process and to convene a broader Middle East parley that would lead immediately

X

King Fahd
April 24, 1991
Page 2

3/3
1135
15

to bilateral negotiations, represents a concession by Israel -- and at substantial risk.

It is clear that compromise and risk-taking are necessary in order to provide a much needed jumpstart at this important stage of the process. In the past, Saudi Arabia has joined Arab war efforts against Israel, and Saudi Arabia should now join efforts as the United States works with others to bring peace to the Middle East.

Saudi Arabia needs to play a more constructive role. Saudi Arabia should enter into peace negotiations with Israel, end its boycott against American companies and others that do business with those that invest in and trade with Israel, and repeal its antiquated policy of not accepting passports if they have Israeli entrance stamps in them.

It is our profound hope that Saudi Arabia will reconsider its decision and agree to participate in what we hope will be the first step toward a comprehensive Middle East peace.

Sincerely,

Bob Packwood

Frank R. Lautenberg

TEL 190.1 202 236 2371 #149 P02

April 24, 1991

His Excellency
King Fahd bin Abdulaziz Al-Saud
Royal Court
Riyadh
Saudi Arabia 11111

Dear King Fahd:

In the wake of our decisive and collective victory against Saddam Hussein, there remains the prospect for a real and lasting peace in the Middle East. Because of our cooperative efforts against this aggression, we believe that the same effort can be used to facilitate such a peace.

However, we are profoundly concerned by your government's reported refusal to participate fully in the U.S.-proposed regional peace conference for the Middle East. As you are aware, the aim of this conference is to promote the Arab-Israeli peace process through simultaneous dual track negotiations on the Israeli-Palestinian dispute and the Arab-Israeli conflict.

It is our strong belief that Saudi Arabia's participation in the negotiations with Israel is indispensable for any real peace process to succeed. Saudi participation in the regional conference would bring into the fold the other Gulf Cooperation Council countries, lending extraordinary weight to the moderate Arab participants at the expense of the radical players in the region.

Your Foreign Minister's statement, as reported in the Washington Post on April 22, 1991, indicating that Saudi Arabia will not participate in the regional peace parley, is especially disappointing in light of impressions that Saudi Arabia -- in the wake of the coalition victory against Iraq -- would be prepared to take new steps in the search for a Middle East peace.

Saudi unwillingness to engage itself fully in the peace process through a regional peace parley comes on the heels of an important Israeli contribution to the peace process. Israel's agreement to invite the Soviet Union into the process and to convene a broader Middle East parley that would lead immediately

King Fahd
April 24, 1991
Page 2

to bilateral negotiations, represents a concession by Israel -- and at substantial risk.

It is clear that compromise and risk-taking are necessary in order to provide a much needed jumpstart at this important stage of the process. In the past, Saudi Arabia has joined Arab war efforts against Israel, and Saudi Arabia should now join efforts as the United States works with others to bring peace to the Middle East.

Saudi Arabia needs to play a more constructive role. Saudi Arabia should enter into peace negotiations with Israel, end its boycott against American companies and others that do business with those that invest in and trade with Israel, and repeal its antiquated policy of not accepting passports if they have Israeli entrance stamps in them.

It is our profound hope that Saudi Arabia will reconsider its decision and agree to participate in what we hope will be the first step toward a comprehensive Middle East peace.

Sincerely,

Bob Packwood

Frank R. Lautenberg

68. Signators of the Lautenberg/Packwood Letter to King Fahd Expressing Dissapointment with the Saudi Refusal to Join the Peace Process

Brock Adams (D-WA)
Daniel Akaka (D-HI)
Max Baucus (D-MT)
Joseph Biden (D-DE)
Jeff Bingaman (D-NM)
Christopher Bond (R-MO)
Bill Bradley (D-NJ)
Hank Brown (R-CO)
Richard Bryan (D-NV)
Dale Bumpers (D-AR)
Quentin Burdick (D-ND)
Conrad Burns (R-MT)
John Chafee (R-RI)
Dan Coats (R-IN)
William Cohen (R-ME)
Kent Conrad (D-ND)
Larry Craig (R-ID)
Alan Cranston (D-CA)
Alfonse D'Amato (R-NY)
Thomas Daschle (D-SD)
Dennis DeConcini (D-AZ)
Alan Dixon (D-IL)
Christopher Dodd (D-CT)
James Exon (D-NE)
Wendell Ford (D-KY)
Wyche Fowler (D-GA)
John Glenn (D-OH)
Albert Gore (D-TN)
Slade Gorton (R-WA)
Bob Graham (D-FL)
Phil Gramm (R-TX)
Charles Grassley (R-IA)
Tom Harkin (D-IA)
Howell Heflin (D-AL)

Ernest Hollings (D-SC)
Daniel Inouye (D-HI)
James Jeffords (R-VT)
Bennett Johnston (D-LA)
Robert Kasten (R-WI)
Edward Kennedy (D-MA)
John Kerry (D-MA)
Frank Lautenberg (D-NJ)
Carl Levin (D-MI)
Joseph Lieberman (D-CT)
John McCain (R-AZ)
Mitch McConnell (R-KY)
Connie Mack (R-FL)
Howard Metzenbaum (D-OH)
Barbara Mikulski (D-MD)
Daniel Moynihan (D-NY)
Frank Murkowski (R-AK)
Don Nickles (R-OK)
Bob Packwood (R-OR)
Larry Pressler (R-SD)
Harry Reid (D-NV)
Donald Riegle (D-MI)
Charles Robb (D-VA)
John Rockefeller (D-WV)
William Roth (R-DE)
Paul Sarbanes (D-MD)
James Sasser (D-TN)
John Seymour (R-CA)
Richard Shelby (D-AL)
Paul Simon (D-IL)
Arlen Specter (R-PA)
Malcolm Wallop (R-WY)
Paul Wellstone (D-MN)
Timothy Wirth (D-CO)

אאא, חוזם: 27945
אל: רהמש/1473
מ-: המשרד, תא: 290491, זח: 1627, דח: מ, סג: סו,
בבב
סודי/מידי
103.11

אל: וושינגטון - ק.לקונגרס

הנדון: מכתב הסנטורים לנשיא בענין סעודיה ותהליך השלום.

1. מברכים על הפעולה המוצלחת. מניחים שהיוזמים עדיין מחתימים עמיתיהם במגמה להגיע לשני שליש מהסנט, אם לא יותר. כ'כ מניחים שאתם שוקלים כיצד פיק את התועלת והתהודה הציבורית המירבית מהפעולה (זימון השגריר הסעודי, הפצת המכתב לכלי התקשורת, לאירגונים היהודיים ועוד).

2. האם מתארגנת יוזמה דומה בבית הנבחרים? הבריקו נא.

מצפ'א
29 באפריל 1991

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא,
סולטן, רביב, תפוצות, סייבל, ר/מרכז, ממד,
@ (רם), אמן, בן אבו

סססס

אאא, חוזם: 20692
אל: רהמש/ 1118
מ: - רהמש, נר: 11, תא: 230491, זח: 0932, דח: מ, סג: סב,
בבב
סודי ביותר - מידי - לנמען בלבד

אל: רושינגטון

השגריר

רצ"ב אגרת רה"מ שמיר מה-21.4 בתשובה לאגרת הנשיא בוש מה-16.4, דאג נא
להעברת האגרת.

JERUSALEM, APRIL 21, 1991.

DEAR MR. PRESIDENT,

I APPRECIATE YOUR WARM AND ENCOURAGING MESSAGE OF APRIL 16,
1991.

AT THE OUTSET, I WOULD LIKE TO ADDRESS A WORD OF
APPRECIATION FOR SECRETARY BAKER'S UNTIRING EFFORTS. WE ARE VERY
COGNIZANT THAT THE U.S. GOVERNMENT IS INVESTING A GREAT DEAL OF
EFFORT, SO AS TO MOVE THE PEACE PROCESS FORWARD. SINCE THE
ACHIEVEMENT OF PEACE HAS ALWAYS BEEN OUR GREATEST AMBITION, WE HAVE
EVERY DESIRE TO DO EVERYTHING POSSIBLE TO ENSURE THE SUCCESS OF
SECRETARY BAKER'S MISSION. I AM SURE THAT YOU KNOW HOW DIFFICULT AND
PROBLEMATIC SOME OF THE ISSUES INVOLVED ARE, AS THEY TOUCH UPON BASIC
CONCERNS OF OUR STATE. THEREFORE WE LOOK FORWARD TO HEARING SECRETARY
BAKER'S IMPRESSIONS AFTER HIS TALKS IN ARAB COUNTRIES, WHICH MAY
ENABLE US TO SEE THE FULL PICTURE AND SHAPE OUR DECISIONS.

IN THIS REGARD WE WERE ENCOURAGED BY THE FIRST REPORTS OF A
CHANGE OF TONE AND ATTITUDE TOWARD ISRAEL IN SOME ARAB CAPITALS,
FOLLOWING THE GULF WAR. WE AWAITED SOME TANGIBLE EXPRESSION OF THIS
CHANGE, ANYTHING THAT COULD SIGNIFY AN END TO THE TOTAL BOYCOTT OF
ISRAEL AND A READINESS TO END THE STATE OF WAR WITH IT. WE ARE STILL
HOPING THAT SECRETARY BAKER WILL BRING US SOME POSITIVE NEWS ON THIS
IMPORTANT ASPECT OF THE PROBLEM.

MEANWHILE, WE ARE FOLLOWING WITH GREAT UNDERSTANDING THE WAY
YOU ARE HANDLING THE MORAL AND POLITICAL DILEMMAS ARISING FROM THE
AFTERMATH OF THE WAR. TOGETHER WITH YOU, WE HOPE THAT THE U.S. WILL
SUCCESSFULLY LEAD AN EFFORT TO ACHIEVE A LASTING SETTLEMENT THAT
WOULD END THE KURDISH TRAGEDY AND DEPRIVE THE PRESENT IRAQI REGIME OF
ITS POTENTIAL FOR AGGRESSION.

WE LOOK FORWARD TO THE RETURN OF SECRETARY OF STATE BAKER
AND TO CONTINUING OUR IMPORTANT DIALOGUE.

WITH MUCH APPRECIATION AND BEST WISHES,

אאא, חוזם: 20598

אל: רהמש/1106

מ-: וושינגטון, נר: 366, תא: 220491, זח: 2033, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמס/מידי

אל: מצפ'א

דע: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות, וושינגטון

ביקור המזכיר - תמלילים

היום הגיעונו התמלילים המפורטים להלן, אנא הודיעונו אם אתם מעונינים בקבלתם:-

1. ההודעה על פגישת המזכיר עם הפלסטינים (20.4)
2. שו'ת עם המזכיר לאחר הפגישה עם הפלסטינים
3. מסע'ת של המזכיר והמלך חוסיין -20.4
4. תדרוך רקע של 'פקיד בכיר' שניתן לכתבים בדרך מירושלים לעקבה -20.4
5. מסע'ת של המזכיר בייקר ושה'ח המצרי עבדל מגיד 21.4

עתונות

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן,
רביב, מעת, הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

אאאא, חוזם: 23345

אל: רחמש/1242

מ-: וושינגטון, נר: 407, תא: 240491, זח: 1215, דח: מ, סג: שמ,

בבבב

שמור/מידי

אל : מצפ"א

דע : תפוצת תקשורת

מאת: עתונות, וושינגטון

הנדון: ביקור בייקר

בחמשך לשלי 365

1. הערותיו של ש. שטיין (נר 398) מדויקות כולן.

ובכל זאת, למותר לציין שחלק מן המידע המברקי הנ"ל מתבסס גם על שיחות של עיתונאים מכאן עם פקידי ממשל הנלווים למזכיר (טלפונית, כמובן) וגם מעתונאי בפמליית המזכיר.

3. כמובן, שמפאת חסיון המקורות (הן העתונאיים ובוודאי המקורות הממשליים עמם הם מדברים) אני מנועה מלציין פרטים מדויקים יותר.

4. אין הנ"ל בהכרח מחזק נכונות הסברות כפי שהובאו במברקי הנ"ל, אך הדבר כן מעיד על איכות ומקור המידע.

לידיעתכם.

רות ירון

תפוצה: שחח, סשחח, @ (רחמ), @ (שחבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן,
רביב, מעת, חסברה, @ (דוצ), @ (נוח/משחבט)

אאאא, חוזם: 25263
אל: רחמש/1327
מ-: וושינגטון, נר: 442, תא: 250491, זח: 1654, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מיידי

אל: מצפ"א
דע: תפוצת תקשורת
מאת: עתונות וושינגטון, ק' קישור לקונגרס

הנדון: מסיבת עתונאים בענין המכתב שנשלח לערב הסעודית ע"י סנטורים

PRESS CONFERENCE WITH SENATORS FRANK LAUTENBERG (D-NJ); BOB PACKWOOD (R-OR); HOWARD METZENBAUM (D-OH); JOSEPH LIEBERMAN (D-CT), SUBJECT: LETTER SENT TO SAUDI ARABIAN GOVERNMENT, SENATE RADIO TV GALLERY WASHINGTON, DC, THURSDAY, APRIL 25, 1991

SEN. LAUTENBERG: TODAY, SENATOR PACKWOOD AND I, ALONG WITH MORE THAN 50 OF OUR SENATE COLLEAGUES ARE SENDING A LETTER TO KING FAHD TO SAUDI ARABIA. THE LETTER EXPRESSES THE PROFOUND CONCERN OF THE SENATE THAT SAUDI ARABIA IS REFUSING TO PARTICIPATE IN THE US PROPOSAL FOR A REGIONAL PEACE CONFERENCE IN THE MIDDLE EAST.

OUR LETTER ASKED THE KING TO RECONSIDER HIS POSITION AND COME TO THE PEACE TABLE. SECRETARY BAKER IS IN THE MIDDLE EAST NOW TRYING TO PROMOTE THE ARAB-ISRAELI PEACE PROCESS THROUGH SIMULTANEOUS, DUAL-TRACKED NEGOTIATIONS.

THE ISRAELIS HAVE AGREED, DESPITE PREVIOUS OBJECTIONS TO A REGIONAL PEACE CONFERENCE, TO WORK WITH THE UNITED STATES AND THE SOVIET UNION AND TO -- AND ASKED THEM TO BE PLAYERS. THE EGYPTIANS AND THE JORDANIANS HAVE AGREED TO PARTICIPATE, AS WELL, BUT THE QUESTION, OF COURSE, THAT LOOMS NOW WHERE ARE THE SAUDIS? WHEN THE UNITED STATES IS SEARCHING FOR PEACE, THE SAUDIS ARE BURYING THEIR HEADS IN THE SAND. THEY HAVE SLAMMED THE DOOR SHUT ON PEACE.

WHEN IRAQ INVADED KUWAIT, THE SAUDIS SENT OUT AN SOS TO THE UNITED STATES. THEY ASKED FOR OUR HELP TO DEFEND SAUDI ARABIA AGAINST SADDAM HUSSEIN'S AGGRESSION. THEY WELCOMED OUR SOLDIERS TO DEFEND THEIR COUNTRY.

NOW THAT THE WAR IS OVER AND THE UNITED STATES IS SEEKING THE PEACE THAT IT SOUGHT INITIALLY, THE SAUDIS ARE STILL SENDING OUT AN SOS, ONLY THIS TIME IT MEANS SOMETHING ELSE. IT MEANS THE SAME OLD STORY. WHEN IT COMES TO TALKING ABOUT PEACE AND RECOGNIZING ISRAEL'S RIGHT TO EXIST, THE SAUDIS ARE SINGING THE SAME TIRED OLD TUNE. THEY'RE INTRANSIGENT AS EVER; THEY ACT AS IF NOTHING HAS HAPPENED, AS IF THERE'S NO REASON TO RE-THINK OLD POSITIONS, AS IF THERE'S NO REASON TO WORK WITH AMERICA TOWARDS SEEKING A REGIONAL PEACE. OW IN THE WAKE OF THE COALITION VICTORY AGAINST IRAQ HOPEWS WERE HIGH THAT PEACE COULD AT LONG LAST BE BROUGHT TO THE MIDDLE EAST. IMPRESSIONS WERE LEFT THAT SAUDI ARABIA WOULD BE PREPARED TO TAKE NEW STEPS IN SEARCH OF A MIDDLE EAST PEACE, TO SHOW THE LEADERSHIP NECESSARY TO MOVE THE PEACE PROCESS FORWARD.

THEY OUGHT NOT TO RUN AWAY. THEY DEMONSTRATED EXCELLENT LEADERSHIP DURING THE GULF WAR, THEY'VE GOT TO SHOW THAT LEADERSHIP AGAIN. THERE CAN'T BE PEACE IN THE MIDDLE EAST IF SAUDI ARABIA WON'T EVEN AGREE TO DISCUSS IT. I HOPE THAT KING FAHD AND THE GOVERNMENT THERE WILL TAKE OUR LETTER TO HEART TO CHANGE THE SAUDI POSITION AND TO AGREEE TO PARTICIPATE IN A REGIONAL PEACE CONFERENCE. THAT'S WHAT OUR LETTER ASKS THEM TO DO AND WE HOPE THEY'LL RESPOND BY SAYING YES.

AND I NOW CALL ON SENATOR PACKWOOD.

SEN. PACKWOOD: LET'S BE SERIOUS ABOUT WHAT THE SITUATION IS. BUT FOR THE UNITED STATES, SADDAM HUSSEIN WOULD NOW BE RULING IN RIYADH AND THE HOUSE OF SAUD WOULD BE IN EXILE IN CAIRO. BECAUSE WE WENT AND STOPPED SADDAM HUSSEIN AND THE IRAQIS WHERE WE DID, THE HOUSE OF SAUD CONTINUES TO RULE IN ITS OWN HOUSE. AND ALL WE ARE ASKING NOW IS FOR THEM TO ACCEPT THE OFFER THAT ISRAEL HAS HELD OUT FOR 40 YEARS.

EVER SINCE ISRAEL HAS BEEN INDEPENDENT THEY HAVE SAID WE ARE WILLING TO MEET WITH SAUDI ARABIA, WE'RE WILLING TO MEET WITH JORDAN, WE'RE WILLING TO MEET WITH SYRIA, WE'RE WILLING TO MEET WITH ANY COUNTRY THAT WILL MEET WITH US. EGYPT IS THE ONLY COUNTRY THAT HAS EVER BEEN WILLING TO MEET AND EGYPT GOT THE ENTIRE SINAI BACK AND GOT A PEACE TREATY.

ALL WE ARE ASKING IS THAT THE HOUSE OF SAUD NOW REALIZE THAT THEY ARE KEY TO PEACE IN THE MIDDLE EAST AND IF THEY WILL JOIN IN THE PEACE PROCESS OTHER ARAB NATIONS THAT DEPEND UPON THEIR LARGESSE WILL COME ALONG. WITHOUT THEM, PEACE WILL BE VERY DIFFICULT. WITH THEM, PEACE IS POSSIBLE. BUT WITHOUT US, THERE WOULD NO LONGER BE ANY HOUSE OF SAUD AT ALL.

SEN. LAUTENBERG: SENATOR METZENBAUM?

SEN. METZENBAUM: I WANT TO COMMEND SENATORS LAUTENBERG AND PACKWOD FOR TAKING THE INITIATIVE IN SENDING OUT THIS LETTER. I'M HAPPY TO BE A JOINER.

THERE'S SOMETHNG ABSURD ABOUT THIS ENTIRE SITUATION. ANYONE WHO KNOWS THE MAP, WHO KNOWS THE REALITY, CAN RECOLLECT THAT ALL THAT SADDAM HUSSEIN HAD TO DO WAS TO COME DOWN AN EIGHT-LANE HIGHWAY AND HE WOULD HAVE BEEN INSIDE SAUDI ARABIA AND BEEN ABLE TO TAKE OVER THEIR MAJOR OIL FIELDS. HE DIDN'T DO IT BECAUSE THE UNITED STATES WAS THERE AND INDICATED THEIR STRONG PROTECTION OF SAUDI ARABIA.

I SAT IN A MEETING BEFORE THE WAR OCCURRED BUT WHEN SADDAM HUSSEIN HAD ALREADY MADE THE -- TAKEN OVER KUWAIT. AND STEVE SOLARZ HAD A DINNER MEETING. AND I REMEMBER SEATED NEXT TO ME WAS THE AMBASSADOR FROM KUWAIT, AND AT THE TABLE SPEAKING UP WAS AMBASSADOR BANDAR, INDICATING THEY WANTED THE UNITED STATES TO COME IN, AND WANTED IT TO BE INVOLVED, WANTED IT TO TAKE A STRONGER POSITION, AND PRETTY MUCH INDICATED THEY WANTED US TO GET INTO THE WAR. AND AS WE ALL KNOW, WE DID AND IT WAS TOTALLY SUCCESSFUL. IT IS UNBELIEVABLE THAT SAUDI ARABIA WOULD NOW TURN ITS BACK ON THE REQUEST OF THE UNITED STATES THAT THEY PARTICIPATE IN THE PEACE PROCESS.

THE SECRETARY OF STATE IS NOT SAYING TO THEM YOU MUST AGREE TO THIS OR YOU MUST AGREE TO THAT. THE QUESTION IS PARTICPATING, AGREEING, SITTING DOWN, AND TALKING. AND I BELIEVE THAT IT -- IT'S AN EMBARRASSMENT TO US THAT THEY HAVE TAKEN THIS POSITION. AND I

WOULD HOPE THAT THE KING WOULD LEARN FROM THIS LETTER THAT AN OVERWHELMING MAJORITY OF THE MEMBERS OF THE UNITED STATES SENATE FEEL VERY STRONGLY THAT HE SHOULD BE PARTICIPATING IN THE CONFERENCE, BUT AT A MINIMUM HE OWES IT TO THE UNITED STATES.

WE WERE THERE WHEN HE NEEDED HELP. WE DON'T NEED HELP AT THE MOMENT, BUT ALL OF US IN THIS COUNTRY WANT TO SEE A MIDDLE EAST PEACE ACHIEVED IN THE FORESEEABLE FUTURE.

SEN. LAUTENBERG: THANKS, HOWARD. SENATOR LIEBERMAN?

SEN. LIEBERMAN: THANK YOU, SENATOR LAUTENBERG. I JOIN IN WHAT IS AN EXPRESSION OF A PROFOUND SENSE OF DISAPPOINTMENT AT THE RECENT POLICY STATEMENTS OF THE SAUDI GOVERNMENT. WE ENTERED THE PERSIAN GULF WAR WITH TWO GREAT ALLIES IN THE MIDDLE EAST, ISRAEL AND EGYPT. IT WAS OUR HOPE THAT WE WOULD EMERGE FROM THE PERSIAN GULF WAR WITH AT LEAST A THIRD GREAT ALLY, AND THAT IS SAUDI ARABIA, AN ALLY WHO WOULD SUPPORT OUR EFFORTS TO TAKE THE STEPS THAT WOULD BRING PEACE IN THE MIDDLE EAST.

THE ANNOUNCEMENTS THAT HAVE BEEN REFERRED TO HERE BY THE SAUDI GOVERNMENT NOT TO PARTICIPATE IN A PEACE CONFERENCE IN THAT SENSE ARE DEEPLY DISAPPOINTING. I THINK WE'RE ALL TRYING TO SAY TO KING FAHD IN THIS LETTER TO THE SAUDI GOVERNMENT FOR THE SAUDI PEOPLE, JUST AS WE MARCHED SIDE BY SIDE INTO THE PERSIAN GULF WAR WE MUST BE STANDING OR SITTING SIDE BY SIDE AT THE PEACE TABLE AS WE ATTEMPT TO DEVELOP A NEW REGIONAL ORDER IN THE MIDDLE EAST.

I WANT TO POINT BRIEFLY TO ONE OTHER ELEMENT OF THE LETTER THAT WE'VE SIGNED, AND IT CALLS ON THE SAUDIS NOT JUST TO COME BACK FULLY INTO THE PEACE PROCESS BY AGREEING TO JOIN A PEACE CONFERENCE, BUT TO TAKE OTHER STEPS THAT WOULD BUILD CONFIDENCE BY ALL THE PARTIES, AND IN THIS CASE PARTICULARLY BY THE ISRAELIS, AND THAT WOULD BE IMPORTANT TO THE UNITED STATES. AND THE ONE THAT I WANT TO STRESS IS THE SECONDARY BOYCOTT OF COMPANIES THAT DEAL WITH ISRAEL.

IT SEEMS TO ME THAT WE ARE ASKING ONLY WHAT IS REASONABLE AND FAIR. TO SAY TO THE SAUDIS AFTER THE EXPERIENCE WE HAVE JUST BEEN THROUGH TOGETHER IN THE PERSIAN GULF WAR THAT YOU MUST DEAL OPENLY AND EQUALLY WITH ANY AMERICAN COMPANY REGARDLESS OF WHETHER OR NOT THAT COMPANY IS DOING BUSINESS IN ISRAEL, PARTICULARLY IN THE AFTERMATH OF THE REFUSAL OF THE SAUDIS TO SIT AT A PEACE CONFERENCE, AN ANNOUNCEMENT NOW THAT THE SAUDIS NO LONGER WILL CARRY OUT THE SECONDARY BOYCOTT OF ISRAEL, WOULD BE WELCOME STEP TO THE PEACE PROCESS, AND I THINK WOULD BE PARTICULARLY WELCOMED HERE AS A GESTURE TOWARD AMERICA AND AMERICAN COMPANIES.

SEN. LAUTENBERG: THANKS VERY MUCH, SENATOR LIEBERMAN.

OBVIOUSLY WE ALL SENSE THAT THIS IS -- TO USE THE EXPRESSION AGAIN -- A WINDOW OF OPPORTUNITY, BECAUSE THIS IS A TIME WHEN THE SO-CALLED MODERATE GOVERNMENTS HAVE BEEN ABLE TO SUSTAIN THEIR POSITION. ALSO, SAUDI ARABIA IS A KEY PLAYER. THEY'RE NOT JUST ANOTHER VOICE AT THE TABLE. THEY'RE THE ONES WHO HAVE THE PRINCIPAL CAPACITY TO FUND ACTIVITIES IN THE MIDDLE EAST. I WAS TOLD BY A MEMBER OF THE SAUDI GOVERNMENT THAT THEY EXPECTED TO SPEND IN EXCESS OF DOLLAR 200 BILLION IN THE YEARS AHEAD TO BRING PEACE AND STABILITY TO THE REGION.

ONE OF PRESIDENT BUSH'S CARDINAL PRINCIPLES, WHEN HE DECIDED THAT WE WOULD ENGAGE IN FREEING KUWAIT, WAS TO GAIN STABILITY, PEACE IN THE REGION. SO THE RESPONSIBILITY BELONGS, I THINK, TO SAUDI ARABIA TO RECOGNIZE THAT THIS IS IN THE INTERESTS OF THE UNITED STATES AS WELL AS THE REST OF THE WORLD IN TERMS OF STRUCTURING A

PEACE. AND WE'RE ASKING THEM TO COME FORWARD AND PARTICIPATE WITH THAT.

WE'LL TAKE ANY QUESTIONS THAT YOU HAVE.

Q YOUR LETTER FOCUSES ATTENTION ON THE SAUDIS' REFUSAL TO SECURITY COUNCIL MEMBERS BESIDES THE US AND THE SOVIET UNION. CAN YOU SAY SOMETHING ABOUT THE ISRAELI VIEW TOWARD THE PEACE CONFERENCE IDEA AND WHETHER THAT'S -- MAY ALSO CONSTITUTE SOME KIND OF OBSTACLE TO CONVENING IT?

SEN. PACKWOOD: YEAH, I'LL RESPOND TO IT. ISRAEL, AS I'VE INDICATED BEFORE, HAS BEEN WILLING TO MEET WITH EVERY COUNTRY IN THE MIDDLE EAST EVER SINCE THEIR INDEPENDENCE. THERE IS, ON OCCASION, SOME QUARREL AS TO WHAT SHOULD BE THE FORUM AND WHO ELSE SHOULD BE INVOLVED IN IT. BUT THE ONLY PEACE THAT'S EVER GOING TO WORK IS A PEACE THAT'S BARGAINED BY THE PARTIES THAT HAVE TO LIVE WITH IT. IF THE SOVIET UNION TRIES TO IMPOSE IT OR WE TRY TO IMPOSE IT IT WON'T WORK. SO WHILE MAYBE WE CAN BE CONVENERS OF THE CONFERENCE, THE ONLY PEACE THAT WILL WORK IS FINALLY WHEN ISRAEL AND SAUDI ARABIA, AND ISRAEL AND JORDAN, AND ISRAEL AND SYRIA SIGN AGREEMENTS THAT THEY BOTH ARRIVE AT VOLUNTARILY.

Q SENATOR, A LETTER -- A LETTER IS ONE THING. IS THERE ANY WAY YOU CAN PUT IN ANY SORT OF PRESSURE ON (THEM?)?

SEN. LAUTENBERG: WELL, WE THINK THAT A LETTER SIGNED BY A SIGNIFICANT MAJORITY OF THE UNITED STATES SENATE BRINGS A LOT OF PRESSURE AS IT IS. THERE ARE OTHER PIECES OF LEGISLATION AND RESOLUTIONS GOING THROUGH THAT ASK FOR OTHER THINGS OF OUR FRIENDS, LIKE THE ACCOUNTING FOR PAYMENTS ON PLEDGES, LIKE DROPPING THEIR SILLINESS WITH VISA RESTRICTIONS. I THINK YOU KNOW THAT I WAS DENIED A VISA TO SAUDI ARABIA AND KUWAIT AS I STARTED MY TRAVEL THERE WITH 16 OTHER SENATORS. WE WERE ON A GOOD WILL MISSION. THIS IS POST WAR. THIS IS TO FIND OUT WHAT ELSE WE CAN DO.

SO, THERE'S PRESSURE BUILDING FROM ALL KINDS OF SOURCES, AND WE HOPE THAT THEY WILL RECOGNIZE. SAUDI ARABIA, AGAIN, IS A KEY PLAYER WITH THEIR RESOURCES -- 300 BILLION BARRELS WORTH OF OIL IN RESERVE -- THAT THEY CAN MAKE A DIFFERENCE. WHEN OTHER COUNTRIES SEE THAT THEY'RE WILLING TO TAKE THIS RELATIVELY SMALL STEP IN CONJUNCTION WITH A COUPLE OF OTHER THINGS, I THINK THE PROCESS CAN MOVE VERY WELL. AS SENATOR PACKWOOD SAID, EGYPT PROVED THAT YOU CAN MAKE PEACE WITH ISRAEL, GET ALONG WITH ISRAEL, WORK IN CONJUNCTION, GET YOUR LAND BACK, GET YOUR OIL BACK. SO, THAT WE THINK THIS CONSTITUTES A FAIRLY SIGNIFICANT VOICE, AND WE HOPE THAT THE SAUDIS WILL LISTEN.

Q AND AT SOME POINT DOWN THE ROAD, THE ADMINISTRATION IS GOING FORWARD WITH AN ARMS SALE PACKAGE TO THE SAUDIS. ARE YOU OR ANY OF YOUR COLLEAGUES PREPARED TO SAY THAT THE SAUDIS -- (INAUDIBLE) -- CONGRESSIONAL APPROVAL OF ANY ARMS?

SEN. METZENBAUM: ABSOLUTELY. ABSOLUTELY. I'VE BEEN INVOLVED IN ALL OF THE SAUDI ARMS NEGOTIATIONS -- CUT THE PACKAGE LAST TIME FROM 22 BILLION DOWN TO ABOUT 7 BILLION -- 7 BILLION. SENATOR PACKWOOD'S BEEN INVOLVED IN THOSE NEGOTIATIONS. AND I WOULD SAY THAT AMBASSADOR BANDAR IS SMART ENOUGH TO UNDERSTAND, IN RESPONSE TO THE PREVIOUS QUESTION, THAT THIS FLAUNTING OF AMERICAN CONCERN IS BOUND TO HAVE A NEGATIVE IMPACT AS FAR AS THEIR REQUEST FOR THE PURCHASE OF ANY FUTURE ARMS FROM THIS COUNTRY.

Q ONE MORE QUESTION ON SAUDI ARABIA. WOULD ANY OF THE SENATORS GO SO FAR AS TO SEE -- VISIT KING FAHD TO PUT MORE PRESSURE

-- (INAUDIBLE) --

SEN. LAUTENBERG: WELL, I WAS GOING TO SAY, IF I CAN GET A VISA, MAYBE I'LL GO. WE'RE WILLING TO VISIT WITH ANYBODY. I WAS DISAPPOINTED WHEN 17 OF US WERE THERE -- THANKS, BOB -- AND WE DIDN'T GET TO SEE ANYBODY. SENATOR LIEBERMAN WAS WITH ME ON THAT TRIP. HIS VISA WAS HONORED, HIS PASSPORT WAS HONORED. MINE HAD A STAMP FROM A PREVIOUS TRIP IN AUGUST, WHEN I VISITED ISRAEL AND EGYPT.

BUT I WAS DISAPPOINTED THAT WE DIDN'T GET TO SEE ANYBODY IN THE SAUDI ARABIAN GOVERNMENT WHEN WE WERE THERE FOUR WEEKS AGO. AND I WOULD HOPE THAT THAT WASN'T AN INDICATION OF AN UNWILLINGNESS TO DISCUSS ISSUES. I'VE BEEN -- I HAVE PUT A REQUEST IN TO SEE AMBASSADOR BANDAR, WHOM I KNOW, SO THAT WE CAN DISCUSS THIS. BUT MEANWHILE WE WANT TO MOVE THE PROCESS ALONG AND GET THE SAUDIS INVOLVED. THEY MAKE THE DIFFERENCE, I THINK, IN THE PACE WITH WHICH THIS PROGRAM MOVES.

SEN. LIEBERMAN: YEAH, I AGREE, JUST TO STATE VERY BRIEFLY, WE'RE DEALING HERE NOT WITH ENEMIES, BUT WITH ALLIES OF OURS, WITH FRIENDS. AND I THINK ANY EFFORT -- THE LETTER IS A FIRST EXPRESSION OF OUR DISAPPOINTMENT. AND I'M SURE ALL OF US WOULD WELCOME THE OPPORTUNITY TO TALK EITHER HERE WITH PRINCE BANDAR OR, IF POSSIBLE, IN RIYADH WITH KING FAHD ON THE BASIS OF ALLY TALKING TO ALLY AND OUR NEED FOR THEM TO JOIN US WITH ALL THEIR STRENGTH IN THE PEACE PROCESS.

SEN. LAUTENBERG: THANKS, EVERYBODY.

Q THANK YOU.

END

תפוצה: שחח, סשהח, @ (רחמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רס), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן,
רביב, מעת, חסברה, @ (דוצ), @ (נוח/משחבט)

ס

אאא, חוזם: 20332

אל: רחמש/1110

מ-: ווש, נר: 2122, תא: 220491, זח: 1330, דח: ב, סג: סב,

בבב

נמסרה פרפרזה לבנצור

סודי ביותר / בחול טפל

אל: סמנכ'יל בנצור

מנחל מצפ'יא

מאת: הציר, וושינגטון

בשיחות שלי עם אנשי איפ'יאק ואחרים ומכמה מאמרים בעתונים החשובים כאן
עולה שישנה תרעומת על סעודיה המבקשת לפרוש מן התהליך ולהימנע מלהשתתף
בארוע הפתיחה.

מצטטים אנשים בגבעה האומרים 'אנחנו היצלנו את הסעודים והם הבטיחו
שבתמורה יאותו ליטול סיכונים בנושא ההסדר עם ישראל, ועכשיו הם אומרים:
לכו דברו עם הסורים...

באיפ'יאק אמרו שלא יתפלאו אם תהיה יוזמה קונגרסיונאלית לחתנות מכירת נשק
בהשתתפות סעודיה בתהליך. נאמר לי שכמה סנטורים דורשים לקרוא לשגריר בנדר
ולבקש ממנו הסברים.

ואילו נא להודיעני בחוזר מהי עמדתנו בשאלות אלו, ומה להשיב לשואלים
עצתנו.

שילה.

תפוצה: שחח, סשהח, @ (רחמ), @ (שחבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), בנצור, מצפא, סולטן

סססס

SINCERELY,

YITZHAK SHAMIR

APRIL 16, 1991.
PRESIDENT GEORGE BUSH

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON D.C

DEAR MR. PRIME MINISTER:

I AM PLEASED THAT SECRETARY BAKER CAN CONVEY MY WARMEST WISHES TO YOU AND ALL THE PEOPLE OF ISRAEL. JIM HAS RETURNED TO THE REGION AT A CRUCIAL MOMENT. I AM CONVINCED THAT WE HAVE A REAL AND HISTORIC OPPORTUNITY TO MAKE A BREAKTHROUGH TOWARD ENDURING PEACE IN THE MIDDLE EAST.

YOUR HELP RIGHT NOW IS GOING TO BE CRITICAL TO TURN OPPORTUNITY INTO REALITY. I KNOW THAT I CAN COUNT ON IT, AND I HOPE ALSO THAT YOU WILL BE ABLE TO WORK CLOSELY WITH SECRETARY BAKER IN MAKING A BREAKTHROUGH NOW POSSIBLE. WHILE COMPROMISES FROM EVERYONE WILL BE NECESSARY, THE FUNDAMENTAL BASIS FOR PROGRESS TOWARD THE DREAM OF A LASTING, COMPREHENSIVE PEACE IS THE U.S. COMMITMENT TO ISRAEL'S SECURITY. I LOOK FORWARD TO HEARING SECRETARY BAKER'S REPORT OF HIS DISCUSSIONS WITH YOU AND TO CONTINUED U.S.-ISRAELI COOPERATION AND FRIENDSHIP.

WITH BEST WISHES, AND HIGH REGARD,

GEORGE BUSH

HIS EXCELLENCY
YITZHAK SHAMIR
PRIME MINISTER OF ISRAEL.

P.S. THANKS FOR YOUR GENEROUS ALLOCATION OF TIME TO MY FRIEND JIM BAKER.

אאאא, חוזם: 22844
אל: רחמש/1203
מ-: המשרד, תא: 240491, חז: 1517, דח: מ, סג: סו ,
בבבב
104967
סודי/מידי
103.40

אל: וושינגטון - הממונה

דע: משחב'ט - מקש'ח

הנדון: עיסקת הנשק עם סעודייה
לשלך 2122

משך לשיחתנו ולמען הסדר הטוב, מוטב לדעתנו להמתין ולשקול את שאלותיהם של אנשי אייפא'ק אחרי (אחרי) הסיבוב הבא של שיחות המזכיר בארץ (ביום ו'),
ח-26 דנא).

מנהל מצפ'א

תפוצה: שחח, סשהח, @ (רחמ), מנכל, ממנכל, @ (שחבט), @ (מקשח/משחבט),
בנצור, מצפא

סססס

ACTION USIS INFO CG DFO POL ACC

VZCZCJUC874BA0331

OO RUHJU

DE RUEHEG #6974/01 1111558

ZNR UUUUU ZZE

C 211558Z APR 91

FM AMEMBASSY CAIRO

TO RUEHC/SECSTATE WASHDC IMMEDIATE 0690

INFO RUEHIA/USIA WASHDC IMMEDIATE 2860

RUEHTE/ARAB LEAGUE COLLECTIVE IMMEDIATE

RHIFAAA/USCINCCENT IMMEDIATE

BT

UNCLAS SECTION 01 OF 04 CAIRO 06974

22-APR-91 TOR: 05:12

CN: 40011

CHRG: USIS

DIST: PEPA

ADD:

USIA

OPS CENTER PLEASE PASS TO SECRETARY'S PARTY ATTENTION
MOE AND O'NEIL

USIA FOR NEA, P/PEN

STATE FOR NEA/EGY, NEA/P

USCINCCENT FOR USIA /PAA DALGLIESH

F.C. 12356: DECL: OADR

SUBJECT: TFKU01: TRANSCRIPT OF SECRETARY BAKER PRESS
CONFERENCE - CAIRO, EGYPT 4/21/91

1. THE FOLLOWING IS AN UNCLEARED TRANSCRIPT OF SECRETARY
BAKER'S PRESS CONFERENCE FOLLOWING HIS MEETING WITH
PRESIDENT MUBARAK IN CAIRO, EGYPT - 4/21/91.

BEGIN TRANSCRIPT:

FOREIGN MINISTER AMEL MEGUID: WELL, LADIES AND
GENTLEMEN, IT IS MY PLEASURE TO BE WITH YOU AGAIN AFTER
THE MEETING SECRETARY BAKER AND MYSELF HAD WITH
PRESIDENT MUBARAK. IT WAS AN EXTREMELY USEFUL, FRUITFUL
MEETING. THE PEACE PROCESS THAT THE UNITED STATES IS
ACTIVELY INVOLVED IN, I CAN SAY FROM OUR PERSPECTIVE,
THAT IT IS GOING FINE. YES, THERE ARE STILL ISSUES THAT
HAVE TO BE ADDRESSED AND AT THE SAME TIME, THERE IS A
VERY STRONG WILL TO FIND SOLUTIONS TO THIS ISSUE. FROM
OUR PART IN EGYPT, WE ARE KEEN IN FINDING SOLUTIONS TO
THIS ISSUE AND TO START THE WHOLE PROCESS. THE
PRINCIPAL OF A CONFERENCE IS CERTAINLY ACCEPTED BY
EGYPT, ENCOURAGED BY EGYPT, AND WE HAVE NO PROBLEM IN
ATTENDING THIS CONFERENCE TO MOVE TOWARDS ACHIEVING A
JUST PEACE IN THE AREA. THE UNITED STATES IS DEEPLY
SERIOUS AND INVOLVED IN THIS OPERATION, AND IF I CAN
SAY, WE ARE CERTAINLY FOLLOWING THAT WITH GREAT
ATTENTION AND ALSO IN PRAYING THAT THE VERY SERIOUS
EFFORTS DEPLOYED BY PRESIDENT BUSH AND BY SECRETARY
BAKER ARE WORTHY OF BEING POSITIVE TO ACHIEVE WHAT WE
ARE AIMING AT.

SECRETARY BAKER IS NOW BACK IN THE AREA AFTER HIS
PREVIOUS VISIT A WEEK OR TEN DAYS AGO AND THIS IS PROOF

THAT THINGS ARE MOVING. I CAN SAY THAT HAVING BEEN INVOLVED IN NEGOTIATIONS, IT IS CERTAINLY OUR DESIRE TO MAKE THE NEGOTIATIONS REACH A SUCCESSFUL END. I CAN ASSURE YOU THAT PRESIDENT MUBARAK IS VERY KEEN ON REACHING A SUCCESSFUL NEGOTIATION ESTABLISHING PEACE BETWEEN ISRAEL AND HER NEIGHBOR EXACTLY AS THERE IS PEACE BETWEEN EGYPT AND ISRAEL; A PEACE THAT WE ARE ATTACHED TO, WE ARE MAINTAINING AND IT IS THERE TO STAY. OUR HOPE IS TO REACH THAT SAME PEACE CONCERNING THE SOLUTION OF THE PALESTINIAN PROBLEM, PUTTING AN END TO THE OCCUPATION OF ARAB TERRITORIES AND MOVING TOWARDS THE CONFERENCE. THIS IS MY INTRODUCTION IN WHICH I AM TRYING TO BRING TO YOU THE POSITION OF THE EGYPTIAN GOVERNMENT. THANK YOU.

SECRETARY OF STATE BAKER: LADIES AND GENTLEMEN, I WOULD SIMPLY ECHO WHAT MY COLLEAGUE AND FRIEND HAS SAID AND I WANT TO THANK THE GOVERNMENT OF EGYPT, PRESIDENT MUBARAK AND MINISTER MEGUID FOR THEIR VERY CONSTRUCTIVE AND HELPFUL APPROACH TO THE PEACE PROCESS. I AGREE WITH THE MINISTER THAT WE HAVE HAD A VERY FRUITFUL PRODUCTIVE VISIT THIS MORNING WITH PRESIDENT MUBARAK. BOTH PRESIDENT MUBARAK AND MINISTER MEGUID, AS WELL AS OTHER OFFICIALS IN THE EGYPTIAN GOVERNMENT, ARE ACTIVELY HELPING MOVE THIS PROCESS FORWARD THROUGH DIPLOMATIC CONTACTS, THROUGH POLITICAL CONTACTS, AND WE ARE VERY APPRECIATIVE OF THAT. THE UNITED STATES AND EGYPT WERE PARTNERS IN THE RECENT EVENTS IN THE GULF AND WE ARE PARTNERS IN THIS EFFORT TO MOVE THIS PEACE PROCESS FORWARD; IN THIS EFFORT TO CONSTRUCT A PROCESS WHICH WILL HELP MOVE IT FORWARD; IN THIS EFFORT TO PRODUCE A CONFERENCE WHICH WILL SERVE AS A CATALYST FOR DIRECT BILATERAL NEGOTIATIONS BETWEEN ISRAEL AND HER ARAB NEIGHBORS AND BETWEEN ISRAEL AND PALESTINIANS AND THEREBY BREAK TABOOS THAT HAVE EXISTED FOR MANY, MANY YEARS. I THINK WE WOULD BE PLEASED TO RESPOND TO SOME OF YOUR QUESTIONS.

Q: THERE ARE REPORTS FROM ISRAEL THAT YOU ARE TRYING TO PERSUADE THE ISRAELIS TO AGREE TO A CONFERENCE WITH AN INTERNATIONAL FLAVOR, WITH MORE THAN JUST THE PARTIES, WITH THE EUROPEANS, SORT OF A U.N. TYPE AUSPICES CONFERENCE, AND THAT SEEMS AT THEIR END TO BE THE HANGUP OVER THERE. USING THE WORD CONFERENCE, YOU'RE NOT

SAYING MEETING, (INAUDIBLE) ... ARE YOU PUTTING INTERNATIONAL IN FRONT OF IT, OR IS THAT NOT WHAT YOU'RE PUSHING?

BAKER: WE ARE, AS I HAVE SAID BEFORE, I DON'T THINK WE OUGHT TO GET HUNG UP ON MATTERS OF FORM, AND NOT GET HUNG UP ON OLD CLICHES AND BUZZ WORDS. I HAVE SAID BEFORE THAT THE TERM INTERNATIONAL CONFERENCE HAS DEVELOPED A BUZZ WORD CHARACTERISTIC AND WE SHOULD SEARCH FOR NAMES WHICH WILL PERMIT THE PROCESS OF PEACE TO GO FORWARD. AND THAT'S WHAT WE ARE TRYING TO DO. FROM THE VERY BEGINNING, THERE IS AN INTERNATIONAL CHARACTERISTIC TO ANY MEETINGS THAT WOULD INVOLVE FIVE OR SIX OR SEVEN COUNTRIES FROM DIFFERENT PARTS OF THE WORLD. THAT HAS BEEN THE CONCEPT THAT WE HAVE BEEN PURSUING FROM THE VERY BEGINNING.

Q: WHY IS THE U.S. SOFT ON JORDAN AFTER IT'S POSITION ON KUWAIT? IS IT IN THE THE SEARCH OF FINDING AN ALTERNATIVE TO THE PLO IN THE COMING NEGOTIATIONS OR WHAT ARE THE REASONS BEHIND THIS SOFTNESS TOWARDS JORDAN?

BAKER: FOR MANY YEARS, THE UNITED STATES ENJOYED GOOD RELATIONS WITH JORDAN. THOSE RELATIONS HAVE SUFFERED SUBSTANTIALLY DURING THE RECENT GULF CRISIS BECAUSE OF THE POSITION TAKEN BY THE GOVERNMENT OF JORDAN. BUT THE UNITED STATES IS INTERESTED, FIRST AND FOREMOST, IN THE PROMISE OF PEACE. THE UNITED STATES CANNOT IMPOSE PEACE IN THE MIDDLE EAST, NOBODY CAN. THE UNITED STATES HOPEFULLY CAN SERVE AS A CATALYST FOR PEACE. JORDAN IS VERY IMPORTANT TO THE PEACE PROCESS. JORDAN IS VERY IMPORTANT IF THERE IS GOING TO BE A PEACE PROCESS. SO NOT WITHSTANDING THE SUBSTANTIAL DISAPPOINTMENT ON THE PART OF THE UNITED STATES IN THE ATTITUDE AND POSITIONS TAKEN BY THE GOVERNMENT OF JORDAN DURING THE RECENT GULF CRISIS, WE THINK PEACE IS A SUFFICIENTLY IMPORTANT GOAL THAT WE SHOULD USE EVERY MEANS AT OUR DISPOSAL TO STRIVE FOR PEACE. AN THAT IS THE REASON WE HAD THE VISIT YESTERDAY, WHICH WAS A GOOD VISIT, ON THE ISSUE OF PEACE. IT WAS A VERY GOOD VISIT ON THE ISSUE OF PEACE. UNLESS WE ARE WILLING TO TALK TO PEOPLE ABOUT PEACE, THERE WON'T BE ANY PEACE. THAT IS ONE REASON THAT THE CONFERENCE APPROACH THAT WE ARE PURSUING WE HOPE, AND BELIEVE, WILL HAVE PROMISE. YOU WILL NEVER HAVE PEACE IN THIS REGION UNLESS THE PARTIES ARE WILLING TO SIT AND TALK TO EACH OTHER ABOUT PEACE AS ISRAEL AND EGYPT DID BEFORE.

Q: NOT AS AN ALTERNATIVE TO THE PLO?

BAKER: THE REASON IS THE ONE I'VE JUST GIVEN YOU.

Q: MR. SECRETARY, YOU'RE ON YOUR WAY TO SAUDI ARABIA. YOU HAVE INDICATED THEY WILL PROBABLY NOT BE PART OF THE PEACE PROCESS. WHAT DO YOU HOPE TO GET FROM THE SAUDIS?

BAKER: NO, NO, NO, PLEASE, LET ME CORRECT YOUR STATEMENT THAT THEY WILL NOT BE A PART OF THE PEACE

PROCESS. I HAVE NOT INDICATED THAT. THEY ARE A SIGNIFICANT PART OF THE PEACE PROCESS, AN IMPORTANT PLAYER IN THE PEACE PROCESS AND I THINK THAT IS SELF EVIDENT FROM THE FACT THAT I AM INDEED GOING FROM HERE TO SAUDI ARABIA TO TALK TO THEM ABOUT THE PEACE PROCESS. I DO NOT WANT TO SPEAK FOR THE GOVERNMENT OF SAUDI ARABIA, BUT I DO NOT ANTICIPATE THAT THEY WOULD BE THERE IN THE CONTEXT OF THE POLITICAL DISCUSSIONS BETWEEN ISRAEL AND HER ARAB NEIGHBORS AND THE POLITICAL DISCUSSIONS BETWEEN ISRAEL AND THE PALESTINIANS. ON THE OTHER HAND, TO THE EXTENT THAT THE CONFERENCE THAT WE CONTEMPLATE DEVELOPS WORKING GROUPS THAT CAN DISCUSS ISSUES OF INTEREST ACROSS THE REGION, SUCH AS ENVIRONMENT, ECONOMIC COOPERATION, PERHAPS EVEN ARMS CONTROL; I WOULD EXPECT THAT SAUDI ARABIA WOULD BE A MAJOR PLAYER IN THOSE TYPES OF ISSUES BUT ALSO A MAJOR PLAYER IN TRYING TO PROMOTE THE PEACE PROCESS, AND INDEED THEY ALREADY HAVE BEEN ACTIVE IN TRYING TO

PROMOTE THE PEACE PROCESS. SO, I JUST WANT TO MAKE SURE THERE IS NO MISUNDERSTANDING.

Q: IT HAS BEEN SUGGESTED THAT NEIGHBORS OF ISRAEL ARE AMONG THOSE WHO FEEL THAT THE GULF STATES, INCLUDING SAUDI ARABIA, NOT BE AT THE TABLE WHEN THIS PEACE CONFERENCE BEGINS. EGYPT IS, OF COURSE, A NEIGHBOR OF ISRAEL. WHAT IS THE GOVERNMENT OF EGYPT'S POSITION ON WHETHER SAUDI ARABIA AND THE GULF STATES SHOULD BE AT THE TABLE WHEN THE PEACE CONFERENCE NOW UNDER DISCUSSION CONVENES?

ABDEL MEGUID: WELL, IF I CAN SHARE WITH YOU OUR POINT OF VIEW, IT IS THAT ALL THE COUNTRIES IN THE REGION ARE INTERESTED IN THE PEACE PROCESS, ALL OF THEM. SOME OF THEM HAVE A SPECIAL STATUS OR RELATION WITH THE PEACE PROCESS MORE THAN OTHERS. SO I REALLY CANNOT EXCLUDE ANY COUNTRY FROM THE OBJECTIVE OF ACHIEVING PEACE. I AM SURE THE GULF STATES -- EXACTLY AS THE ARAB COUNTRIES NEIGHBORING ISRAEL, AS ISRAEL ITSELF -- ARE INTERESTED IN HAVING PEACE IN THE REGION. I WANT TO MAKE THAT VERY CLEAR AND ALSO I CANNOT SPEAK FOR ANY OTHER COUNTRY THAN MY OWN. THEY ARE ALL, ALL OF THEM, KEEN TO HAVE THIS PEACE PROCESS SUCCEED.

Q: BUT DOES EGYPT FEEL THOSE COUNTRIES SHOULD BE PRESENT AT A PEACE CONFERENCE?

ABDEL MEGUID: WELL, HERE ALSO I SHARE WITH WHAT SECRETARY BAKER HAS JUST SAID. I CANNOT SPEAK FOR THE OTHER ARAB COUNTRIES BUT I AM TELLING YOU SINCERELY THAT EGYPT IS KEEN IN THE SUCCESS OF THESE EFFORTS TO ACHIEVE PEACE AND I AM SURE ALL OTHER ARAB COUNTRIES, INCLUDING THE GULF STATES, ARE ALSO KEEN FOR THE SUCCESS OF THE PEACE PROCESS, PUTTING AN END TO THE ISRAELI OCCUPATION OF THE ARAB TERRITORIES, ACHIEVING THE RIGHTS OF THE PALESTINIANS AND HAVING IN THIS AREA STABILITY, PEACE AND COOPERATION. SO HERE, I HOPE, THAT THEY SHOULD BE TAKEN AS A REAL AND GENUINE DESIRE FROM THE PART OF EGYPT IN WHICH WE ARE, AS I SAID A FEW MINUTES AGO, INVOLVED DEEPLY. PRESIDENT MUBARAK HAS STRESSED THAT AGAIN AND AGAIN.

Q: SO THERE IS NO COMMENT ON THE QUESTION ... ?

ABDEL MEGUID: WELL, I HOPE THAT YOU UNDERSTAND THE POINT OF VIEW I AM MAKING. I CANNOT SPEAK FOR THE GULF STATES. I THINK THIS IS VERY OBVIOUS, BUT SPEAKING FOR EGYPT I TELL YOU, AS FAR AS I CAN HAVE MY CONTACTS AND MY MEETINGS WITH OUR ARAB BROTHERS IN THE GULF STATES, THEY ARE KEEN IN ESTABLISHING PEACE AND I CAN SAY THIS IS A STATEMENT, I DON'T THINK IT CAN BE CHALLENGED BY ANY OF MY ARAB COLLEAGUES IN SAYING THE ULTIMATE OBJECTIVE OF THIS EXERCISE THAT THE UNITED STATES GOVERNMENT IS TAKING WITH US, WITH OUR BROTHERS, WITH ISRAEL, IS A VERY SERIOUS ONE, IN WHICH ALL OF US ARE INTERESTED, MORE OR LESS BY EITHER PARTICIPATING IN THIS CONFERENCE OR WATCHING OR OBSERVING AND PRAYING FOR THE

SUCCESS OF THIS CONFERENCE.

Q: MR. SECRETARY, CAN YOU CLARIFY TWO POINTS FOR US IN TERMS OF THE AMERICAN POSITION? CAN YOU CLARIFY THESE TWO POINTS? THE FIRST POINT IS, IS IT THE AMERICAN POSITION THAT WE BELIEVE THE CONFERENCE SHOULD BE A ONE DAY, CEREMONIAL OPENING AFFAIR THAT IMMEDIATELY ADJOURNS INTO DIRECT TALKS BETWEEN THE TWO PARTIES AND THE CONFERENCE THEN FOLDS ITS TENT; OR DO WE BELIEVE THE CONFERENCE SHOULD HAVE SOME ONGOING ROLE THAT, IF THE PARTIES AGREE, THEY COULD GO BACK IN? AND IF YOU COULD ALSO CLARIFY, ISN'T THE AMERICAN POSITION THAT WE BELIEVE THE PALESTINIAN RESIDENTS OF EAST JERUSALEM SHOULD BE ABLE TO PARTICIPATE EITHER IN A PALESTINIAN DELEGATION OR PART OF A JOINT JORDANIAN/PALESTINIAN DELEGATION.

BAKER: NICE TRY, TOM. I AM NOT GOING TO ANSWER THOSE

QUESTIONS NOW BECAUSE I AM NOT PREPARED TO, BECAUSE I WANT THIS PROCESS TO GO FORWARD AND I WANT IT TO SUCCEED. LET ME SAY THIS, THAT WE ARE ENGAGED IN DISCUSSIONS WITH A NUMBER OF COUNTRIES, SOME OF WHICH ARE VERY SENSITIVE DISCUSSIONS AND THE ISSUES FORMING THE BASIS OF THOSE DISCUSSIONS ARE SENSITIVE ISSUES, AND SO I HAVE MADE IT A PRACTICE, AS YOU KNOW HAVING BEEN WITH US ON THIS TRIP, NOT TO CONDUCT THIS DIPLOMACY AND CONDUCT THESE NEGOTIATIONS THROUGH THE PRESS AND I AM GOING TO STICK WITH THAT. WE ARE DOING THE VERY BEST THAT WE CAN TO BRING THE PARTIES TOGETHER, TO SERVE AS A CATALYST. THE BEST WAY FOR US TO DO THAT IS TO MAKE SURE THAT WE OBSERVE CONFIDENCES, THAT WE RESPECT CONFIDENCES AND WHEN THE TIME COMES THAT I CAN ANSWER THOSE QUESTIONS FOR YOU I WILL CERTAINLY ANSWER THEM FOR YOU. BECAUSE WE DO HAVE POSITIONS ON THEM AND I DO NOT MEAN TO SUGGEST THAT WE DO NOT.

Q: DO YOU THINK THE RESPONSE IS NOW UP TO THE ISRAELIS? IS THE BALL IN THEIR COURT, AS IT WERE, AND DO YOU INTEND TO GO BACK TO ISRAEL?

BAKER: WE HAVE NOT HEARD RESPONSES TO THE SUGGESTIONS THAT WE MADE IN MY LAST VISIT, ALTHOUGH I HAD YESTERDAY A VERY GOOD AND FRIENDLY CONVERSATION WITH THE PRIME MINISTER BY TELEPHONE, A CALL WHICH I INITIATED, NOT IN AN EFFORT TO GET ANSWERS, I MADE THAT VERY CLEAR AT THE BEGINNING OF THE CALL, THAT WAS NOT THE PURPOSE OF IT. THE PURPOSE OF IT WAS TO GIVE HIM MY OWN PERSONAL DEBRIEFING OF MY VISIT TO JORDAN. I WILL SAY TO YOU WHAT I TOLD THE PRIME MINISTER, AND THAT IS THAT WE DO NOT INTEND TO PRESS, OR OBVIOUSLY TO PRESSURE, FOR AN ANSWER. WE UNDERSTAND THAT IT TAKES TIME TO CONSIDER THE SUGGESTIONS THAT WE HAVE MADE. WE ARE QUITE CONFIDENT THAT THE GOVERNMENT OF ISRAEL IS DOING THAT AND THAT IN DUE COURSE WE WILL HEAR BACK FROM THEM. THAT IS QUITE SATISFACTORY TO US AND WE HAD A VERY GOOD TELEPHONE CONVERSATION YESTERDAY. THANK YOU VERY MUCH.

END TRANSCRIPT.

MINIMIZE CONSIDERED. KEITH

BT
#6974

NNNN

אאא, חוזם: 18907
אל: רהמש/1023
מ-: המשרד, תא: 210491, זח: 1212, דח: מ, סג: סב,
בבב
104193
סודי ביותר/מיד

להלן 2189 ליושינגטון

אל: ושינגטון
הציר
לשלך 2089 מ-16/4

הנדון: סקורופט ותהליך השלום

לסיפא. מהי להערכתך הגישה האחרת שסקורופט מרמז עליה.

בנצור

תפוצה: @ (רהמ), שהח, ששהח, מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא

סססס

STATE DEPARTMENT REPORT, FRIDAY, APRIL 19

(Baker trip, Iraqi letters, Iraqi refugees, Kuwait/human rights, South Africa, Albanian unrest, Chinese imports)

NEWS BRIEFING -- Deputy spokesman Richard Boucher discussed the following topics:

BAKER MEETS WITH ISRAELI LEADERS, TO VISIT KUWAIT

In Jerusalem, Secretary of State Baker met with Israeli Prime Minister Shamir for more than three hours April 19 following an earlier two-hour meeting with Foreign Minister Levy.

Baker "went over differences in Arab and Israeli positions on a number of issues and made suggestions as to how to bridge the gaps in order to get to a conference that would launch direct bilateral negotiations," according to a written statement issued by spokesman Margaret Tutwiler, who is traveling with the secretary. "There are a number of outstanding issues that will have to be worked out and resolved if a process is to result," she said.

Shamir asked for time to consider the suggestions and pledged to get back in touch with Baker at a time and place to be determined by the Israeli government.

Baker later met for about 45 minutes with former Prime Minister Yitzhak Rabin; at Rabin's request, Tutwiler announced.

President Bush has asked Baker to add Kuwait to his current Middle East itinerary and Tutwiler said late April 18 that the secretary would be in Kuwait on April 22, where he has requested meetings with the Emir and Crown Prince. She said Bush and Baker believe the stop in Kuwait "provides a good opportunity to follow up on the progress being made to normalize the situation in Kuwait and to discuss specific measures being taken on getting the society back on its feet."

The secretary is scheduled to make a four-hour stop in Amman April 20, where he is to meet with King Hussein of Jordan before flying on to Cairo. After meetings with Egyptian President Mubarak and other officials on April 21, Baker is to fly to Jidda, Saudi Arabia, where he will confer with Foreign Minister Sa'ud, and King Fahd. On April 22, Baker will fly from Jidda to Kuwait and then on to Damascus, where he will meet President Assad either late April 22 or April 23.

IRAQI LETTERS SAID TO FALL SHORT OF REALITY

While Iraqi authorities submitted separate letters to the International Atomic Energy Agency (IAEA) in Vienna and the United Nations in New York in time to meet the April 18 deadline set by the Security Council, "their responses appear

to fall short of reality," the deputy spokesman declared.

The letter to the IAEA deals with nuclear-related items while the one to the United Nations covers Iraq's chemical, biological and missile capabilities. They were required by U.N. Security Council Resolution 687, which set out the formal terms of a cease-fire in the gulf war.

"They admit to only having nuclear material safeguarded by the IAEA, and they declare no nuclear weapons, nuclear weapons usable material, or other related facilities or activities," Boucher said. "We don't think that response is satisfactory. The resolution obligates Iraq to declare all activities, actually or potentially, related to nuclear weapons development." He noted the United States has often expressed its concern about Iraq's nuclear activities, and recalled an incident last year when a shipment of capacitors which can be used in nuclear weapons triggering devices was intercepted while en route to Iraq.

If Iraqi authorities were "providing full information," Boucher said, it could be expected they would have reported on the status of, or damage to, sites and locations where nuclear-related activities had been underway prior to the war.

"The declaration delivered in New York shows clearly that the Iraqis have significant stocks of chemical munitions, ballistic missiles and warheads for these missiles, but their responses appear to fall short of reality," the deputy spokesman said. "One of the areas where it falls short is that Iraq stated it doesn't have biological weapons," he explained. "The resolution requires reporting of all facilities that are related to this...whatever state of repair they happen to be in." In the chemical and missile area, "they provided some information. We just believe that there is more there than they reported," Boucher said.

The next step, he said, is the creation of a special commission, authorized under the U.N. resolution, which is entitled to inspect any location in Iraq. "We will assist them in drawing up a list of sites for on-site inspection," Boucher said. "It is important to us, and, I think, to the whole world community, that Iraq not be allowed to evade the obligations set out for them by the United Nations."

He said "firmer information" will come out of the special commission's inspection process. Further disclosures the Iraqis might want to make would certainly be welcomed, Boucher said, but he emphasized "the requirement of the resolution was to provide full disclosure of all these sorts of activities and stocks and production or manufacturing facilities by yesterday (April 18)."

Asked about Iraq's request for an exception to U.N. sanctions to allow it to export oil to pay for needed imports, Boucher pointed out that "Resolution 687 makes it clear that the prohibition on Iraqi exports will remain in place until certain conditions have been fulfilled. These include things like the elimination of the nuclear, chemical and biological weapons, and the establishment of a compensation fund for claims against Iraq. Those conditions are still a long way from being fulfilled," he noted. "The resolution itself provides that further lifting of sanctions will take into account not only the implementation of the resolution, but Iraq's general policies and practices," including the situation of Kurdish and other refugees, Boucher added.

TREMENDOUS PROGRESS REPORTED IN RELIEF EFFORTS

Quoting reports from American Embassy personnel in the mountainous Turkish-Iraqi border region, Boucher said "tremendous progress in relief efforts is being made, though much work still remains to be done." About 450,000 Iraqi refugees, mainly Kurds, have crossed the border into Turkey, and an estimated 400,000 are located in Iraq near the border.

Boucher said U.S. military reconnaissance teams have not yet completed their survey operations preparatory to setting up refugee assistance camps inside northern Iraq. He said the International Committee of the Red Cross (ICRC) is also working in northern Iraq, delivering relief supplies to refugees. The ICRC has sent a truck convoy to a mountain pass near the Turkish border with blankets, kitchen sets, stoves, tents, and medical supplies and is setting up a dispensary near the pass, he said. In addition, British, French and U.S. military aircraft are continuing to air drop emergency relief supplies.

The deputy spokesman emphasized that the United States sees its efforts inside Iraq as "very short term" and "complementary" with those of the United Nations and hopes the United Nations will "take over very quickly the administration of the camps."

"The primary focus, the emphasis right now, is on delivering food, clothing, shelter, and medical assistance to very needy people," he said, noting that the Turkish Red Crescent Society, the United Nations high commissioner for refugees, and other international and private voluntary relief organizations are actively involved in the relief efforts on the Turkish side of the border. The main problems that still need to be overcome include providing potable water supplies and sanitation, he said.

Inside Turkey, the Turkish government is moving about 2,000 of the "most vulnerable" refugees -- the ill, pregnant women, newborns, and the elderly -- to a new camp at Silopi, where about 6,000 refugees are already being assisted.

He noted the European Communities and the Belgian government announced April 18 plans for sending four C-130 aircraft to northern Iran this weekend with tents, beds, blankets and other relief supplies for Iraqi refugees who have crossed into Iran. Nearly one million refugees, mostly Kurds, are already in Iran, Boucher said, with as many as 500,000 more moving toward the border.

TAKEN QUESTIONS

The Office of the Assistant Secretary/Spokesman posted the following answers to questions taken during the April 18 briefing:

-- IRAQI REFUGEE CRISIS: NUMBER RECEIVING ASSISTANCE

Q: Can you tell us how many refugees are and are not being reached by the relief effort, both in Turkey and Iran?

A: Given the magnitude of this exodus, its emergency nature, and the lack of direct access to some of those seeking refuge, it is impossible to determine, at this time, the numbers of people receiving or not receiving assistance.

-- AMNESTY INTERNATIONAL REPORT ON KUWAIT

Q: Amnesty International has prepared a report on continuing abuses of human rights in Kuwait. Does the State Department have an assessment of the current level of abuses in that country?

A: The situation by most accounts in Kuwait is very much improved over what existed some weeks ago.

The Emir has publicly spoken out for human rights. The crown prince has personally looked into many allegations of abuse of human rights -- including the condition of detainees -- and has overseen many of the charges for the better.

We continue, however, to discuss with the Kuwaiti authorities all reports of abuses. One of our highest priorities continues to be to urge the government to ensure that suspected collaborators or members of minority communities are not subject to abuse.

We also maintain close contact with the international committee of the Red Cross, which is monitoring the human rights situations in Kuwait, and which has visited the camps where detainees are being held. Their assessment is also that the situation is improving in Kuwait.

U.S. BACKS SOUTH AFRICAN INQUIRY INTO VIOLENCE

The deputy spokesman voiced U.S. support for South African President de Klerk's plan to appoint a commission of inquiry to investigate the causes of factional violence in South Africa and backed his proposal for a two-day conference on the issue in late May.

"We welcome any initiatives that could end the violence and help provide for security in the transition period," Boucher said. "We agree with President de Klerk that it is important for a wide range of individuals, organizations and parties to meet to discuss ways of achieving this goal.

"We also support the proposal for a standing commission of inquiry on the violence," he said. "The composition and authority of such a commission will determine its credibility and effectiveness. We hope that all parties will give these proposals serious consideration," Boucher said.

Later, in a written reply to a reporter's question, the State Department reiterated its opposition to "the formation of any factional or paramilitary forces in South Africa." The African National Congress suggested earlier this week that it would form self-defense units in the country's townships. "We believe it is the responsibility of the South African government to protect all of its citizens," the written statement said.

ALBANIA AGAIN URGED TO PROBE SHKODER INCIDENT

Boucher said the United States has once again urged Albanian authorities to investigate thoroughly and promptly a violent April 2 incident which occurred just two days after the country's March 31st democratic elections.

Four opposition Democratic Party members were killed and nearly 60 persons were wounded by gunfire reportedly from within the Albanian party of labor headquarters into a group of peaceful demonstrators in the town of Shkoder.

He noted the Albanian government appointed a special commission to look into the shootings and said the head of a U.S. team in Albania has urged the government that the investigation be thorough and that its conclusions be released promptly.

"To date, no official report has been released," the deputy spokesman noted. "We remain strongly opposed to the use of force against peaceful demonstrators who are exercising basic human rights, including the right of peaceful assembly, and we would again call on the Albanian authorities to investigate these acts of violence thoroughly and promptly." Boucher noted that the Democratic Party boycotted the April 15 opening of the newly elected Albanian parliament to protest the government's

delay in naming and charging those responsible for the violence in Shkoder.

CHINESE PRISON PRODUCTS MAY BE SENT TO U.S.

The deputy spokesman said the United States has "suspected for some time" that some Chinese prison products are making their way to the U.S. market.

"We've been cooperating with the Customs Service for over a year now to investigate the extent of such imports and whether they violate the Tariff Act of 1930," Boucher said. "Should those investigations uncover imports in violation of U.S. laws, we will take firm steps to enforce those laws."

His comments came when asked about a new Asia Watch report suggesting the Chinese acknowledge that prison slave labor is being used to produce goods that are being exported to the United States.

"The study contains some important new reports on the extent of Chinese government awareness and approval of prison labor exports," Boucher said of the Asia Watch report. "We do intend to make full use of the contents of this report in our continuing dialogue with the Chinese government on this issue."

He said the administration is still considering whether to renew China's most-favored-nation (MFN) tariff status. Under the law, President Bush has until June 3 to make his decision.

"The Jackson-Vanik amendment obligates the president to consider whether MFN renewal would substantially promote freedom of emigration," Boucher explained. "But in reaching his decision to extend MFN in 1991, the president will also consider whether extending MFN would advance the cause of human rights and reform in China as well as other vital U.S. national interests." He added that "a lot of factors" will be considered in the president's decision.

NNNN

BAKER MEETS ISRAELI LEADERS; ADDS KUWAIT TO TRIP
(Texts of Tutwiler statements, 4/19/91)

Washington -- Secretary of State Baker discussed differences between Arab and Israeli positions in meetings with Israeli Prime Minister Shamir and Foreign Minister Levy, State Department Spokesman Margaret Tutwiler said April 19.

Earlier, Tutwiler announced that Baker will add Kuwait to his Middle East trip schedule, which also includes Jordan, Egypt, Saudi Arabia and Syria.

"The President and the Secretary think it is important for the Secretary to add Kuwait to his schedule while we are in the region. They believe it provides a good opportunity to follow up on the progress being made to normalize the situation in Kuwait and to discuss specific measures being taken on getting the society back on its feet," Tutwiler said on the plane from Luxembourg enroute to Israel.

During his April 19 meetings in Israel, Tutwiler said, Baker "made suggestions as to how to bridge the gaps in order to get to a conference that would launch direct bilateral negotiations."

"There are a number of outstanding issues that will have to be worked out and resolved if a process is to result," she added.

The following are texts of Tutwiler's statements:

(BEGIN TEXT)

(Enroute Luxembourg to Israel, April 19, 1991)

The President and the Secretary talked this morning and discussed a number of subjects -- one of which affects our onward schedule. We will now be going to Kuwait on Monday. We will still go to Syria on Monday.

The Secretary's meeting with President Assad may be moved to Tuesday. We spoke with Ambassador Gnehm this morning -- the Secretary has requested to see the Emir and the Crown Prince.

The President and the Secretary think it is important for the Secretary to add Kuwait to his schedule while we are in the region. They believe it provides a good opportunity to follow up on the progress being made to normalize the situation in Kuwait and to discuss specific measures being taken on getting the society back on its feet.

(Statement made in Jerusalem, April 19, 1991)

The Secretary met with Foreign Minister Levy for nearly two

hours. The Secretary then met with the Prime minister for over three hours. The first hour and a half of that meeting was also limited to the Secretary and the Prime Minister. The Prime Minister was then joined by Eli Rubinstein and Yossi Ban Aharon and the Secretary by Ambassador Brown and Dennis Ross.

In the discussions with the Foreign Minister and the Prime Minister, the Secretary went over differences in Arab and Israeli positions on a number of issues and made suggestions as to how to bridge the gaps in order to get to a conference that would launch direct bilateral negotiations. Understandably, the Prime Minister has asked for some time to consider these suggestions before getting back to the Secretary.

There are a number of outstanding issues that will have to be worked out and resolved if a process is to result. At the conclusion of the meeting, it was decided that the Israeli government would be back in touch with Secretary Baker with its response to the matters that were discussed today. When and how of course will be determined by the Israeli government.

For now, given the Prime Minister's desire to consider these suggestions, no one in the U.S. delegation will be briefing the press about the substance of today's meetings.

Following the meeting with Prime Minister Shamir the Secretary returned to the hotel and spoke by phone with Foreign Minister Levy for about fifteen minutes.

(Statement made in Jerusalem, April 19, 1991)

Secretary Baker met this afternoon for approximately 45 minutes with former Prime Minister Yitzak Rabin. The meeting was added to the Secretary's schedule today at the request of Mr. Rabin.

(END TEXT)

NNNN

19.4.91

EXIMBANK TO SUPPORT ISRAELI HOUSING

(Houses must be built within pre-'67 borders)

Washington -- The Export Import Bank of the United States (Eximbank) has agreed to guarantee financing of \$56.7 million to support U.S. exports of materials that will be used in building approximately 3,000 prefabricated wooden housing units in Israel.

Eximbank, in announcing its decision April 19, said the guarantee "requires that the housing be constructed within the Israeli borders prior to June 5, 1967."

"Violation of this condition would constitute an event of default," it said.

Eximbank said the new units will house immigrants from the Soviet Union and Eastern Europe who are resettling in Israel. It noted estimates that over the next five years approximately one million immigrants will settle in Israel, creating a demand for 250,000 new houses.

The Eximbank said the sale of thousands of prefabricated homes by U.S. manufacturers also will have a very positive effect on the domestic industry at a time when domestic orders are low.

The Eximbank is a U.S. government agency that facilitates the export of U.S. goods and services through a variety of loan, guarantee and insurance programs.

NNNN

- 1 -

1/10

1099

6

1/10

סימוכין : 302
19.4.91

בלמ"ס/ בחול א"י א.

אל : לשכת שר האוצר .
מנכ"ל אוצר, חשב אוצר, מחלקה משפטית-אוצר, מחלקה בינלאומית-אוצר.

דע : לשכת שגריר-ווישינגטון .
אוצר ניו-יורק .

מאת : כלכלית - ווישינגטון .

הנדון : סיוע מיוחד בשל משבר המפרץ.

אנו מצרפים בזה טיוטת הסכם הסיוע המיוחד בסך 650 מיליון דולר בגין

הוצאות שחוציאה ממשלת ישראל בשל משבר המפרץ. (נספח א')

AID הודיעונו כי ההסכם יחתם ככל הנראה בסוף השבוע הקרוב או בתחילת השבוע שלאחר מכן והסיוע יוזרם כמזומן אל חשבון נפרד שיפתח לצורך כך בניו-יורק.

יושם אל לב כי המדובר בסיוע בשל הוצאות המשבר :

"... additional cost resulting from the conflict in the Persian Gulf ..."

ולא בשל נזקי המלחמה .

הכוונה להוצאות שהוצאו עובר לחתימת ההסכם או לאחריו.

"It is understood that the Grant proceeds will be used by your Government ... for additional costs resulting from the conflict ... on or after the effective date of the agreement . "

אוצר 5
בני-יורק 1
מנכ"ל 2
חשב אוצר 1
מחלקה משפטית-אוצר 1
מחלקה בינלאומית-אוצר 1
לשכת שר האוצר 2

- 2 -

(המדובר אם כן בחוצאות שממשלת ישראל כבר הוציאה בקשר עם המשבר - יש לבדוק האם הנוסח המוצע אכן אינו סובל פירוש אחרון יחד עם זאת ניסוח זה מאפשר ל A.I.D. להתקשר בהסכם מבלי לעורר קשיים חובענים מהעובדה כי דרך כלל סוכנות זו מזרימה סיוע רק לשימוש עתידי)

על מנת שחכספים יועברו במועד לידינו אנו נצטרך לחמציא ל AID

את המסמכים הבאים :

1. אישור בדבר הרשאת חתימה על ההסכם כדוגמת האישור המצ"ב .
נספח ב'.

2. אישור בדבר פתיחת חשבון בנק בנספרד (יוכן על ידינו בשיתוף עם משרד ניו-יורק - יאיר סרוסי)

3. מכתב מאת שר האוצר המפרט הוצאות שהוציאה ממשלת ישראל בשל המשבר בסכום של 650 מיליון דולר (לא נוכל לחשמש במכתב השגריר אל דניס רוס בסכום של 900 מיליון דולר - על פי הנחית AID)

על פי סעיף 2.1 (c) להסכם יש להביא בחשבון הוצאות שהוצאו רק בתחומי הקו חירוק (ראה גם מכתב ההבהרה המצורף להסכם מאת AID אל הציר הכלכלי)
על פי סעיף 4.1 (b) על ישראל לתעד ולשמור על מיסמכי התעוד הקשורים לשימוש בכספי הסיוע המיוחד - למשך שלש שנים.

על סי מכתב הלוואי האמור באם חלק מהסכומים לא יוצאו לשימוש מהחשבון הנפרד הן יושקעו בחשקעות בעלות סיכון נמוך כמבואר שם.

יושם אל לב כי מכתב הלוואי מצוין בסופו רשימה של שימושים אסורים - רשימה שכבר הופיעה כנספח להסכם הסיוע האזרחי ESF השנתי.

נודה על קבלת הערותיכם, באם ישנן, לטיוטה וכן חמיסמכים הנוחצים לשם

חתימת ההסכם קרי חרשאות חתימה
ופירוט שימושיח .

שניהם חתומים על ידי השר. (מוצע כי המסמכים ישלחו לידינו בדואר מהיר

ולא באמצעות הדואר הדיפלומטי)

מיד לכשיקבע מועד חתימת ההסכם נודיעכם.

1099

6

2/10

מאן / אלה / גרופ

1990-04-19

19:52

KESHER-WASHINGTON

1480126

03

3/10

"N"

1999

6

3/10

DRAFT

A.I.D. Grant No: 271-K-630

AGREEMENT

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF ISRAEL

AND

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

ACTING THROUGH

THE AGENCY FOR INTERNATIONAL DEVELOPMENT

Dated:

1099 6 4/10
- 2 -
DRAFT

Agreement, dated _____ between the Government of Israel ("Israel") and the Government of the United States of America, acting through the Agency for International Development ("A.I.D."), together referred to as the "parties".

ARTICLE I

The Grant

To provide reimbursement for additional costs resulting from the conflict in the Persian Gulf, A.I.D., pursuant to Public Law No. _____ and the Foreign Assistance Act of 1961, as amended, agrees to grant to Israel under the terms of this Agreement not to exceed six hundred fifty million U.S. dollars (the "Grant").

ARTICLE II

Conditions Precedent to Disbursement

SECTION 2.1. Conditions Precedent to Disbursement

Prior to the disbursement of the Grant, or to the issuance by A.I.D. of documentation pursuant to which disbursement will be made, Israel will, except as the parties may otherwise agree in writing, furnish to A.I.D., in form and substance satisfactory to A.I.D.:

(a) A statement of the name of the person holding or acting in the office specified in Section 5.2, and of any additional representatives, together with a specimen signature of each person specified in such statement.

(b) A Designation of the bank account to which the Grant proceeds are to be deposited, together with Israel's statement that such bank account is established and will be maintained in the manner required by Section 4.1 of this Agreement.

(c) Evidence of additional costs incurred by Israel as a result of and associated with the conflict in the Persian Gulf in an amount equivalent to the amount of this grant. Such costs shall be restricted to the geographic areas which were subject to the Government of Israel's administration prior to June 5, 1967.

5/10
1099 6

5/10

DRAFT

SECTION 2.2. Notification

When A.I.D. has determined that the conditions precedent specified in Section 2.1. have been met, it will promptly so notify Israel.

SECTION 2.3. Terminal Date for Conditions Precedent

If the conditions specified in Section 2.1 have not been met within ninety (90) days from the date of this Agreement, or such later date as A.I.D. may agree to in writing, A.I.D., at its option, may terminate this Agreement by written notice to Israel.

ARTICLE IIIDisbursementSECTION 3.1. Disbursement of the Grant

After satisfaction of the above conditions precedent, A.I.D. will deposit in the bank account designated by Israel pursuant to Section 2.1 (b) above the sum of six hundred fifty million United States Dollars (\$650,000,000).

SECTION 3.2. Date of Disbursement

Disbursement by A.I.D. will be deemed to occur on the date A.I.D. makes deposit to the bank account designated by Israel in accordance with Section 2.1(1).

ARTICLE IVSpecial CovenantsSECTION 4.1. Accounting For Grant Proceeds

The parties agree on the following applicable procedures:

(a) Grant proceeds will be deposited to a bank account established by Israel solely for the receipt of this cash transfer assistance from A.I.D. and not commingled in that account with other funds. Should any interest be earned on such account, such interest will be treated as though it were principal (i.e., Grant proceeds) received under the terms of this Agreement.

1990-04-19

19:55

KESHER-WASHINGTON

1480126

03

1099

6

6/10

- 4 -

DRAFT

(b) Israel will maintain financial documentation, books, and records, in accordance with generally accepted accounting principles and practices, concerning the costs specified in Section 2.1(c) of this Agreement for a period of three years from the date of this Agreement. The documentation, books and records required hereunder will be available for examination by A.I.D. or any of its authorized representatives at all times as A.I.D. may reasonably request for a period of three (3) years after the date of final disbursement by A.I.D. under this agreement.

ARTICLE V

Miscellaneous

SECTION 5.1. Communications

Any notice, request, document, or other communication submitted by either party to the other under this Agreement will be in writing or by telegram or cable, and will be deemed duly given or sent when delivered to such party at the following address:

To Israel:

Economic Minister
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

To A.I.D.

Director, Office of Project Development
Bureau for Europe and Near East
Agency for International Development
Washington, D.C. 20523

All such communications shall be in English, unless the parties otherwise agree in writing. Other addresses may be substituted for the above upon the giving of written notice.

SECTION 5.2. Representatives

For all purposes relevant to this Agreement, Israel will be represented by the individual holding or acting in the office of Economic Minister, Embassy of Israel, and A.I.D. will be represented by the individual holding or acting in the office of Director, Office of Project Development, Bureau for Europe and Near East, each of whom, by written notice, may designate additional representatives for all purposes.

1099

6

7/10

- 5 -

DRAFT

The names of the representatives of Israel, with specimen signatures, shall be provided to A.I.D., which may accept as duly authorized any instrument signed by such representatives in implementation of this Agreement, until receipt of written notice of revocation of their authority.

SECTION 5.3. Amendment

This Agreement may be amended by the execution of written amendments by the authorized representatives of both parties.

IN WITNESS WHEREOF, Israel and the United States of America, each acting through its duly authorized representative, have caused this Agreement to be signed in their names and delivered as of the day and year first above written.

GOVERNMENT OF ISRAEL

UNITED STATES OF AMERICA

By:

Title: Amnon Neubach
Minister
Economic Affairs

By:

Title: Carol C. Adelman
Assistant Administrator
Bureau for Europe and
Near East
Agency for International
Development

1099 6 8/10
11/18 7/24

DRAFT

His Excellency
Mr. Amnon Neubach
Minister (Economic Affairs)
Embassy of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Subject: Program Implementation Letter No. 1
Cash Transfer Agreement
A.I.D. Project No. 263-K-630

Dear Mr. Neubach:

This letter will confirm detailed arrangements and undertakings relative to the above Agreement, which is scheduled for signature on

Use of Grant Proceeds

It is understood that the Grant proceeds will be used by your Government ("the Grantee") for additional costs resulting from the conflict in the Persian Gulf as agreed in writing between the Parties on or after the effective date of the agreement.

Conditions Precedent

Section 2.1(c) of the Grant Agreement requires evidence of additional costs incurred by Israel as a result of and associated with the conflict in the Persian Gulf in an amount equivalent to the amount of the grant. Such evidence may be in the form of a letter evidencing such costs and signed by an official authorized to verify those costs on behalf of the Government of Israel.

Accounting for Proceeds

Section 4.3 of the Grant Agreement addresses the legislative requirement for a separate bank account for Cash Transfer proceeds. We expect that your Government will, on reasonable request, during the next three years make available appropriate records to our representatives. Financial records should at least be suitable to support the evidence of incremental costs submitted by the Government in satisfaction of Section 2.1(c) of the grant agreement.

1099

6

9/10

- 2 -

Interest on Separate Account**DRAFT**

As noted in Section 4.1 (a) of the Grant Agreement, interest earned on the dollar proceeds placed into the separate account or accounts shall be treated as if it were principal (i.e., Grant proceeds). Should there be a period of time between the disbursement of the cash transfer and ultimate disposition of the proceeds in the separate account, it is agreed that in the interest of good cash management principles, the Grantee may place the Grant proceeds in various low-risk, non-speculative financial instruments in the United States pending ultimate use of those proceeds. Such interest-bearing financial instruments might include United States Treasury securities, certificates of deposit, and high quality money market accounts. However, prior to the time of ultimate disposition of the separate account proceeds, Grant proceeds should not be converted to or exchanged for the currencies of countries other than the United States or otherwise placed in international financial markets. The temporary placement of Grant proceeds in financial instruments, other than those stipulated above, shall be a matter of consultation and agreement between the two parties. Prior to ultimate use, grant proceeds and interest earned thereon invested as described above shall be returned to the separate account.

Ineligible Costs

Costs ineligible for reimbursement under this Grant include the following: costs not within the geographic areas which were subject to the Government of Israel's administration prior to June 5, 1967; surveillance equipment; abortion equipment and services; luxury goods and gambling equipment; commodities and services for support of police or other law enforcement activities; or weather modification equipment.

If your Government has any questions concerning these limitations, I invite you to consult with me or my staff so that we can provide further detail or clarification.

Sincerely yours,

Robert W. Nachtrieb
Director
Office of Project Development
Bureau for Europe and Near East

1990-04-19

19:58

KESHER-WASHINGTON

1480126

07

" 7 "

1099 6 10/10

STATE PROPERTY LAW 5711 - 1951AUTHORIZATION UNDER SECTION 6

Zalman Shoval

By virtue of the powers vested in me under Section 6 of the State Property Law, 5711-1951, I Yitzhak Modai - Minister of Finance DO HEREBY authorize Mr. ~~Moshe Arad~~ - Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the State of Israel to the United States of America or Mr. Oded Eran - Minister Plenipotentiary, the Embassy of Israel in the United States of America TOGETHER WITH Mr. Amnon Neubach - Minister (Economic Affairs), the Embassy of Israel in the United States of America or Mr. Magen Altuvia - Assistant Minister (Economic Affairs), the Embassy of Israel in the United States of America or Mr. Yair Seroussi - Consul and Chief Fiscal Officer of the Ministry of Finance of the State of Israel in the United States of America or Mr. ~~Shimon Gal~~ - Deputy Chief Fiscal Officer of the Ministry of Finance of the State of Israel in the United States of America, TO SIGN on behalf of the Government of Israel AN AGREEMENT between the Government of Israel and the Government of the United States of America, acting through the Agency for International Development, PROVIDING FOR a Grant not exceeding ~~One Thousand Two Hundred Million U.S. Dollars (\$1,200,000,000)~~ ~~to support the economic and political stability of Israel.~~ \$650,000,000

IN WITNESS WHEREOF I have hereunto set my hand in Jerusalem this ~~24th~~ day of September 1990

Manachem
Rosenberg

Yitzhak Modai
Minister of Finance

ACTION USIS INFO CG DFO POL ACC

& 4: TWG ASV2CZCJU0155HA0219

17-APR-91 TOR: 06:18

OO RUEHJU

CN: 39292

DE RUEHC #4583/01 1070612

CHRG: USIS

ZNR UUUUU ZZH ZEX

DIST: PBPA

O 170602Z APR 91

ADD:

FM SECSTATE WASHDC

TO ALL DIPLOMATIC AND CONSULAR POSTS IMMEDIATE

RUEHAS/AMEMBASSY ALGIER IMMEDIATE 2534

RUEHAM/AMEMBASSY AMMAN IMMEDIATE 8295

RUEHKO/AMEMBASSY KUWAIT IMMEDIATE 1124

RUEHIR/AMEMBASSY BEIRUT IMMEDIATE(0279

INFO ALL POLADS COLLECTIVE IMMEDIATE

RUEKJCS/SECDEF WASHDC IMMEDIATE 7215

BT

UNCLAS SECTION 01 OF 08 STATE 124583

F.C. 12356: N/A

TAGS: KU

SUBJECT: TKFU01: PRESIDENTIAL STATEMENT ON NEW RELIEF
EFFORT INSIDE IRAQ

1. THERE FOLLOWS TEXT OF PRESIDENT'S APRIL 16 STATEMENT
ON AN EXPANDED RELIEF EFFORT AS WELL AS FOLLOW-ON Q'S
AND A'S. TALKING POINTS FOLLOW BY SEPTTEL.

2. STATEMENT BY PRESIDENT BUSH.

BEGIN TEXT.

PRESIDENT BUSH: I HAVE A BRIEF STATEMENT HERE AND
THEN I'LL BE GLAD TO TAKE A FEW QUESTIONS.

ELEVEN DAYS AGO, ON APRIL 5, I ANNOUNCED THAT THE UNITED
STATES WOULD INITIATE WHAT SOON BECAME THE LARGEST U.S.
RELIEF EFFORT MOUNTED IN MODERN MILITARY HISTORY. SUCH
AN UNDERTAKING WAS MADE NECESSARY BY THE TERRIBLE HUMAN
TRAGEDY UNFOLDING IN AND AROUND IRAQ AS A RESULT OF
SAIDAM HUSSEIN'S TREATMENT OF IRAQI CITIZENS. WITHIN 48
HOURS OUR OPERATION WAS PROVIDING SCORES OF TONS OF
FOOD, WATER, COATS, TENTS, BLANKETS, AND MEDICINES TO

THE IRAQI KURDS IN NORTHERN IRAQ AND SOUTHERN TURKEY.

THE SCALE OF THIS EFFORT IS TRULY UNPRECEDENTED YET THE
FACT REMAINS THAT THE SCALE OF THE PROBLEM IS EVEN
GREATER. HUNDREDS OF THOUSANDS OF IRAQI KURDS ARE IN
DIFFICULT TO REACH MOUNTAIN AREAS IN SOUTHERN TURKEY AND
ALONG THE TURKISH-IRAQ BORDER. THE GOVERNMENT OF TURKEY
ALONG WITH U.S., BRITISH, AND FRENCH MILITARY UNITS, AND
NUMEROUS INTERNATIONAL ORGANIZATIONS HAVE LAUNCHED A
MASSIVE RELIEF OPERATION.

BUT DESPITE THESE EFFORTS HUNGER, MALNUTRITION, DISEASE
AND EXPOSURE ARE TAKING THEIR GRIM TOLL. NO ONE CAN SEE
THE PICTURES OR HEAR THE ACCOUNTS OF THIS HUMAN
SUFFERING, MEN, WOMEN, AND MOSTLY PAINFULLY OF ALL.

INNOCENT CHILDREN, AND NOT BE DEEPLY MOVED.

IT IS FOR THIS REASON THAT THIS AFTERNOON, FOLLOWING CONSULTATIONS WITH PRIME MINISTER MAJOR, PRESIDENT MITTERRAND, PRESIDENT OZAL, CHANCELLOR KOHL AND U.N. SECRETARY GENERAL PEREZ DE CUELLAR, I AM ANNOUNCING AN EXPANDED, A GREATLY EXPANDED AND MORE AMBITIOUS RELIEF EFFORT. THE APPROACH IS QUITE SIMPLE.

IF WE CANNOT GET ADEQUATE FOOD, MEDICINE, CLOTHING, AND SHELTER TO THE KURDS LIVING IN THE MOUNTAINS ALONG THE TURKISH-IRAQ BORDER, WE MUST ENCOURAGE THE KURDS TO MOVE TO AREAS IN NORTHERN IRAQ WHERE THE GEOGRAPHY FACILITATES RATHER THAN FRUSTRATES SUCH A LARGE SCALE EFFORT.

CONSISTENT WITH THE UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTION 688, AND WORKING CLOSELY WITH THE UNITED NATIONS AND OTHER INTERNATIONAL RELIEF ORGANIZATIONS, OUR EUROPEAN PARTNERS, I HAVE DIRECTED THE U.S. MILITARY TO BEGIN IMMEDIATELY TO ESTABLISH SEVERAL ENCAMPMENTS IN NORTHERN IRAQ, WHERE RELIEF SUPPLIES FOR THESE REFUGEES WILL BE MADE AVAILABLE IN LARGE QUANTITIES AND DISTRIBUTED IN AN ORDERLY WAY.

I CAN WELL APPRECIATE THAT MANY KURDS HAVE GOOD REASON TO FEAR FOR THEIR SAFETY IF THEY RETURN TO IRAQ, AND LET ME REASSURE THEM THAT ADEQUATE SECURITY WILL BE PROVIDED AT THESE TEMPORARY SITES BY U.S., BRITISH AND FRENCH AND GROUND FORCES AGAIN CONSISTENT WITH UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTION 688. WE ARE HOPEFUL THAT OTHERS IN THE COALITION WILL JOIN THIS EFFORT.

I WANT TO UNDERScore THAT ALL THAT WE ARE DOING IS

MOTIVATED BY HUMANITARIAN CONCERNS. WE CONTINUE TO EXPECT THE GOVERNMENT OF IRAQ NOT TO INTERFERE IN ANY WAY WITH THIS LATEST RELIEF EFFORT. THE PROHIBITION AGAINST IRAQI FIXED OR ROTARY WING AIRCRAFT FLYING NORTH OF THE 36TH PARALLEL THUS REMAINS IN EFFECT.

AND I WANT TO STRESS THAT THIS NEW EFFORT, DESPITE ITS SCALE AND SCOPE, IS NOT INTENDED AS A PERMANENT SOLUTION TO THE PLIGHT OF THE IRAQI KURDS. TO THE CONTRARY, IT IS AN INTERIM MEASURE DESIGNED TO MEET AN IMMEDIATE PENETRATING HUMANITARIAN NEED. OUR LONG-TERM OBJECTIVE REMAINS THE SAME: FOR IRAQI KURDS AND INDEED, FOR ALL

IRAQI REFUGEES, WHEREVER THEY ARE, TO RETURN HOME AND TO LIVE IN PEACE, FREE FROM REPRESSION, FREE TO LIVE THEIR LIVES.

I ALSO WANT TO POINT OUT THAT WE'RE ACUTELY CONCERNED ABOUT THE PROBLEM OF THE IRAQI REFUGEES NOW ALONG THE IRAN-IRAQ BORDER AND IN IRAN. I COMMEND THE MEMBERS OF THE EUROPEAN COMMUNITY FOR THEIR EFFORTS TO ALLEVIATE HARDSHIP IN THIS AREA. WE OURSELVES HAVE OFFERED TO CONTRIBUTE TO INTERNATIONAL EFFORTS DESIGNED TO MEET THIS HUMANITARIAN CHALLENGE.

AS I STATED EARLIER, THE RELIEF EFFORT BEING ANNOUNCED HERE TODAY CONSTITUTES AN UNDERTAKING DIFFERENT IN SCALE AND APPROACH. WHAT IS NOT DIFFERENT IS BASIC POLICY. ALL ALONG I HAVE SAID THAT THE UNITED STATES IS NOT GOING TO INTERVENE MILITARILY IN IRAQ'S INTERNAL AFFAIRS AND RISK BEING DRAWN INTO A VIETNAM-STYLE QUAGMIRE. THIS REMAINS THE CASE. NOR WILL WE BECOME AN OCCUPYING POWER WITH U.S. TROOPS PATROLLING THE STREETS OF BAGHDAD. WE INTEND TO TURN OVER THE ADMINISTRATION OF AND SECURITY FOR THESE SITES AS SOON AS POSSIBLE TO THE UNITED NATIONS, JUST AS WE ARE FULFILLING OUR COMMITMENT TO WITHDRAW OUR TROOPS AND HAND OVER RESPONSIBILITY TO U.N. FORCES ALONG IRAQ'S SOUTHERN BORDER, THE BORDER WITH KUWAIT. BUT WE MUST DO EVERYTHING IN OUR POWER TO SAVE INNOCENT LIFE, AND THIS IS THE AMERICAN TRADITION AND WE WILL CONTINUE TO LIVE UP TO THAT TRADITION. GARY

Q: MR. PRESIDENT, YOUR ADMINISTRATION ESTIMATES THAT UP TO A THOUSAND KURDS ARE DYING EACH DAY. HOW DO YOU RESPOND TO CRITICS WHO SAY THAT YOU'VE ACTED TOO LITTLE TOO LATE AND THAT YOU'VE TURNED YOUR BACK ON THE VERY PEOPLE THAT YOU INSPIRED TO RISE UP AGAINST SAEDAM HUSSEIN?

PRESIDENT BUSH: I DON'T THINK WE'VE RESPONDED TOO

LITTLE TOO LATE. IT IS AN EXTRAORDINARILY DIFFICULT LOGISTICAL PROBLEM, AND WE HAVE BEEN, AS I SAID IN MY STATEMENT, SENDING LOTS OF HUMANITARIAN RELIEF IN THERE--NOT JUST THE UNITED STATES, INCIDENTALLY; OTHER COUNTRIES AS WELL, A LOT OF PRIVATE RELIEF ORGANIZATIONS HELPING. SO THIS HAS BEEN OUR POLICY. BUT IT NOW--I THINK WE HAVE A BETTER CHANCE TO FACILITATE THE RELIEF AND TO GET THE KURDS IN MORE SANITARY CONDITIONS BY THIS NEW PROGRAM I'VE ANNOUNCED HERE TODAY. THERE'S BEEN AN AWFUL LOT OF CONSULTATION WITH THE TURKS AND OTHERS GOING INTO THIS. AND IN TERMS OF THE OTHER I SIMPLY DON'T ACCEPT THAT.

Q: HOW LONG DO YOU THINK IT WILL BE BEFORE YOU --THE UNITED NATIONS FORCES CAN TAKE OVER FROM THE U.S. AND OTHER ALLIES?

PRESIDENT BUSH: YOU MEAN IN THIS NEW OPERATION? WE DON'T KNOW THAT, WE DON'T KNOW THAT. BUT, CLEARLY, THE SOONER THE BETTER. THE UNITED NATIONS FORCES WILL BE

COMING DOWN INTO THE SOUTH, THE BLUE HELMETS AND WE HOPE AND EXPECT THAT TO BE ACCOMPLISHED IN A VERY FEW DAYS. BUT THIS ONE WE'RE JUST STARTING. BUT WE'LL HAVE TO SEE WHAT WE DO, AND IT MAY REQUIRE, FOR A U.N. PEACEKEEPING FORCE IN THERE, OR U.N. BLUE HELMETS, A NEW RESOLUTION FROM THE SECURITY COUNCIL. AND THAT'S A COMPLICATED PROBLEM, GIVEN THE FACT THAT SOME OF THE MEMBERS WHO WERE STEADFASTLY WITH US IN THE COALITION MIGHT HAVE PROBLEMS WITH SOMETHING OF THIS NATURE.

Q: MR. PRESIDENT, YOU KEEP ABSOLVING YOURSELF OF ANY RESPONSIBILITY AND YET TIME AFTER TIME YOU ARE ON THE RECORD OF CALLING ON THE IRAQIS TO TAKE THE MATTER IN THEIR OWN HANDS, AND YOU NEVER SAID, QUOTE NOT YOU, KURDS, NOT YOU, THE SHIITES. UNQUOTE SO HOW CAN YOU REALLY CONTINUE TO JUSTIFY THAT IN YOUR OWN MIND WHEN THE WORLD'S CONSCIENCE AND (INAUDIBLE) --

PRESIDENT BUSH: GO AHEAD AND FINISH YOUR QUESTION.

Q: WELL, THE WORLD'S CONSCIENCE HAS BEEN AROUSED BY THIS AND WE ARE SEEING PICTURES OF THIS TERRIBLE SUFFERING.

PRESIDENT BUSH: WELL, I THINK ALL AMERICANS -- YEAH --

Q: (INAUDIBLE) OBVIOUSLY YOU WERE TAKEN BY SURPRISE AND YOU HAVE NO LONG-TERM POLICY FOR WHAT IS GOING TO HAPPEN EVENTUALLY. WILL THEY BE REFUGEES FOR THE REST OF THEIR

LIVES?

PRESIDENT BUSH: I HOPE NOT. WE'VE GOT ENOUGH, WHAT LOOKS LIKE PERMANENT REFUGES, AND WE'RE TRYING TO DO SOMETHING ABOUT THAT IN VARIOUS AREAS. THE OBJECTIVES WERE SET OUT VERY EARLY ON AND THE OBJECTIVES NEVER INCLUDED GOING INTO BAGHDAD, NEVER INCLUDED THE DEMISE AND DESTRUCTION OF SADDAM PERSONALLY.

YOU HAD MANY PEOPLE THAT WERE TELLING ME EARLY ON LET SANCTIONS WORK, LET SANCTIONS WORK; DON'T DO ANYTHING ABOUT THE AGGRESSION AT ALL.

WE LED A NATIONAL, AN INTERNATIONAL COALITION OF UNPRECEDENTED HISTORIC PROPORTIONS AND ACHIEVED OBJECTIVES, AND ARE YOU ASKING ME IF I FORESAW THE SIZE OF THE KURDISH REFUGEE PROBLEM? THE ANSWER IS NO, I DID NOT. BUT DO I THINK THAT THE U.S. SHOULD BEAR GUILT BECAUSE OF SUGGESTING THAT THE IRAQI PEOPLE TAKE MATTERS INTO THEIR OWN HANDS WITH THE IMPLICATION BEING GIVEN BY SOME THAT THE U.S. WOULD BE THERE TO SUPPORT THEM MILITARILY? THAT WAS NOT TRUE. WE NEVER IMPLIED THAT.

DO I THINK THE ANSWER IS NOW FOR SADDAM HUSSEIN TO BE KICKED OUT? ABSOLUTELY. BECAUSE THERE WILL NOT BE-- MAY I FINISH, PLEASE--THERE WILL NOT BE NORMALIZED RELATIONS WITH THE U.S. AND I THINK THIS IS TRUE FOR MOST COALITION PARTNERS, UNTIL SADDAM HUSSEIN IS OUT THERE, AND WE WILL CONTINUE THE ECONOMIC SANCTION.

Q: (INAUDIBLE) AND THE EXODUS?

PRESIDENT BUSH: I DON'T I DON'T CONCEDE ENCOURAGING AN EXODUS. I DO--I DID SUGGEST, AND IT'S WELL DOCUMENTED, WHAT I THOUGHT WOULD BE GOOD, IS IF THE IRAQI PEOPLE WOULD TAKE MATTERS INTO THEIR OWN HANDS AND KICK SADDAM HUSSEIN OUT. I STILL FEEL THAT WAY AND I STILL HOPE THEY DO. YEAR? DO. YEAR?

Q: YOU HAVE HUNDREDS OF THOUSANDS OF REFUGEES. IT WILL REQUIRE A LARGE NUMBER OF FORCES. HOW MANY ALLIED AND U.S. FORCES WILL BE INVOLVED INSIDE NORTHERN IRAQ?

PRESIDENT BUSH: I THINK RATHER SMALL NUMBERS BECAUSE I DON'T THINK SADDAM HUSSEIN, GIVEN THE ASSURANCES HE MADE TODAY TO THE UNITED NATIONS IN IRAQ--THEY HAD SOME REPRESENTATIVES THERE--WOULD VENTURE TO USE FORCE. BUT THE PROBLEM ISN'T WHAT WE THINK ABOUT IT. THE PROBLEM IS WHAT DO THESE KURDISH REFUGEES WHO HAVE BEEN

BRUTALIZED BY THIS MAN THINK? AND WHAT THEY THINK IS LOCK, WE DON'T WANT TO TAKE HIS WORD WE NEED SOME SECURITY.

Q: MR. PRESIDENT, HAVE YOU ACTUALLY FORMALLY NOTIFIED IRAQ THAT THIS IS WHAT YOU'RE GOING TO DO, SET OUT ENCAMPMENTS?

PRESIDENT BUSH: NO

Q: SO THIS IS THE FIRST WORD THEY'VE RECEIVED OF IT?

PRESIDENT BUSH: WELL, I THINK THEY KNOW THAT THEY'RE TALKING WITH THE UNITED NATIONS PEOPLE ABOUT ENCAMPMENTS BEING SET UP, BUT THIS IS THE FIRST WORD THEY KNOW AS TO WHAT THE U.S. IS GOING TO DO ABOUT IT, AUTHORITATIVE WORD.

Q: ARE YOU SURE THAT THEY'RE NOT GOING TO RESPOND MILITARILY--

PRESIDENT BUSH: THEY SHOULD NOT RESPOND MILITARILY. THEY'VE UNDERESTIMATED THE U.S. ONCE BEFORE ON THAT, AND THEY SHOULDN'T DO IT AGAIN AND I DON'T THINK THEY WILL. AND THE UNITED NATION PEOPLE WHO'VE BEEN TALKING TO THEM IN BAGHEAD DON'T THINK THAT THERE WILL BE A MILITARY RESPONSE. AND SINCE WE SAID NO ACTION NORTH OF THE 36TH PARALLEL, IN FAIRNESS, THERE HASN'T BEEN ANY MILITARY ACTION NORTH OF THE 36TH PARALLEL.

Q: YOU SAID BEFORE THAT YOU DIDN'T LIKE THE IDEA OF A PROTECTED ENCLAVE WITHIN IRAQ ITSELF, BUT DOESN'T THIS, IN EFFECT, ESTABLISH FOR MONTHS IN THE FORESEEABLE FUTURE, THE UNITED STATES MILITARY PROTECTING KURDISH REFUGEES IN THAT AREA? AND DO YOU WANT TO CONTINUE TO LEAVE IT AMBIGUOUS WHAT THE U.S. WOULD DO IN CASE THERE

IS ANY EFFORT BY THE IRAQIS AGAINST HOE KURDISH REFUGEES?

PRESIDENT BUSH: I HOPE WE'RE NOT TALKING ABOUT A LONG-TERM EFFORT. WE'RE WORKING WITH THE FRENCH, WHO'VE TAKEN A LEADERSHIP ROLE IN A POLICY TO ENCOURAGE THE KURDS TO RETURN TO THE CITIES. THERE'S SOME TALK ABOUT TRYING TO GET A U.N. PRESENCE ALONG THESE VARIOUS WAYSTATIONS AS THEY GO BACK, AND THAT WOULD BE A VERY USEFUL IDEA, AND I TOLD MR. MITTERRAND I SUPPORTED HIM STRONGLY ON THAT. BUT IN THIS ONE, I DON'T THINK IT HAS TO BE LONG-TERM. THE MAIN THING, LONG-TERM OR SHORT-TERM, FROM THE VERY BEGINNING, WE HAVE BEEN TRYING TO SAVE THE LIVES OF THESE WOMEN AND CHILDREN AND MEN,

AND NOW THIS IS A LOGICAL NEXT STEP TO GET IT DONE MUCH MORE SANITARILY, GET IT DONE IN A SAFE AND SENSIBLE WAY. AND SOME MIGHT ARGUE THAT THIS IS AN INTERVENTION INTO THE INTERNAL AFFAIRS OF IRAQ, BUT I THINK THE HUMANITARIAN CONCERN THE REFUGEE CONCERN IS SO OVERWHELMING THAT THERE WILL BE A LOT OF UNDERSTANDING ABOUT THIS.

Q: WILL THE AMERICAN MILITARY BE MILITARILY PROTECTING THESE AREAS, AND WHAT WILL THEY DO IF THERE IS ANY ATTACK ON--

PRESIDENT BUSH: WELL, THAT WAS THE QUESTION I USED TO GET BEFORE THE WAR STARTED AGAINST--WHAT ARE YOU GOING TO DO, HOW ARE YOU GOING TO RESPOND TO THIS. AND I WON'T GIVE YOU ANY DETAILS, BUT I WILL SIMPLY SUGGEST THAT THESE PEOPLE WILL BE PROTECTED.

Q: MR. PRESIDENT, HOW ARE--GIVEN THE CONDITION OF MANY OF THESE REFUGEES, HOW ARE YOU GOING TO GET THEM NEW CAMPS? HOW FAR AWAY OR HOW FAR A DISTANCE ARE WE TALKING ABOUT MOVING THEM, AND WHAT ROLE MIGHT THE US. AND THE ALLIES PLAY IN GETTING THEM THERE?

PRESIDENT BUSH: WE'RE GOING TO HAVE WHAT YOU CALL A SUPPLY TRAIN, THERE WILL BE STRONG--I MEAN NOT TRAIN IN THE SENSE OF RAILROAD TRAIN, BUT A SUPPLY TRAIN, AND THERE WILL BE A LOT OF INTERNATIONAL SUPPORT FOR THAT.. THE TURKS WILL FACILITATE THIS. I CAN'T GIVE YOU THE -- THERE WILL BE MAYBE FIVE OR SIX CAMPS IN THESE SO-CALLED, WHAT OZAL CALLS FLAT AREAS, BUT I CAN'T GIVE YOU AN EXACT ESTIMATE ON THE MILEAGE. IT'S NOT TOO FAR IN TERMS OF LONG DISTANCES. BUT WHAT WE'VE GOT TO DO NOW IS GET IN THERE, BUILD THESE CAMPS, AND KEEP OUR, KEEP OUR COMMITMENT TO BE SURE THAT THEY ARE SAFE, AND I THINK THEY WILL BE DOING OUR LEVEL BEST AND WE HAVE VERY GOOD PEOPLE ON THE GROUND NOW.

Q: MR. PRESIDENT, HOW MANY TROOPS DO YOU ENVISION BEING INVOLVED IN THIS--EXCUSE ME--AND HOW CERTAIN ARE YOU OF THEIR SAFETY?

PRESIDENT BUSH: RELATIVELY SMALL NUMBERS AND I'M VERY CONFIDENT OF THEIR SAFETY. WE'LL HAVE AIR POWER AROUND

THERE, IF NEEDED, WE'LL BE ABLE TO PROTECT NOT ONLY OUR OWN PEOPLE, BUT WE'RE ABLE TO PROTECT THE PEOPLE THAT WE'RE SETTING OUT TO PROTECT, WHICH IS THESE REFUGEES.

Q: MAY I FOLLOW UP ON THAT, SIR.

PRESIDENT BUSH: YEAH.

Q: DO YOU FEEL CERTAIN ENOUGH OF THEIR SAFETY THAT YOU FEEL THIS IS NOT INCONSISTENT WITH YOUR EARLIER STATEMENTS ABOUT NOT PUTTING ONE U.S. SOLDIER'S LIFE ON THE LINE?

PRESIDENT BUSH: YES, I DO. I THINK THIS IS ENTIRELY DIFFERENT, AND I THINK IT'S A--I JUST FEEL IT'S WHAT'S NEEDED IN TERMS OF HELPING IT'S PURELY HUMANITARIAN, AND I THINK REPRESENTATIONS HAVE BEEN MADE AS RECENTLY AS TODAY THAT THEY'D BE--YOU KNOW, THAT THESE PEOPLE WOULD BE SAFE. SO I HOPE IT PROVES THAT WAY.

Q: MR. PRESIDENT, YOU HAVEN'T MENTIONED ANYTHING ABOUT THE SITUATION IN THE SOUTH, WHERE THERE ARE THOUSANDS OF SHI'ITES WHO ARE EQUALLY CONCERNED ABOUT WHAT WILL HAPPEN WHEN AMERICANS WITHDRAW. COULD YOU OFFER THE SAME KIND OF ASSURANCES THAT THEY WON'T BE ATTACKED?

PRESIDENT BUSH: WELL, THE UNITED NATIONS WILL BE IN THERE SOON, AND WE THINK THAT WILL BE VERY GOOD ASSURANCE THAT THEY WILL NOT BE ATTACKED. AND PEOPLE

FORGET THAT THE UNITED STATES HAS BEEN DOING A WONDERFUL JOB FOR THOSE REFUGEES FOR A LONG TIME. I'VE SEEN NO CREDIT GIVEN TO OUR TROOPS THAT ARE HANDLING THAT WITH GREAT CONCERN AND COMPASSION. THEY HAVE DONE A SUPERB JOB. SO WHAT WE WANT TO SEE--IN THAT NEUTRAL ZONE SEE THE BLUE HELMETS COME IN THERE, AND I WILL THEN CONTINUE TO KEEP MOVING OUR PEOPLE OUT AS RAPIDLY AS POSSIBLE. I WANT TO BRING THEM HOME.

Q: IF U.N. FORCES AREN'T ENOUGH TO DETER IRAQI (INAUDIBLE) DOWN THERE, IS THERE SOME KIND OF AN ALLY, COALITION, COMMITMENT TO THOSE PEOPLE AS WELL?

PRESIDENT BUSH: I THINK THERE WILL BE ENOUGH. WE'RE OPERATING ON THE ASSUMPTION THAT THEY WILL NOT BE ATTACKED WITH THE UNITED NATIONS IN THERE. I THINK THAT WOULD BE A SERIOUS PROBLEM FOR SADDAM HUSSEIN IF HE TOOK ON THE ENTIRE UNITED NATIONS, HAVING AGREED TO THESE CEASE-FIRE CONDITIONS. SO I WOULD JUST STAND WITH THAT. YES.

Q: MR. PRESIDENT, YOUR WIFE SUGGESTED YESTERDAY--MRS. BUSH SUGGESTED--THAT SADDAM HUSSEIN BE TRIED FOR WAR CRIMES AND HANGED. DO YOU AGREE?

PRESIDENT BUSH: I SELDOM DIFFER WITH MY WIFE, AND I DON'T KNOW THAT I WOULD DIFFER WITH HER HERE. I'LL TELL YOU WHAT'S THE MOST IMPORTANT THING, HOWEVER, AND THAT IS TO GET SADDAM HUSSEIN OUT OF THERE. SO IF YOU CAME TO ME AS A BROKER AND YOU SAID I CAN GET HIM OUT OF THERE, BUT HE'D HAVE TO BE ABLE TO LIVE A HAPPY LIFE FOREVERMORE IN SOME THIRD COUNTRY, WITH ALL KINDS OF CONDITIONS NEVER TO GO BACK AND BRUTALIZE HIS PEOPLE AGAIN, I MIGHT BE--I'D HAVE TO THINK ABOUT IT, BUT I MIGHT BE WILLING TO SAY, WELL, AS FAR AS OUR PRESSING CHARGES, WE'D BE WILLING TO GET HIM OUT; WE WANT HIM OUT OF THERE SO BADLY, AND I THINK IT'S SO IMPORTANT TO THE TRANQUILLITY OF IRAN--OF IRAQ--THAT UNDER THAT CONDITION WE MIGHT. BUT HIS CRIMES--DO I THINK HE'S GUILTY OF WAR CRIMES, THE ENVIRONMENTAL TERROR, THE RAPE AND PILLAGE OF KUWAIT, WHAT HE'S DONE TO HIS OWN PEOPLE? I WOULD THINK THERE'D BE PLENTY OF GROUNDS UNDER WHICH HE WOULD BE PROSECUTED FOR WAR CRIMES.

Q: FORMER PRESIDENT NIXON SUGGESTED A LITTLE BIT EARLIER THAT MAYBE YOU SHOULD PUT OUT A CONTRACT AND HAVE SADDAM HUSSEIN ASSASSINATED. WHAT ABOUT THAT?

PRESIDENT BUSH: I THINK THAT'S UNACCEPTABLE. I'M NOT SURE THAT'S EXACTLY WHAT PRESIDENT NIXON SAID EITHER.

Q: MR. PRESIDENT HERE YOU ARE TALKING ABOUT GETTING--GETTING RID OF SADDAM HUSSEIN, PUTTING ADDITIONAL U.S. FORCES BACK INTO IRAQ. HOW CAN YOU BE SURE THAT THE U.S. IS NOT GOING TO GET ENTANGLED IN THAT INTERNAL SITUATION THERE. THAT CIVIL WAR THAT YOU SO MUCH WANT TO AVOID?

PRESIDENT BUSH: WELL, I'M POSITIVE THAT, IN MY OWN MIND--TO PUT IT HIS WAY--IN MY OWN MIND MY JUDGEMENT IS AND I THINK IT'S THE COLLECTIVE JUDGEMENT OF THE PEOPLE THAT FIGURED THE WAR OUT PRETTY WELL, IS THAT--THAT HE WON'T RISK THIS' AND SADDAM HUSSEIN IS NOT GOING TO-WANT TO REENGAGE IN THAT NATURE. SO WE'LL HAVE TO SEE. BUT CERTAINLY ANY, ANY U.S. FORCES--AND WE'RE NOT TALKING ABOUT LARGE NUMBERS, I DON'T KNOW EXACTLY WHAT THE NUMBERS ARE--WILL BE PROTECTED, AND THEY WILL BE PROTECTED VIGOROUSLY. BUT I DON'T ANTICIPATE THAT, I DON'T EXPECT, AND I DON'T THINK THE FRENCH PRESIDENT EXPECTS THAT, I DON'T THINK THE BRITISH PRIME MINISTER EXPECTS IT, I DON'T THINK THE UNITED NATIONS SECRETARY GENERAL EXPECTS IT, THE PRESIDENT OF TURKEY' AND WE'VE GOT A LOT OF PEOPLE WORKING THIS PROBLEM, AND IT IS THE COLLECTIVE JUDGEMENT--AND THEY'VE BEEN RIGHT, FAR MORE

THAN WRONG ON THESE MATTERS--THAT THIS WILL NOT TAKE PLACE SO--BUT WE'RE PREPARED IF ANY FORCE SHOULD BE USED AGAINST THESE HELPLESS PEOPLE IN THE REFUGEE CAMPS.

Q: AND MR. PRESIDENT, SOME IN CONGRESS WHO VOTED AGAINST THE WAR RESOLUTION TO BEGIN WITH NOW SAY THAT YOU DIDN'T COMPLETE THE JOB AND HAVE IN FACT CREATED ANOTHER VIETNAM. WHAT'S YOUR REACTION TO THAT?

PRESIDENT BUSH: I'VE GOT TO BE CAREFUL ABOUT MY REACTION TO SOME OF THAT BECAUSE--WHICH --MAYBE YOU COULD HELP ME BY EXPLAINING WHICH PEOPLE, FROM WHAT

VIEW. THE ONES THAT WANTED SANCTION TO WORK OR THE ONES THAT DIDN'T WANT USE OF MILITARY FORCE EVER UNDER ANY CONDITION? WHICH ONES ARE YOU TALKING ABOUT?

Q: THERE ARE SOME IN CONGRESS WHO HAD--WELL, SENATOR KENNEDY, FOR EXAMPLE, YESTERDAY. IN A PUBLIC STATEMENT SAID THAT YOU DIDN'T GO FAR ENOUGH TO--TO COMPLETE THE JOB.

PRESIDENT BUSH: WELL, HE'S ENTITLED TO HIS OPINION. I THINK WE COMPLETED THE OBJECTIVES THAT WE SPELLED OUT; THEY WERE FULFILLED. I THINK THE WHOLE WORLD KNOWS THAT. NOW WE HAVE ANOTHER PROBLEM, A PROBLEM THAT'S A RECURRING PROBLEM. THIS MAN HAS BRUTALIZED HIS PEOPLE BEFORE AND NOW HE'S DOING IT AGAIN. I THINK I WOULD CALL TO THE ATTENTION OF THE CRITICS WHAT THE OBJECTIVES WERE WHAT THE UNITED NATIONS RESOLUTIONS CALLED FOR, AND I THINK THAT THEY WERE ADMIRABLY COMPLETED, AND I AM SURPRISED AT SOME WHO STRONGLY OPPOSED THE USE OF FORCE, NOW SOUND TO ME, FROM SOME OF THEIR CLARION CALLS, THAT THEY WANT TO USE FORCE TO SOLVE THE MATTERS IN BAGHDAD, AND THAT IS NOT WHAT WE ARE GOING TO DO. AND IF YOU DID DO IT YOU'D CERTAINLY WANT TO GO BACK THROUGH THE DIPLOMATIC APPROACH AND CERTAINLY I WOULD NOT WANT TO DO THAT WITHOUT HAVING LOT OF THESE PEOPLE ON THE RECORD IN TERMS OF SUPPORT.

BUT I DON'T THINK THAT'S NEEDED. I DON'T BELIEVE THAT'S WHAT--WHAT WE OUGHT TO BE DOING. I THINK THE AMERICAN PEOPLE WANT THEIR SONS AND DAUGHTERS TO COME HOME, AND THEY'RE GOING TO COME HOME, AND THEIR ONLY LITTLE DIFFICULTY NOW IN TERMS OF COMING HOME IS THAT WE HAVE A RESPONSIBILITY TO DO WHAT WE CAN TO HELP THESE REFUGEES. WE'VE BEEN DOING IT FROM DAY ONE.

AND NOW AS THE PROBLEM GETS WORSE AND WE SEE THE FEAR IN THESE PEOPLE'S HEARTS ABOUT COMING DOWN OUT OF THE

MOUNTAINS, WE'RE TAKING THIS NEXT STEP BUT THE FUNDAMENTAL POLICY IS TO BRING OUR MEN AND WOMEN HOME AND THAT'S EXACTLY WHAT WE'RE DOING IN THE SOUTH. AND JEFFRY ASKED THE RIGHT QUESTION, WHAT ABOUT YOU KNOW, WHAT GUARANTEE? THE GUARANTEE IS THE AGREEMENT ITSELF THAT WAS ENACTED BY THE UNITED NATIONS AND AGREED TO BY IRAQ AND THE PRESENCE OF BLUE HELMETS OF THE UNITED NATIONS PEACEKEEPING FORCE

Q: IN ALL FAIRNESS TO SENATOR KENNEDY, HIS REFERENCE WAS TO THE USE OF HELICOPTER GUNSHIPS AGAINST THE REBELS AFTER THEY APPARENTLY FELT THAT THEY WERE ENCOURAGED BY YOUR REMARKS TO REBEL AGAINST SADDAM.

PRESIDENT BUSH: SO WHAT DOES HE WANT US TO DO? I JUST HAVEN'T FOLLOWED WHAT HE'S BEEN SAYING ON THIS SUBJECT.

Q: HIS CRITICISM WAS THAT YOU DIDN'T GO AHEAD AND SHOOT DOWN THOSE HELICOPTERS GUNSHIPS.

PRESIDENT BUSH: YOU KNOW, I CAN UNDERSTAND PEOPLE THINKING THAT. I CAN UNDERSTAND THE CRITICISM. AND THEN HOW DO YOU TAKE CARE OF THE TANKS AND THE RIFLEMEN AND THE OTHER PARTS OF THE DIVISIONS THAT REMAINED IN NORTHERN IRAQ. HELICOPTERS IS BUT A PART OF IT. BUT YOU KNOW, YOU CAN SAY WELL, IF YOU'D HAVE DONE THAT, MAYBE IT WOULD HAVE STOPPED. I DON'T BELIEVE THAT, BUT I DON'T FAULT HIM FOR THAT, IF THAT'S WHAT HIS POSITION WAS.

Q: MR. PRESIDENT, THE KURDS SAY THAT THEY WANT AN INDEPENDENT KURDISTAN. THEY WERE PROMISED ONE AFTER AFTER WORLD WAR II. WHY SHOULDN'T THEY HAVE THAT?

PRESIDENT BUSH: I'VE SAID EARLY ON THAT IT WAS NOT AN OBJECTIVE OF THE UNITED STATES TO SEE A FRACTURED, DESTABILIZED IRAQ, AND THAT IS THE POSITION OF OUR GOVERNMENT, THE POSITION OF OUR COALITION FORCES, AND THAT'S THE ANSWER.

Q: I'M SORRY, THAT WAS AFTER WORLD WAR I THEY WERE PROMISED ONE. DOESN'T THAT BEAR ANY WEIGHT WITH YOU?

PRESIDENT BUSH: A PROMISE FROM WORLD WAR I?

Q: YES.

PRESIDENT BUSH: NO. I BELIEVE IRAQ OUGHT TO LIVE IN PEACE AND RECONCILIATION WITH THE VARIOUS FACTIONS IN IRAQ. AND YOU'VE GOT THE SHIITES IN THE SOUTH; YOU'VE

GOT THE CENTER, THE SUNNIS AND THE BA'ATHISTS AND WHCEVER IN THE CENTER, AND THEY HAVE THE KURDS IN THE NORTH. THEY SHOULD RECONCILE THEIR DIFFERENCES AND KEEP THAT COUNTRY WITH ITS PROUD TRADITIONS, INTACT. BUT THAT'S A MATTER THAT WE'RE NOT GOING TO TRY TO SUGGEST THAT IT BE DIVIDED UP, IF THAT'S WHAT YOUR QUESTION IS. AND I HOPE I'VE MADE THAT CLEAR FROM THE VERY BEGINNING.

Q: BUT CAN THEY EVER GO BACK TO THEIR HOMES AS LONG AS SADDAM HUSSEIN--

PRESIDENT BUSH: YES, I HOPE THEY CAN. WELL, GOOD QUESTION. THEY'RE SCARED TO DEATH TO COME DOWN OUT OF THE MOUNTAINS, BUT THAT'S A VERY GOOD QUESTION, BUT THEY'VE GOT TO FIGURE THAT OUT, AND I THINK ONE OF THE THINGS I'M MOST HOPEFUL ABOUT IS THAT THIS PLAN BY FRANCOIS MITTERRAND BEARS SOME FRUIT, THIS WAYSTATION APPROACH SO PEOPLE CAN COME BACK.

NOW SADDAM HUSSEIN HAS SAID FOR THEM TO COME BACK BUT THEY DON'T BELIEVE HIM. THEY'VE BEEN BETRAYED BY HIM. SO I WOULD HOPE, YES, THAT SOME I'VE HEARD YESTERDAY ON SOME OF THE NEWS, THE CITY PEOPLE WHO WERE LAWYERS AND DOCTORS AND HAVE FLED FROM THEIR RATHER PLEASANT LIVES.

SO I WOULD HOPE THAT THERE COULD BE A RECONCILIATION. AND THE EASIEST WAY FOR THE COUNTRY TO BE RECONCILED IS TO HAVE A NEW LEADER. THERE'S NO QUESTION ABOUT THAT.

Q: MR. PRESIDENT, ARE THERE ANY BEHIND-THE SCENES NEGOTIATIONS GOING ON ABOUT SADDAM HUSSEIN'S FUTURE? ARE THERE ANY BROKERS COMING TO YOU?

PRESIDENT BUSH: NO, NOT THAT I KNOW OF, MAUREEN.

Q: IS HE ANY CLOSER TODAY TO LEAVING POWER?

PRESIDENT BUSH: I WOULD THINK SO, BUT I CAN'T PROVE IT.

Q: SO NO ONE HAS COME EVEN TO DISCUSS BROKERING A DEAL?

PRESIDENT BUSH: WELL, THERE'S A LOT OF PEOPLE, A LOT OF RESISTANCE GROUPS, THAT WOULD LIKE TO SEE HIM OUT OF THERE. THEY HAVEN'T COME TO ME ABOUT IT, BUT THERE'S NO QUESTION ABOUT THAT. BUT IF YOU'RE ASKING HAVE THEY COME HERE TO THE WHITE HOUSE, OR PROPOSALS OF THAT NATURE, I DON'T BELIEVE SO.

Q: MR. PRESIDENT, YOU MADE MENTION OF THE SITUATION IN IRAN AS BEING EQUALLY DIFFICULT, BUT YOUR PLAN SEEMS TO ONLY DEAL WITH THE SITUATION IN IRAQ AND PERHAPS TO HELP YOUR FRIEND, PRESIDENT OZAL. WHY IS THERE NO COMPONENT HERE FOR THE REFUGEES IN IRAN, WHICH ARE EVEN GREATER IN NUMBER?

PRESIDENT BUSH: WELL, WE'VE OFFERED TO HELP IN IRAN,

AND AS YOU KNOW, WE HAVE DIFFERENT--DIFFICULT--RELATIONS WITH THE STATE OF IRAN. THE GERMANS HAVE STEPPED UP TO THE TUNE OF SEVERAL HUNDRED MILLION--HUR?

VOICE: 250 MILLION

PRESIDENT BUSH: 250 MILLION DEUTSCHMARKS TO HELP THERE; THE EC HAS TAKEN ON THAT IN A COALITION WAY. WE'VE HAD INDIVIDUAL CHARITABLE ORGANIZATIONS--AMERICARE HAS BEEN IN THERE WITH MEDICINE ALREADY. SO WE WANT TO HELP THERE. BUT YOU GOT TO BE A REALIST; I MEAN THE IRANIANS STILL HAVE STRAINED RELATIONS WITH THE UNITED STATES OF AMERICA, AND THEY MAKE THAT CLEAR TO VARIOUS VISITORS THAT GO THERE. BUT OTHERS ARE STEPPING INTO THAT BREACH AND HELPING, JUST AS WE'RE HELPING WITH THE SHI'ITES IN THE SOUTH AND HAVE BEEN TO THE TUNE OF 30,000 REFUGEES THROUGH AMERICAN COMPASSION AND AMERICAN LARGESSE. OTHERS ARE PITCHING IN ON THE IRANIAN SIDE.

Q: IS THERE AN OPPORTUNITY HERE TO IMPROVE YOUR RELATIONS WITH IRAN?

PRESIDENT BUSH: I WOULD HOPE SO. I'VE SAID OVER AND OVER AGAIN I'D LIKE TO SEE IMPROVED RELATIONS WITH IRAN. THEY KNOW WHAT, WHAT OUR BOTTOM LINE IS, AND OUR BOTTOM LINE IS THOSE HOSTAGES. I AM NOT GOING TO FORGET THOSE AMERICANS THAT ARE HELD HOSTAGE AND I'M NOT SUGGESTING IRAN HOLDS THEM, BUT I AM SUGGESTING IRAN COULD HAVE A GREAT DEAL OF INFLUENCE IN GETTING THEM OUT

OF THERE.

BUT YES, I HOPE WE WILL HAVE BETTER RELATIONS, AND MAYBE THERE IS, CHARLES, OUT OF, OUT OF THE FLIGHT OF THESE REFUGEES, MAYBE WORKING TOGETHER --AND WE ARE IN A SENSE, WE'RE HELPING IN VARIOUS AREAS, THEY'RE HELPING--THAT WE CAN, WE CAN HAVE COMMON GROUND, AND MAYBE THAT WILL LEAD TO, TO A BETTER RELATIONSHIP. ONE THING ABOUT--YOU'VE GOT TO REMEMBER THIS ABOUT IRAN. IRAN, FROM DAY ONE, WAS WORRIED TO DEATH ABOUT A U.S. MILITARY PRESENCE IN THE GULF.

AND I WOULD HOPE THAT AS THEY SEE OUR FORCES, SEVERAL HUNDRED THOUSAND OF THEM HOME ALREADY, I BELIEVE, AND MORE COMING AS RAPIDLY AS POSSIBLE, THAT THAT FEAR THAT HAS SEPARATED IRAN FROM THE UNITED STATES, ONE OF THE THINGS THAT HAVE SEPARATED, WILL BE--WILL BE ALLAYED. AND I THINK IT WILL. YEAH, JESS?

Q: MR. PRESIDENT, WHAT CAN YOU TELL US ABOUT THE PROGRESS TOWARD THE SUMMIT. HAVE YOU AND PRESIDENT--THE SUMMIT WITH PRESIDENT GORBACHEV, HAVE YOU AND HE TALKED? IS THERE--

PRESIDENT BUSH: NOT RECENTLY.

Q: WHAT DO YOU THINK IS THE--ARE THE CHANCES?

PRESIDENT BUSH: WELL, I LIKE TO THINK THEY'RE REASONABLY GOOD. THERE ARE TWO, TWO CONCERNS THAT HE HAS AND THAT I HAVE. WE BOTH WANT TO SEE A CFE AGREEMENT, SEE THE--SEE THAT FULLY IMPLEMENTED. THERE IS AN AGREEMENT, BUT THEY'VE BACKED AWAY, IN OUR VIEW BACKED AWAY A LITTLE BIT, AND WE'RE TRYING TO RESOLVE THOSE DIFFERENCES.

SECONDLY, WE HAVE PRELIMINATED THIS PARTICULAR SUMMIT ON A, ON A START AGREEMENT. BUT WE'RE WORKING AT IT. I TALKED TO RICK BURT WHO'S JUST LEAVING, AND THE NEGOTIATOR ON THIS, AND HE'S NOT PESSIMISTIC, BUT WE'VE SAID ALL ALONG THAT'S WHAT IT WOULD TAKE.

BUT I DON'T WANT TO SAY THAT UNDER--IF THAT-- THOSE TWO THINGS DIDN'T HAPPEN I WOULD NEVER SIT DOWN WITH MR. GORBACHEV.

WE'VE GOT A LOT OF COMMON PROBLEMS OF THESE REFUGEES. BUT I THINK WE SHOULD KEEP OUR FOCUS ON HAVING THE SUMMIT, BUT HAVING, HAVING AN ABILITY TO SAY, HEY, CFE'S IN GOOD SHAPE, AND TO SIGN A START AGREEMENT. SO THAT'S WHERE I AM ON IT. IN OTHER WORDS, I'M BACKING BOTH OF MARLIN'S POSITIONS.

(LAUGHTER)

THANK YOU ALL VERY MUCH

2. END OF TEXT. KIMMITT

8/8

UNCLASSIFIED

STATE 124583/08

BT
#4583

NNNN

8/8

UNCLASSIFIED

STATE 124583/08

16851: חו"מ, אאא
אל: רהמ"ש/915
מ-: רושנינגטון, נר: 282, תא: 170491, זח: 1154, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מיידי

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות רושנינגטון

הנדון: הודעת הנשיא בוש על הסיוע לכורדים

PRESS CONFERENCE BY PRESIDENT GEORGE BUSH/THE WHITE HOUSE
TUESDAY, APRIL 16, 1991

PRESIDENT BUSH: I HAVE A BRIEF STATEMENT HERE, AND THEN I'LL
BE GLAD TO TAKE A FEW QUESTIONS.

ELEVEN DAYS AGO, ON APRIL 5TH, I ANNOUNCED THAT THE UNITED
STATES WOULD INITIATE WHAT SOON BECAME THE LARGEST US RELIEF EFFORT
MOUNTED IN MODERN MILITARY HISTORY. SUCH AN UNDERTAKING WAS MADE
NECESSARY BY THE TERRIBLE HUMAN TRAGEDY UNFOLDING IN AND AROUND IRAQ
AS A RESULT OF SADDAM HUSSEIN'S BRUTAL TREATMENT OF IRAQI CITIZENS.
WITHIN 48 HOURS, OUR OPERATION WAS PROVIDING SCORES OF TONS OF FOOD,
WATER, COATS, TENTS, BLANKETS AND MEDICINES TO THE IRAQI KURDS IN
NORTHERN IRAQ AND SOUTHERN TURKEY.

THE SCALE OF THIS EFFORT IS TRULY UNPRECEDENTED, YET THE FACT
REMAINS THAT THE SCALE OF THE PROBLEM IS EVEN GREATER. HUNDREDS OF
THOUSANDS OF IRAQI KURDS ARE IN DIFFICULT-TO-REACH MOUNTAIN AREAS IN
SOUTHERN TURKEY AND ALONG THE TURKISH-IRAQ BORDER. THE GOVERNMENT
OF TURKEY, ALONG WITH US, BRITISH AND FRENCH MILITARY UNITS AND
NUMEROUS INTERNATIONAL ORGANIZATIONS, HAVE LAUNCHED A MASSIVE RELIEF
OPERATION. BUT DESPITE THESE EFFORTS, HUNGER, MALNUTRITION, DISEASE
AND EXPOSURE ARE TAKING THEIR GRIM TOLL. NO ONE CAN SEE THE PICTURES
OR HEAR THE ACCOUNTS OF THIS HUMAN SUFFERING -- MEN, WOMEN AND, MOST
PAINFULLY OF ALL, INNOCENT CHILDREN -- AND NOT BE DEEPLY MOVED.

IT IS FOR THIS REASON THAT THIS AFTERNOON, FOLLOWING
CONSULTATIONS WITH PRIME MINISTER MAJOR, PRESIDENT MITTERRAND,
PRESIDENT OZAL OF TURKEY, CHANCELLOR KOHL THIS MORNING, UN SECRETARY
GENERAL PEREZ DE CUELLAR, I AM ANNOUNCING AN EXPANDED, A GREATLY
EXPANDED AND MORE AMBITIOUS RELIEF EFFORT. THE APPROACH IS QUITE
SIMPLE.

IF WE CANNOT GET ADEQUATE FOOD, MEDICINE, CLOTHING, AND SHELTER
TO THE KURDS LIVING IN THE MOUNTAINS ALONG THE TURKISH-IRAQ BORDER,
WE MUST ENCOURAGE THE KURDS TO MOVE TO AREAS IN NORTHERN IRAQ WHERE
THE GEOGRAPHY FACILITATES, RATHER THAN FRUSTRATES, SUCH A
LARGE-SCALE RELIEF EFFORT. CONSISTENT WITH UNITED NATIONS SECURITY
COUNCIL RESOLUTION 688 AND WORKING CLOSELY WITH THE UNITED NATIONS
AND OTHER INTERNATIONAL RELIEF ORGANIZATIONS AND OUR EUROPEAN
PARTNERS, I HAVE DIRECTED THE US MILITARY TO BEGIN IMMEDIATELY TO

ESTABLISH SEVERAL ENCAMPMENTS IN NORTHERN IRAQ WHERE RELIEF SUPPLIES FOR THESE REFUGEES WILL BE MADE AVAILABLE IN LARGE QUANTITIES AND DISTRIBUTED IN AN ORDERLY WAY.

I CAN WELL APPRECIATE THAT MANY KURDS HAVE GOOD REASON TO FEAR FOR THEIR SAFETY IF THEY RETURN TO IRAQ, AND LET ME REASSURE THEM THAT ADEQUATE SECURITY WILL BE PROVIDED AT THESE TEMPORARY SITES BY US, BRITISH, AND FRENCH AIR AND GROUND FORCES, AGAIN CONSISTENT WITH UNITED NATIONS SECURITY COUNCIL RESOLUTION 688. WE ARE HOPEFUL THAT OTHERS IN THE COALITION WILL JOIN THIS EFFORT.

I WANT TO UNDERSCORE THAT ALL THAT WE ARE DOING IS MOTIVATED BY HUMANITARIAN CONCERNS. WE CONTINUE TO EXPECT THE GOVERNMENT OF IRAQ NOT TO INTERFERE IN ANY WAY WITH THIS LATEST RELIEF EFFORT. THE PROHIBITION AGAINST IRAQI FIXED- OR ROTARY-WING AIRCRAFT FLYING NORTH OF THE 36TH PARALLEL THUS REMAINS IN EFFECT. AND I WANT TO STRESS THAT THIS NEW EFFORT, DESPITE ITS SCALE AND SCOPE, IS NOT INTENDED AS A PERMANENT SOLUTION TO THE PLIGHT OF THE IRAQI KURDS. TO THE CONTRARY, IT IS AN INTERIM MEASURE DESIGNED TO MEET AN IMMEDIATE, PENETRATING HUMANITARIAN NEED. OUR LONG-TERM OBJECTIVE REMAINS THE SAME: FOR IRAQI KURDS AND, INDEED, FOR ALL IRAQI REFUGEES, WHEREVER THEY ARE, TO RETURN HOME AND TO LIVE IN PEACE, FREE FROM REPRESSION, FREE TO LIVE THEIR LIVES.

I ALSO WANT TO POINT OUT THAT WE'RE ACUTELY CONCERNED ABOUT THE PROBLEM OF THE IRAQI REFUGEES NOW ALONG THE IRAN-IRAQ BORDER AND IN IRAN.

I COMMEND THE MEMBERS OF THE EUROPEAN COMMUNITY FOR THEIR EFFORTS TO ALLEVIATE HARDSHIP IN THIS AREA. WE, OURSELVES, HAVE OFFERED TO CONTRIBUTE TO INTERNATIONAL EFFORTS DESIGNED TO MEET THIS HUMANITARIAN CHALLENGE.

AS I STATED EARLIER, THE RELIEF EFFORT BEING ANNOUNCED HERE TODAY CONSTITUTES AN UNDERTAKING DIFFERENT IN SCALE AND APPROACH. WHAT IS NOT DIFFERENT IS BASIC POLICY. ALL ALONG, I HAVE SAID THAT THE UNITED STATES IS NOT GOING TO INTERVENE MILITARILY IN IRAQ'S INTERNAL AFFAIRS AND RISK BEING DRAWN INTO A VIETNAM-STYLE QUAGMIRE. THIS REMAINS THE CASE. NOR WILL WE BECOME AN OCCUPYING POWER WITH US TROOPS PATROLLING THE STREETS OF BAGHDAD.

WE INTEND TO TURN OVER THE ADMINISTRATION OF AND SECURITY FOR THESE SITES AS SOON AS POSSIBLE TO THE UNITED NATIONS, JUST AS WE ARE FULFILLING OUR COMMITMENT TO WITHDRAW OUR TROOPS AND HAND OVER RESPONSIBILITY TO UN FORCES ALONG IRAQ'S SOUTHERN BORDER, THE BORDER WITH KUWAIT. BUT, WE MUST DO EVERYTHING IN OUR POWER TO SAVE INNOCENT LIFE. AND THIS IS THE AMERICAN TRADITION, AND WE WILL CONTINUE TO LIVE UP TO THAT TRADITION.

עתונות

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, סולטן, בנצור,
מצפא, רביב, מעת, הסברה, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

אאאא, חוזם: 16956

אל: רהמש/947

מ-: ווש, נר: 2093, תא: 170491, זח: 1230, דח: מ, סג: סו,

בבבב

סודי / מדי

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

דע: לשכת רה'מ, לשכת שה'ח

מאת: השגריר, וושינגטון

תהליך השלום.

=====

להלן עדכונים ממספר שיחות :

1. בשיחה עם מקור מהימן במשלחת ארה'ב באו'מ סיפר האיש, על סמך מידע ששמע מעמיתיו, שברה'מ עושה מאמץ לדרכן האירופאיות לתבוע השתתפותם בוועידה המתוכננת. כמו-כן, האיש מיהר להזהיר שלא נתפתה לכך.

2. טרם צאתם למסעם הנוכחי שוחחתי טלפונית, קצרות, עם רוס והבעתי בפניו דאגה פן כרסום בכמה מההבנות שהושגו בביקורים האחרון בארץ עלול לפגוע בסיכויי התהליך. הדגשתי במיוחד הצורך בעמדה עקבית מצידם אשר לחד-פעמיות של המפגש המתוכנן ובנושא ירושלים.

3. בהקשר להמשכיות הוועידה, מפנה תשומת לבכם למברק אמיתי 2090 בנושא.

שובל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא

סססס

אאאא, חוזם: 16956

אל: רהמש/947

מ-: ווש, נר: 2093, תא: 170491, זח: 1230, דח: מ, סג: סר,

בבבב

סודי / מיד

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'נ

דע: לשכת רה'מ, לשכת שה'ח

מאת: השגריר, וושינגטון

תהליך השלום.

=====

להלן עדכונים ממספר שיחות :

1. בשיחה עם מקור מהימן במשלחת ארה"ב באו'מ סיפר האיש, על סמך מידע ששמע מעמיתו, שכרה'מ עושה מאמץ לדרכן האירופאיות לתבוע השתתפותם בוועידה המתוכננת. כמו-כן, האיש מיהר להזהיר שלא נתפתה לכך.

2. טרם צאתם למסעם הנוכחי שוחחתי טלפונית, קצרות, עם רוס והבעתי בפניו דאגה פן כרסום בכמה מההבנות שהושגו בביקורם האחרון בארץ עלול לפגוע בסיכויי התהליך. הדגשתי במיוחד הצורך בעמדה עקבית מצידם אשר לחד-פעמיות של המפגש המתוכנן ובנושא ירושלים.

3. בהקשר להמשכיות הוועידה, מפנה תשומת לבכם למברק אמיתי 2090 בנושא.

שובל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא

סססס

אאא, חוזם: 18908

אל: רהמש/1025

מ-: ווש, נר: 2106, תא: 170491, חז: 1700, דח: ב, סג: סב,

כבכב

סודי ביותר-בהול

אל: סמנכ'ל בנצור

מאת: הציר, וושינגטון

סקורופט ותהליך השלום. שלך 2189

קשה לדעת, אך הספקולציות הולכות לשלושה כיוונים אפשריים:

1. 'בייקר מבקש ללכת מן המסגרת אל התכנים. אם יתקדם-מה טוב. אם לא יתקדם, נאלץ להפוך את הסדר: ניקבע עמדה אמריקאית לגבי כל נושא ונושא ונגיש עמדות אלו לצדדים לעיונם ולהערותיהם ונגסה לקרב ולגשר בלי ועידות ובלי אירועים ובלי משא ומתן, אלא פשוט בתיווך שלנו ועל- סמך מצע שלנו.'

2. 'בייקר הוא תותח גדול אבל לא תותח ענק. הוא יעשה את כברת הדרך שהוא מסוגל לה על-פי ממדיו ובשלב מסוים יטול ממנו הנשיא את ההגה וישים את יוקרתו ומשקלו על הכף כפי שעשה קרטל.'

3. 'בייקר יוצא עכשיו לשבועיים. הוא איש עם תנופה ועם מרץ וימצה את כל הניתן בדילוגים יומיים בין הצדדים. אם יחזור בידיים ריקות נעשה שני דברים:

א) נגיד שאין לנו יותר כוח וענין לעסוק בנושא ונעבירו לטיפול מועבי'ט.

ב) נבקש את בייקר לזהות את הגורם שהכשיל את המהלך ונמרר את חייו של המכשיל עד שיקוץ בהם.'

ד'ש וחג שמח.

שילה

תפוצה: @ (רהמ), שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

סססס

אאאא, חוזם: 17329
אל: רהמ/964
מ-: ווש, נר: 2106, תא: 170491, חז: 1700, דח: ב, סג: סב,
בבב
סודי ביותר-בהול

אל: סמנכ'ל בנצור

מאת: הציר, וושינגטון

סקוקרופט ותהליך השלום. שלך 2189

קשה לדעת, אך הספקולציות הולכות לשלושה כיוונים אפשריים:

1. 'בייקר מבקש ללכת מן המסגרת אל התכנים. אם יתקדם-מה טוב. אם לא יתקדם, נאלץ להפוך את הסדר: ניקבע עמדה אמריקאית לגבי כל נושא ונושא ונגיש עמדות אלו לצדדים לעיונם ולהערותיהם וננסה לקרב ולגשר בלי ועידות ובלי אירועים ובלי משא ומתן, אלא פשוט בתיווך שלנו ועל- סמך מצע שלנו.'

2. 'בייקר הוא תותח גדול אבל לא תותח ענק. הוא יעשה את כברת הדרך שהוא מסוגל לה על-פי ממדיו ובשלב מסוים יטול ממנו הנשיא את ההגה וישים את יוקרתו ומשקלו על הכף כפי שעשה קרטל.'

3. 'בייקר יוצא עכשיו לשבועיים. הוא איש עם תנופה ועם מרץ וימצא את כל הניתן בדילוגים יומיים בין הצדדים. אם יחזור בידיים ריקות נעשה שני דברים:

א) נגיד שאין לנו יותר כוח ועניין לעסוק בנושא ונעבירו לטיפול מועבי'ט.

ב) נבקש את בייקר לזהות את הגורם שהכשיל את המהלך ונמרר את חייו של המכשיל עד שיקוץ בהם.'

ד' ש וחג שמח.

שילה

תפוצה: @ (רהמ), @ (שהבט), שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, בנצור,
מצפא

סססס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

*תאריך: 17.04.91

*דף 1 מתוך 1

*עו"ת 5 מתוך 8

סודי ביותר

* 16076

* יוצא **

*חוזם: 4,16076

*אל: 2189/וש

*מ-: המשרד, תא: 170491, חז: 1212, דח: מ, סג: סב

*תח: @ גס: צפא

*נד: @

*104193

*סודי ביותר/מיד

*אל: וושינגטון

*הציר

*לשלך 2089 מ-16/4

*הנדון: סקורופט ותהליך השלום

*לסיפא. מהי להערכתך הגישה האחרת שסקורופט מרמז עליה.

*בנצור

*17

*תפ: שהח(2), סשהח(1), מנכל(1), ממנכל(1), מצב(ס), בנצור(1), מצפא(1)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

17051

נכנס **

**

**

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

18.04.91 : תאריך *

דף 1 מתוך 2 *

עו"ת 3 מתוך 8 *

*

*

*

4,17051: חוזם *

אל: המשרד *

יעדים: @ *

מ-: ווש, נר: 2106, תא: 170491, זח: 1700, דח: ב, סג: סב *

תח: @ גס: צפא *

נד: @ *

*

*

*

*

סודי ביותר-בהול *

*

אל: סמנכ'ל בנצור *

*

מאת: הציר, וושינגטון *

*

סקוקרופט ותהליך השלום. שלך 2189 *

*

קשה לדעת, אך הספקולציות הולכות לשלושה כיוונים אפשריים: *

*

1. 'בייקר מבקש ללכת מן המסגרת אל התכנים. אם יתקדם-מה טוב. אם לא *

יתקדם, נאלץ להפוך את הסדר: ניקבע עמדה אמריקאית לגבי כל נושא ונושא *

ונגיש עמדות אלו לצדדים לעיונם ולהערותיהם וננסה לקרב ולגשר בלי ועידות *

ובלי אירועים ובלי משא ומתן, אלא פשוט בתיווך שלנו ועל-סמך מצע *

שלנו. *

2. 'בייקר הוא תותח גדול אבל לא תותח ענק. הוא יעשה את כבוד הדרך שהוא *

מסוגל לה על-פי ממדיו ובשלב מסוים יטול ממנו הנשיא את ההגה וישים את *

יוקרתו ומשקלו על הכף כפי שעשה קרטר. *

3. 'בייקר יוצא עכשיו לשבועיים. הוא איש עם תנופה ועם מרץ וימצה את כל *

הניתן בדילוגים יומיים בין הצדדים. אם יחזור בידיים ריקות נעשה שני *

דברים: *

(א) נגיד שאין לנו יותר כוח וענין לעסוק בנושא ונעבירו לטיפול מועבי"ט. *

*

(ב) נבקש את בייקר לזהות את הגורם שהכשיל את המהלך ונמרר את חיינו של *

המכשיל עד שיקוץ בהם. *

*

ד'ש וחג שמח. *

*

שילה *

*

*

*

לב *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

*

דף 2 מתוך 2 *

עו"ת 3 מתוך 8 *

*

תפ: שהח(2), סשהח(1), מנכל(1), ממנכל(1), בנצור(1), מצפא(1) *

*

*

*

*

אאא, חוזם: 15771

אל: רהמש/883

מ:- ווש, נר: 2090, תא: 160491, זח: 1930, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מיד

אל: ממ'ד, מצפ'א

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: התהליך המדיני.

ממקורות במחמ'ד (ב-16.4).

1. לדידם של הסורים, הועידה צריכה להתבסס לא רק על 242 ו-337, אלא גם על החלטת מועבי'ט 341 (האמורה להמחיש את המשכיות הועידה. בן שיחי לא זכר אם הדברים הועלו בביקור בייקר בדמשק, או בשיחת שה'י שרע עם שגרירם בדמשק).

2. בן שיחי העריך שהמצרים יתבקשו ע'י בייקר לפעול אצל אש'פ כי לא יפריע למאמץ הנוכחי.

3. לפי שעה, נראה שהירדנים מצויים בעמדה פאסיבית למדי. מרוצים מעצם העובדה שהוצע להם להשתתף בועידה. כאשר לשאלת המשלחת הירדנית - פלס', נמשכת הבעיות של תלותם בהזמנה הפלסטינית.

4. הממשל שומר את בריה'מ במרחק מן המהלך הנוכחי, אך בן שיחי שער שבייקר יצר קשר עם בסמרטניק. ציין שארה'ב פעלה בעבר אצל הסובייטים כדי שיפעילו השפעתם על אש'פ (שישאר בחוץ) ועל סוריה (שתפסיר עמדתה בנושא הו'בל), ויחדשו יחסיהם עם ישראל.

5. קיימות שמועות לפיהן בסמרטניק צפוי לבקר בקרוב במזה'ת.

6. במפגשם השני עם בייקר, הפלסטינים לא הזכירו למעשה את אש'פ למעט במסגרת נייר שהגישו בפתיחה.

אמיתי

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן, גוברין

סססס

א"י

החלטת מועבי'ט 341 אינה שוטף
זו צריכת תנאי או 12-15 אליו
אלא 2109.
אין יוקד לאי 15 החלטה בטווס.

מדינת ישראל

תאריך 17.4.91

2351

אל: ~~חבר~~

מאת: לשכת המנהל הכללי

א הבהיטל אוליה כנרא ממשל
הסנרים - אהיק 883 מהיום.

גדרה

(2351)

UNITED NATIONS
SECURITY
COUNCIL

Distr.
GENERAL

S/RES/344 (1973)
15 December 1973

RESOLUTION 344 (1973)

Adopted by the Security Council at its 1760th meeting,
on 15 December 1973

The Security Council,

Considering that it decided by its resolution 338 (1973) of 21/22 October 1973 that talks among the parties to the Middle East conflict for the implementation of resolution 242 (1967) of 22 November 1967 should be held under "appropriate auspices",

Noting that a Peace Conference on the Middle East situation is to begin shortly at Geneva under the auspices of the United Nations,

1. Expresses the hope that the Conference will make speedy progress towards the establishment of a just and durable peace in the Middle East;
2. Expresses its confidence that the Secretary-General will play a full and effective role at the Peace Conference, in accordance with the relevant resolutions of the Security Council and that he will preside over its proceedings, if the parties so desire;
3. Requests the Secretary-General to keep it suitably informed of the developments in negotiations at the Peace Conference in order to enable the Council to review the problems on a continuing basis;
4. Requests the Secretary-General to provide all necessary assistance and facilities for the work of the Conference.

Adopted by 10 to none and 4 abstentions (France, USSR, UK,
USA. China did not participate)

אאאא, חוזם: 15321

אל: רהמש/847

מ-: ווש, נר: 2089, תא: 160491, זח: 1100, דח: ב, סג: סב,

בבבב

סודי ביותר / בהול

אל: סמנכ'ל צפ'א

מצפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

סקורופט - תהליך השלום.

שמחה דיניץ קיים פגישה עם סקורופט בהשתתפות הח'מ ודיויד ולטש מ - NSC בנושא אתיופיה. חלק זה של השיחה דווח בנפרד.

בהמשכה עלה גם נושא השלום לאור נסיעתו הנוספת של המזכיר לאזור. סקורופט אמר שהחליטו על הנסיעה כדי לשמור על המומנטום, אך מוקדם לומר אם עלינו על דרך טובה. יש לנו מעט זמן וצריך לנצל את שעת הרצון אצל הערבים, כי אין לדעת כמה זמן היא תימשך. דיניץ סיפר על שיחה שלו עם לס אספין בירושלים, בה אמר שלדעתו קיימות שתי אסכולות בארה"ב, זו שמנסה לנצל את יוקרת הנשיא לדחיפת תהליך השלום והאחרת, שאותה מוביל, לדעתו, סקורופט - המבקשת לשמור את יוקרת הנשיא לפרויקטים שיש להם סיכויים טובים יותר להצלחה. סקורופט הגיב, שבימים כתיקונם זה היה נכון, אלא שעכשיו צריך אולי לנסות גישה אחרת.

שמחה שאל אם הכוונה לאסטרטגיה אחרת או לגישה טקטית אחרת והתשובה היתה: גישה טקטית אחרת. שמחה אמר שלא התרשם שהשיחות המתנהלות בימים אלה מייצרות משהו חדש, ולמעשה כשהוא עובר על התיקים שלו מימי קיסינג'ר ורוג'רס הוא מוצא שכל זה כבר נאמר. על כך הגיב סקורופט: 'זהו בדיוק המצב וזו הסיבה שאני אומר שעלינו לנקוט גישה אחרת'. אלא שסתם ולא פרש מהי אותה גישה חדשה אליה הוא חותר...

שילה.

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), @ (שהבט),
בנצור, מצפא, ר/מרכז, @ (רם), אמן

סססס

אאא, חוזם: 15771

אל: רהמ/ש/883

מ-: ווש, נר: 2090, תא: 160491, זח: 1930, דח: מ, סג: סו,

בבב

סודי/מידי

אל: ממ'ד, מצפ'א

מאת: השגרירות, וושינגטון

הנדון: התהליך המדיני.

מקורות במחמ'ד (ב-16.4).

1. לדידם של הסורים, הועידה צריכה להתבסס לא רק על 242 ו-337, אלא גם על החלטת מועבי'ט 341 (האמורה להמחיש את המשכיות הועידה. בן שיחי לא זכר אם הדברים הועלו בביקור בייקר בדמשק, או בשיחת שה'י שרע עם שגרירם בדמשק).

2. בן שיחי העריך שהמצרים יתבקשו ע'י בייקר לפעול אצל אש'פ כי לא יפריע למאמץ הנוכחי.

3. לפי שעה, נראה שהירדנים מצויים בעמדה פאסיבית למדי. מרוצים מעצם העובדה שהוצע להם להשתתף בועידה. באשר לשאלת המשלחת הירדנית - פלס', נמשכת הבעיתיות של תלותם בהזמנה הפלסטינית.

4. הממשל שומר את בריה'מ במרחק מן המהלך הנוכחי, אך בן שיחי שער שבייקר יצר קשר עם בסמרטניק. ציין שארה'ב פעלה בעבר אצל הסובייטים כדי שיפעילו השפעתם על אש'פ (שישאר בחוץ) ועל סוריה (שתפשיר עמדתה בנושא הו'בל), ויחדשו יחסיהם עם ישראל.

5. קיימות שמועות לפיהן בסמרטניק צפוי לבקר בקרוב במזה'ת.

6. במפגשם השני עם בייקר, הפלסטינים לא הזכירו למעשה את אש'פ למעט במסגרת נייר שהגישו בפתחה.

אמיתי

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז, @ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, סולטן, גוברין

סססס

אאאא, חוזם: 15616
אל: רהמש/868
מ-: וושינגטון, נר: 267, תא: 160491, זח: 1605, דח: מ, סג: בל,
בבב
בלמ"ס/מידי

תאריך: 16 אפריל 1991

שעת חיבור: 16.00

אל: תפוצת תקשורת

מאת: עתונות וושינגטון

הנדון: מתוך שאלות ותשובות עם מזכיר המדינה בייקר

PRESS STAKEOUT WITH US SECRETARY OF STATE JAMES BAKER AND ROMANIAN PRIME MINISTER PETRE ROMAN FOLLOWING THEIR MEETING, THE STATE DEPARTMENT, WASHINGTON, DC, TUESDAY, APRIL 16, 1991

Q MR. SECRETARY, WHAT PROMPTED YOUR QUICK RETURN TO THE MIDDLE EAST?

SEC. BAKER: WELL, WE THINK -- AS I THINK THE SPOKESMAN SAID YESTERDAY FROM THE PODIUM HERE IN THE DEPARTMENT -- WE BELIEVE THAT THERE IS A WINDOW OF OPPORTUNITY HERE THAT MIGHT PERMIT US TO MOVE TOWARD PEACE IN THE MIDDLE EAST. WE DON'T KNOW HOW LONG THAT WINDOW IS GOING TO BE OPEN, BUT IT'S NOT -- I DON'T THINK THERE'S GOING TO BE MOVEMENT UNLESS THE UNITED STATES AND PERHAPS OTHER COUNTRIES ARE WILLING TO PRESS FOR MOVEMENT. WE ARE WILLING TO SEE IF WE CAN SERVE AS CATALYSTS, RECOGNIZING ALL THE WHILE THAT WE ARE NOT GOING TO BE ABLE TO IMPOSE PEACE IN THE MIDDLE EAST. NOBODY CAN IMPOSE PEACE IN THE MIDDLE EAST, AND THERE WON'T BE PEACE IN THE MIDDLE EAST UNLESS THE PARTIES TO THE CONFLICT DECIDE THEY WANT PEACE. BUT HOPEFULLY, WE CAN GET IT.

Q IS THERE A SINGLE BIGGEST BARRIER YOU HAVE TO CROSS?

SEC. BAKER: THIS IS A DISPUTE AND A CONFLICT THAT HAS EXISTED FOR MANY, MANY YEARS. IT IS VERY DEEP, VERY SUBSTANTIVE, VERY EMOTIONAL. THAT'S BARRIER ENOUGH IN AND OF ITSELF.

Q MR. SECRETARY, THE ISRAELIS HAVE OPENED ANOTHER SETTLEMENT IN THE OCCUPIED TERRITORIES. IS THAT A STEP IN THE WRONG DIRECTION? WHAT IS IT THAT MAKES YOU FEEL THE ISRAELIS ARE READY TO MOVE FORWARD IN THE PEACE PROCESS?

SEC. BAKER: WHAT MAKES ME FEEL THAT THE ISRAELIS ARE READY TO MOVE FORWARD ARE IN EXCESS OF FIVE-PLUS HOURS, MAYBE SIX HOURS OF MEETINGS WITH THE PRIME MINISTER OF ISRAEL, AND EVEN MORE -- EVEN ADDITIONAL HOURS MEETING WITH THE FOREIGN MINISTER OF ISRAEL AND THE DEFENSE MINISTER OF ISRAEL. THAT'S WHAT GIVES ME THE HOPE THAT PERHAPS ISRAEL IS READY TO MOVE FORWARD. AND LET ME SAY THAT I'VE

ALSO HAD EXTENSIVE MEETINGS WITH ARAB LEADERS, AND I GOT THE SAME SENSE FROM THEM. BUT THE PROOF OF THE PUDDING IS IN THE EATING, AND WE WILL CONTINUE TO EXPLORE, WE WILL CONTINUE TO LOOK AT THE DIFFERENCES THAT EXIST, SEE IF WE CAN NARROW THOSE DIFFERENCES. AND IF WE CAN, FINE. MAYBE THERE WILL BE SOME HOPE. AND IF WE CAN'T, WE'LL HAVE TO FALL BACK AND TAKE ANOTHER LOOK.

Q WHAT ABOUT THE SETTLEMENT, MR. SECRETARY? DOES THAT GIVE YOU AN INDICATION OF THE FRAME OF THE MIND OF THE ISRAELIS?

SEC. BAKER: WELL, WE'VE SAID BEFORE, YOU KNOW OUR POSITION VERY WELL ON THE ISSUE OF SETTLEMENTS, AND I'M NOT GOING TO REPEAT IT HERE, BECAUSE QUITE FRANKLY, I WANT TO MOVE THIS PROCESS FORWARD, AND THE WAY NOT TO MOVE IT FORWARD IS TO ENGAGE IN A DEBATE THROUGH THE PRESS. I WILL MAKE MY VIEWS WITH RESPECT TO SETTLEMENTS KNOWN, AS INDEED I ALREADY HAVE WITH THE ISRAELI LEADERSHIP DIRECTLY.

Q THANK YOU.

END

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, ר/מרכז,
@ (רם), אמן, @ (מצב), ממד, בנצור, מצפא, רביב,
מעט, הסברה, סולטן, @ (דוצ), @ (נוה/משהבט)

סססס

U.S. TROOPS TO HELP SET UP REFUGEE CAMPS IN IRAQ

(Transcript: Bush news conference 4/16/91)

Washington -- As part of a "greatly expanded and more ambitious relief effort" for Iraqi refugees, President Bush says he is ordering U.S. troops into northern Iraq to help set up temporary refugee camps that would be turned over to the United Nations.

"If we cannot get adequate food, medicine, clothing and shelter to the Kurds living in the mountains along the Turkish-Iraq border, we must encourage the Kurds to move into areas in northern Iraq where the geography facilitates rather than frustrates such a large-scale relief effort," Bush told a news conference April 16.

He said adequate security will be provided at these sites: "these people will be protected...they're scared to death." However, the president stressed, the U.S. forces would not be used as an occupying power in Iraq.

Bush also renewed his call for Iraqi President Saddam Hussein's ouster and for the first time said that he would consider giving the Iraqi president safe passage to a third country if that would gain his departure.

Following is a transcript of the news conference:

(begin transcript)

BUSH: I have a brief statement here, and then I'll be glad to take a few questions.

Eleven days ago, on April 5th, I announced that the United States would initiate what soon became the largest U.S. relief effort mounted in modern military history. Such an undertaking was made necessary by the terrible human tragedy unfolding in and around Iraq as a result of Saddam Hussein's brutal treatment of Iraqi citizens.

Within 48 hours, our operation was providing scores of tons of food, water, coats, tents, blankets and medicines to the Iraqi Kurds in northern Iraq and southern Turkey. The scale of this effort is truly unprecedented, yet the fact remains that the scale of the problem is even greater. Hundreds of thousands of Iraqi Kurds are in difficult-to-reach mountain areas in southern Turkey and along the Turkish-Iraq border.

The government of Turkey, along with U.S., British and French military units and numerous international organizations, have launched a massive relief operation. But despite these efforts, hunger, malnutrition, disease and exposure are taking their grim toll. No one can see the pictures or hear the

accounts of this human suffering -- men, women and, most painfully of all, innocent children -- and not be deeply moved.

It is for this reason that this afternoon, following consultations with Prime Minister Major, President Mitterrand, President Ozal of Turkey, Chancellor Kohl this morning, U.N. Secretary General Perez de Cuellar, I am announcing an expanded, a greatly expanded and more ambitious relief effort. The approach is quite simple: If we cannot get adequate food, medicine, clothing, and shelter to the Kurds living in the mountains along the Turkish-Iraq border, we must encourage the Kurds to move to areas in northern Iraq where the geography facilitates, rather than frustrates, such a large-scale relief effort.

Consistent with United Nations Security Council Resolution 688 and working closely with the United Nations and other international relief organizations and our European partners, I have directed the U.S. military to begin immediately to establish several encampments in northern Iraq where relief supplies for these refugees will be made available in large quantities and distributed in an orderly way.

I can well appreciate that many Kurds have good reason to fear for their safety if they return to Iraq, and let me reassure them that adequate security will be provided at these temporary sites by U.S., British, and French air and ground forces, again consistent with United Nations Security Council Resolution 688. We are hopeful that others in the coalition will join this effort.

I want to underscore that all that we are doing is motivated by humanitarian concerns. We continue to expect the government of Iraq not to interfere in any way with this latest relief effort. The prohibition against Iraqi fixed or rotary-wing aircraft flying north of the 36th parallel thus remains in effect.

And I want to stress that this new effort, despite its scale and scope, is not intended as a permanent solution to the plight of the Iraqi Kurds. To the contrary, it is an interim measure designed to meet an immediate, penetrating humanitarian need. Our long-term objective remains the same: for Iraqi Kurds and, indeed, for all Iraqi refugees, wherever they are, to return home and to live in peace, free from repression, free to live their lives.

I also want to point out that we're acutely concerned about the problem of the Iraqi refugees now along the Iran-Iraq border and in Iran. I commend the members of the European Community for their efforts to alleviate hardship in this area. We, ourselves, have offered to contribute to international efforts designed to meet this humanitarian challenge.

As I stated earlier, the relief effort being announced here today constitutes an undertaking different in scale and approach. What is not different is basic policy. All along, I have said that the United States is not going to intervene militarily in Iraq's internal affairs and risk being drawn into a Vietnam-style quagmire. This remains the case. Nor will we become an occupying power with U.S. troops patrolling the streets of Baghdad.

We intend to turn over the administration of and security for these sites as soon as possible to the United Nations, just as we are fulfilling our commitment to withdraw our troops and hand over responsibility to U.N. forces along Iraq's southern border, the border with Kuwait.

But, we must do everything in our power to save innocent life. And this is the American tradition, and we will continue to live up to that tradition.

QUESTION: Mr. President, your administration estimates that up to a thousand Kurds are dying each day. How do you respond to critics who say that you have acted too little too late, and that you have turned your back on the very people that you inspired to rise up against Saddam Hussein?

ANSWER: I don't think we've responded too little too late. It is an extraordinary difficult logistical problem. And we have been, as I said in my statement, sending lots of humanitarian relief in there, not just the United States incidentally, other countries as well, a lot of private relief organizations helping out. So, this has been our policy. But, it now -- I think, we have a better chance to facilitate the relief and to get the Kurds in more sanitary conditions by this new program I've announced here today. There's been an awful lot of consultation with the Turks and others going into this. But -- and in terms of the other, I simply don't accept that.

Q: Well, how long do you think that it will be before you -- the U.N. forces can take over from the U.S. and other allies?

A: You mean, in this new operation? Well, we don't know that. We don't know that. But clearly, the sooner the better. The U.N. forces will be coming down into the south -- the Blue Helmets -- and we hope and expect that to be accomplished in a very few days. But this one, we're just starting, but we will have to -- we'll have to see what we do. And it may require for a U.N. peacekeeping force in there or a U.N. Blue Helmets, a new resolution from the Security Council. And that's a complicated problem, given the fact that some of the members who were steadfastly with us in the coalition might have problems with something of this nature.

Q: Mr. President, you keep absolving yourself of any responsibility, and yet, time after time, you are on the record of calling on the Iraqis to take the matter in their own hands, and you never said, Not you, Kurds; not you, Shiites. So how can you really continue to justify that in your own mind, when the world's conscience has been aroused by this, and we are seeing pictures of this terrible suffering --

A: Well, I think all Americans --

Q: Obviously, you were taken by surprise, and you had no longterm policy for what is going to happen eventually. Will they be refugees for the rest of their lives?

A: I hope not. We've got enough of what looks like permanent refugees, and we're trying to do something about that in various areas. The objectives were set out very early on, and the objectives never included going into Baghdad, never included the demise and destruction of Saddam personally. You had many people who were telling me early on, let sanctions work. Let sanctions work. Don't do anything about the aggression at all. We led an international coalition of unprecedented, historic proportion and achieved objectives.

And you're asking me if I foresaw the size of the Kurdish refugee problem? The answer is no, I did not. But do I think that the United States should bear guilt because of suggesting that the Iraqi people take matters into their own hands, with the implication being given by some that the United States would be there to support them militarily? That was not true. We never implied that.

Do I think the answer is now for Saddam Hussein to be kicked out? Absolutely because there will not be normalized relations with the United States, and I think this is true for most coalition partners, until Saddam Hussein is out of there. And we will continue the economic sanctions.

Q: Do you concede you encouraged the revolt and the exodus?

A: I don't concede encouraging an exodus. I did suggest, and it's well documented, what I thought would be good is if the Iraqi people would take matters into their own hands and kick Saddam Hussein out. I still feel that way, and I still hope they do.

Q: You have hundreds of thousands of refugees. It will require a large number of forces. How many allied and U.S. forces will be involved inside northern Iraq?

A: I think rather small numbers because I don't think Saddam Hussein, given the assurances he made today to the United Nations in Iraq -- they had some representatives there -- would

venture to use force. But the problem isn't what we think about it; the problem is what do these Kurdish refugees who have been brutalized by this man think? And what they think is, look, we don't want to take his word. We need some security.

Q: Mr. President, have you actually formally notified Iraq that this is what you're going to do, set up encampments?

A: No.

Q: Well, I mean -- so this is the first word they've received of it?

A: Well, I think I know that they're talking with the United Nations people about encampments being set up, but this is the first word they know as to what the United States is going to do about it, authoritative word.

Q: Are you sure that they're not going to respond militarily to seeing forces come in?

A: They should not respond militarily, in that they underestimated the United States once before on that and they shouldn't do it again. And I don't think they will. And the United Nations people who have been talking to them in Baghdad don't think that there will be a military response. And since we said no action north of the 36th parallel, in fairness, there hasn't been any military action north of the 36th parallel.

Q: You said before that you didn't like the idea of a protected enclave within Iraq itself, but doesn't this, in effect, establish for months in the foreseeable future the U.S. military protecting Kurdish refugees in that area? And do you want to continue to leave it ambiguous what the United States would do in case there is any effort by the Iraqis against the Kurdish --

A: I hope we're not talking about a long-term effort. We're working with the French, who've taken a leadership role in a policy to encourage the Kurds to return to the cities. There's some talk about trying to get a U.N. presence along these various way stations as they go back. That would be a very useful idea. And I told Mr. Mitterrand I supported him strongly on that.

But in this one, I don't think it has to be long term. The main thing, long term or short term, from the very beginning we've been trying to save the lives of these women and children and men, and now this is a logical next step to get it done much more sanitarily, get it done in a safe and sensible way. And some might argue that this is an intervention into the

internal affairs of Iraq, but I think the humanitarian concern, the refugee concern is so overwhelming that there will be a lot of understanding about this.

Q: Will the American military be militarily protecting these areas, and what will they do if there is any attack on the refugees?

A: Well, that was the question I used to get before the war started against -- what are you going to do? How are you going to respond to this? And I won't give you any details, but I will simply suggest that these people will be protected. We are not going to say to them, Come down from the mountains, you will be protected, and then not protect them.

Q: Mr. President, given the condition of many of these refugees, how are you going to get them to these new camps? How far away or far a distance are we talking about moving them? And what role might the U.S. and the allies play in getting them there?

A: We're going to have what you call a supply train -- I mean, not train in the sense of a railroad train, but a supply train. And there will be a lot of international support for that. The Turks will facilitate this. I can't give you the -- there will be maybe five or six camps in these so-called, what Ozal calls flat areas, but I can't give you an exact estimate on the mileage.

It's not too far, in terms of long distances. But what we've got to do now is get in there, build these camps, and keep our commitment to be sure that they are safe -- and I think they will be. And then you ask a very good question, because how you talk these scared people into coming down, that's another question. But we will be doing our level best, and we have very good people on the ground there now.

Q: Mr. President, how many troops do you envision being involved in this? And how certain are you of their safety?

A: Relatively small numbers, and I'm very confident of their safety. We'll have air power around there, if needed. We'll be able to protect our -- not only our own people, but we'll be able to protect the people that we're setting out to protect, which is these refugees.

Q: Can I follow up on that? Do you feel certain enough of their safety that you feel that this is not inconsistent with your earlier statements about not putting one U.S. soldier's life on the line?

A: Yes, I do. I think this is entirely different, and I think it's a -- I just feel it's what's needed, in terms of helping

these people. So, some may interpret it that way; I don't. I think it's purely humanitarian. And I think representations have been made, as recently as today, that they'd be -- you know, that these people would be safe. So I hope it proves that way.

Q: Mr. President, you haven't mentioned anything about the situation in the south, where there are thousands of Shiites who are equally concerned about what will happen when Americans withdraw. Do you offer the same kind of assurances that they won't be attacked?

A: Exactly. The United Nations will be in there soon, and we think that will be very good assurance that they will not be attacked. And people forget that the United States has been doing a wonderful job for a long time. I've seen no credit given to our troops that are handling that with great concern and compassion. They have done a superb job.

So, what we want to do is see the -- in that neutral zone, see the blue helmets come in there, and I will then continue to keep moving our people out as rapidly as possible. I want to bring them home.

Q: But if the U.N. forces aren't enough to deter Iraqi problems down there. Is there some kind of an allied coalition commitment to those people as well?

A: I think there will be enough. I think that we're operating on the assumption that they will not be attacked with the United Nations in there. I think that would be a serious problem for Saddam Hussein if he took on the entire United Nations, having agreed to these cease-fire conditions. So, I would just stand with that.

Q: Your wife suggested yesterday -- Mrs. Bush suggested that Saddam Hussein be tried for war crimes and hanged. Do you agree?

A: I seldom differ with my wife, and I don't know that I would differ with her here. I'll tell you what's the most important thing, however, and that is to get Saddam Hussein out of there. So, if you came to me as a broker, and you said, "I can get him out of there, but he'd have to be able to live a happy life forevermore in some third country, with all kinds of conditions never to go back and brutalize his people again," I might be -- I'd have to think about it, but I might be willing to say, Well, as far as our pressing charges, we'd be willing to get him out. We want him out of there so badly, and I think it's so important to the tranquility of Iraq that, under that condition, we might.

But his crimes, do I think he's guilty of war crimes? The

environmental terror; the rape and pillage of Kuwait; what he's done to his own people; I would think there would be plenty of grounds under which he would be prosecuted for war crimes.

Q: Former President Nixon suggested a little bit earlier that maybe you should put out a contract and have Saddam Hussein assassinated. What about that?

A: I think that's unacceptable. I'm not sure that's exactly what President Nixon said, either.

Q: Mr. President, here you are, talking about getting rid of Saddam Hussein, putting additional U.S. forces back into Iraq. How can you be sure that the United States is not going to get entangled in that internal situation there, that civil war that you so much want to avoid?

A: I'm positive in my own mind -- put it this way -- in my own mind, my judgment is -- and I think it's the collective judgment of the people that figured the war out pretty well -- is that he won't risk this. And Saddam Hussein is not going to want to reengage in that nature. So we'll have to see. But certainly, any U.S. forces -- and we're not talking about large numbers; I don't know exactly what the numbers are -- will be protected. And they will be protected vigorously. But I don't anticipate that. I don't expect -- and I don't think the French president expects that, I don't think the British prime minister expects it, I don't think the U.N. secretary general expects it, the president of Turkey -- and we've got a lot of people working this problem.

It is the collective judgment -- and they've been right far more than wrong on these matters -- that this will not take place. But we're prepared if any force should be used against these helpless people in the refugee camps.

Q: And, Mr. President, some in Congress who voted against the war resolution to begin with now say that you didn't complete the job and have, in fact, created another Vietnam. What's your reaction on that?

A: I've got to be careful about my reaction to some of that because -- maybe you could help me by explaining which people -- from what view? The ones that wanted sanctions to work, or ones that didn't want use of military force ever under any condition? Which ones are you talking about?

Q: There were some in Congress who had -- well, Senator Kennedy, for example, yesterday in a public statement said that you didn't go far enough to complete the job.

A: Well, he's entitled to his opinion. I think we completed the objectives that we spelled out; they were fulfilled. And I

think the whole world knows that. Now we have another problem -- a problem that's a recurring problem. This man has brutalized these people before and now he's doing it again.

I think I would call to the attention of the critics what the objectives were, what the United Nations resolutions called for. And I think that they were admirably completed. And I am surprised at some who strongly oppose the use of force now sound to me, from some of their clarion calls, that they want to use force to solve the matters in Baghdad, and that is not what we are going to do. And if you did do it, you'd certainly want to go back through the diplomatic approach, and certainly I would not want to do that without having these people on the record in terms of support.

But I don't think that's needed. I don't believe that's what we ought to be doing. I think the American people want their sons and daughters to come home -- and they're going to come home. And the only little difficulty now in terms of coming home is that we have a responsibility to do what we can to help these refugees. We've been doing it from day one. And now, as the problem gets worse and as we see the fear in these people's hearts about coming down out of the mountains, we're taking this next step.

But the fundamental policy is to bring our men and women home, and that's exactly what we're doing in the south. Jerry asked the right question, what guarantee? The guarantee is the agreement itself that was enacted by the United Nations and agreed to by Iraq and the presence of Blue Helmets of the U.N. peacekeeping force.

Q: In all fairness to Senator Kennedy, his reference was to the use of helicopter gunships against the rebels after they had apparently felt that they were encouraged by your remarks to rebel against Saddam.

A: So what does he want us to do? I just haven't followed what he's been saying on this subject.

Q: His criticism was that you didn't go ahead and shoot down those helicopter gunships.

A: You know, I can understand people thinking that. I can understand their criticism. And then, how do you take care of the tanks and the riflemen and the other parts of the divisions that remained in northern Iraq? Helicopters is but a part of it.

You can say, well, if you'd have done that, maybe he'd have stopped. I don't believe that, but I don't fault him for that, if that's what his position was.

Q: Mr. President, the Kurds say that they want an independent Kurdistan. They were promised one after World War II. Why shouldn't they have that?

A: I said early on that it was not an objective of the United States to see a fractured, destabilized Iraq. And that is the position of our government, the position of our coalition forces. That's the answer.

Q: I'm sorry, that was after World War I they were promised one. Doesn't that bear any weight with you?

A: A promise from World War I?

Q: Yes.

A: No. I say, no, I believe Iraq ought to live in peace and reconciliation with the various factions in Iraq. You've got the Shiites in the south, you've got the center -- the Sunis and the Baathists and whoever in the center, and you have the Kurds in the north. They should reconcile their differences and keep that country, with its proud traditions, intact.

But that's a matter that we are not going to try to suggest that it be divided up, if that's what your question is. And I hope I've made that clear from the very beginning.

Q: But can they ever go back to their homes as long as Saddam Hussein is in power?

A: Yes, I hope they can. Well, good question. They're scared to death to come down out of the mountains. But that's a very good question. But they've got to figure that out. And I think one of the things we're -- I'm most hopeful about is that this plan by Francois Mitterrand bears some fruit -- this way station approach so people can come back.

Now, Saddam Hussein has said for them to come back; they don't believe him. They've been betrayed by him. So I would hope, yes, that someday they would be able to go back. A lot of them aren't country people. I've heard yesterday on some of the news of city people who were lawyers and doctors and have been -- fled from their rather pleasant lives.

So I would hope that there could be a reconciliation. And the easiest way for the country to be reconciled is to have a new leader. There's no question about that.

Q: Mr. President, are there any behind-the-scenes negotiations going on about Saddam Hussein's future? Are there any brokers coming to you?

A: No, not that I know of.

Q: Is he any closer today to leaving power?

A: I would think so, but I can't prove it.

Q: And no one has even come to discuss brokering a deal?

A: Well, there's a lot of people, a lot of resistance groups, that would like to see him out of there. They haven't come to me about it. But there's no question about a lot of people that are Iraqis that want to see him out. No question about that. But if you're asking if they've come here to the White House or proposals of that nature, I don't believe so.

Q: Mr. President, you made mention of the situation in Iran as being equally difficult. But your plan seems to only deal with the situation in Iraq and perhaps to help your friend, President Ozal. Why is there no component here for the refugees in Iran, which are even greater in number?

A: We've offered to help in Iran. And as you know, we have different difficult relations with the state of Iran. The Germans have stepped up to the tune of several hundred million --

SCOWCROFT: Two hundred and fifty million deutsche marks.

A: Two hundred and fifty million deutsche marks to help there. The EC has taken on that in a coalition way. We've had the individual charitable organizations -- Americare has been in there with medicine already. So we want to help there. But you've got to be a realist. I mean, the Iranians still have strained relations with the United States of America. And they make that clear to various visitors that go there. But others are stepping into that breach and helping, just as we're helping with the Shiites in the south and have been to the tune of 30,000 refugees, through American compassion and American largess. Others are pitching in on the Iranian side.

Q: Is there an opportunity here to improve your relations with Iran?

A: I would hope so. I've said over and over again I'd like to see improved relations with Iran. They know what our bottom line is, and our bottom line is those hostages. I am not going to forget those Americans that are held hostage. And I'm not suggesting Iran holds them, but I am suggesting Iran could have a great deal of influence in getting them out of there.

But, yes, I hope we will have better relations. And maybe there is out of the plight of these refugees, maybe working together -- and we are in a sense. We're helping in various areas. They're helping -- that we can have common ground. And

maybe that will lead to a better relationship.

One thing about -- you've got to remember this about Iran. Iran from day one was worried to death about a U.S. military presence in the Gulf. Their whole problem from day one, even though the military would eventually be used against their major enemy, Saddam Hussein, was to get -- they just didn't believe we'd come out. They just didn't believe we'd come out of the Gulf. And I would hope that if they see our forces, several hundred thousand of them home already I believe, and more coming as rapidly as possible, that that fear that has separated Iran from the United States -- one of the things that has separated -- will be allayed. And I think it will.

Q: Mr. President, what can you tell us about the progress toward a summit? Have you and President Gorbachev. Have you and he talked? Is there --

A: Not recently.

Q: What do you think are the chances?

A: Well, I like to think they're reasonably good. There are two concerns that he has and that I have. We both want to see a CFE agreement -- see that fully implemented. There is an agreement, but they've backed away -- in our view -- backed away a little bit, and we're trying to resolve those differences.

Secondly, we have predicated this particular summit on a S.T.A.R.T. agreement. But we're working at it. I talked to Rick Burt, who's just leaving -- he's been the negotiator on this, and he's not pessimistic. But we've said all along that's what it would take.

But I don't want to say that under -- if those two things didn't happen I would never sit down with Mr. Gorbachev. We've got a lot of common problems and concerns. One of them is this whole Middle East area and the problem of these refugees. But I think we should keep our focus on having the summit, but having an ability to say, hey, CFE's in good shape and to sign a S.T.A.R.T. agreement.

So that's where I am on it. In other words, I'm backing both of Marlin's positions.

(end transcript)

NNNN

official text

04/16/91

GULF WAR WAS FIRST TEST FOR NEW WORLD ORDER, BUSH SAYS
(Text* Maxwell Air Force Base speech 4/13/91)

Montgomery, Alabama -- The "new world order" made possible by the end of the Cold War got "its first real test" in the Persian Gulf war, when a coalition of nations from all over the world "joined together to stop aggression," says President Bush.

"For the first time, a regional conflict -- the aggression against Kuwait -- did not serve as a proxy for superpower confrontation," Bush told the Maxwell Air Force Base War College April 13.

"For the first time, the United Nations Security Council, free from the clash of Cold War ideologies, functioned as its designers intended -- a force for conflict resolution in collective security."

Bush also made these points in his speech, which was billed as the first in a series concerning the new world order*

-- "The Cold War's end didn't deliver us into an era of perpetual peace....The quest for the new world order is, in part, a challenge to keep the dangers of disorder at bay."

-- The international community will now further guarantee in the gulf that Saddam Hussein's "ability to threaten his neighbors is completely eliminated by destroying Iraq's weapons of mass destruction."

-- "The nations of Eastern Europe, for so long the other Europe, must take their place now alongside their neighbors to the west....we must help to ease crossover from poverty into prosperity."

-- U.S. policy toward the Soviet Union is to continue to build a cooperative relationship but also support a reform process aimed at political and economic freedom.

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63432 Tel. 654338
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, P.O.B. 920, 91008 Tel. 252376

USIS

Following is the text of Bush's speech, except for introductory remarks.

(BEGIN TEXT)

For more than four decades, America's energies were focused on containing the threat to the free world from the forces of communism. That war is over. East Germany has vanished from the map as a separate entity. Today in Berlin, the wall that once divided a continent, divided a world in two, has been pulverized, turned into souvenirs. And the sections that remain standing are but museum pieces. The Warsaw Pact passed into the pages of history last week. Not with a bang, but with a whimper -- it's demise reported in a story reported on page A16 of the Washington Post.

In the coming weeks, I'll be talking in some detail about the possibility of a New World Order emerging after the Cold War. And in recent weeks, I've been focusing not only on the Gulf, but on free trade -- on the North American Free Trade Agreement, the Uruguay Round trade negotiations, and the essentiality of obtaining from the U.S. Congress a renewal of fast-track authority to achieve our goals. But today I want to discuss another aspect of that order -- our relations with Europe and the Soviet Union.

Twice this century, a dream borne on the battlefields of Europe died after the shooting stopped. The dream of a world in which major powers worked together to ensure peace; to settle their disputes through cooperation, not confrontation. Today a transformed Europe stands closer than ever before to its free and democratic destiny. At long last, Europe is moving forward, moving toward a new world of hope.

At the same time, we and our European allies have moved beyond containment to a policy of active engagement in a world no longer driven by Cold War tensions and animosities. You see, as the Cold War drew to an end we saw the possibilities of a new order in which nations worked together to promote peace and prosperity. I'm not talking here of a blueprint that will govern the conduct of nations or some supernatural structure or institution. The new world order does not mean surrendering our national sovereignty or forfeiting our interests. It really describes a responsibility imposed by our successes. It refers to new ways of working with other nations to deter aggression and to achieve stability, to achieve prosperity and, above all, to achieve peace.

It springs from hopes for a world based on a shared commitment among nations large and small, to a set of principles that undergird our relations. Peaceful settlements of disputes, solidarity against aggression, reduced and controlled arsenals, and just treatment of all peoples.

This order, this ability to work together got its first real test in the Gulf war. For the first time, a regional conflict -- the

aggression against Kuwait -- did not serve as a proxy for superpower confrontation. For the first time, the U.N. Security Council, free from the clash of Cold War ideologies, functioned as its designers intended -- a force for conflict resolution and collective security.

In the Gulf, nations from Europe and North America, Asia and Africa and the Arab world joined together to stop aggression, and sent a signal to would-be tyrants everywhere in the world. By joining forces to defend one small nation, we showed that we could work together against aggressors in defense of principle.

We also recognized that the Cold War's end didn't deliver us into an era of perpetual peace. As old threats recede, new threats emerge. The quest for the new world order is, in part, a challenge to keep the dangers of disorder at bay.

Today, thank God, Kuwait is free. But turmoil in that tormented region of the world continues. Saddam's continued savagery has placed his regime outside the international order. We will not interfere in Iraq's civil war. Iraqi people must decide their own political future.

Looking out here at you and thinking of your families, let me comment a little further. We set our objectives. These objectives, sanctioned by international law, have been achieved. I made very clear that when our objectives were obtained that our troops would be coming home. And, yes, we want the suffering of those refugees to stop, and in keeping with our nation's compassion and concern, we are massively helping. But, yes, I want our troops out of Iraq and back home as soon as possible.

Internal conflicts have been raging in Iraq for many years. And we're helping out, and we're going to continue to help these refugees. But I do not want one single soldier or airman shoved into a civil war in Iraq that's been going on for ages. And I'm not going to have that.

I know the coalition's historic effort destroyed Saddam's ability to undertake aggression against any neighbor. You did that job. But now the international community will further guarantee that Saddam's ability to threaten his neighbors is completely eliminated by destroying Iraq's weapons of mass destruction.

And as I just mentioned, we will continue to help the Iraqi refugees, the hundreds and thousands of victims of this man's -- Saddam Hussein's -- brutality. See food and shelter and safety and the opportunity to return unharmed to their homes. We will not tolerate any interference in this massive international relief effort. Iraq can return to the community of nations only when its leaders abandon the brutality and repression that is destroying their country. With Saddam in power, Iraq will remain a pariah nation, its people denied moral context with most of the outside world.

We must build on the success of Desert Storm to give new shape and momentum to this new world order, to use force wisely and extend the hand of compassion wherever we can. Today, we welcome Europe's

willingness to shoulder a large share of this responsibility. This new sense of responsibility on the part of our European allies is most evident and most critical in Europe's Eastern half.

The nations of Eastern Europe, for so long the other Europe, must take their place now alongside their neighbors to the West. Just as we've overcome Europe's political division, we must help to ease crossover from poverty into prosperity.

The United States will do its part -- we always have. As we have already in reducing Poland's official debt burden to the United States by 70 percent, increasing our assistance this year to Eastern Europe by 50 percent. But the key to helping these new democracies develop is trade and investment.

The new entrepreneurs of Czechoslovakia and Poland and Hungary aren't looking to government, their own or others, to shower them with riches. They're looking for new opportunities, a new freedom for the productive genius strangled by 40 years of state control.

Yesterday, my esteemed friend, a man we all honor and salute, President Vaclav Havel of Czechoslovakia called me up. He wanted to request advice and help from the West. He faces enormous problems. You see, Czechoslovakia wants to be democratic. This man is leading them towards perfecting their fledgling democracy. Its economy is moving from a failed socialist model to a market economy. We all must help. It's not easy to convert state-owned and operated weapons plants into market-driven plants to produce consumer goods. But these new democracies can do just exactly that with the proper advice and help from the West.

It is in our interest, it is in the interest of the United States of America, that Czechoslovakia, Poland, and Hungary strengthen those fledgling democracies and strengthen their fledgling market economies.

We recognize that new roles and even new institutions are natural outgrowths of the new Europe. Whether it's the European Community or a broadened mandate for the CSCE, the United States supports all efforts to forge a European approach to common challenges on the continent and in the world beyond, with the understanding that Europe's long-term security is intertwined with America's and that NATO remains the best means to assure it.

And we look to Europe to act as a force for stability outside its own borders. In a world as interdependent as ours, no industrialized nation can maintain membership in good standing in the global community without assuming its fair share of responsibility for peace and security.

But even in the face of such welcome change, Americans will remain in Europe in support of history's most successful alliance -- NATO. America's commitment is the best guarantee of a secure Europe, and a secure Europe is vital to American interests and vital to world peace. This is the essential logic of the Atlantic Alliance which anchors

America in Europe.

This century's history shows that America's destiny and interests cannot be separate from Europe's. Through the long years of Cold War and conflict, the United States stood fast for freedom in Europe. And now, as Eastern Europe is opening up to democratic ideals, true progress becomes possible.

The Soviet Union is engaged in its own dramatic transformation. The policies of confrontation abroad, like the discredited dogma of communism from which those policies sprang, lies dormant, if not mortally wounded. Much has changed. The path of international cooperation fostered by President Gorbachev and manifested most clearly in the Persian Gulf marks a radical change in Soviet behavior. And yet, the course of change within the Soviet Union is far less clear.

Economic and political reform there is under severe challenge. Soviet citizens, facing the collapse of the old order while the new still struggles to be born, confront desperate economic conditions; their hard-won freedoms imperil. Ancient ethnic enmities, conflict between republics and between republics and the central government add to these monumental challenges that they face.

America's policy toward the Soviet Union in these troubled times is, first and foremost, to continue our efforts to build the cooperative relationship that has allowed our nations and so many others to strengthen international peace and stability. At the same time, we will continue to support a reform process within the Soviet Union aimed at political and economic freedom. A process we believe must be built on peaceful dialogue and negotiation. This is a policy that we will advocate steadfastly, both in our discussions with the central Soviet government and all elements active in Soviet political life.

Let there be no misunderstanding, the path ahead for the Soviet Union will be difficult and, at times, extraordinarily painful. History weighs heavily on all the peoples of the USSR -- liberation from 70 years of communism, from a thousand years of autocracy. It's going to be slow. There will be setbacks. But this process of reform, this transformation from within must proceed. If external cooperation and our progress toward true international peace is to endure, it must succeed. Only when this transformation is complete will we be able to take full measure of the opportunities presented by this new and involving world order.

The new world order really is a tool for addressing a new world of possibilities. This order gains its mission and shape not just from shared interests, but from shared ideals. And the ideals that has spawned new freedoms throughout the world have received their boldest and clearest expression in our great country, the United States. Never before has the world looked more to the American example. Never before have so many millions drawn hope from the American idea. And the reason is simple. Unlike any other nation in the world, as Americans, we enjoy profound and mysterious bonds of affection and idealism. We feel our deep connections to community, to families, to our faiths.

But what defines this nation? What makes us America is not our ties to a piece of territory, or bonds of blood. What makes us American is our allegiance to an idea that all people everywhere must be free. This idea is as old and enduring as this nation itself -- as deeply rooted, and what we are as a promise implicit to all the world in the words of our own Declaration of Independence.

The new world facing us -- and I wish I were your age -- it's a wonderful world of discovery. A world devoted to unlocking the promise of freedom. It's no more structured than a dream; no more regimented than an innovator's burst of inspiration. If we trust ourselves and our values; if we retain the pioneer's enthusiasm for exploring the world beyond our shores; if we strive to engage in the world that beckons us, then and only then, will America be true to all that is best in us.

May God bless our great nation, the United States of America. And I thank you all for what you have done for freedom and for our fundamental values.

(END TEXT)

תאריך : 13.04.91

' 710

美 美
美 美

אל: המשרד

י עדיס:רהמש/696.מצב/941

מ-101ש, נר: 2068, תא: 120491, חז: 1130, דח: מ, גס: 101

תח: 6 סג: צפ

@:71

סודי / מיידי

א'ל: סמנכ' ל' צפ' א'

מנהל מצפ"א

מאת: הצ"ר. וושינגטון

ערבויִות למלוות קליטה

אנשי איפא'ק שומעים במגעים במימשל שבמחמ'ד עובדים על הכנת לשון ההתניה של ערבויות הקליטה. הנוסח יקשור בברור את נושא ההתנחלויות בנושא הערבויות והסיכוי הוא שלינקאג' כזה יתקבל בהבנה גם בקונגרס. הערבים וידידיהם ילחצו מאד על התניות מדיניות כאלו.

ש י לה

17

תפ: שהח (2), סשהח (1), רהמ (0), מנכל (1), ממנכל (1), מצב (0), בנצור (1), מצפא (4), סייכל (1)

[illegible]

אאאא, חוזם: 11730

אל: רהמש/696

מ-: ווש, נר: 2068, תא: 120491, זח: 1130, דח: מ, סג: סו ,

בבב

סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

מנהל מצפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

ערביות למלוות קליטה

אנשי איפא'ק שומעים במגיעיהם במימשל שבמחמ'ד עובדים על הכנת לשון ההתניה של ערביות הקליטה. הנוסח יקשור בברור את נושא ההתנחלויות בנושא הערביות והסיכוי הוא שלינקאג' כזה יתקבל בהבנה גם בקונגרס. הערבים וידידיהם ילחצו מאד על התניות מדיניות כאלו.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, סייבל

סססס

אאאא, חוזם: 11730

אל: רהמש/696

מ-: ווש, נר: 2068, תא: 120491, זח: 1130, דח: מ, סג: סו ,

בבב

סודי / מיידי

אל: סמנכ'ל צפ'א

מנהל מצפ'א

מאת: הציר, וושינגטון

ערביות למלוות קליטה

אנשי איפא'ק שומעים במגיעיהם במימשל שבמחמ'ד עובדים על הכנת לשון ההתניה של ערביות הקליטה. הנוסח יקשור בברור את נושא ההתנחלויות בנושא הערביות והסיכוי הוא שלינקאג' כזה יתקבל בהבנה גם בקונגרס. הערבים וידידיהם ילחצו מאד על התניות מדיניות כאלו.

שילה

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא, סייבל

סססס

אאא, חוזם: 11874

אל: רהמש/700

מ-: וושינגטון, נר: 203, תא: 120491, חז: 1531, מ: חד, סג: שמ,

בבב

שמור / מיידי

אל: משנה למנכ"ל. סמנכ"ל צפ"א

דע: כנסיות. מצפ"א. סביר/נ"י

מאת: הסברה ווש'

ביקור יועץ שה"ח לכנסיות

1. ביקורו של גלבוע היה מוצלח ואפשר לנו להעמיק את הדו-שיח, בדרג גבוה, עם הכנסיות הנוצריות השונות. הביקור המחיש את החשיבות במינוי עובד שיטפל במגזר הנוצרים והמיעוטים. ביחס למיקום העובד גלבוע סיפר לנו (לציר ולח"מ) על שיחתו בנושא עם קונכ"ל נ"י, ועל כך בנפרד.

2. בפגישות עם הארגונים היהודיים בניו-יורק, בהן נכחתי (ADL - פוקסמן, ג'ייקובסון, ברומברג AJC - האריס, רודין, בנקי ונקרא"ק) עלו מסכת קשרינו עם הנוצרים בישראל וביש"ע ועם הארגונים הנוצריים בארה"ב והועלו הצעות מעשיות.

גלבוע התרשם מהתפקיד המוביל של AJC בתחום זה, הודה להם על פעולתם, ובשיחה נפרדת עם האריס מסר על הסכמתנו לקיום השתלמות לאנשינו המשרתים בארה"ב, מוצע בשיקגו, בנושא נוצרים כאשר ההוצאות מתחלקות שווה בשווה.

3. בשיחה עם SISTER ROSE THERING מנכ"לית ה-

NATIONAL CHRISTIAN LEADERSHIP CONFERENCE FOR ISRAEL

עלו נושאי יחסי ישראל - ותיקן כאשר דעתה של רוז שעל ישראל להזמין האפיפיור לביקור בארץ. רוז דברה במרירות על נושא אורי מזר (על כך בנפרד).

4. בווישינגטון נפגש גלבוע לשיחה ממושכת (3 שעות) עם מנהיגות ועידת הבישופים הקתולים בראשות מנכ"ל לה יוג'ין פיישר. בפגישה סקר גלבוע בהרחבה את השלכות מלחמת המפרץ, ומצבם של הנוצרים בישראל וביש"ע והדגיש את הסכנות בפמנדמנטליזם המוסלמי הקיצוני ובערביזציה של נוצרי יש"ע. התרשמנו שפיישר הוא ידידותי ומעוניין בשת"פ, אך מספר מעמיתיו גילו עוינות והדגישו, למשל, הצורך להבין הסיבה שהפלסטינים רקדו משמחה על הגגות במהלך המלחמה. בשיחה עלו טענות שונות על קיפוח נוצרים בירושלים וביש"ע ובמיוחד נושא ההוספיס (שהתרשמנו שעדיין קיים מתחת לפני השטח) ו"יעצו" שלא נפעל נגד הפטריארך צבאח העושה עבודה למופת. בשיחה עלה כמו כן הרעיון לסיור לימודי של בישופים קתולים בארץ בסתיו בשת"פ עם נקרא"ק והוצע לארכיבישוף קילר מבולטימור (ידיד) העומד להיות ראש ועידת הבישופים הקתולים לעמוד בראש הסיור.

5. גלבוע נפגש כמו כן עם ג'ורג' וייגל המעורה בחוגים קתולים והועלו נושאי היחסים עם הותיקן וקידום יחסינו עם הכנסייה הקתולית בארה"ב. וייגל מוכן לסייע במאמץ לנצל את גידול התמיכה בישראל בקרב הכנסיות כתוצאה מהמלחמה לפעולה לשמר התמיכה ואף להעמיקה ואולי להביא להקמת ארגון חדש של נוצרים למען ישראל. וייגל פרסם לאחרונה מאמרים התוקפים ההתנגדות בכנסייה הקתולית בארה"ב ובותיקן למלחמת המפרץ, ומוכן לסייע למאמץ "לחשוף" את צבאח בצורה מתוחכמת.

6. גלבוע נפגש עם מנהיגות "השגרירות הנוצרית הבינלאומית" ונדונו הנושאים העומדים על הפרק. כמו כן נפגש גלבוע בשגרירות לארוחת בוקר עם קבוצת מנהיגים נוצרים מכנסיות שונות.

פלג

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, @ (מצב), בנצור, מצפא,
כנסיות, רביב, הסברה, בןאבו, תפוצות, בןיעקב

סססס